

د سفیر پروژہ

بشري منشور
او په غمیزه کې د خبرگون
حد اقل معیارونه

د ۲۰۰۴ کال چاپ

ژباړونکی: پوهندوی نسیم گل توتاخیل
د کابل پوهنتون د ساینس پوهنځي استا
۲۰۰۷ - ۱۳۸۶

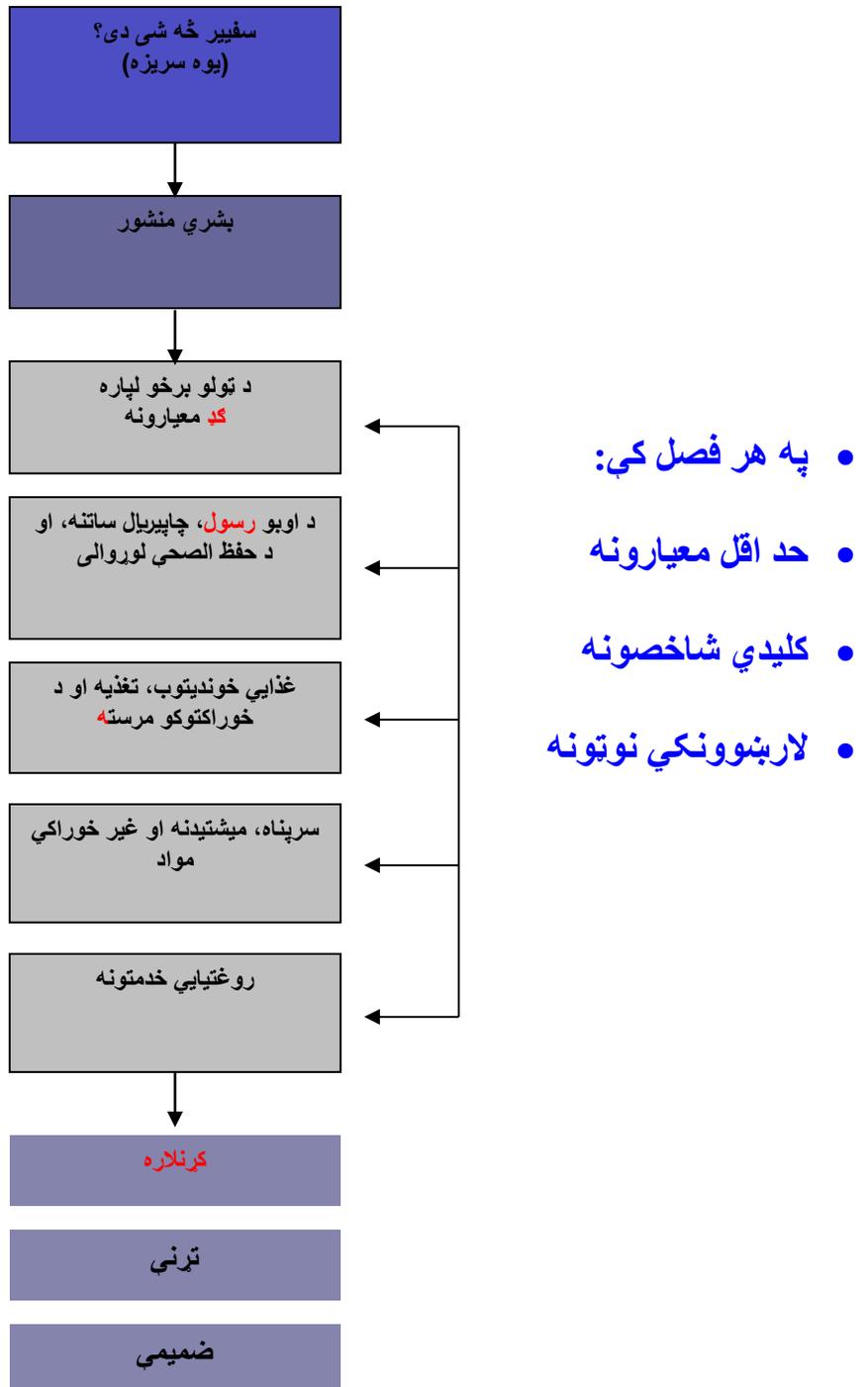
سرليکونه

- سفير څه شی دی؟
- بشري منشور
- لومړی څپرکی: په ټولو برخو کې مشترک حد اقل معيارونه
- دوهم څپرکی: د اوبو، روغتيا ساتني او د حفظ الصحي د بڼه والي
حد اقل
..... معيارونه
- دريم څپرکی: د غذايي خونديتوب، تغذيي او خوراکي مرستو حد اقل
..... معيارونه
- څلورم څپرکی: د پناځای، ميشتيدني او نا خوراکي توکو د لورتيا
حد اقل
..... معيارونه
- پنځم څپرکی: د روغتيايي خدمتونو حد اقل معيارونه

زياتوني

- ۱ - د سفير لاسي کتاب ملاتړي قانوني اسناد
- ۲ - د ناورين سره د مرستي په اړه د نړيوال سره صليب، سرې مياشتې او نورو خيريه ټولنو (NGOs) کرنلاره
- ۳ - مننې
- ۴ - لنډونې (مخففات)
- ضميمې
- د سفير پروژې په هکله مالومات
- د وړاندیزونو فورمه

د کتاب د جوړښت لنډيز



سفیر څه شی دی؟

د سفیر په نوم دا لاسي کتاب ، په دوو مرکزي عقیدو یا نظریو ولاړ دی: لومړی، دا چې هغه ټول شوني یا ممکنه گامونه باید واخیستل شي، چې له ناورین او جگړو څخه را ولاړ شوي انساني کړاوونه او دردونه کم او سپک شي او دویم دا چې غمخپلي ددې حق لري چې په درنښت او عزت سره ژوند وکړي، نو ځکه هم د مرستې او لاسنیوي وړ دي. سفیر له دریو برخو څخه جوړ شوی دی: یو لاسي کتاب؛ د گډ کار یو پراخ بهیر؛ او د داسې ژمنو او تعهداتو سپارل دي، چې د هغو له مخې کیفیت او د مسؤلیت احساس لوړیږي.

ناورین او جگړو په حالاتو کې د مرستې حد اقل معیارونه، په پنځو حیدي برخو (اوبه، روغتیا ساتنه، تغذیه، خوراکي مرستې، سرپناه او روغتیايي خدمتونه) کې په نښه کړل. دا پروسه ددې سبب وگرځیده، چې په لومړي ځل په ۲۰۰۰ عیسوي کال، د سفیر په نوم دا کتاب خپور شي. دبشرپالني منشور او د مرستې (د حد اقل) معیارونو سره یو ځای کول، ددې سبب شول، چې د مصیبت او کړاو په عملیاتي چوکاټ کې هلې ځلې په مسؤلیت سره تر سره شي.

ددې کتاب بنسټ په بشري منشور ولاړ دی، کوم چې د مصیبت او ناورین په حالت کې د انساندوستۍ په نړیوال قانون، د بشري حقونو په نړیوال قانون، د کډوالو په قانون، د سره صلیب او سرې میاشتی د نړیوالو ټولنو او نادولتي خیریه ټولنو د پرنسپونو او کړنو په څرنگوالي ولاړ دی. دا منشور هغه مرکزي اصول بیانوي، چې پر بشرپاله فعالیتونو اغیزه لري او د طبیعي یا د انسان په لاس رامنځته شوي ناورینونو (لکه وسله واله جگړه) څخه د اغیزمن شوو خلکو پر هغو حقونو چې له مرستې او ملاتړ څخه برخمن کیدل دي، ټینګار کوي. همدارنګه دا منشور، د ناورینخپلو د باعزته ژوند کولو پر حق هم ټینګار کوي.

دا منشور د دولتونو قانوني مسؤلیتونه په ګوته کوي او د بنکیلو خواوو او ډلو پام دې ته را اړوي، چې د ساتنې او مرستې حق خوندي او تضمین کړي. که چیرې اړونده چارواکي، ددې وړتیا ونلري او یا دا چې ونه غواړي، خپل مسؤلیتونه سر ته ورسوي، نو بیا مکلف دي چې خیریه ټولنو ته ددې اجازه ورکړي، چې مصیبت خپلو ته انساني مرستې برابرې او ساتنه یې په غاړه واخلي.

په هره برخه کې، د حد اقل معیارونو او کلیدي شاخصونو د ښه والي او پراختیا لپاره د مسلکي کارکونکو له پراخو شبکو څخه استفاده شوې ده. که څه هم ددغو معیارونو او

شاخصونو ډیری برخې نوي ندي، خو د شته مالوماتو د لا بڼه والي او بڼه پلي کیدو لپاره زیاتونې پکې راغلي دي. په ټولیزه توګه، دا معیارونه او شاخصونه د نظریاتو د یوه پراخ طیف، د نظر له یووالي څخه استازیتوب کوي او دا نظریه منعکسوي چې په دوامدار ډول باید بشري حقوق او انساني اصولو ته د عمل په ډګر کې پام و شي.

تر اوسه پورې د نړۍ په کچه، په ۸۰ هیوادونو کې له ۴۰۰ څخه ډیرو سازمانونو د حد اقل معیارونو او کلیدي شاخصونو د پرمختیا په برخه کې مرستې کړې دي. ددې لاسي لارښوود کتاب د ۲۰۰۴ کال په نوي چاپ باندې، تر ډیره حده بیا کتنه شوې؛ وروستنی تخنیکي پرمختیاوې په پام کې نیول شوي او د هغو بنسټونو څخه چې سفیر یې د عمل په ډګر کې کارولي، مشورې اخیستل شوي دي. په ځانګړي ډول غذايي خونديتوب، د شپږم څپرکي په توګه د تغذیې او غذايي مرستود مبحثونو سره یوځای شوی دی. یو بل نوی څپرکی، یو لږ نور معیارونه چې په ټولو برخو کې کارول کېږي په تفصیل سره څیړي. دا پروسی، د ونډې اخیستنې، ارزونې، ځواب ورکونې، هدف ټاکنې، پلټنې، ارزیابې، دکارکونکو دندې او مسؤلیتونه څیړي. سربیره پر دې. اووه نوي مسئلې (کوچنیان، زاره کسان، معیوب وګړي، جنسیت، ساتنه، ایدس/HIV او چاپیریال) د ټولو څپرکو سره د اړیکو په پام کې نیولو سره، څیړل شوي دي.

څه وخت له دې کتاب څخه کار واخلو؟

د سفیر په نوم دا لاسي لارښوود کتاب، ددې لپاره طرح شوی، چې د مصیبت او ناوړین په وخت کې ترې کار واخیستل شي. همدارنګه دا کتاب بنیایي ددې لپاره هم ګټور وي، چې د پېښو لپاره مخکې له مخکې تیاری ونيول شي او د بشر له حقوقو څخه دفاع وشي. دا بنیایي ددې لپاره هم مناسب وي، چې د طبیعي غمیزې او د جګړې د مصیبتونو په حالاتو کې مرستندویه دنده ترسره کړي. دا کتاب په نورمالو او بیرنيو حالاتو کې؛ په بناري او کلیوالي چاپیریال کې؛ په پرمختللو او مخ پر ودې هیوادو کې او بلاخره په نړۍ کې هرچیرته، مرستندوی کیدای شي. ددې کتاب په اوږدو کې پر دې ټینګار شوی، چې باید د غمخپلو خلکو لومړني حیاتي ضرورتونه په ګوته او ددوی له اساسي بشري حقونو څخه ملاتړ وشي تر څو دوی په عزت سره ژوندو کړي.

له پورتنیو یادونو سره سره، دا حتمي نده چې ټول هغه مالوماتونه چې په دې کتاب کې راغلي، باید پلي شي، بلکې د وضعیت په پام کې نیولو سره مثلاً ناوړین ته د چمتووالي په وخت کې او یا هم له ناوړین څخه د راوتلو په پړاو کې، تغیر موندلای شي. دا کتاب ددې لپاره ندی طرح شوی، چې د تکنالوژیکي ناوړینونو په وړاندې په څېرګون کې وکارول شي، د بیلګې په توګه د ترانسپورتي، صنعتي، کیمیاوي، بیولوژیکي او یا هم هستوي ناوړینونو د رامنځته کیدلو پر وخت کې. په هر حال، دا کتاب په داسې حال کې چې په دا ډول

ځانگړو غميزو بحث نه کوي، خو، په هغو حالاتو کې چې خلک بيخايه شوي وي او ددغو غميزو له امله انساني مرستې ته اړتيا وليدل شي، ډير اغيزمن دي.

زمانې چوکاټ

هغه زمانې چوکاټ، چې په هغه کې له دې لاسي کتاب څخه کار اخيستل کېږي، تر ډيري کچې د موضوع او چاپيريال په شرايطو پورې اړه لري. بنيادي ډيرو ورځو، اونيو يا مياشتو ته اړتيا وي چې مؤسسې ددې جوگه شي، چې په ځانگړې برخه کې د معيارونو او شاخصونو په پلي کولو کې لاسته راوړني ولري. په ځينو حالاتو کې بنيادي، پرته له دې چې بهرنۍ مداخلې ته اړتيا وليدل شي، حد اقل معيارونه لاس ته راوړل شي. په يوه ځانگړي حالت کې د کار څرنگوالي، خاص زمانې چوکاټ ته اړتيا لري. ددې لپاره چې معيارونه او شاخصونه په مناسب ډول پلي شي، د لارښوونو له مخې ددوی لپاره مناسب مهالویش په پام کې نيول شوی دی.

ماهيتي، منشوري او ظرفيتي توپيرونو ته په پام سره، بشري خيريېه ټولني د مرستې رسولو په چارو کې، بيلابيلې کړنلارې لري. دا توپيرونه د تکامل هغه اصل ته گوته نيسي، په کوم کې چې هره خيريېه مؤسسه د مرستو په رسولو کې د خپلو دندو د اجرا کولو لپاره بيلابيلې لارې چارې او ميکانيزمونه کاروي. د ناتار او ناوړين په ټولو حالاتو او شرايطو کې بايد دولتي خدمات د دوی د شته والي، جوړښت او څرنگوالي په پام کې نيولو سره بشپړ او د اوږدې مودې لپاره يې ملاتړ وشي.

له دې کتاب څخه څرنگه کار واخلو؟

داسې ډير کتابونه شته چې د عمل په ډگر کې خيريېه کارکونکو ته عملي لارښوونې لري. دا کتاب يو لارښود کتاب ندی، بلکې د حد اقل معيارونو او کليدي شاخصونو هغه ټولگه ده چې د انساني مرستو رسولو بيلابيل اړخونه، له لومړنۍ ارزونې څخه نيولې، بيا تر همغږۍ او د حقونو تر دفاع پورې، ټول په کې بيان شوي دي. معيارونه هغه عمومي بيانيې او څرگندونې دي، چې په ټاکلو شرايطو او حالاتو کې حد اقل لاسته راوړني تعريفوي. شاخصونه بيا داسې اشارې دي، چې د يوه معيار د لاسته راوړني او يا نه لاسته راوړني څرنگوالي په گوته کوي. په داسې حال کې چې لارښوونې زيات مالومات برابروي.

د څلورو تخنیکي څپرکو له جملې څخه هر یو: د اوبو رسولو، روغتیا ساتنې او حفظ الصحې څپرکی؛ د غذایی خونديتوب، تغذیې او غذایی مرستو څپرکی؛ د پناځای، میشتیدنې او نا خوراکي توکو او د روغتیايي خدمتونو څپرکی، خپل خپل معیارونه او شاخصونه لري. لومړی څپرکی چې مشترک معیارونه پکې څیرل شوي دي، د پروگرامونو د طراحی او د هغوی د پلي کیدو په اړه لارښوونې لري، کومې چې په ټولو برخو کې د عملي کیدو وړ دي. مخکې تر دې چې نور تخنیکي څپرکي مطالعه شي، لومړی باید دا څپرکی ولوستل شي.

په هر څپرکي کې د ځانگړو ټکو لپاره اړونده لارښوونې شته چې باید په بیلابیلو حالتونو کې، کله چې معیارونه پلي کېږي، په پام کې ونیول شي. دا لارښوونې، د لومړنیو ضروري مسنلو او عملي ستونزو په اوارولو کې سلامشوري وړاندې کوي. په همدې ترتیب، د عملي ستونزو د سمبالولو په اړه او یوې مسئلې ته د لومړیتوب ورکولو په هکله مشوري ورکوي، همدارنگه دا لارښوونې کیدای شي چې هغه شخړې او توپيرونه چې په موجوده مالوماتو کې شته، تشریح کړي. لارښوونې تل اړونده کلیدي او ځانگړي شاخصونه چې له متن سره تړلي وي، په گوته کوي. کلیدي شاخصونه باید د لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي.

همدارنگه هر څپرکی، د لنډې سريزې لرونکی دی چې په اړونده برخه کې غوره مسئلې تشریح کوي. سربیره پر دې، زیاتونې، اخیستنې، دپراخو سرچینو او تخنیکي مالوماتو انتخابي لستونه، ارزونې، چک لستونه، فورمولونه، جدولونه او رپوټونه بڼي او څرگندوي یې. د یادولو وړ ده چې ټول څپرکي یو له بل سره تړلي دي. البته په تکراري توگه په یوه برخه کې هغه معیارونه تشریح شوي، چې په بله برخه کې ورته اړتیا وي.

د معیارونو او شاخصونو ترمنځ توپیر

د معیارونو بنسټ په دې اصل ولاړ دی، چې ناوړین خپلې ولس د پټمن ژوند حق لري. معیارونه، اصلاً له یو کیفیت درلودنکي دي چې په نړیواله کچه په هر ډول کاري چاپیریال کې د پلي کیدو وړ دي. کلیدي شاخصونه چې د معیارونو د اندازه کولو لپاره کارول کېږي، کیدای شي کمی یا کیفی ماهیت ولري. شاخصونه دهغو الاتو او وسیلو په توگه دنده سر ته رسوي، چې د سرته رسیدلو عملیو او پروگرامونو اغیزې معلومې کړي چې له دې پرته معیارونه به د بڼه نیت له څرگندولو څخه څه زیات شی نه وي او کوم عملي ارزښت به ونلري.

معیارونه، په یوازې توگه کار نه ورکوي، بلکې دوی یو پر بل متکي دي. په هر حال، د نړیوالو معیارونو فورمولبندي او په عمل کې د هغوی د پلي کیدو د وړتیا تر منځ، خامخا توپیر شته، ځکه چې هر چاپیریال او حالت له یو بل سره توپیر لري. په ځینو

حالاتو کی سیمه ییز فکتورونه کولای شي، دټولو معیارونو او شاخصونو د پلي کیدو او تحقق مخه ونیسي. نو په داسي یو حالت کی کومه خلا چې د هغو معیارونو او شاخصونو تر منځ، چې په دې کتاب کی ذکر شوي او هغه چې د عمل په ډگر کی لاسته راغلي، باید تشریح شي. ددوی لپاره دلیلونه او هغه څه چې په هغو کی بدلون ته اړتیاوي، باید روښانه شي.

د ناورینخپلو خلکو د ظرفیتونو او حساسیتونو پیژندنه

ددې لپاره چې د مصیبت خپلو سره د مرستې ستراتیژي پراخه او ګړندی شي، مهمه دا ده چې ددوی بیلابیل حساسیتونه، اړتیاوي او ظرفیتونه وپیژندل شي او ځان پرې پوه کړل شي. ځانګړي فکتورونه لکه جنسیت، سن، معیوبیت او د HIV/AIDS حالت، په زیانمنیدنه اغیز لري او په بحراني شرایطو کی د خلکو د ژوندي پاته کیدو هڅو ته شکل ورکوي. په ځانګړي توګه ښځې، کوچنیان، زاړه او هغه څوک چې د (PLWH/A) AIDS/HIV لرونکي وي، کیدای شي له ناورین سره د مجادلې په بهیر کی په ځانګړي توګه زیانمن شي. همدارنګه کیدای شي، د مرستو د تر لاسه کولو په خاطر له فزیکي، کولتوري او ټولنیزو ستونزو او خنډونو سره مخ شي. قومي، مذهبي یا سیاسي تړاوونه او یا بیخایه کیدنه کولای شي چې ځانګړي خلک بیا بیا له خطر سره مخ کړي، چې البته له دې پرته به دومره نه وای زیانمن شوي.

د زیانمنونکو ډلو د بیلابیلو اړتیاوو نه پیژندنه، مرستو او ملا تر ته په مساوي توګه ددوی نه لاسرسی او په دې لار کی خنډونه کیدای شي چې ددوی د ګوښه کیدو سبب وګرځي. آن تر دې چې د حیاتي مرستو له اخیستلو څخه بهی برخي پاته شي. ناورین خپلو خلکو ته د مرستې د حق د درلودلو په اړه مالومات ورکول او ددوی پوهول چې دا مرستې تر لاسه کړي، ډیره ضروري مسئله ده. زیانمنونکو ډلوته د داسي مالوماتو ورکول ځانګړی اهمیت لري، ځکه چې دوی د رغیدني او له ناورین سره د مبارزې لپاره د نورو په نسبت د ځان ساتني لږه وړتیا لري. په تیره بیا چې دوی له ناوړه حالت سره مخ شي او خپله شتمني له لاسه ورکړي. له همدې کبله کیدای شي چې دوی ډیرې مرستې ته اړتیا ولري. د پورتنیو دلیلونو پر بنسټ، دا ډیره ضروري ده چې ځانګړي زیانمنونکي ګروپونه وپیژندل شي او دا پوهه هم تر لاسه شي چې دوی څرنگه د ګمیزو په بیلابیلو شرایطو کی زیانمن شول او د زیان سره په متناسب ډول ورته غبرګون وښودل شي. باید دې ته ځانګړي پاملرنه وشي چې د ناورین خپلو خلکو ساتنه او دوی ته د مرستو ویشل له توپیر څخه پرته تر سره شي او ددوی دټاکلو اړتیاوو سره اړخ ولګوي.

په عین حال کی، ناورین خپلو خلکو ته باید د بیچاره قربانیانو په سترګه هم ونه کتل شي، چې په دې خلکو کی زیانمنونکي ګروپونه هم شامل دي. دوی داسي مهارتونه او ظرفیتونه

لري او لاسته يي راوړلی شي، چې له ناورين سره د مجادلې او هغه ته د خبرگون بنودلو لپاره اساسي رول لوبولای شي. دا وړتياوې او مهارتونه بايد وپيژندل شي او ملاتړ يي وشي. وگړي، کورنۍ او ټولني کولای شي چې په لوړه کچه وړتياوې ولري او له ناورين سره په مخامخ کيدو کې ډير زغم ولري. نو په دې اساس، په لومړنۍ ارزونه کې د مصيبت خپلو خلکو د اړتياوو او کمبوتيو د په گوته کولو تر څنگ، ددوی مهارتونه او وړتياوې هم له پامه ونه غورځول شي. پرته له دې چې يوه غميزه په ناڅاپي ډول منځته راځي، يا په کرار کرار پرمخ ځي، افراد او ټولني د خپلو لومړيتوبونو په نظر کې نيولو سره د هغې له اغيزو نه ځان راباسي او مجادله ورسره کوي.

اساسي زيانمونکي ډلې له بنځو، کوچنيانو، زړو کسانو، معيوبو خلکو، په (PLWH/A) اخته کسانو او له قومي لږکيو څخه عبارت دي. که څه هم دا د زيانمونکو ډلو يو بشپړلست ندی، خو دا هغه گروپونه دي، چې په وار وار د زيانمونکو په توگه پيژندل شوي دي. ددې کتاب په اوږدو کې، چيرته چې د (زيانمنيدونکو ډلو) اصطلاح کارول شوي ده، مطلب يي ټولې هغه ډلې دي چې يادونه يې شوي ده. کيدای شي چې داسې حالات هم منځته راشي، چې د زيانمنيدونکو خلکو څخه، يوازې يو گروپ يې د نورو په پرتله ډير له خطر سره مخ شي. خو په هر حال، يو گروپ ته گواښ دا مانا لري لکه چې ټولې زيانمنيدونکي ډلې له خطر سره مخ شوي وي. په ټوليزه توگه، په دې لاسي کتاب کې، بيلابيل زيانمنيدونکي گروپونه له يو بل څخه ډير ندي بيل شوي. کله چې هر يوگروپ له خطر سره مخامخ شي، د اړونده کارکونکو څخه په ټينگه غوښتنه کيږي، چې په څرگنده توگه دې د هغو ټولو ډلو په هکله فکر وکړي، چې په کتاب کې يې يادونه شوي ده.

محوري مسئلې

کتاب ته په بيا کتنې سره، د يو شمير هغو مهمو مسئلو په اړه چې د ټولو برخو سره تړاو لري، هر اړخيز غور او پاملرنه شويده. لکه: ۱- کوچنيان ۲- زاره کسان ۳- معيوبين ۴- جنسيت ۵- ساتنه ۶- AIDS/HIV او ۷- چاپيريال. پورتنۍ مسئلې د هر څپرکي په اړونده برخو کې سره يو ځای شوي او يا هم په موازي ډول تر بحث لاندې نيول شوي دي. دا ټاکلي مسئلې د زيانمنيدنې سره ددوی د تړاو د اهميت له مخې بايدانتخاب شي ځکه چې د سفيري کارکونکي د عمل په ډگر کې په تکراري ډول ورسره مخامخ شوي دي. دا لارښود کتاب، ټولوي محوري مسئلې په مفصل ډول سره نشي په گوته کولای، خو ددوی اهميت مني.

کوچنيان: له زيان څخه دکوچنيانو د ساتنې لپاره بايد ځانگړي گامونه واخيستل شي، چې ټولو اساسي خدمتونو ته دوی په مساوي توگه لاس ورسيزي. څرنگه چې کوچنيان د ناورين خپلې نفوس يوه ډيره لويه برخه جوړوي، دا مهمه ده چې د بېرني ارزونې او پلان

جوړولو په بهیر کې، نه یوازې ددوی نظریې او تجربې په پام کې ونیول شي، بلکې دا هم د یادونې وړ ده، چې دوی د بشري مرستو په ویش، پلان جوړولو، څارنې او څیړنې باندې اغیز ولرلای شي. سره له دې، چې ځانگړې زیانمنیدنې (لکه خوارجواکي، څببناک (استثمار)، سړي تېنونه، په وسلوالو ځواکونو کې په کار گومارل، جنسي تیري او په تصمیم نیولو کې د برخې اخیستنې د فرصتونو نه ورکول) پر ټولو خلکو اغیز کولای شي، خو ددغو زیانونو ډیرې اغیزې، په کوچنیانو او ځوانانو کې محسوسې وي.

د ماشوم د نړیوالو حقونو د کنوانسیون له نظره، هغه څوک چې عمر یې له اتلس کلنۍ څخه بڼکته وي، ماشوم بلل کېږي، خو د کولتوري او ټولنیزو دودونو له مخې، کیدای شي په ځینو ټولنو کې، ماشوم په بیلابیلو ډولونو تعریف شي. دا چې یوه ټولنه د خپل ځانگړي تحلیل له مخې ماشوم څرنگه تعریفوي، بېله خبره ده، خو ددې خبرې کره کول ضروري چې ماشومان او ځوانان له انساني مرستو څخه بې برخې نشي.

زاره کسان: د ملگرو ملتونو د ارزونې له مخې، زړې بڼځې او نارینه هغه څوک دي، چې عمر یې له شپیتو کلونو څخه اوښتی وي. په هر حال، د ټولنیزو او کولتوري دودونو له مخې، پورتنی تعریف له یو چاپیریال څخه تر بل پورې توپیر سره لري. که څه هم زاره کسان، په غمیزه کې د زیانمنیدونکو وگړو یو لوی تناسب جوړوي، خو دوی د ژوندي پاتې کیدو او بیا فعالولو په برخه کې بنسټیز یا کلیدي رول هم لري. یو ډیر مهم عامل چې د ناوړین په شرایطو کې، د زیانمنیدنې په منځته راوړلو کې رول لري هغه ددوي گوښه کول دي. کله چې د ورځني ژوند، کورنۍ او ټولنیز جوړښت په نظم او ترتیب کې بیلټون او ماتې راشي، ددې ډلې منزوي کول دوي ته نور هم سخت تمامیږي؛ حساسیت او زیانمنیدنه نوره هم زیاتوي او د مزمنو روغتیايي ستونزو، دماغي او ذهني نیمگړتیاوو د زیاتیدو سبب ګرځي. په هر حال، تجربو ثابته کړې چې زاره کسان نسبت دې ته چې مرسته واخلي، مرسته ورکونې ته متمایل دي. که چیرې له زرو سره مرسته وشي او په پښو ودرول شي، دوی کولای شي په ډیرو برخو کې مهم رول ولوبوي. د بیلگې په توګه، دوی په هرڅه پام کولای شي؛ اساسي سرچینې تنظیم او سمولای شي او ګټې لاسته راوړلای شي. همدارنگه ددوی له پوهې او تجربې څخه د ټولنیزو ستراتیژیکانو، د ټولني د کولتوري او ټولنیز هویت په ساتلو او د ستونزو او شخړو په اوارولو کې هم ګټه اخیستل کیدای شي.

معیوبین او معلولین: په هره غمیزه کې معیوبین یا معلولین، هغه کسان ګڼل کېږي چې په فزیکي یا رواني توګه زیانمن شوي وي. یا دا چې په سختی سره زده کړه کولای شي، چې دا کار په غمیزه کې د معیاري مرستو د لاسته راوړلو مسئله نوره هم ستونزمنوي. دا ډول کسان، په ځانگړې توګه د زیانمنونکو په جمله کې شمیرل کېږي. ددې لپاره چې بېخایه شوي کسان وژغورل شي او ژوندي پاتې شي، دوی د لومړنیو مرستو او اسانتیاوو برابرولو ته اړتیا لري. دوی باید یادې شوي اسانتیاوې ددوی د اړتیاوو په تناسب لاسته

راوړي. همدارنگه دوی د ټولنیزې مرستې داسې یوې شبکې ته اړتیا لري چې د کورنیو له خوا ورته برابره کړای شي.

جنسیت: د بشري منشور په بنسټیزو سندونو کې په څرگنده توګه راغلي چې د بڼو او نارینه وو حقونه سره برابر دي. بڼې او نارینه، نجونې او هلکان د بشري مرستو د لاسته راوړلو مساوي حق لري؛ یوشان انساني کرامت لري؛ مساوي انساني ظرفیتونه لري؛ چې په انډولیزه توګه د انتخاب حق، له دغه حق څخه د ګټې اخیستنې یوشان فرصتونه او د خپلو کړنو پایلو ته د شکل ورکولو له مساوي وړتیاوو څخه عبارت دي.

بشري مرستې هغه وخت ډیرې اغیزمنې تمامیدای شي چې د بڼو او نارینه وو د اړتیاوو، حساسیتونو، ګټو او ظرفیتونو او پر دوی باندې د غمیزې بیلابیلو اغیزو ته په پام سره عیارې شوي وي. پردغو توپیرونو د پوهیدني؛ د بڼو او نارینه وو د رول او دکار د حجم نه برابروالی؛ وسایلو ته لاسرسی او پر هغو د کنترول څرنگوالی؛ د تصمیم نیولو واک او مهارتونو ته د ودې ورکولو د فرصتونو د لاسته راوړلو پر شونتیا پوهیدنه، دا ټول او ټول د جنسیت د ارزونې او څیړنې له لارې لاسته راځي. نو په دې اساس ویلای شو چې جنسیت هم د نورو ټولو اړونده موضوعاتو سره نږدې اړیکې لري او اغیز پرې کوي. د انساني مساوات او ناپییلتوب دموخو مانا داده، چې باید د بڼو او نارینه وو تر منځ انصاف او عدالت تامین او دې مسئلې ته پام راوړول شي، چې په پایله کې ددوی تر منځ مساوات ترلاسه شي.

ساتنه: مرسته او ساتنه د بشري هڅو دوه نه بیلیدونکي ستنې دي. بشري مؤسسې په وار وار له داسې حالاتو سره مخامخ شوي دي، چې د انسانانو کره وړه او یا خنډونه د ټول نفوس او یا د ټولني ديوې برخې داساسي امنیت لپاره ګواښ او تهدید رامنځته کړي. لکه د بشر پر اساسي حقوقو تیری، چې د بشر د حقوقو په نړیوالو قوانینو کې یې هم یادونه شوې او په رسمیت یې منلې دي. دا سرغړونې کیدای شي د خلکو روغتیا او سلامتی او یا د هغوی خونديتوب ته نیغ په نیغه ګواښ وګرځي. د وسلوالو جګړو او شخړو په وخت کې ستره او لویه انساني مرسته دا ده، چې خلک له داسې ګواښونو څخه وساتل شي.

د مرستو شکل او د هغوی برابرول او د ویشلو لارې چارې کولای شي، چې د ناوړین ځپلي ولس پر امنیت د پاملرنې وړ (بڼې یا بدې) اغیزې وښدي. دا لاسي کتاب، د ساتنې د ستراتیژۍ او د هغې د میکانیزم په هکله او یا دا چې خیریه ټولني څرنگه خپل مسؤلیتونه سرته ورسوي، په تفصیل سره تشریحات نلري. خو په هر حال، هغه ټولني، چې د مرستو په برابرولو او ویشلو کې برخه لري، چېرته چې ممکنه وي، دا کتاب دوی ته د ساتنې او حقوقو په باب، د بیلګې په توګه د جنسي تیریو او د ناوړه ګټې اخیستنې د مخنیوي او یا هم د نفوسو د کافي او مناسب ثبت په هکله، مالومات ورکوي.

HIV/AIDS : د انساني ټولنو دفاعي ميکانيزم او دبيا رغيدنی ځواک هغه وخت کميري

چې په دوی کې HIV/AIDS په لوړه کچه خپور شي، چې په پایله کې د هغو بهرنیو عواملو په سبب چې د غمیزې او ناورین سبب کېږي، د ټولني ځواکمني رابښکته کېږي. په داسې یو حالت کې، هغه موده اوږدېږي، چې یوه ټولنه د بیا رغیدو لپاره ورته اړتیا لري. هغه څوک چې د HIV/AIDS (PLWH/A) سره ژوند کوي، تر ډیره حده له توپیر (تبعیض) سره مخ کېږي او په کار داده چې په خواخوږۍ او رازدارۍ سره هغوی ته ورننږدې شو او کومې ساتنې او مرستې ته چې اړتیا لري، ورته برابرې شي. دا معیوبونکې ناروغي، نه یوازې افراد، بلکې ددوی کورنۍ او اړونده ټولنه هم اغیزمنوي. همدارنگه دا ناروغي، ځوانان، په ځانگړي ډول ځوانې ښځې، آن د خپلې ځوانۍ په کلونو کې اغیزمنوي او په نا اندولیز ډول په فزیکي، رواني او له مالي پلوه ددې ناروغۍ تر اثراتو لاندې راځي. کله چې ناروغي هره خوا خپره او ریښې یې ژورې شي، په نتیجه کې د ډیرې مړینې سبب ګرځي او د وګرشمیرنې د ځانگړنو له مخې، ټولني بدلېږي او په نا اندولیز ډول د کوچنیانو، یتیمانو او زړو کسانو په شمیر کې بدلون (زیاتوالی) راځي. دا زیانمنیدونکې ډلې، ځانگړې پاملرنې ته اړتیا لري او باید دوی ته دمرستې پروګرامونه جوړ او داسې نورې هلې ځلې هم ددوی د ژوند د لاسه کیدو لپاره تر لاس لاندې ونیول شي.

چاپیریال: ټول هغه فزیکي، کیمیاوي او بیولوژیکي بریدونه، چې ځایي او ناورین ځپلې ټولني ژوندپه کې کوي او د خپل ژوندانه اړتیاوې برابرې، په ټولیز ډول د چاپیریال په نامه یادېږي. چاپیریال ټولې هغه طبیعي زیرمې برابرې، چې د اړونده ټولني غړي اړتیا ورته لري او ددوی د ژوندانه کیفیت ټاکي. ددې لپاره چې چاپیریال یادي شوی دندې تر سره کړي نو ساتنې او څارنې ته هم اړتیا لري. حد اقل معیارونه، پر دې ټینګار کوي، چې د بیخایه ځبېښاک (استثمار)، ککړتیا او چاپیریال جوړونکو توکو د ویجاړتیا او خرابۍ مخه ونیول شي. د پورتنیو حد اقل وقایوې تدبیرونو موخه داده، چې د چاپیریال حیاتي رول پیاوړی، او د هغو میکانیزمونو پیژندنه او پلټنه وشي، چې د بیارغونې او توافق طبیعي سیستم تامین کړي.

ددې لاسي کتاب لیر لید او محدودیتونه

د خیریه مؤسسو لپاره د حد اقل معیارونو د پلي کیدو وړتیا په یو لړ فکتورونو پورې اړه لري، چې د هغو له ډلې څخه یې ځینې ددوی په واک او کنترول کې دي. په داسې حال کې، چې د سیاسي او امنیتي فکتورونو په څیر، ځینې نورې ددوی له واک څخه بهر دي. دځانگړي اهمیت له مخې، دا باید جوتې شي، چې کومې مؤسسې غمځپلو خلکو ته د مرستې لارې پیدا کولای شي یا دا چې دوی د اړونده دولتي چارواکو سره د ګډ کار کولو په مسئله خوښې وي. دا هم مهمه ده، چې دوی په ټاکلو امنیتي شرایطو کې کار وکړای شي. ددې سره

جوخت، دا هم ډير ارزښت لري، چې معلومه شي، يادې شوې مؤسسي څومره مالي، انساني او مادي امکانات لري.

په داسې حال کې چې بشري منشور د انساني اصولو له يو عمومي بيان څخه عبارت دی، نو دا کتاب په يوازې توگه نشي کولای، چې د خيريه فعاليتونو د ټولو ځانگړتياوو او اړخونو بشپړه ارزونه ولري او ټولې لارښوونې په گوته کړي. لومړی: حد اقل معيارونه د مناسبو بشري مرستو، ټول ممکنه شکلونه په بر کې نه نيسي. دوهم: د ځينو مشکلاتو له وجې د ټولو معيارونو يو په يو پلي کيدل ستونزمن کار دی، خو ناشونی هم نه دی. ډير فکتورونه لکه؛ نا امنی، ناکافي سرچينې، دنورو مرستندويو ټولنو مداخله او د نړيوالو قوانينو نه پلي کيدل، کولای شي، چې خيريه هلې ځلې له ډيرو زياتو ستونزو او خنډونو سره مخامخ کړي.

د مثال په توگه داسې هم کيدای شي، چې مؤسسي مصيبت ځپلو خلکو مرستې ته د وردانگلو لپاره کافي امکانات په واک کې ونلري، نو په داسې يو حالت کې بايد اړتياوو ته دلومړيتوب ورکولو مسئله په پام کې ونيول شي؛ د هغو په وړاندې غبرگون راوپارول شي؛ د مناسبو او ضروري مرستو په وړاندې خنډونه له منځه يووړل شي او د هغو ساتنه وشي. په هغو حالاتو کې، چې سيمه ييز نفوس ته په لوړ کچ زيان وراوښتی وي؛ چيرته چې فقر ډير عام شوی وي او يا اوږده جگړه روانه وي، نو پداسې حالاتو کې حد اقل معيارونه د نورمال ورځني ژوند د شرايطو څخه وړ اوږي او زياتيري او ددې امکان هم شته چې خپگان او خوابدي رامنځته شي. نو ځکه هم په کار داده، چې سيمه ييز شرايط په دقيق ډول محاسبه او د غمځپلو خلکو د مصيبت او چاپيريال په پام کې نيولو سره، دوی ته په مساوي ډول پروگرامونه او امکانات برابر شي.

دا منل شوې ده چې په ډيرو حالاتو کې ټول شاخصونه او معيارونه نشي پلي کيدای، خو ددې کتاب کارونکي دې د خپل وس په اندازه هلې ځلې وکړي. د يو غبرگون په لومړي پړاو کې، مثلاً د ټولو مصيبت ځپلو خلکو د بنسټيزو اسانتياوو د برابرولو مسئله بنايي تر دې ډيره مهمه وي، چې په ځای يې يوازې حد اقل معيارونه او شاخصونه په يو کوچني نفوس کې په پوره ډول تطبيق شي. دا لاسي کتاب نشي کولای هرې پوښتنې ته ځواب ووايي او يا دا چې هر کړکيچ ته د حل لارې په ځان کې ولري، خو هغه څه چې دا کتاب يې کولای شي دا دي، چې دستونزو د حل دپيل په توگه کار ورکړي. يعنې هغه معيارونه او شاخصونه چې د کلونو کلونود بڼه کار او تجربو له مخې د نظر په يووالي سره لاسته راغلي وي، داسې په کار واچول شي چې له هغو څخه سمه او اغيزمنه گټه واخيستل شي. لارښوونې داسې تنظيم شي چې عملي کار ته ټاکلی لوری ورکړي، اود بشري منشور، د دفاع لپاره ديو قانوني چوکاټ او بنسټ په جوړولو کې مرسته وکړي.

بشري منشور او حد اقل ستندردونه دبشري غبرگون ټولو ستونزو ته د حل ته ځواب نشي ويلاي او نه هم د ټولو انساني مصيبتونو مخه نيولاي شي، خو هغه څه چې دوي يې کولای شي دا دي، چې د خيريه مؤسسو لپاره د داسي آلاتو او افزارو په توگه کار ورکړي چې ددوی د مرستو اغيزمنتيا او کيفيت لوړ کړي، چې پدې وسيله په يوه غميزه کې د غمخپلو خلکو په ژوند کې دپاملرني وړ بدلون راوستلاي شي.

بشري منشور

بشري منشور

هغه بشري خيريه ټولني، چې دې منشور او حد اقل معيارونو ته ژمني دي، هدف يې دادی چې د هغو خلکو د خدمت جوگه شي چې ناورين او يا وسلوالو جگړو ځپلي وي او د بنسټيزو بشري اصولو د څارني کچه لوړه کړي.

بشري منشور دغو اصولو ته د خيريه ټولنو ژمنه او د حد اقل معيارونو د لاسته راوړنو څرنگوالی بيانوي. دا ژمنه دټولنو لپاره د اخلاقي مکلفيتونو او درناوي پر بنسټ ولاړه ده. دا په حقيقت کې هغه حقوق او دندې منعکسوي چې په نړيوالو قوانينو کې هغوي ته درناوی کيږي او هغه څه دي چې دولتونو او گوندونو، دواړو په ځان منلي دي.

دامنشور د جگړو يا له ناورين څخه د اغيزمن شويوخلکو د ژوندانه د ډيرو اساسي اړتياوو او انساني کرامت د ساتلو او مراعات کولو په باب تدوين شوی دی. دحد اقل معيارونو موخه داده چې د خلکو د اړتياوو لکه اوبه، چاپيريال او روغتيا ساتنې، تغذيي، خوړو، پناځای او روغتيايي پاملرنې کچه وټاکي. دبشري منشور او حد اقل معيارونو سره يوځای کول د انساني مرستو د چارو د عملياتي چوکاټ په جوړولو او د مسؤوليت په ټاکلو کې مرسته کوي.

1- اصول

موږ د بشري منشور په احكامو او دهغو په لومړيتوب او اړتيا باندې په بيا بيا سره ټينگار کوو. پدې وسيله زموږ په آند، بايد ټول شوني گامونه اوچت شي، چې له جگړو او ناورينونو څخه د راولاړې شوې انساني غميزې مخنيوي وشي يا سپکه کړای شي او بل دا چې مصيبت خپلې ملکي وگړي د ساتلو او مرستو وړ دي.

د همدې عقيدې له مخې چې په نړيوال بشري قانون کې منعکسه شوې او دانسانيت په اصل ولاړه ده، موږ د بشري خيريه ټولنو په توگه خپلې مرستې او کومکونه، ناورين خپلو خلکو ته وړاندې کوو. موږ به د انساني اصولو او ناپييلتوب په پام کې نيولو سره او دنورو هغو ټاکل شوو اصولو او مقرراتو له مخې عمل وکړو، چې په جنگ او غميزه کې د نړيوال سره صليب، د سړي مياشتي غورځنگ او نادولتي خيريه ټولنو له خوا په ۱۹۹۴ کال کې تصويب شوي دي. ياد شوي اصول او مقرري په بشپړ ډول سره ددې کتاب په ۳۱۵ مخ کې بيان شوي دي.

بشري منشور د لاندنيو اصولو بنسټيز اهميت مني او تائيدوي يې

1،1 په درنښت سره د ژوند کولو حق

دا حق په هغو قانوني لوايحو او مقرراتو کې منعکس شوی چې په وړ او مناسب معيار د ژوند کولو حق او د ظلم، غير انساني يا له سپکاوي څخه د ډکو جزا گانو څخه خلاص چال چلند په هکله وضع شوي دي. موږ د يو فرد د ژوند کولو حق ته قايل يو او دا منو چې د يو فرد د ژوندکولو حق دې هلته هم تضمين شي، چيرته چې د گواښ او خطر سره مخ وي. له دې سره جوخت، د نورو دنده هم داده چې دا وړ او مناسب گامونه واخلي او په هيڅ صورت دې د ژوند ژغورونکو مرستو مخنيوی ونکړي. سربيره پر دې، نړيوال بشري قانون د جگړې په بهير کې د ملکي وگړو سره د مرستې لپاره ځانگړی قيد او شرط لري، يانې کله چې ملکي وگړي د ژوندانه لومړنی آسانتياوي له لاسه ورکړي، دولتونه، گوندونه او ډلې بايد له دې سره موافقه وکړي، چې هغوي ته به پرې بشري مرستې برابرې او ورسوي. (۱)

1،2 د جگړه مارو او عادي وگړو تر منځ توپير

دا توپير د ۱۹۴۹ کال د ژنيو په ترون او بيا وروسته د ۱۹۷۷ کال په نورو اړونده پروتوکولونو کې څرگند او جوت شوی دی. لکه څرنګه چې د شلمې پيړۍ د دوهمې نيمايي د جنگ جګړو بيشميره ملکي مرګ ژوبلې بنيې، دا بنسټيز اصل په زياتيدونکې توګه تر پښو لاندې شوی دی. هغه کورني جنګونه، چې معمولاً (داخلي جګړه بلل کيږي، مور بايد داسې رانده نکړي چې په جګړه کې د ښکيلو خواوو او ملکي وګړو (ناروغانو، ټپيانو او بنديانو په ګډون) تر منځ توپير ونه کړای شو. ملکي وګړي، ناروغان، بنديان او ټپيان په مخامخ ډول په جګړه کې برخه نلري. هغه ملکي وګړي، چې په جګړه کې برخه نلري، د نړيوال بشري قانون له مخې ساتل کيږي او له يرغل څخه خوندي کيل کيږي.

1,3 په زور د نه شړلو اصل

دا هغه اصل دی، چې له مخې يې کډوال بايد بيرته هغه هيوادته په زور ونه ليرول شي چې هلته ددوی ژوند يا ازادي د نژاد، مذهب، قوميت، د کوم ټولنيز ګروپ سره د تړاو يا سياسي نظرياتو له مخې له ګواښ يا خطر سره مخ شي او يا داسې فکر وشي چې ددوی په بيرته ستونزو سره داسې زمينه برابريږي، چې ددوی د عذاب، کړوني او شکنجې سبب شي.

2- دندې او مسؤليتونه

2.1: مور دا منو، چې تر هر څه دمخه دا د جګړه خپلو او غمخپلو خلکو خپلې هڅې دي چې دوی خپلې اساسي اړتياوې لاسته راوړي. او مور په دې هم ټينګار کوو، چې دا د دولت دنده او مسؤليت دی چې کله د خلکو وس او توان پای ته ورسېږي نو دولت دوی ته مرستې برابرې کړي.

2.2: د نړيوال قانون له مخې، هغه خلک چې د غميزې سره مخ شوي دي، بايد د ساتنې او مرستې وړ خلکو په توګه وپېژندل شي. دا قانون وايي، چې دولتونه او په جګړه کې ښکيلي ډلې، قانوني مکلفيتونه لري چې يا په خپله مرستې برابرې کړي يا دا چې د مرستندويه ټولنو مرستو ته اجازه ورکړي. همدارنګه د بشر د حقوقو له نړيوال قانون څخه د سرغړاوی نه ځان وژغوري. ياد شوي حقوق او مکلفيتونه، د بشر د حقوقو په نړيوال قانون، نړيوال بشري قانون او د کډوالو په قانون کې په څرګنده توګه بيان شوي دي.

2.3: د انساني خيريه ټولنو په توګه، مور خپله دنده ددغو لومړنيو وظيفو او مسؤليتونو په اړه پېژنو. زموږ دنده د بشري مرستو د برابرېدونکو په توګه، هغه حقيقت منعکسوي، هغوي چې د مرستې برابرول يې د لومړنيو مسؤليتونو څخه شميرل کيږي، تل ددې وړتيا لري يا نه غواړي چې دوي پخپله دا دنده تر سره کړي. دامسئله کله کله په ظرفيت پورې هم اړه لري. ځينې وختونه، دا کار ددې مانا لري چې بنسټيزو قانوني او اخلاقي مسؤليتونو ته په

يو اړخيز ډول بې پروايي کيږي او يا په سپکه ورته کتل کيږي. په پايله کې ويلای شو چې انساني کړاوونه او تکليفونه، په زيات ډول د ژغورنې او مخنيوي وړ دي.

2.4: په تکراري توگه په جگړه کې د بڼکيلو خواو، انساني اصولو ته د نه درناوي پيښو دا بڼوولي چې د جگړې په حالاتو کې د مرستې برابرولو هڅې کولای شي، په زياتيدونکي توگه ملکي وگړي د يرغل پر وړاندې ډير مساعد کړي يا دا چې کولای شي په غير ارادي توگه په جگړه کې د بڼکيلو ډلو يوې يا بلې ته ډيره گټه ورسوي. دا زموږ دنده ده چې دا ډول بدې اغيزې د خپل يادشوي مکلفيت او رسالت په پام کې نيولو سره راکمې کړو. او د جنگي ډلو مکلفيت دا دی، چې د انساني منځگرتوب ماهيت او ارزښت ته درناوی وکړي.

2.5: د پورتنیو اصولو پر اساس او په ټوليزه توگه موږ د نړيوال قانون پر اساس، د کډوالو په چارو کې د ملگرو ملتونو د عالي کمشنري، د سري مياشتي او سره صليب نړيوالي کميټي د مرستې د پروگرامونو ملاتړ او ساتنه کوو.

3- حد اقل معيارونه

هغه حد اقل معيارونه چې کار ورڅخه اخيستل کيږي، د خيريې ټولنو د انساني مرستو د برابرولو پر تجربو ولاړ دي. سره له دې هم د معيارونو لاسته راوړنه په يو لړ فکتورونو پورې اړه لري چې اکثريت يې بنيایي زموږ له واک څخه بهر وي. موږ ځان مکلف گڼو چې دوي لاسته راوړو او په دې اړه ځان مسئول گڼو. موږ د دولتونو په گډون، د بشري موسسو ټولو کارکونکو ته بلنه ورکوو چې دا معيارونه د منل شويو نورمونو او اصولو په څير ومني.

موږ د هغو معيارونو پر اساس چې د 1 نه تر 5 څپرکو کې راغلي، دي ته ژمن يو چې هر هغه څه تر سره کړو او ځان پرې ډاډمن کړو، چې هغه وگړي چې له ناورين څخه زيانمن شوي دي ددې وس ولري چې د ژوندانه حد اقل اړتياوې (لکه اوبه، د چاپيريال او روغتيا ساتنه، خواړه، تغذيه، پناځای او روغتيايي خدمات) پوره او ددوی هغه حق، چې هر څوک د ژوندکولو حق لري تأمين شي. په پای کې موږ ددې مسئلې ملاتړ کوو، چې حکومتونه او گوندونه د نړيوالو بشري حقوقو، نړيوال بشري قانون او کډوالو قانون په وړاندې خپل مکلفيتونه وپيژني او دهغوي ساتنې او دفاع ته دوام ورکړي.

موږ هيله من يو چې دې ژمنو ته ژمن پاتې شو او په ټولنو، بنسټونو او فدراسيونونو کې ددغومسئلو په اړه يو بڼه ځواب ورکونکي سيستم رامنځته او پراختيا ورکړو. موږ دا هم تصديقوو چې زموږ اساسي ځواب ورکونه هغو ته ده چې موږ د مرستې ورکولو لپاره پسې گرځو او پلټو يې.

XX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ياودنې:

۱- د ۱۹۴۸ کال، د بشر د حقوقو د نړيوالي اعلاميې، ۳ او ۵ ماده؛ د ۱۹۶۶ کال د مدني او سياسي حقوقو تړون، ۶ مه او ۷ مه ماده؛ د ژنيو د څلورم کنوانسيون ۲۳، ۵۵ او ۵۹ مه ماده؛ د ۱۹۷۷ د لومړي ضميموي پروتوکول ۶۹ مه او ۷۱ مه ماده؛ د ۱۹۷۷ کال ضميموي دوهم پروتوکول ۱۸ مه ماده؛ د ۱۹۸۴ کال هغه تړون چې په هغه شکنجه او داسې نورې جزاگانې غير انساني يا د سپکاوي څخه ډکې جزاگانې گڼل شوي دي؛ په ۱۹۶۶ کال کې د اقتصاد، ټولنيزو او کولتوري حقوقو برخه کې ۱۰، ۱۱ او ۱۲ مه ماده؛ د ۱۹۸۹ کال د ماشوم د حقوقو تړون ۶، ۳۷ او ۲۴ مې مادې. او داسې نور نړيوال قوانين.

۲- د نړيوال بشري قانون اصلي پرنسيب او اصل دادی، چې د جگړمارو او ملکي وگړو تر منځ توپير او تميز وشي. د ۱۹۷۷ د لومړي ضميموي پروتوکول ۴۸ مه ماده او د ژنيو د ۱۹۴۹ کال تړون دريمه او څلورمه ماده په خانگري توگه وگورئ. همدارنگه د ۱۹۸۹ کال د ماشوم د حقوقو د تړون ۳۸ مه ماده وگورئ.

۳- د ۱۹۵۱ کال د کډوالو د حالت تړون ۳۳ مه ماده، د ۱۹۸۴ کال تړون ۳ مه ماده، د ازار او شکنجې پر ضد غير بشري يا د سپکاوي نه ډکو جزاگانو چلند؛ د ۱۹۸۹ کال د ماشوم د حقوقو د تړون ۲۲ مه ماده.

لومړی څپرکی:

په ټولو برخو کې
حد اقل معیارونه

له دې څپرکي څخه څرنگه کار واخلو؟

دا څپرکی د **(خلکو او بهیر)** تر عنوان لاندې، اته بنسټیز معیارونه په تفصیل سره څیړي، چې د هرې تخنیکي برخې سره تړاو لري. دا معیارونه عبارت دي له:

- ۱- ونډه اخیستنه
- ۲- لومړنی څیړنه
- ۳- غبرگون
- ۴- موخه ټاکنه
- ۵- څارنه
- ۶- ارزونه
- ۷- د مرستې کونکو صلاحیتونه او مسؤولیتونه
- ۸- نظارت، اداره او د کارکونکو ملاتړ، چې هر یو یې په لاندې ډول بیانوي:

- **حداقل معیارونه:** دا دماهیته له مخې کیفی بڼه لري او د تر ټولو ټیټې سطحې لاسته راوړنې بیانوي.
 - **کلیدي شاخصونه:** دا هغه (نښې یا علامې) دي چې د یو پروگرام، نه لاسته راوړل ښيي. دا شاخصونه د کارول شویو پروگرامونو، د تاثیر او پایلو د سنجولو او د هغو میتودونو او پروسو چې په دې پروگرامونو کې ترینه گټه اخیستل شوي ده مسائل بیانوي. دا شاخصونه کیدای شي چې کیفی یا کمی بڼه ولري.
 - **لارښوونې:** لارښوونې په بیلابیلو برخو کې د معیارونو او شاخصونو د کارونې څرنگوالی، د عمل په ډگر کې د ستونزو سره د مخامخ کیدو لارښوونې او یوې مسئلې ته د لومړیتوب په ورکولو کې د سلامشوري په گوته کونکي دي. همدارنگه دوی ځیني هغه بنسټیز مسایل چې د معیارونو او شاخصونو سره تړاو لري په گوته کوي او همدارنگه دا لارښوونې کیدای شي چې هغه شخړې، او توپیرونه چې په موجوده مالوماتو کې شته، تشریح کړي.
- دا څپرکی د اخلستونو(ماخذونو) د لست پواسطه تعقیب شوی، کوم چې د معیارونو په هکله د عمومي او ځانگړو تخنیکي مسنلو مالوماتي سرچینې په گوته کوي.

سرليكونه

..... سرريزه

..... ۱- ونډه اخیستنه

..... ۲- لومړنی څیرنه

..... ۳- غبرگون

..... ۴- موخه (هدف) ټاکل

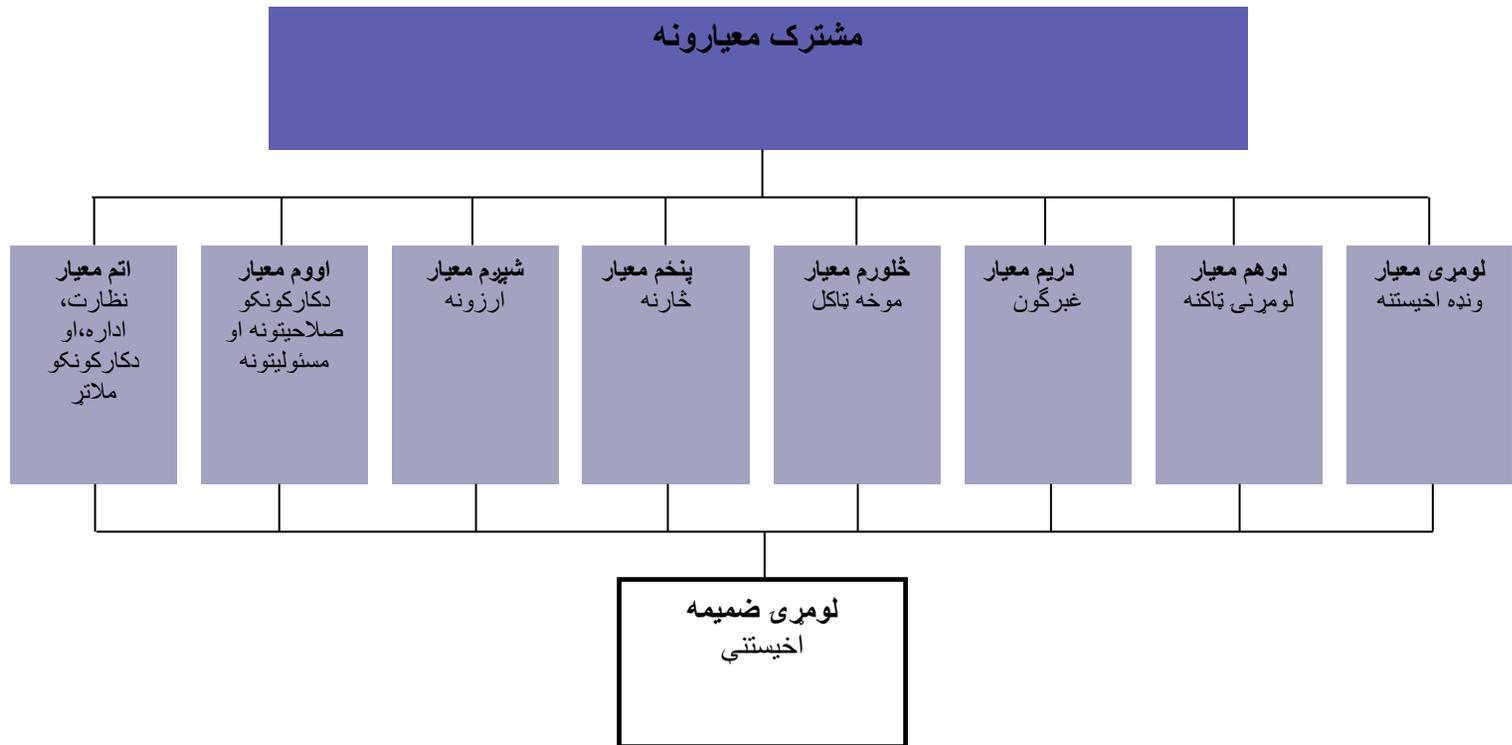
..... ۵- څارنه

..... ۶- ارزونه

..... ۷- دمرسته کونکو صلاحیتونه او مسؤلیتونه

..... ۸- نظارت، اداره او د کارکونکو ملاتړ

..... لومړی ضمیمه: اخځونه



سریزه

دا مشترک معیارونه چي په دې کتاب کې راغلي، له هر څپرکي سره اړیکې لري او ددوي ټولو بشپړونکي دي. ددغو معیارونو پلي کیدل، لکه څرنګه چې دلته تشریح شوي دي، خیریه ټولني دې ته اړ باسي، چې د هغو معیارونو له تحقق سره مرسته وکړي، چې په تخنیکي څپرکو کې یې لندیز راغلی دي.

له نړیوالو حقوقي سندونو سره اړیکې

هر یو ددې حق لري چې په درنښت سره ژوند وکړي او ددوي بشري حقونو ته درناوی وشي. دا د خیریه ټولنو دنده ده چې بشري مرستې د بشر د حقونو له اصولو سره سم برابرې کړي. لکه د برخې اخیستنې حق، نه توپیر (عدم تبعیض) او د مالوماتو د حق په ګډون، داسې پلي کړي، لکه څرنګه چې په نړیوالو بشري حقونو، بشري او د کډوالو په قانون کې یې یادونه شوې ده. د بشري منشور او د نړیوال سره صلیب، سرې میاشتي غورځنګ او نادولتي ټولنو (NGOs) د اصولو له مخې، خیریه ټولني دې ته ژمني دي چې مرستې ته اړ خلکو ته ځواب ووايي. مشترک معیارونه د موسسو او افرادو مسولیتونه هغه وخت په ګوته کوي، کله چې دوی د مرستې برابرې او ساتنې دنده په غاړه لري.

د مشترکو معیارونو ارزښت

هغه پروګرامونه چې د ناورینخپلو خلکو د اړتیاوو د پوره کیدو لپاره جوړېږي، باید د عیني شرایطو په بنسټ جوړ شي. لومړنۍ څیړنه، د ناورین یا غمیزې ماهیت او په خلکو باندې د هغې اغیزې څیړي. د ناورین خپلو خلکو د اړتیاوو او زیانمنیدنو د څیړنې پر مهال، باید ددوی ظرفیتونه او موجوده سرچینې هم وپېژندل شي او په همدې ترتیب، د لومړنیو خدمتونو په اړه هره نیمګړتیا په ګوته شي. هیڅ یو سکتور د نورو برخو له په پام کې نیولو څخه پرته نشي څیړل کېدای. مثلاً د اقتصاد سکتور، مذهبي او دودیزو عقایدو، ټولنیزو دودونو، سیاسي او امنیتي فکتورونو، مجادلوي میکانیزمونو یا د راتلونکې پراختیایي تیارو د مسئلو له په پام کې نیولو څخه پرته د نورو برخو څیړل. تر ټولو بنسټیزه مسئله، د ناورین د لاملونو او د هغه د اغیزو ارزونه ده، مثلاً که چیرې ستونزه په سمه توګه ونه پېژندل شي او په سم ډول ورباندې پوه نه شو، نو د هغې په وړاندې مناسب غبرګون به ستونزمن او حتی ځینې وخت ناشونی وي.

د غمیزې په وړاندې غبرګون په یو لړ فکتورونو پورې تړلی دی، چې په هغو کې د مرستندویو ټولنو ظرفیت، ساحوي مهارت، بودیجوي محدودیت، له سیمې او شرایطو سره اشنایي او د کارکونکو لپاره امنیتي خطرونه شامل دي. د غبرګون معیارونه، کوم چې دلته

په تفصیل سره بیان شوي دي، داسې برابر شوي، چې دا روښانه کړي چې څوک، څه شی او څه وخت یې کوي. کله چې په مناسب غبرگون ښوودلو پریکړه وشوه، نو له هغه وروسته باید هدفمند میکانیزمونه پکار واچول شي، چې خیریه ټولنو ته ددې وړتیا ورکړي، چې مرستې په بې پرې توګه او له توپیر (تبعیض) پرته د اړتیا سره سمې برابرې کړي.

د څارنې سیستمونه باید د بهیر په پیل کې تیار او داسې په کار واچول شي، چې په دوامدار ډول د ټاکل شوو موخو په وړاندې د پرمختګ کچه معلومه کړي او همدارنګه له شرایطو سره د پروګرامونو سمون چک او کنټرول شي. د یو غبرګون په جریان یا په پای کې باید یوه ارزونه ترسره شي، چې د هغې په واسطه د ټول پروګرام اغیزمنتیا معلومېږي. همدارنګه هغه ټکي بیانوي کوم چې کیدای شي په راتلونکې کې د ورته پروګرامونو د لا ښه والي لپاره ګټور تمام شي.

د بشري مرستې کیفیت د کارکونکو او رضاکارانو- چې په سختو او ځینې وختونه په نامنه شرایطو کې کار کوي- په مهارتونو، وړتیاوو، پوهې او د هغوی په ژمنې پورې اړه لري. ښه اداره او څارنه د مرستې په یو پروګرام کې کلیدي عناصر دي او د ظرفیتونو د روزنې سره یو ځای، د بشري مرستې د حد اقل معیارونو کره توب او درناوی شونې کیږي. جنسیت او نورو محوري مسئلو ته ارزښت ورکول او د بشري منابعو تنوع باید د یو ګروپ یا ټیم د روزلو پر مهال په پام کې ونیول شي.

د یوې غمیزې د غبرګون د کیفیت لا ښه کیدو لپاره باید د څیړنې، پرمختګ، پلي کولو او د څارنې په غبرګونونو کې د ناورین ځپلو خلکو (د زیانمنیدونکو ګروپونو په ګډون چې لنډیز یې لاندې راغلی) د برخې اخیستنې کچه لوړه شي. د خیریه ټولنو تر منځ د اغیزمنې همغږۍ د رامنځته کولو او پر ستونزو باندې د پوهاوي لپاره، د ټولو هغو سره چې په غبرګون کې دخپل دي، په منظم ډول د مالوماتو شریکول، بنسټیز ارزښت لري.

له نورو څپرکو سره اړیکې

دا څپرکي، باید مخکې له دې چې اړونده تخنیکي برخې ته لار شو، ولوستل شي.

د ناورین ځپلو خلکو ظرفیتونه او زیانمنې

هغه ګروپونه چې تر نورو ډیر، په وار وار په ناورین کې له خطر سره مخ کیږي د ښځو، کوچیانو، زرو کسانو، معیوبینو او پر (PLWH/A) AIDS/HIV اخته کسانو څخه عبارت دي. په ځینو حالاتو کې کیدای شي چې خلک د قومي، مذهبي او سیاسي تړاونو یا بیخایه کیدنې له امله هم زیانمن شي. که څه هم دا د زیانمنونکو ډلو یو بشپړ لست ندی، خو دا هغه ګروپونه دي، چې په وار وار د زیانمنونکو په توګه پیژندل شوي دي. ځینې

داسی خانگري زیانونه شته، چې په ناورین کې د خلکو مجادله او د ژوندي پاتې کېدو هڅې اغیزمنوي، نو هغه څوک چې ډیر له خطر سره مخ وي باید په هر چاپیریال او حالت کې وپیژندل شي.

ددې کتاب په اوږدو کې، چیرته چې د (زیانمنیدونکو ډلو) اصطلاح کارول شوې ده، مطلب یې ټولې هغه ډلې دي چې یادونه یې شوې ده. کله چې هر یو گروپ له خطر سره مخ کیږي، مانا یې داده چې نور گروپونه هم تر گواښ لاندې دي. نو په دې اساس، هر وخت چې د زیانمنیدونکو گروپونو یادونه وشي، له لوستونکو څخه په ټینګه غوښتنه کیږي، ټولې هغه ډلې چې دلته لست شوې دي، په پام کې ونیسي.

دې ته باید ځانگري پاملرنه وشي چې ټولو مصیبت خپلو گروپونو ته ددوي د ټاکلو اړتیاوو سره سم، له توپیر او تبعیض پرته مرستې برابرې او ساتنه یې وشي. په هر حال، دا هم باید په یاد ولرو، چې ناورین خپلې ولس د مبارزې او مجادلې لپاره خپله هم ځانگري مهارتونه او ظرفیتونه لري او تر لاسه کولای یې شي، چې همدا امکانات هم باید تشخیص او ملاتړ یې وشي.

حد اقل معیارونه

لومړنی مشترک معیار: برخه اخیستنه

ناورینخپلې ولس د مرستې د پروگرام په ټاکنه، طرح، پلي کېدو، څارنې او ارزونې کې په فعاله توګه برخه اخلي.

کلیدي شاخصونه: (دلاربنوونو سره دې یو ځای ولوستل شي)

- د ناورین خپلې ولس او ټول ځایي نفوس د هر عمر نارینه او ښځې، دحساسو گروپونو په ګډون، د مرستې د پروگرام په هکله مالومات تر لاسه کوي او ددې فرصت ورکول کیږي چې د مرستندويي ټولني د پروژوې دوران د ټولو پراوونو په جریان تبصره وکړي، ګوته ونیسي او سپارښتنې وکړي. (لومړی لارښوونه وګورئ.)
- دمرستې پروگرام لیکلي موخې او پلانونه باید د ناورین خپلو خلکو ارزښتونه، لیوالتیاوې او اړتیاوې منعکسي کړي. په ځانگري توګه، هغوی چې په زیانمنیدونکو گروپونو پورې اړه لري، ددوی په ساتنه کې دې فعاله برخه واخیستل شي. (۱-۲ لارښوونې وګورئ.)
- پروگرامونه ددې لپاره طرح شوي، چې سیمه ییز مهارتونه او ظرفیتونه لوړ کړای شي. (۳-۴ لارښوونې وګورئ.)

لارښوونې

1. **د ټولو گروپونو استازیتوب:** د پروژې په دوران (ټاکنه، طرح، پلټنه او ارزونه) کې د ناورین خپلو خلکو برخه اخیستنه، له دې سره مرسته کوي چې پروگرامونه اغیزمن، عادلانه او کره شي. د مرستې په پروگرام کې د زیانمنونکو گروپونو او د منزوي شوو خلکو متناسب غړیتوب او برخې اخیستني دکره کیدو لپاره، باید ځانگړې هڅې تر سره شي. برخه اخیستنه باید دا خبره کره کړي، چې پروگرامونه د ناورین خپلو خلکو په خوښه او همغږۍ جوړ شوي، ځایي کلتور ته درناوی لري او د افرادو او اشخاصو حقونه، نه زیانمنوي. د مرستې پروگرامونه باید د افرادو، کورنیو او ټولنو یو پر بل تکیه کول منعکس او دا کره کړي چې د ساتندویو عناصرو څخه سترگې ندي پټې شوي.
2. **اړیکې او روڼوالی (شفافیت):** د ټولو بنکیلو خلکو سره د مالوماتو شریکول، ددې سبب کیږي چې غمیزه یا ستونزه بڼه درک شي او د مرستو برابرول همغږي شي. د څیړنو او ارزونو پایلې باید په فعاله توگه ټولو اړونده افرادو او ټولنو سره شریکې شي. داسې میکانیزمونه برابر شي، چې خلکو ته ددې اجازه ورکړي، چې په پروگرامونو باندې د بیلگې په توگه دعامه غونډو او یا هم د ټولنیزو سازمانونو له لارې تبصرې، نیوکې او یا نظر ورکړي. د هغو افرادو لپاره چې په کوروکې وي، یا معیوب وي، کیدای شي ځانگړي پرمختیایي پروگرامونه جوړ شي، چې دوی برخه پکې واخلي.
3. **سیمه ییز ظرفیت:** په بحراني شرایطو کې، په پروگرام کې د خلکو برخه اخیستنه باید د خلکو درنښت اود وقار احساس او هیلي پیاوړی کړي او همدارنگه خلک وهڅول شي، چې د بیلابیلو لارو څخه په پروگرام کې برخه واخلي. پروگرامونه باید داسې طرح شي، چې سیمه ییز ظرفیت د هغه له مخې لوړ او د خلکو مجادلوي ستراتیژي کمزوري نکړي.
4. **اوږد مهاله ساتنه:** د اوږدې مودې گټې معمولاً د ناورین په وړاندې د سیمه ییزو ظرفیتونو دغښتلي کولو په بهیر کې راجوتیږي. له ناورین سره د غبرگون یو پروگرام باید داسې جوړښت او ډیزاین ولري چې د مرستندویو، سیمه ییزو ادارو موجوده خدمتونه بشپړ او حمایه کړي، او کله چې بهرنۍ مرستې ودریږي، خپل پایښت او استحکام له لاسه ورنکړي. سیمه ییز او ملي دولتي مؤسسې د ولس په وړاندې اساسي مسؤلیتونه لري او که ممکن وي، باید د اوږدمهاله پروگرامونو د جوړولو په اړه مشوره ورسره وشي.

دوهم مشترک معیار: لومړنی څیړنه

لومړنی څیړنه د ناورین په حالت باندې د پوهیدني او د ژوندانه، عزت، روغتیا او د معیشت د گواښونو په هکله یو روښانه تحلیل وړاندې کوي. د اړونده چارواکو سره د سلا مشورې له لارې دا معلومه شي، چې **ایا** یو بهرني غبرگون ته اړتیا لیدل کیږي که څنگه او **که داسې وي نو** د غبرگون د ماهیت په هکله فکر وشي.

کلیدی شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- د معیاري شوو بهیرونو د کارونې او شتون له مخې مالومات را ټول شي چې یو څرگند تصمیم نیولو ته لاره پرانیستل شي. (۱-۶ لارښوونې وگورئ).
- څیرنه باید ټولې تخنیکي برخې (اوبه او روغتیا ساتنه، تغذیه، خواړه، پناځای، روغتیا) او فزیکي، ټولنیز، اقتصادي، سیاسي او امنیتي چاپیریال په پام کې ونیسي. (اوومه لارښوونه وگورئ).
- دا څیرنه د ځایي چارواکو دنده گوري تر څو د خلکو ساتنه او مرسته کوي او کنه، او همدارنګه دا گوري چیرته چې ناورین ځپلی ولس دي هلته ملي قانون، معیارونه او لارښوونې د بین المللي قانون سره په مطابقت کې پلي کيږي او کنه؟
- ځایي ظرفیتونه او له ناورین سره د مبارزې ستراتیژي گانې، باید د ناورینخپلو او نورو خلکو لپاره په ګوته کړای شي. (اتمه لارښوونه وگورئ).
- هر وخت چې ممکن وي، ارقام او اعداد د جنس او سن له مخې سره بیل کړای شي (نهمه لارښوونه وگورئ).
- څیرنه باید دناورین ځپلو د حقونو پر بنسټ، لکه څرنګه چې په نړیوال قانون کې یې هم یادونه شوې، جوړه شي.
- په څیرنه کې خلکو ته د مرستې او خونديتوب د اړونده چارواکو په مسؤلیت باندې کوم چې په هغه سیمه کې چې کنترول لري هم باید حساب وشي، همدارنګه ملي قانون، معیارونه او لارښوونې هلته د کارولو وړ دي، چیرته چې ناورین ځپلی ولس پیدا کيږي، چې په دې ترتیب دوی د نړیوال قانون سره په سمون کې راشي.
- دا ارزونه د عملیاتي چاپیریال په ګډون، د خیریه ټولنو د پرسونل او دناورین ځپلي نفوس شخصي خونديتوب ته د ورپېښو امنیتي ګواښونو څیرنه کوي. (لسمه شمیره لارښوونه وگورئ).
- د نفوس شمیرني تخمینات باید د بیلابیلو ټولنو له خوا وکتل شي او څومره چې ممکن وي د ډیرو سرچینو په واسطه تائید شي او همدارنګه د دغو تخمینونو بنسټ روښانه کړای شي.
- دڅیرني موندنې باید د ناورینخپلي نفوس نمایندگانو، ځایي او ملي چارواکو او نورو سکتورونو په واک کې ورکړل شي.
- د بهرنیو مرستو لپاره سپارښتنې د اړتیا پر بنسټ برابري او داسې مناسبو غیرګونونو سره، چې له خروجي او انتقالي ستراتیژيگانو سره تړاو ولري، عیار کړل شي (یوولسمه لارښوونه وگورئ).

د ځانګړو برخو لپاره د ارزونو چک لستونه کیدای شي د هر تخنیکي څپرکي د پای په ضمیمو کې پیدا شي.

لارښوونې:

1. لومړنۍ څيړنه د هرې بېرني مرستې لپاره بنسټ او اساس برابروي. دا څيړنې كيداى شي اړتياوې او همدارنگه هغه سيمې په گوته كړي چې بايد په هغو باندې ډيرې ارزونې متمرکزې شي. يوه لومړنۍ څيړنه پخپله پخپل ځان كې پاى ته نه رسي، بلكه بايد د يوې دوامدارې پروسې د لومړي گام په توگه، په دې حالتونو كې كار وركړي: د څارنې او پلټنې د پروسې د بيا كتنې په توگه، په ځانگړي ډول كله چې حالات په چټكۍ سره پر مخ ځي او يا په هغه ځاى كې چې بنسټيز پرمختگونه رامنځته كيري لكه د ډيرو خلكو بېخايه كيدنه يا د ناروغيو خپرېدنه او داسې نور. اكثرأ دا ممكنه نه ده چې د نفوس ټولو برخو يا گروپونو ته مرستې يا مناسبې مشورې وركړل شي. كله چې داسې يو حالت منځته راشي دا بايد په روښانه ډول څرگنده شي چې كوم گروپونه له پامه غورځول شوي دي او داسې لارې چارې برابرې شي چې په لومړي فرصت كې ددوى مرستې ته ور ودانگل شي.
2. چك لستونه: په دې وسيله ددې ډاډ تر لاسه كيري چې كليدي سيمې، ټولې كتل شوي دي. د چك لستونو بيلگې ددې كتاب د تخنيكي څپركو په ضميمو كې شته. اضافي مالومات په لومړۍ ضميمه كې او د ۴۳ مخ په ماخذ كې هم شته.
3. مناسب وخت: لومړنۍ څيړنه په داسې حال د غميزې له پېښېدو سملاسي وروسته، بايد سرته ورسيري، چې د ژوند تهديدونكو او نورو اساسي اړتياوو په گوته كونكې ووسي. دا رپوټ بايد په نورمال ډول د څو ورځو په دننه كې برابر شي، او شكل او محتوا يې داسې وي چې پلان جوړونكو او كارپوهانو ته دا وړتيا وركړي چې لومړيتوبونه په سادگۍ سره تشخيص او د يو بڼه پروگرام د بېرني طرحې لپاره كافي مالومات لاسته راوړي. د مرستې په هكله نيمگړتياوو په گوته كولو او د اساسي مالوماتو د تهپي لپاره بيا وروسته يوې ژورې څيړنې ته اړتيا ليدل كيري.
4. د څيړنې ډله: دجنسيت له مخې متوازن گروپ چې له هغو ماهرينو او اړونده تخنيكي متخصصينو څخه جوړ شوى وي چې مسؤليتونه يې څرگند وي. دوى، په يوه مناسب كولتوري برخورد سره په فعاله توگه د خلكو د رابنكيلولو په واسطه، د څيړنې كيفيت لوړولای شي. په يو هيواد يا سيمه كې ځايي مالومات او د تيرو ناورينونو تجربې ډيرې مهمې دي.
5. د مالوماتو ټولونه: د ډلې غړي بايد په واضح توگه د څيړنې پر موخو او ميتودولوژۍ پوهاوى ولري او همدارنگه مخكې له دې چې په كار پيل وكړي، خپل رول او دنده وپېژني. همدارنگه، په نورمال ډول بايد د كميت او كيفيت گډې لارې چارې، چې د شرايطو او چاپېريال سره مناسب وي، وکارول شي. ځينې افراد يا گروپونه بنايي ددې وړتيا ونلري، چې په آزادانه توگه خبرې وكړي، نو د حساسو مالوماتو راغونډولو لپاره، ځانگړو لاروچارو ته اړتيا ليدل كيري. مالومات بايد تر ډيرې اندازې پورې په احتياط سره خوندي وساتل شي او محرميت ته يې پاملرنه وشي. له دې وروسته چې د افرادو رضائيت تر لاسه شي، دا مالومات بايدد مناسبو فعالينو يا مؤسسو په واک كې وركړل شي. هغه كاركونكي چې په

جگره بيزو شرايطو کي کار کوي، دې ته بايد ډيره پاملرنه وکړي، چي هغه مالومات چي دوي يې راټولوي، بنايي ډير حساس وي، ناوره گټه ترې واخيستل شي او يا هم بنايي، پخپله د اړونده ټولني عملياتي وړتيا او لوري له ننګوني سره مخ کړي.

6. د مالوماتو سرچينې: د څيړنيز رپوټ د برابرېدو لپاره مالومات کيدای شي، له لومړنيو سرچينو څخه، د کلیدي اشخاصو سره د نيغ په نيغه ليدنو کتنو او بحثونو پواسطه، لکه د مؤسسو کارکونکي، سيمه ييز چارواکي، د ټولني مشران (نارينه او بنځي دواړه) لويان، کوچنيان، د روغتيايي چارو کارکونکي، بنوونکي، سوداگران او نورو اړونده برخو څخه لاسته راشي. همدارنگه، دا مالومات کيدای شي له دوهمې سرچينې څخه لکه موجوده اثار او رپوټونه (چاپ شوي او ناچاپ، دواړه)، اړونده تاريخي توکي او لومړني بيړني اعدادو او ارقامو څخه هم لاسته راشي. د ناورين لپاره د چمتوالي ملي او سيمه ييز پلانونه هم د مالوماتو يوه مهمه سرچينه کيدای شي. د بي پرېتوب د ساتلو لپاره، د ثانوي مالوماتو او د مخامخ ليدني کتنې او قضاوت پرته کول اړين او اساسي کار دی. د موجوده وضعيت او حالت يو ريښتوني انځور رامنځته کولو په خاطر، د مالوماتو د راټولولو په ميتودونو او په لاسته راغليو اعدادو او ارقامو په واضح ډول بحث کول پکار دي. څيړنيز رپوټ بايد په روښانه او څرگنده توگه د ټولو ډلو او خصوصاً د زيانمنونکو ملاحظات او سپارښتنې په گوته کړي.

7. سکتوري څيړنې: هر اړخيزه څيړنه، کيدای شي د غميزې په لومړي پړاو کې، تل شونې نه وي او کيدای شي د ځانگړو برخو د اساسي اړتياوو د برابرولو هڅې وځنډوي. کله چي انفرادي سکتوري څيړنې تر سره شي، دې ته بايد فوق العاده پاملرنه وشي چي له نورو سکتورونو سره تړاو ورکړل شي. همدارنگه د خونديتوب او نورو گټورو مسئلو ته، د نورو مرستندويانو او مؤسساتو سره د سلا مشورې وروسته، پراختيا ورکړل شي.

8. له کوربه نفوس سره اړيکې: د بيخايه شوي نفوس لپاره د آسانتياوو او ملاتړ برابرول کيدای شي د کوربه نفوس په منځ کې خوابدې رامنځته کړي، په ځانگړې توگه کله چي شته سرچيني محدودې وي او بايد له نوو راغلو خلکو سره شريکي شي. نو ددې لپاره چي تاوتریخوالي راکم کړای شي، بايد له کوربه نفوس سره سلا مشورې وشي او چيرته چي مناسب وي، د بيخايه شوي نفوس لپاره د بنسټيزو تاسيساتو او خدماتو وده ورکولو، د کوربه نفوس د معيشت د بڼه والي سبب هم وگرځي.

9. د اعدادو او ارقامو تحليل: د اعدادو او ارقامو تحليل او تجزيه د بيلابيلو دلایلو له مخي اهميت لري. دا کار هغه چاته چي ارزونه تر سره کوي ددې وړتيا ورکوي چي د پايلو کره توب چک کړي او ددې اجازه ورکوي چي په عين سيمه کې يې له پخوانيو مطالعاتو سره پرتله کړي. سربيره پر عمر، جنسيت، زيانمنيدني او داسې نورو، دا هم گټوره ده چي په اوسط ډول د يوې کورنۍ د غړو شميره او د کورنيو شمير، د مالوماتو د تجزيې او تحليل د کلي په توگه وکارول شي، چي دا د ډير مناسب غبرگون د پلان کولو سره مرسته کوي. د ناورين په لومړيو پړاوونو کې بنايي دا ډيره سخته وي چي د سن او جنسيت له مخي مالومات سره تحليل او تجزيه شي. خو په هر حال، د پنځو کلونو څخه د کم عمر ماشومانو

ناروغتیا او مړینه، باید له پیل څخه مستنده شي، ځکه چې د نفوس دا برخه معمولاً د ځانگړي خطر سره مخامخ ده. که چیرې وخت او شرایط اجازه ورکړي، پیر مفصل تحلیل او تجزیه باید تر سره شي تر څو د سن، جنس او زیانمنیدني له مخې نور توپیرونه هم په لاس راوړل شي.

10. موجوده چاپیریال: ارزونه او بیابیا څیرنه باید موجوده ساختماني، سیاسي، امنیتي، اقتصادي، سرشمیرنیز او د چاپیریال مسئلې په حساب کې راوړي. همدارنگه په دواړو، یانې د بیخایه شوو او ځایي خلکو د ژوندانه په شرایطو او د ټولني په جوړښت کې بدلون او تغیرات باید د غمیزې څخه د مخکیني پړاو په اړه باید په پام کې ونیول شي.

11. بیارغیدنه: د ناورین نه وروسته رغیدني پړاو لپاره د تحلیل او پلان جوړول باید د لومړني ارزونې یوه برخه وي. بهرنی مرستی، کله چې داسې ونه ویشل شي چې د ځایي خلکو د ژوند د چلولو د میکانیزمونه ملاتړ وکړي دا بیارغیدنه پخولای شي.

دریم مشترک معیار: غبرگون

یو انساني غبرگون په هغو حالاتو کې اړین دی، چې اړونده دولتي چارواکي ونه شي کړای او یا ونه غواړي په هغه سیمه کې چې دوی پرې واکمن دي خلک وساتي او ددوی د اړتیا وړ مرستی برابرې کړي. همدارنگه کله چې ارزونې او څیړنې په دې دلالت وکړي، چې اړتیاوې سمې نه دي ارزول شوي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- په هغه ځای کې چې د ناورین له امله د خلکو ژوند له خطر سره مخ وي، د پروگرامونو لومړیتوبونه باید هغه څه وي چې ژوند ژغورونکي وي (لومړی لارښوونه ولولئ).
- پروگرامونه او پروژې داسې طرح شي، چې ناورین ځپلی ولس وساتي او حمایه یې کړي. همدارنگه ددوی معیشت لوړ کړای شي نو دوی د سفیر له حد اقل معیارونو سره مخامخ کيږي، لکه څرنگه چې په کلیدي شاخصونو کې تشریح شوي دي (دوهمه لارښوونه وگورئ).
- د هغوی تر منځ چې ناورین ځپلي دي او هغوی چې له ناورین سره د مبارزې په پروگرام کې شامل دي د مالوماتو راکړه ورکړه او اغیزمنه همغږي شتون ولري.

خبریه ټولني د اړتیاوو پر بنسټ فعالیتونه په غاړه اخلي، چیرې چې ددوی مهارت او ظرفیت د مرستې په ټول پروگرام سترې اغیزې بشیندي (دریمه لارښوونه وگورئ).

- هغه مؤسسي، پروگرامونه او پروژې چې یا اړتیاوې ونه پیژني او یا ددې وړتیا ونه لري چې حد اقل معیارونه تر سره کړي نو ددوي هغه نیمگړتیاوې او خلاگانې چې وپیژندل شي، په له منځه وړلو کې یې نور هم مرستې ته ور ودانگلی شي (څلورمه او پنځمه لارښوونه وگورئ).

- په کړکېچنو حالاتو کې، د مرستې د پروگرام په ممکنه وضعیت (dynamics) باندې د غبرگون ممکنه اغیزې هم باید له پامه نه وغورځوي (شپږمه لارښوونه وگورئ).

لارښوونې:

1. ریښتونو اړتیاوو ته غبرگون: بشري غبرگون باید داسې تنظیم شي چې ټاکلو اړتیاوو ته ځواب ووايي. دې ته باید پاملرنه وشي، چې غیر ضروري او اضافي قلمونه دهغو ضروري قلمونو په لړ کې شامل نشي چې اړو کسانو ته ورکول کيږي.

2. د حد اقل معیارونو پرحای کول: د ستونزو په وړاندې ځوابیه پروگرامونه او پروژې باید داسې جوړې شي چې د ژوندانه د موجوده شرایطو او د سفیر حد اقل معیارونو تر منځ فاصله یا خلا ډکه کړي. سربیره پر دې دا هم مهمه ده چې د یو ناوړین خپلي ولس د بیرنيو او همیشنیو اړتیاوو تر منځ توپیر وشي. په ډیرو حالاتو کې بشري اړتیاوې او هغه سرچینې چې وکولای شي ټولني، سیمې یا حتی هیوادونه د حد اقل ستندردونو سره برابرې کړي، توپیر یې نسبت شته سرچینو ته ډیر زیات دی. له یوې مؤسسي څخه دا تمه نشي کیدای چې دا ټول کارونه په یواځیتوب سره تر سره کړي، یانې دا چې ټولني، ددوی گاونډیان، کوربه حکومتونه، مرسته کونکي او نور سیمه ییز او نړیوال سازمانونه، ټول دې ته راوبولي چې باید یو مهم رول ولوبوي. د هغو مؤسسو تر منځ چې د ناوړین په حالت کې د پېښو او خطرونو په وړاندې ځواب یا غبرگون ښيي همغږي ضروري ده.

3. ظرفیت او مهارت: په هغو حالاتو کې چې یوه مؤسسه په لوړه کچه اختصاصي شوي وي یا دا چې ددې اختیار ولري چې ځانگړو اړتیاوو (یا ډلو) ته غبرگون وښيي، نو موخه یې باید دا وي، څومره چې شوني وي، یو ستر بشري اغیز رامنځته کړي او د امکان تر حده خپلي منابع او مهارتونه په کار واچوي. حتی تر دې چې د یوې مؤسسي د دندې او وړتیاوو او امکاناتو په حدودو کې ښايي ټول بشري ضرورتونه د هغوی د منابعو له امکاناتو څخه بهر هم وي. چیرته چې یوه مؤسسه پخپل ځان کې ډیرې وړتیاوې ویني، باید هغه د ټولني نورو خبریه مؤسسو ته وروپیژني او کله چې اړتیا وي ویې نه سپموي.

4. د نیمگړتیاوو په گوته کول: څرنگه چې خبریه مؤسسي ددې لپاره چې راتلونکي پروگرامونو ته بودیجه تر لاسه کړي، دا ښه گڼي چې د خپلو پروگرامونو بریالیتوبونه او د

- نوبتونو مثبت اړخونه و ارزوي. نو دوی ته پکار داده چې د اړتیاوو د پوره کولو لپاره د خپلو ظرفیتونو په نیمگړتیاوو هر څومره ژر چې کیدای شي ځان پوه کړي.
5. د مالوماتو شریکول: هغه مؤسسي چې اساسي اړتیاوې په گوته کوي، باید څومره ژر چې شونې وي، ټولني ته یې ور په گوته کړي، ترڅو هغه مؤسسي چې منابع او ظرفیتونه په واک کې لري، ددې وړ کړي چې په غبرگون کې برخه واخلي. څومره چې شونې وي، پیژندل شوي اصطلاحات، معیارونه او بهیرونه باید وکارول شي، ترڅو نورې مؤسسي هم خپل غبرگونونه په ډیر چټک او اغیزمن ډول پلي کړای شي. د معیاري سروې گانو ډولونه او د شریکو لارښوونو میتودونه، کوم چې د کوربه حکومت او د هیواد په کچه مؤسسو تر منځ په موافقې سره جوړ شوي، په دې هکله ډیره مهمه مرسته کولای شي.
6. د اغیزمنتوب لوړوالی او د زیانونو راتیټول: د کمیابه سرچینو پر سر رقابت او شخړې اکثراً د ناامنی د زیاتیدو، د مرستو د ناوړه کارونې او ناسمتوب، ناعادلانه ویش او انحراف سبب کېږي. د شخړې په سرچینې او ماهیت پوهیدنه ددې سره مرسته کوي، چې د مرستې بې پرې ویش ډاډمن شي او همدارنگه منفي اغیزې کمې شي او یا یې مخنیوي وشي. د پروگرام لپاره د پلان جوړونې څخه تر مخ، د شخړو د حل لپاره باید عملیات کونکي، میخانیکیتونه، مسائل او د شخړې لاملونه باید وڅیړل شي.

څلورم مشترک معیار: موخه ټاکنه

بشري مرستې یا خدمتونه په عادلانه او په بې پرې توگه هغو ته چې ناوړین ځپلي دي او د وگړو یا ډلو د زیانمنیدني او اړتیاوو د کچې پر بنسټ ورکړل شي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- د موخي ټاکنې ځانگړنه باید د زیانمنیدني د بشپړ تحلیل پر بنسټ ولاړه وي (لومړی لارښوونه وگورئ).
- د موخي ټاکنې میخانیکیتونه باید د ناوړین ځپلي نفوس (د زیانمنونکو ډلو د استازو په گډون) او نورو ځانگړو مرستندویانو تر منځ، د موافقت پر بنسټ رامنځته شي. د موخي ټاکنې معیارونه باید په څرگنده توگه وپیژندل شي او په پراخه پیماننه خپاره شي (دوهمه او دریمه لارښوونه وگورئ).
- د موخي ټاکنې میخانیکیتونه او ځانگړنې، باید د وگړو عزت او امنیت زیانمن او ددوی د زیانمنیدني کچه لوړه نکړي (دوهمه او دریمه لارښوونه وگورئ).
- د مرستو د ویش سیستمونه ددې لپاره څارل کېږي چې د موخي ټاکنې ځانگړنو ته درناوی وشي او د اړتیا په صورت کې، د وخت په پام کې نیولو سره اصلاحي گامونه اوچت شي (څلورمه او پنځمه لارښوونه وگورئ).

لارښوونې:

1- د موخي ټاکنې هدف دادی، چې په ښه ډول د مرستو د ویش پر مهال د زیانمنو کو ډلو اړتیاوې پوره شي او ددوی د وابستگی یا تر لاس لاندې والي کچه راټیټه کړي.

2- د موخي ټاکنې میخانیکیتونه، هغه لارې دي چې په هغو کې مرستې په بې پرې او له توپیر او تبعیض څخه پرته، له اړتیاوو سره سمې برابرېږي، د لاسته راوړلو لپاره یې څو بیلابیلې لارې شته لکه؛ د ټولني پر بنسټ موخه ټاکنه، د ادارې پر بنسټ موخه ټاکنه (اداري موخه ټاکنه)، پخپله د موخي ټاکنه او یا د ټولو یادو شوو لاروچارو په ګډون، د یو ګډ میتود ټاکل. د مؤسسو کارکونکي باید په دې پوه وي چې پخپله د موخي ټاکنې د میتود له امله هم کیدای شي، کله کله ځینې زیانمنیدونکي ډلې له مرستې څخه بې برخې پاتې شي. ددې لپاره چې دا خبره کره شي چې له ناوړین خپلي ولس سره سلا شوی او دوی د موخي ټاکنې له پریکړې او تصمیم سره موافقه لري، نو د ښځو، سړیو، هلکانو، نجونو او د زیانمنونکو خلکو، یو استازی ګروپ باید د سلا مشورې په بهیر کې شامل کړل شي. د جګړې په حالت کې دا ضروري ده چې د شخړې په ماهیت او سرچینې باندې پوه شو او په دې هم پوه شو چې دا حالت څرنگه په اداري اود ټولني پر بنسټ دموخي ټاکنې پر میتود اغیزه ښیندلای شي.

3- د موخي ځانګړنې معمولاً د ټولني، کورنیو یا وګړو د زیانمنیدني له کچې سره نږدې تړاو لري چې دا په خپل وار سره د ناوړین له امله رامنځته شویو خطرونو او د زیان رسیدلو خلکو د مقابلي د ظرفیت په بنسټ ټاکل کيږي. فردي کرامت کیدای شي، د نامناسبه موخي ټاکنې ځانګړنو او میکانیزمونو په نتیجه کې په غیر ارادي توګه تر پښو لاندې شي او د دا ډول پښو مخنیوی لپاره باید مناسب تدابیر تر لاس لاندې ونيول شي. ځینې بیلګې په لاندې ډول دي:

__ اداري او د ټولني پر بنسټ د موخي ټاکنې میکانیزمونه کولای شي، چې د یو وګړي د شتمنی په هکله د مالوماتو پوښتنه وکړي. نو دا ډول پوښتنې کیدای شي ناباللي درک شي او په فوق العاده توګه ټولنیز دودونه یا جوړښتونه زیانمن کړي.

__ هغه کورنی چې خوارځواکي ماشومان لري، اکثراً په انتخابي توګه د غذايي مرستو هدف وي. دا کار کیدای شي د خلکو کرامت ته زیان ورسوی ځکه چې ددې امکان شته چې مور او پلار دې ته وهڅيږي، چې خپل ماشومان ددغو مرستو لاسته راوړلو په خاطر، ډنګر وساتي. دداسې پښو شونتیا هغه وخت هم ډیره ده، کله چې په لوړه کچه خلکو سره د ځیري یا راشن مرسته کيږي.

__ کله چې مرستې، د سیمه ییز قبیلوي سیستم له لارې پلان شي، هغه خلک چې له دې سیستم څخه د باندې وي (مثلاً بیخایه شوي کسان) اکثراً له دې مرستو څخه بې برخې کيږي.

_ بېخايه شوي بنځي، نجوني او هلکان کيدای شي د جنسي تيري له خطرونو سره مخ شي.

_ هغه کسان چې د HIV/AIDS څخه خور پيري، کيدای شي له پيغور سره مخ شي، نو په دې اساس محرميت او د رازساتنه تل بايد په پام کې ونيول شي.

4- د اسانتياوو او خدمتونو کارونه او هغوی ته لاسرسی: د خلکو له خوا د اسانتياوو کارونه او د اړتيا وړ موادو برابرېدنه د پيرو لاملونو له کبله اغيزمن کيږي، لکه لاسرسی، امنيت، هوسايي، کيفيت او يا دا چې ددوی اړتياوو او دودونو سره اړخ لگوي که نه. لاسرسی، کيدای شي په ځانگړي ډول د وسلوالو شخړو په حالاتو کې او د نورو فکتورونو لکه فساد، ډارچونې او استثمار (د جنسيت په گډون) له کبله اغيزمن شي. چيرته چې شونې وي، هغه لاملونه چې د اسانتياوو کارونه محدودوي، بايد په ټولنه کې د سمبالونې په شکل يا د پروگرامونو په بيا کتنې سره، ورته د حل لارې چارې وسنډول شي. د پروگرام له پلي کيدو څخه پخوا او د پروگرام په بهير کې له بنځو، ماشومانو، او نورو زيانمنيدونکو ډلو (په ځانگړي ډول دهغو لپاره چې ددغو اسانتياوو د کارونې په اړه د پيرو محدوديتونو سره مخ دي)، سره کافي بحث او خبرې اترې کول، ضروري خبره ده.

5- پروگرام ته د ننوتو او وتلو، ځارنيزې تيروتنې: کله چې يو هدفمند سيستم، ديو ناورين څخه وروسته، د زيانمنيدونکو د اړتياوو د ليري کولو په منظور پاتې راشي، وگړي او ډلې هم کولای شي په چټکۍ سره اساسي اړتياوو په گوته کولو ته پراختيا ورکړي. د مرستو وپلټنې د سيستم د ډير اغيزمن پوښښ او د هدف ټاکنې د لارښوونې او لور او لپاره بايد ځينې مقررات وضع شي.

پنځم مشترک معیار: څارنه

له ستونزو سره د مقابلي لپاره د پروگرامونو اغيزمنتيا پيژندل کيږي او په پراخ مفهوم سره بدلونونه په دوامداره توگه څارل کيږي او پر دې باندې پروگرامونه سم او اصلاح کيږي يا دا چې د اړتياو سره سم پراو په پراو تنظيم کيدای شي

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- د څارني لپاره مالومات باید د وخت سره سم او گټور وي، دا مالومات په سمه، منطقي، موافقه، منظم او شفافه توگه ثبت او وڅيړل شي او روان پروگرام ته باید لارښوونې په ځان کې ولري. (لومړی او دوهمه لارښوونې وگورئ).
- سيستمونه داسې وکارول شي چې په هرو تخنيکي برخو کې د منظمو مالوماتو راتولول او ددوی پيژندگلوې او تشخيص داسې کره کړي چې ايا شاخصونه له هر معيار سره سر خوري او که څنگه.
- دټولو اغيزمن شوو ډلو څخه، بنځي، سړي او ماشومان وپوښتل شي او ټولو څارنيزو فعاليتونو ته پکې برخه ورکړل شي (دريمه لارښوونه وگورئ).
- سيستمونه داسې وکارول شي، چې ددې وړتيا ولري چې مالومات، د پروگرامونو، نورو برخو، د مصيبت ځپلو خلکو د ډلو، اړونده سيمه ييزو چارواکو، مرسته کونکو او نورو فعالينو تر منځ لکه څرنګه چې اړتيا وي جريان ومومي.

لارښوونې:

- 1- د څارنيزو مالوماتو کارونه: د ناورين وضعيت او حالت بې ثباته او خوځند وي. نو پدې اساس ده، چې د پروگرامونو اغيزمنتيا او معقوليت د کره توب لپاره په منظمه توگه تازه مالومات، حياتي ارزښت لري. منظمه څارنه، اداره چيانو ته ددې وړتيا ورکوي، چې لومړيتوبونه وټاکي، بېرني ستونزي وپيژني، جريانات تعقيب کړي، د خپلو غبرگونونو د اغيزمنتيا کچه وټاکي او دوی ته د پروگرامونو د بياکتنې وړتيا ورکوي. د پروگرامونو د دوامداره څارني څخه لاسته راغلي مالومات کيدای شي د بيا کتنې، ارزونې او نورو موخو لپاره وکارول شي. په ځينو حالاتو کې کيدای شي د اړتياوو او چاپيريال په پام کې نيولو سره يو لوی بدلون ته د غبرگون ښودلو لپاره، د ستراتيژي د بدلون اړتيا وليدل شي
- 2- د مالوماتو کارونه او خپرول: راتول شوي مالومات بايد نيغ په نيغه له پروگرام سره تړاو ولري، يا په بل عبارت دا مالومات بايد گټور وي او د هغوي په بنسټ کړنې تر سره شي. دا مالومات بايد مستند شي او د اړتيا په وخت کې د نورو برخو، مؤسسو او يا د مصيبت ځپلو خلکو په واک کې ورکړل شي. د عامه پوهاوي د وسايلو (د خپرولو لارې چارې، ژبه او داسې نور.) دکارونې هدف دادی چې بايد د په پام کې نيول شوو اوريدونکو لپاره مناسب او د لاسرسۍ وړ وي.

- 3- په څارنه کې شامل خلک: هغه خلک چې د مصیبت خپلي نفوس له ټولو گروپونو او ډلو څخه په کلتوري او منل شوي طريقه د مالوماتو د راټولو وړتيا ولري، ددوی جنسیت او ژبنی مهارت ته په پام سره، باید په پروگرام کې شامل کړای شي. سیمه ییز کولتوري تمرینونه کیدای شي دا ایجاب کړي چې بنځي یا لږه کي گروپونه د هغو افرادو په وسیله، چې په کلتوري لحاظ د منلو وړ وي په جلا جلا توگه وپوښتل شي.
- 4- د مالوماتو شریکول: د څارنې او ارزونې هڅې ایجابوي چې له ټولو برخو سره له نیردې سلا مشورې او گډې هڅې تر سره شي. د ساري په توگه د وبا (کولرا) د خپریدني په وخت کې، مالومات باید په دوامداره توگه د اوبو او روغتیا ساتنې د مؤسسو او روغتیايي خدماتو د مؤسسو تر منځ شریک شي. د همغږۍ میکانیزمونه لکه منظمې غونډې او د خبرتیايي تختو کارونه، کیدای شي د مالوماتو دغه تبادلې نورې هم اسانه کړي.

شپږم مشترک معیار: ارزونه

په حقیقت کې د بشري مرستې یوه سیستماتیکې او بې پرې ازموینه ده چې له هغې نه د عملي لاروچارو او پالیسیو د ښه والي په خاطر درسونه زده کیري او د ځواب ورکولو ارزښت لوړیږي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- ددې لپاره چې په تولید ډول د پروگرام مناسب والی، اغیزمنتوب، پوښښ او په مصیبت خپلو خلکو یې اغیز او له دوی سره یې د نږدیوالي په کچ پوه شو نو پروگرام باید د موخو او حد اقل معیارونو سره د تړاو پر بنسټ و ارزول شي (لومړی لارښوونه وگورئ).
- ارزونې، د ناوړین خپلي نفوس او همدارنگه د کوربه ټولني (که توپیر سره ولري) لیدلوري او اندونه په پام کې نیسي.
- د ارزیابی لپاره د مالوماتو راټولونه، خپلواکه او بې پرې وي.
- د هرې ارزونې د هڅو پایلې، د راتلونکي کار او عمل د ښه والي او سمون سره مرسته کوي (دویمه لارښوونه وگورئ).

لارښوونې:

- 1- د ځانگړتیاوو ټاکنه: څرنگه چې ناوړینونه په چټکۍ سره او د گومان او اندازې څخه په لوړه پیمانې بدلونونه رامنځته کوي، نو د انساني مرستو د پروگرامونو ارزونه یو اسان کار ندی. که څه هم په داسې یو حالت کې، کيفي لارې چارې تر پیره حده د ناوړین لپاره د غیرگون پیچلی طبیعت درک کولای شي، نو هغوی چې دا ډول پروگرامونه ارزوي، باید بیلابیلې لارې چارې وکاروي او د پرتلني له لارې، د اعتبار وړ پایلو ته ورسیري.
- 2- په منظم ډول د مالوماتو کارول: ارزونې باید په لیکلي رپوټ کې راشي، ددې لپاره چې د شفافیت او ځواب ورکونو د ارزښتونو سره یې مرسته کړي وي او همدارنگه د

پروگرامونو په اوردو کې درسونه زده شوي وي، چې په پای کې بشري مؤسسو ته د ددې وړتیا ورکوي چې د خیر-بنيگني په لاروچارو او عملي کولو کې یې لارښوونه والي راولي.

اووم مشترک معیار: د کارکونکو صلاحیتونه او مسؤلیتونه

د مرستې کارکونکي، د مناسبو پروگرامونو د پلان کولو او په اغیزمن ډول یې د پلي کولو لپاره مناسبه پوهه، لارې چارې او تجربې لري.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- د مرستې کارکونکي باید د اړونده سیمې د کلتور او دودونو په هکله تخنیکي وړتیاوې او پوهه ولري او یا دا چې د مخکنیو بېرنيو حالاتو تجربې ولري. همدارنگه کارکونکي د بشري حقونو او اصولو سره اشنایي ولري.
 - کارکونکي د ناوړین خپلي نفوس او همدارنگه د کوربه ټولني د اصلي شخړو او د هغو د سرچینو په هکله مالومات ولري. دوی د انساني مرستې د ویشلو په اړتیا او زیانمنونکو ډلو ته ځانگړې پاملرنه کولو باندې ښه پوهاوی ولري. (لومړۍ لارښوونه وگورئ).
 - کارکونکي باید ددې وړتیا ولري، چې بیخایه، تبعیضي یا غیر قانوني کړنې وپېژني او له هغو څخه د منع کولو هڅې تر سره کړي (دوهمه لارښوونه وگورئ).
- لارښوونې:

1- کارکونکي باید دې ته متوجه واوسي چې د سرغړونې جرمونه لکه پر ښځو، نجونو او هلکانو، جنسي تیري او د وحشت د نورو ډولونو کچه د بحران په جریان کې لوړیدای شي. د ځورونې او جنسي تیري څخه ډار، ښځې دې ته اړباسي چې له سرتیرو او نورو هغو نارینه وو سره چې د واک په موقف کې دي، اړیکې ټینګې کړي. د نارینه ځوانانو زیانمنیدنه، په وسله والو ځواکونو کې په اجباري خدمت گومارل دي. کارکونکي او ساحوي ملگري یې باید پوه شي چې څرنگه هغو ښځو، نارینه وو او کوچنیانو ته، چې د بشري حقونو څخه د سرغړاوي، په تاوان اخیستلو پسې گرځي مراجعه وکړي. همدارنگه هغوی چې د زبرزنا او جنسي تیري قربانیان دي، ددوی لپاره د قانوني او روغتیايي مشورې ورکولو، او د حمل څخه د مخنیوي په پروسیجرونو پوه کړل شي.

2- کارکونکي باید په دې پوه شي چې د ناوړین سره د غبرگون په پروگرام کې د ارزښتناکو ټاکل شوو سرچینو د کنترول مسؤلیت لرل، دوی ته او هغو خلکو ته چې له دوی سره همکار دي، په نسبي ډول په نورو خلکو د واک چلولو واګي په لاس ورکوي. کارکونکي باید دې مسئلې ته ډیر پام وکړي چې ددې ځواک او قدرت څخه ښایي ناوړه گټه واخیستل شي او فساد پکې رامنځته شي. کارکونکي باید په دې هم پوه شي چې ښځې او کوچنیان په تکراري توګه د تیري، سپکاوی، تحقیر یا استثماري چلند سره مخ کیدای شي.

جنسي فعالیت نشي کيدای د بشري مرستي پر وړاندې تبادلې يا معاوضه شي او همدارنگه کومکي کارکونکي هم دې کار ته باید لاس وانه چوي. همدارنگه نورې مسئلې لکه د جبري زیرون (سقط)، د ناقانونه درملو کارونه او سوادگري هم ممنوع دي.

اتم مشترک معيار: څارنه، اداره او د کارکونکو ملاتړ

د بشري مرستي پروگرام د اغیزمنې پلي کيدنې لپاره د مرستي کارکونکي باید وڅارل شي او ملاتړ تر لاسه کړي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- اداره چیان دخپلو تصمیمونو، د مناسب امنیت او د مقرراتو او طرزالعملونو د پلي کيدو او همدارنگه د خپلو کارکونکو د ملاتړ مسؤلیت لري (لومړی لارښوونه وگورئ).
- تخنیکي او اداري کارکونکي، ددې لپاره چې دوی خپل مسؤلیتونه تر سره کړي، باید په لازمو او ضروري روزنو، سرچینو او لوژستیکي مرستو سمبال شي (دوهمه لارښوونه وگورئ).
- د پروگرامونو کاري ډله باید د هغو فعالیتونو په موخو او لاروچارو، چې د سرته رسولو غوښتنه یې ورځینې کيږي پوه وي او د سرته رسولو وروسته باید د خپلو کړنو بدله تر لاسه کړي.
- ټول کارکونکو ته باید په لیکلي توگه ددوي وظیفوي مسؤلیتونه ورپه گوته شي او په دوراني ډول ورته په لیکلي ډول د دوی د کار د څرنګوالي ارزونې ورکړل شي.
- ټول کارکونکو ته باید، د هغې سیمې او چاپیریال د روغتیايي او امنیتي مسایلو په اړه چې دوی کار په کې کوي مالومات ورکړل شي. (دریمه لارښوونه وگورئ).
- کارکونکو ته باید مناسبه امنیتي روزنه ورکړل شي.
- د کارکونکو لپاره باید د ظرفیتونو د روزنې سیستمونه جوړ شي، چې داد ورځني نظارت یوه برخه ده (څلورمه او پنځمه لارښوونه وگورئ).
- دملي او سیمه ییزو سازمانونو د ظرفیت لوړوالی د اوږدمهاله ټینګښت د غښتلتیا لپاره تر سره شي.

لارښوونې:

- 1- دا د ټولو کچو د اداره چیانو ځانگړي مسؤلیتونه دي، چې داسې سیستمونه تاسیس او وساتي، چې د پروگرامونو او اړونده پالیسیو پلي کيدنه پرمخ بوزي او د مقرراتو او طرزالعملونو سره سم، یې عیار کړي. د بشري مرستو ځینې مؤسسي مخکې له مخکې داسې لویاچ او مقررات لري چې کارکونکو ته یې د اساسي قوانینو په رڼا کې وایي، چې د

هغو له مخې د ماشوم ساتنه او د جنسي استثمار مخه نیول او ساتل شامل دي. څرنگه چې ددې ډول قوانینو او قواعدو اهمیت په پراخه پیمانې پیژندل شوی دی، د بشري مرستو ډیرې مؤسسي د همدغو اصولو او مقرراتو د پراخولو په برخه کې کار کوي. د دا ډول مقرراتو د بریالیتوب لپاره د اداري ځواب ورکونې د سیستم د کره کولو هڅې ډیرې مهمې دي.

2- خیریه مؤسسي مخکې له دې چې یو بیړنی حالت ته خپل کارکونکي واستوي، لومړی باید دا ډاډ تر لاسه کړي چې دوی په لازمو شرایطو برابر کسان دي، لایق دي او په مناسب ډول روزل شوي او چمتو دي. خیریه ټولني، کله چې د بیړني حالت لپاره ډله تیاروي، نو لومړی باید دا ډاډ تر لاسه کړي چې ددوی د نارینه او بنځینه کارکونکو شمیر په توازن کې دی. ددې لپاره چې کارکونکي خپل مسؤلیتونه سرته ورسولای شي، بنایي دا اړینه وي چې دوی ته په دوامدار ډول روزنه ورکړای شي او ملاتړ یې وشي.

3- ټول کارکونکي، مخکې له دې چې ساحې ته لاړ شي، باید د امنیتي او روغتیايي مسئلو په هکله مناسب مالومات تر لاسه کړي. ددې ته له تگ څخه مخکې دوی باید واکسین شي او د ملاریا مخنیوی کونکي درمل (چیرته چې اړین وي)، تر لاسه کړي. کاري ساحې ته د رارسیدو سر سم، دوی ته د امنیتي خطرونو د کچې د راتیتولو په هکله مالومات ورکړل شي. همدارنگه د خوړو او اوبو ساتنې لپاره، د HIV/AIDS د مخنیوي لپاره او نورو ساري ناروغیو په اړه، د طبي خدماتو د شته والي په هکله، د روغتیايي خطرونو له امله د ځای پرېښودلو لارې چارې او پروسیجرونه او دوی ته د تاوان ورکولو په هکله دوی ته وینا وشي.

4- ځانگړې هڅې: د یوې مؤسسي په بیلابیلو برخو کې د تنوع د بډاینې له پاره باید ځانگړې هڅې تر لاس لاندې ونيول شي.

5- د ظرفیتونو روزنه: د یو ناورین په تعقیب د بیارغونې پړاو په بهیر کې د ظرفیتونو لوړول یوه څرگنده او بنسټیزه موخه ده. دا هم مهمه ده چې د یو ناورین په جریان کې، په ځانگړې توگه د مرستې پړاو، څومره چې شونې وي، نور هم وغزول شي.

دوهم څپرکی:

د اوبو رسولو، چاپیریالیزي روغتیا
او حفظ الصحې د لوړیدو
حد اقل معیارونه

له دې څپرکي څخه څرنگه کار واخلو؟

دا څپرکي په شپږو عمده برخو ویشل شوی دی: د روغتیا ساتنې لوړوالی، د اوبو رسول، د فضله موادو ځای پرځای کول، د ناروغی لیردونکو کنترول، د جامدو بیکاره موادو سمبالښت او **تخلیه کول** دی. هر یو د لاندې برخو لرونکی دی:

- **حداقل معیارونه:** دا دماهیټ له مخي کيفي بڼه لري او د اوبو او روغتیا ساتنې د **برابرو** د غبرگون، تر ټولو ټیټي سطحې لاسته راوړني بیانوي.
 - **کلیدي شاخصونه:** دا هغه علامې یا نښې دي چې د یو پروگرام، نه لاسته راوړل نښي. دا شاخصونه د کارول شویو پروگرامونو، د تاثیر او پایلو د سنجولو او د هغو **میتودونو** او **بهيرونو** چې په دې پروگرامونو کې ترینه گټه اخیستل شوي ده مسائل بیانوي. دا شاخصونه کیدای شي چې کيفي یا کمي بڼه ولري.
 - **لارښوونې:** لارښوونې په بیلابیلو برخو کې د معیارونو او شاخصونو د کارونې څرنگوالی، د عمل په ډگر کې د ستونزو سره د مخامخ کیدو لارښوونې او یوې مسئلې ته د لومړیتوب په ورکولو کې د سلامشورې په گوته کوي. همدارنگه دوی ځینې هغه بنسټیز مسایل چې د معیارونو او شاخصونو سره تړاو لري نښي او همدارنگه دا لارښوونې کیدای شي چې هغه شخړې او توپیرونه چې په موجوده مالوماتو کې شته تشریح کړي.
- ضمیمې، د **اخځونو(مأخذونه)** یو انتخابي لست لري کوم چې ددې څپرکي په هکله د عمومي او ځانگړو تخنیکي مسئلو مالوماتي سرچیني په گوته کوي.

سر لیکونه

- سرریزه
- ۱- د روغتیا ساتنې (حفظ الصحي) لورول
 - ۲- د اوبو رسول یا برابرول
 - ۳- د فضله موادو تنظیم
 - ۴- د ناروغیو لیردونکو مخنیوی
 - ۵- د جامدو فضله موادو تنظیم
 - ۶- د فضله اوبو ایستنه او تنظیم

لومړۍ ضمیمه: د اوبو برابرول او د روغتیا ساتنې د لومړنیو اړتیاوو چک لست

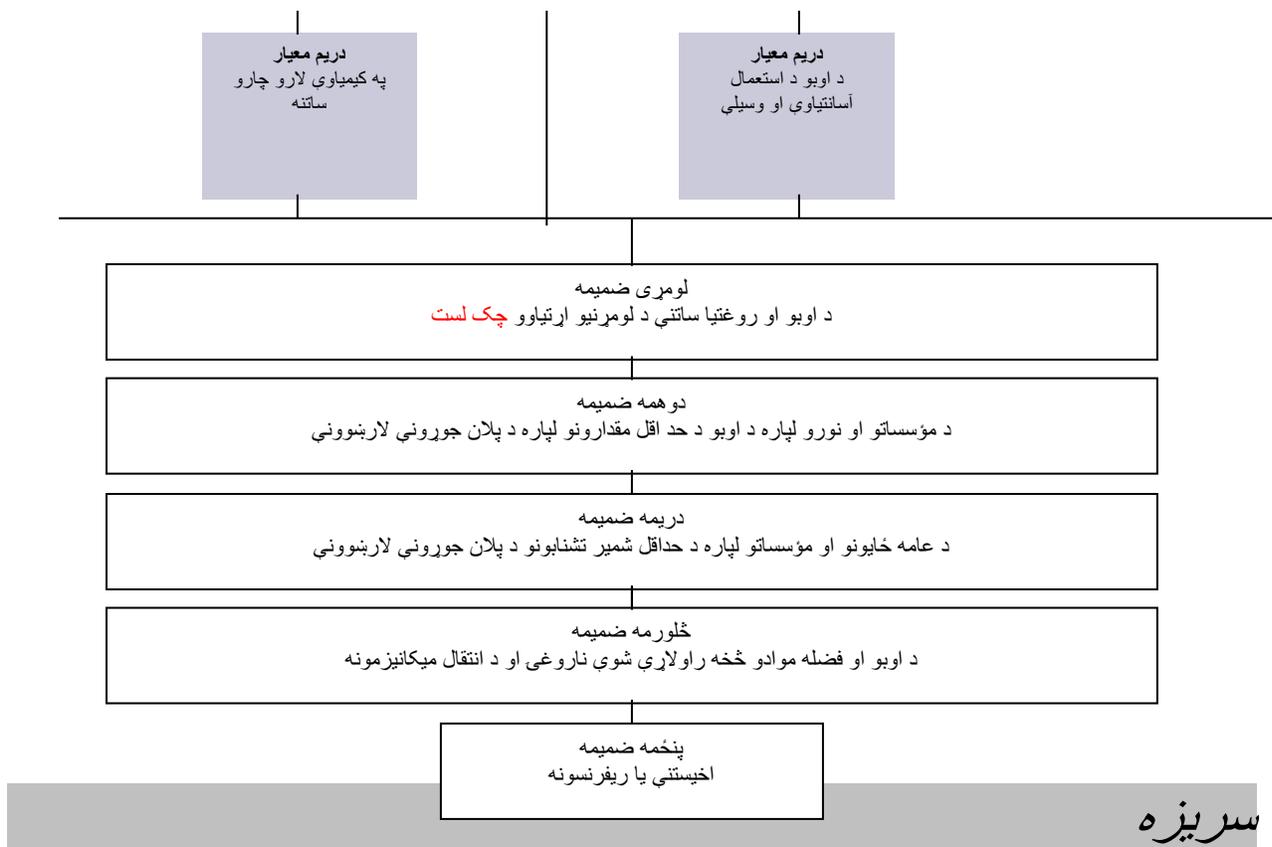
دوهمه ضمیمه: د مؤسسو او نورو کارونکو لپاره د اوبو حد اقل مقدار

دریمه ضمیمه: د ناوړین په حالاتو کې، په مؤسسو او نورو عامه ځایونو کې د تشنابونو حد اقل شمیره

څلورمه ضمیمه: د اوبو او فضله موادو څخه راوایریدونکې ناروغۍ او د هغو د انتقال میخانیکیتونه

پنځمه ضمیمه: اخځونه





له نړیوالو حقوقي سندونو سره اړیکې

د اوبو د ناروغیو د مخنیوي او روغتیا پوهنې د لوریدو حداقل معیارونه د بشري منشور د اصولو او حقوقو یو عملي مفهوم گڼل کیږي. بشري منشور لکه څرنګه چې د بشري حقونو، نړیوالو اصولو، بشري قانون او د کډوالو په قانون کې بیان شوی دي، د هغو اړتیاوو پر بنسټ ولاړ دی چې په ترڅ کې یې د ناورین یا شخړو له امله د خپل شوو خلکو باعزته ژوند، ساتل کیږي او ملاتړ یې کیږي.

هر څوک اوبو ته د لاسرسي حق لري. دا حق په نړیوالو قانوني اسنادو کې د شخصي او کورنیو اړتیاوو لپاره د هغوی اغیزمنو، خوندي، په فزیکي لحاظ د لاسرسي او د زغملو وړ اوبو د برابرولو په توګه منل شوی دي. کافي مقدار اوبه ددې لپاره ضروري دي، چې د دیهایدریشن په وجه له مړینې څخه مخنیوی وشي، له اوبو څخه د راولاړو شوو ناروغیو خطر کم شي، او د کورني لګښت یانې، پخلي، شخصي او کورني حفظ الصحوي اړتیاوو د لورلو لپاره وکارېږي.

د اوبو لرلو حق، نور انساني حقونه لکه د روغتيا لرلو، کور لرلو او دکافي خوړو لرلو د حقونو په گډون، له نورو بشري حقونو سره نيزدې تړاو لري. نو په دې اساس، اوبه د انسان د ژوندي پاتې کيدو لپاره د ضروري تضميناتو يوه برخه جوړوي. دا د دولتي او نادولتي فعالينو مسؤليت دی چې اوبو ته د لاسرسي حق پرځاي کړي. د وسلوالي شخړې په وخت کې ددې اجازه نشته چې د څښاک او کرنې لپاره د اوبو خړوبولو تاسيسات او کارځايونه رنګ، بيځايه او يا حمله پرې وشي.

پدې څپرکي کې حد اقل معيارونه د اوبو لرلو د حق په هکله بشپړ توضيحات نه لري، خو په هر حال د سفيير معيارونه د اوبو لرلو د حق مرکزي محتوا او په نړيواله کچه ددغو حقونو د تحقق لپاره پر مختلفونکې هلې ځلې منعکسوي.

په بېرنيو حالاتو کې د اوبو برابرولو، چاپيرياليزې روغتيا او د روغتيا ساتنې د پوهې د لوريدو اهميت

اوبه او چاپيرياليزه روغتيا د ناورين په لومړنيو پړاوونو کې د ژوندي پاتې کيدو ټاکونکي ځانگړني دي. هغه خلک چې ناورين ځپلي دي، د ناروغيو او له دوی څخه د مړينې له ډير خطر سره مخ دي، دليل يې تر ډيره بريده د ناکافي چاپيرياليزې روغتيا، ناکافي اوبو او د خرابې حفظ الصحي لرل دي. ددغو ناروغيو له جملې څخه ډير مهم يې اسهالات او هغه ساري ناروغۍ دي چې د فمي- غايطي له لارې ليردول کيږي (څلورمه ضميمه وگورئ). نور په اوبو او چاپيرياليزې روغتيا پورې اړونده ناروغۍ هغه دي چې د ناروغۍ ليردونکو په واسطه چې په فضله موادو او ولاړو اوبو کې ژوند کوي، منځته راځي.

په ناورين کې غوره موخه داده، چې د اوبو رسولو او د ناروغيو د مخنيوي پروگرامونه پلي شي، چې د فمي- غايطي ناروغۍ او ددوی منځته راوړونکي ناقلين کم شي. دا کار هغه وخت ترسره کيدونکی دی چې د روغتيا ساتنې شرايط عملاً بڼه او پر مخ ولاړ شي، د څښاک محفوظې اوبه تيارې شي، په چاپيريال کې روغتيا ته ورپيښو خطرناکو عواملو کچه راکښته شي او داسې شرايط منځته راوړل شي چې خلک ددې امکان تر لاسه کړي، چې په بڼه روغتيايي شرايطو کې ژوند وکړي. د sanitation اصطلاح د سفيير په کتاب کې داسې مانا شوې چې د فضله او بيکاره موادو ځای پر ځای کول، د ناروغيو د ناقلينو د کنترول، د جامدو کثافاتو ايسته کول او د بيکاره اوبو له منځه وړل په کې تشریح شوي دي.

يوازې د اوبو او ناروغيو د مخنيوي د اسانتياوو برابرې بڼه، د هغوی مناسب استعمال په يوازې ډول نشي کولای چې په عامه روغتيا باندې کافي اغيزه ولري. ددې لپاره چې له يو غبرگون څخه په لوړه پيمانه گټه تر لاسه شي، دا ډيره ضروري ده، چې ناورين ځپلي خلک، د اوبو او چاپيريال څخه د راوړلو شوو ناروغيو د مخنيوي، او ددې لپاره د اسانتياوو د طراحي او د ساتنې په اړه يې کافي مالومات او پوهه ولري.

دناورين او مصيبت په ډيرو حالاتو کې د اوبو د برابرولو مسؤليت د کوچنيانو او بڼخو پر اورو پريوزي. کله چې خلک اوبه او نوري اسانتياوې په گډ ډول کاروي، مثلاً د کډوالۍ او بيخايه کيدنې په شرايطو کې، نو په دې وخت کې د بڼخو او ځوانو نجونو پر عزت د تيري او له دوی څخه جنسي گټې اخيستنې ته لاره هواريري. ددې لپاره چې دا خطر کم شي او همدارنگه د غبرگون د بڼه کيفيت د کره کولو لپاره دا ډيره مهمه ده، چې د اوبو رسولو اوناوغيو د مخنيوي پروگرام هر چيرې چې ممکن وي د بڼخو ونډه دې په کې وهڅول شي. په پلان جوړولو، تصميم نيونه او ځايي اداره کې د بڼخو او نارينه وو يو برابر گډون، دا کره کوي چې ناورين ځپلي خلک اوبو او بڼې روغتيا ته پوره لاسرسی لري او دا خدمتونه په مساوي ډول د خلکو د لاسرسي وړ وي

له نورو څپرکو سره اړيکې

د نورو سکتوري څپرکو ډير معيارونه په دې څپرکي پورې اړه لري. په يوه سيمه کې د معيارونو په سرته رسولو کې پرمختگ اکثراً په بله ساحه کې پر پرمختگ اغيزې لرلای شي او حتی ټاکونکي رول هم لرلای شي. ددې لپاره چې يو غبرگون اغيزمن شي، نو له نورو برخو سره همغږۍ ته اړتيا ليدل کيږي. ددې لپاره چې دا کره شي چې اړتياوو ته ځواب ويل شوی، د کارونو له تکرار څخه مخنيوی شوی او د روغتيا او اوبو په اړه غبرگونونه د بڼه کيفيت درلودونکي دي، نو له سيمه ييزو چارواکو او نورو مسؤلو مؤسسو سره همغږي هم اړينه ده.

مثلاً که په يو ځای کې، تغذیوي معيارونه په پوره ډول سره نه وي پلي شوي، نو د اوبو او چاپيريال ساتنې د معيارونو اړتيا نوره هم زياتيري ځکه چې ددې معيارونو نه پلي کيدل خلک نور هم د ناروغيو په وړاندې کمزوري کوي. په ورته شکل سره له هغه نفوس سره چې د HIV/AIDS د خپریدو کچه په کې لوړه وي او يا هلته چې د زړو خلکو او معيوبينو شميره ډيره لوړه وي، د دې معيارونود پلي کيدو په اړه دې همدا شان چلند وشي. د هغو مالوماتو پر بنسټ تصميم نيولو ته چې د بيلابيلو برخو تر منځ شريک شوي وي بايد لومړيتوب ورکړل شي. چيرته چې اړتيا ورته ليدل شوې ده، د نورو تخنيکي څپرکو معيارونو او لارښوونو ته اشارې په بيلابيلو ځايونو کې شته.

له مشترکو معيارونو سره تړاو

د يوې مرستې د پراختيا ورکولو او پلي کولو برياليتوب، د هغې په اغيزمنتوب پورې اړه لري. دا څپرکي بايد له ټولو معيارونو سره په تړاو کې وکارول شي، په کوم کې چې گډون، لومړنی ارزونه، غبرگون، موخه نيونه، پلټنه او څارنه، ارزونه، د مرستې د کارکونکو مسؤليتونه او صلاحيتونه او څارنه، اداره او د پرسونل ملاتړ (په ۲۱ مخ کې لومړی څپرکي

وگورئ) تر سره کيږي. د يوه غبرگون د مناسبوالي او بنه کيفيت د لاسته راوړلو لپاره بايد د زيانمنونکو خلکو گډون ته ډيره پاملرنه وشي.

د ناورين خپلو خلکو زيانمنيدنه او ظرفيتونه

هغه گروپونه چې په تکراري توگه په بېرني حالت کې له خطر سره مخ کيږي، د بنځو، کوچنيانو، زړو، معيوبينو او هغو کسانو څخه عبارت دي، چې په HIV/AIDS اخته وي. په ځينو حالاتو کې، کيدای شي، خلک د قومي منشا، مذهبي يا سياسي تړاوونو له امله هم زيانمن، يا بيخايه شي. دا د زيانمنونکو خلکو يو بشپړ لست ندی، لاکن دا هغه دي چې په تکراري توگه د زيانمنوکو په توگه په گوته شوي دي. په يو ناورين کې د خلکو د مبارزي وړتيا او ژوندي پاتې کيدل، د ځانگړو زيانمنيدنو پواسطه تر اغيز لاندې راځي او هغه څوک چې ډير له خطر سره مخ دي په هر ډول چاپيريال يا شرايطو کې په گوته کړای شي.

ددې لارښوود کتاب په اوږدو کې، د زيانمنيدونکي گروپ اصطلاح دغو ټولو گروپونو ته راجع کيږي. کيدای شي چې داسې حالات هم منځته راشي، چې د زيانمنيدونکو خلکو څخه، يوازي يو گروپ يې د نورو په پرتله ډير له خطر سره مخ شي، خو په هر حالت کې، يو گروپ ته گواښ دا مانا لري لکه چې ټولې زيانمنيدونکې ډلې له خطر سره مخ شوي وي. دې ته بايد ځانگړې پاملرنه وشي چې ټول اغيزمن شوي گروپونه حمايه شي او له توپيره پرته دوی ته د ځانگړو اړتياوو له مخې مرستې برابرې شي. په هر حال دا هم په ياد وساتل شي چې ناورين خپلي خلک داسې مهارتونه، وړتياوې او ظرفيتونه لري او لاسته يې راوړلی شي، چې له ناورين سره د مجادلې او هغه ته د غبرگون بنودلو لپاره دوی په خپله اساسي رول لوبولای شي. دا ظرفيتونه او مهارتونه بايد وپيژندل شي او ملاتړ يې وشي.

حد اقل معیارونه

1- د روغتیا پوهنې د کچې لوړول

د اوبو او ناروغیو د مخنیوي د هر پروگرام هدف دادی، چې شخصي او چاپیریالیزه پوهه زیاته او لوړه شي، چې پدې ترتیب سره روغتیا وساتل شي. روغتیا پوهنه دلته داسې تعریفیږي: د خلکو د مالوماتو، دودونو او سرچینو او د مؤسسو د مالوماتو او سرچینو یوځای والی، چې په ترڅ کې دواړه د خرابي حفظ الصحي څخه مخنیوی کوي. درې بنسټیز فکتورونه عبارت دي له:

۱- د پوهې او مالوماتو شریکول ۲- ټولنو ته تحرک وربښل او ۳- د ضروري موادو او اسانتیاوو برابرول. د روغتیايي پوهنې اغیزمن لوړوالی، د مؤسسې او ناورین خپلي ولس د مالوماتو د راکړې ورکړې پر بنسټ داسې تر سره کیږي چې بنسټیزې روغتیايي ستونزې تشخیص او وپېژندل شي. دا کار ځکه مناسب دی، چې په همدې خاطر داسې پروگرام طرح، پلی او وڅارل شي چې روغتیاپوهنه عملاً لوړه کړل شي. دا کار به دا خبره کره کړي، چې د اسانتیاوو او امکاناتو څخه په مناسب ډول کار واخیستل شي، چې په عامه روغتیا باندې به یو لوی او ستر اغیز پرېښاسي. د ټولني خوځښت په تیره د ناورین په بهیر کې مناسب او وړ کار دی. د پیغامونو د ورکولو په نسبت، ډیر تاکید په دې کیږي چې باید خلک وهڅول شي، چې په دې پروگرامونو کې برخه واخلي چې خپله روغتیا وساتي او خپل امکانات او هغه اسانتیاوې چې ورته برابرې شوي دي ښې وساتي. په دې هم باید ډیر تاکید وشي چې روغتیا پوهنه هیڅکله هم باید د ښو اوبو او روغتیايي چاپیریال سره تعویض نه شي، ځکه چې دا دوه، د ښې روغتیا پوهنې لپاره بنسټیز رول لري.

روغتیا پوهنه ددې څپرکي ټول معیارونه سره یوځای کوي. دا معیار دلته د نورو شاخصونو سره یو ځای د پوښوونکي او لوړ معیار په توګه وړاندې شوی دي. پر دې سربیره، د اوبو د **برابرو**، د فضله موادو ځای پر ځای کولو، د ناروغیو د لیردونکو کنترول، د جامدو فضله موادو خوندي کولو او د اضافي اوبو د تخلیه کولو په اړه په هر معیار کې **ځانګړي** شاخصونه شته.

د روغتیايي پوهې د لوړیدو لومړی معیار: د پروگرام جوړول او پلي کول:

ټولې اسانتیاوې او سرچینې چې برابرې شوي دي، د زیانمن شوي ولس اړتیاوې او غوښتنې منعکسوي. چیرته چې مناسبه وي، ددې مسائلو کارونکي د روغتیا پوهنې په اداره کولو او سمبالولو کې شامل کړای شوي دي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- په عامه روغتیا کې د روغتیا ساتنې د عمده خطرونو ارزښت په ګوته کړای شي. (لومړی لارښوونکی یادداشت وګورئ).

- په پروگرامونو کې د اسانتیاوو د لومړني ډیزاین په ګډون، د ټولو خلکو د برخي اخیستنې او استازیتوب لپاره یو اغیزمن میکانیزم جوړ شي (دوهمه ، دریمه او پنځمه لارښوونې وګورئ).

- د خلکو ټول ګروپونه په مساوي توګه هغو منابعو يا ضروري اسانتياوو ته لاسرسی ولري چې د روغتيا ساتني د لاسته راوړلو او دوام ورکولو د غښتلتيا عملي لاروچارو لپاره اړين ګڼل کيږي (دريمه لارښوونه وګورئ).
- د روغتيا ساتني د پوهې د لوړوالي په موخه هغه پيغامونه چې بنسټيز فعاليتونه او غلطې انگيرني په کې خلکو ته ور په ګوته شوي وي، ټولو ډلو ته ورکړل شي. ددغو ګروپونو استازو ته بايد په پلان جوړولو، روزني، پلي کيدني، څارني او ارزوني کې برخه ورکړل شي (لومړۍ، دريمه او شپږمه لارښوونې او په ۲۸ مخ کې د برخې اخيستنې معيار وګورئ).
- کارونکي د اسانتياوو د ادارې، ساتني او څارني مسؤليت داسې په غاړه واخلي لکه څرنگه چې وړ او مناسب وي او همدارنگه بيلابيل ګروپونه دې په مساوي توګه له دې سره مرسته وکړي (پنځمه او شپږمه لارښوونې وګورئ).

لارښوونې:

1- د اړتياوو ارزونه: يوه څيړنه ددې لپاره اړينه ده چې عمده حفظ الصحوي فعاليتونه او د پراختيا ورکونکو فعاليتونو د برياليتوب کچه په ګوته کړای شي. لوی روغتيايي خطرونه هلته ډير تر سترگو کيږي، چيرته چې فضله موادو ليري کيږي، تشنابونه ساتل کيږي، په صابون يا بل بديل باندې د لاسونو مينځلو شونتيا کمه وي، اوبه په غير صحي ډول راټولې شي او يا ذخيره شي، او د ډوډۍ پخول او ساتنه په غيرصحي شرايطو کې ترسره شي. ارزونه بايد د نفوسو سره سم، سرچيني هم په نظر کې ولري او ويې ارزوي او همدارنگه کلیدي سلوکونه، پوهه او مالومات او عملي کارونه هم په پام کې ونيسي او په همدې تړاو خلکو ته پيغامونه ورکړل شي. دې ته بايد ځانګړې پاملرنه وشي چې د حساسو ګروپونو اړتياوې په نښه شي. که چيرې له هر ګروپ سره سلامشوره ناممکنه وي، دا بايد په څرګنده توګه د ارزوني په رپوټ کې څومره ژر چې ممکن وي ځای پر ځای شي (په ۲۸ مخ کې د برخې اخيستنې معيار، او په لومړۍ ضميمه کې د ارزوني چک لسټ وګورئ).

2- د مسؤليتونو شريکول: د روغتيا ساتني د عملي کيدو په اړه وروستنی مسؤليت د مصيبت ځپلو خلکو د ټولو غړو په وړاندې پروت دی. ټول فعالين ددې مسؤليت لري، چې په ناورين کې داسې کار وکړي چې د روغتيا ساتني عمل هم د پوهې او مالوماتو له اړخه او هم د اسانتياوو ته د لاسرسی له مخې کره کړي. او همدارنگه بايد ددې وړتيا ولري چې خپلې موخې ترلاسه کړي. ددې بهير د يوې برخې په توګه، د مصيبت ځپلي ولس څخه حساسې ډلې د خطر څخه ډکو کارونو او شرايطو په ګوته کولو، او ددې خطرونو د راکمولو په مسؤليتونو کې برخه واخلي. دا کار هله کيدای شي، چې هڅې او فعاليتونه پر مخ ولاړ شي، روزنه او امکانات داسې په کار ولويږي چې سلوک بدل کړي. دا هڅې پدې

بنسټ هم تر سره شي چې د استفاده کونکو منلي کلتوري ارزښتونه وساتل شي او له اندازې ډير فشارونو لاندې رانشي.

3- د ولس ټولو برخو ته رسيدنه: د روغتيا ساتنې کړنلارې ددې ايجاب کوي چې د ولس ټول گروپونه په هغه کې دداسې چا په توگه برخه واخلي چې اسانتياوو ته لاسرسۍ پيدا کولای شي. او دا مهارتونه ولري چې يو له بل سره او له بيلابيلو ډلو سره کار وکړي (د مثال په توگه په ځينو کلتورونو کې دا د منلو وړ نده، چې ښځې له پرديو خلکو سره خبرې وکړي). مواد بايد داسې طرح او ډيزاين شي، چې پيغامونه د نفوسو هغو غړو ته هم ورسيري چې بيسواده وي. د برخې اخيستنې مواد او لارې چارې، هغه چې په کولتوري لحاظ مناسبې او وړ وي، گټور فرصتونه د هغو گروپونو لپاره په لاس کې ورکوي، چې ددوی د خپلې روغتيا ساتنې د سمولو لپاره پلان او څارنه وړاندې کولای شي. د يوې ځغلنده لارښوونې په توگه سناريو په يوه کمپ کې داسې جوړه شي، چې هلته بايد د روغتيا ساتنې د پوهې د اوچتولو لپاره د هرو زرو تنو لپاره دوه مسؤلين وي. د روغتيا ساتنې په چارو کې دمالوماتو لپاره په ۲۳۲ مخ د ناخوراكي توکو دويم معيار کې وگورئ.

4- د روغتيا ساتنې خطرونو او سلوکونو په هکله دموخو لومړيتوب: د روغتيا ساتنې د پوهې لوړول او د اړيکو ستراتيژيو موخي بايد په څرگند ډول تعريف شوي وي او لومړيتوب ورکړل شوی وي. د روغتيا ساتنې د خطرونو، دندو او له بيلابيلو ډلو سره د اړيکو د مسؤليتونو په اړه د پوهې د ارزونې په لاس راوړل بايد د يو پلان له مخې وي چې په هغه کې د مرستو لومړيتوبونه او غلطې انگيرنې په نښه شي (د مثال په توگه څرنگه HIV/AIDS ليردي) او مالومات د بشري مرستو د فعالينو او د مصيبت خپلې نفوس تر منځ په متناسب ډول جريان ولري او دا بايد موخه او هدف وي.

5- اداري اسانتياوې: چيرته چې ممکنه وي، دا ډير ښه کار دی چې د اوبو او ناروغتياوو څخه د مخنيوي کميټې د استفاده کونکو له مختلفو ډلو څخه چې نيمايي يې ښځې وي، تشکيلي او جوړې شي. ددغو کميټو دنده دا ده، چې عامه اسانتياوې لکه د اوبو ځايونه، عامه تشنابونو او د مينځلو سيمي، د روغتيا ساتنې د پوهې د لوړولو په هڅو کې شاملې کړای شي. همدارنگه دا کميټې دنده لري چې، د پرمختگ او ښه استازيتوب د ساتلو لپاره ميکانيزمونه رامنځته کړي.

6- د بار درنول: دا مهمه ده چې کره شي، چې هيڅ يو گروپ د روغتيا ساتنې د هڅو او مسؤليتونو يا د اسانتياوو د اداره کولو تر اندازې زيات تر فشار لاندې ندی راغلی او هر گروپ په مساوي ډول اغيزه لري او په مساوي ډول له گټو څخه برخمن شوی دی (لکه روزنه). ټولې ډلې، لکه ښځې يا نارينه مساوي اړتياوې او خواهشات لري او دا بايد په ياد وساتل شي چې داسې ونه شي چې په يوه کار کې د ښځو ونډه اخيستنې، د نارينه وو او يا نورو ډلو د مسؤليت احساس کمزوری کړي.

2- د اوبو برابرول

اوبه د ژوندانه، روغتيا، انساني عزت او كرامت لپاره ضروري دي. او چيرته چې كافي اوبه موجودې نه وي تر څو اساسي اړتياوې پرې رفع شي، نو پداسې حالاتو كې د څښاك لپاره د پاكو اوبو برابرول او ساتل يې ډير ارزښت لري. په ډيرو وختو او حالاتونو كې عمده روغتيايي ستونزې هله منځته راځي چې د روغتيا ساتنې او پوهنې كچه ډيره ټيټه وي يا ناكافي او ناولي اوبه، و كارول شي.

د اوبو برابرولو لومړی معيار: لاسرسی او د اوبو مقدار

ټول خلک د څښاک، پخلي، ځانگړې او کورنۍ روغتيا ساتنې لپاره كافي مقدار او محفوظو اوبو ته په مساوي توگه لاسرسی لري. د اوبو عامه ځايونه په كافي اندازه كورنيو ته نژدې وي، چې ددې وړتيا ولري څو حد اقل اړتياوې پوره كړي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- د څښاک، پخلي، او دشخصي حفظ الصحي د ساتنې لپاره د منځني کچ اوبو مقدار په هره کورنۍ کې د هر تن په سر په يوه ورځ کې 15 لیټرو ته ورسول شي (۱-۸ لارښوونې وگورئ).
- د اوبو ډير نژدې ځای ته د هرې کورنۍ ډير واټن ۵۰۰ متره واوسي (۱، ۲، ۵ او ۸ مه لارښوونې وگورئ).
- د اوبو يوې سرچينې ته انتظار له ۱۵ دقيقو څخه ډير نه وي (اوومه لارښوونه وگورئ).
- ددې لپاره چې ۲۰ لیټره لوبنی پک شي، له دريو دقيقو څخه ډير وخت ونه نیسي (۷-۸ لارښوونه وگورئ).
- د اوبو سرچينې او سيستمونه داسې وساتل شي، چې د اوبو ثابت مقدار په مناسب ډول او په منظمه توگه په کې موجود وي (۲ او ۸ لارښوونې وگورئ).

لارښوونې

- 1- اړتياوې: د کورنۍ کارونې لپاره د اوبو مقدار، د اقليم، د موجوده ناروغيو د مخنيوي اسانتياوو، د خلکو د نورمالو عادتونو، کولتوري او مذهبي دودونو، د پخولو د ډوډۍ، د اغوستلو د کاليو او داسې نورو عواملو په اساس، توپير سره لري. د اوبو لگښت په عمومي ډول سره هغه وخت لوړیږي، څومره چې د اوبو سرچينه اوسيدنځای ته نژدې وي.

په بنسټيزه توگه د ژوندانه د پايښت لپاره د اوبو د اړتياوو ساده کرل شوی لست		
په موسم او په فردي فزيولوژي پوري اړه لري	د 2.5 څخه تر 3 ليتره په ورځ کې	ژوند ژغورونکي اړتياوي: د اوبو اړتيا (د څښاک او پخلي لپاره)
په ټولنيزو او کلتوري نورمونو پوري اړه لري	د 2 څخه تر 6 ليتره په ورځ کې	اساسي روغتيايي فعاليتونه
د خوړو په نوعيت، او کلتوري او ټولنيزو نورمونو پوري اړه لري	د 3 څخه تر 6 ليتره په ورځ کې	د پخلي لپاره بنسټيزي اړتياوي
	د 7.5 څخه تر 15 ليتره په ورځ کې	په مجموعي ډول د اوبو اړتيا

د لارښوونو لپاره د مؤسسو او نورو لگښتونو لپاره لږ تر لږه د اوبو اړتياوو په هکله دوهمه ضميمه وگورئ.

2- د اوبو د سرچينې ټاکنه: لاندې فکتورونه بايد په پام کې وساتل شي: د کافي مقدار اوبو شته والی او دوام؛ د اوبو د درملنې اړتيا او څرنگوالی؛ سرچينې ته د پراختيا ورکولو لپاره د اړتياوو وړ تکنالوژي، مالي سرچينو او وخت پيدا کېدنه؛ مصيبت خپلي ولس ته د اوبو د سرچينې نژدېوالی؛ او د هر ډول ټولنيز، سياسي يا قانوني فکتورونو شته والی چې د اوبو په سرچينې اغيزه ولري. په ټوليزه توگه د ځمکې لاندې د اوبو سرچينې له هغو اوبو څخه چې يو څه کار او درملنې ته اړتيا لري، پيرې بنې دي، مثلاً د چينو هغه اوبه چې په خپله ښکته رابهيږي او پمپ کولو ته يې اړتيا نه ليدل کيږي. غميزې ته د ځواب ويلو لپاره اکثراً په لومړي سر کې د سرچينو او هلو ځلو يو کيدو ته اړتيا ليدل کيږي. ټولې سرچينې په منظم ډول څارنې ته اړتيا لري چې له اندازې زيات او بېخايه له هغو څخه د گټې اخيستنې مخنيوی وشي.

3- اندازه گيري: يوازي د هغو اوبو د حجم اندازه کول چې شبکې ته پمپ شوي وي يا د هغه وخت اندازه کول چې يو لاسي پمپ په يوه ورځ کې څو ساعته کار کوي، اوبو د انفرادي لگښت کچه نشي بيانولای. د اوبو د کارونې او مصرف په اړه د مالوماتو د راټولولو اغيزمن ميتود، د کورنيو سروې کول، څارنه او د ټولنيزو مباحثوي ډلو جوړول دي.

4- څومره والی او څرنگوالی (کميت او کيفيت): په ډيرو بېرنيو حالاتو کې په اوبو پورې د اړونده ناروغيو ليرديدنه، د انفرادي او کورني حفظ الصحي لپاره د ناکافي اوبو په صورت کې دومره ډير امکان لري لکه څومره چې د ناولو اوبو د کارونې په صورت کې منځته راځي. تر هغو چې د کميت او کيفيت، دواړو لپاره حد اقل معيارونه پوره کيږي، ټيټ کيفيت لرونکو او ناکافي اوبو د برابرې پرځای، لومړيتوب بايد دې ته ورکړل شي، چې په مساوي اندازه کافي مقدار اوبو ته لاسرسی رامنځته شي، حتی که دا اوبه منځني کيفيت هم ولري. دا بايد په پام کې ونيول شي، چې په HIV/AIDS اخته خلک، د څښاک او حفظ الصحي لپاره ډيرو اوبو ته اړتيا لري. دې ته بايد ځانگړې پاملرنه وشي، چې د کورنيو څارويو او غلو دانو لپاره د اوبو اړتياوي په خاصه توگه د وچکالي په حالاتو کې کله چې ژوند بيخي په هغو پورې تړلی وي، پوره کړای شي (دوهمه ضميمه وگورئ).

5- پوښښ: دغبرگون په لومړيو پړاوونو کې لومړيتوب بايد دې ته ورکړل شي، چې د ټول ناوړين خپلي ولس، بېرني ژوند ژغورونکي اړتياوي پوره کړای شي. هغه خلک چې

له يو بېرني حالت څخه اغيزمن شوي وي، په زياتيدونکي توگه د ناروغيو په وړاندې يې حساسيت زياتيري نو په دې اساس، شاخصونه، که څه هم د ناورينخپلو خلکو له نورمونو څخه لوړ هم وي، بايد تر لاسه شي. په داسې حالاتو کې بڼه داده چې مؤسسي داسې پروگرامونه جوړ کړي چې په ترڅ کې يې دکوربه نفوس د اوبو او روغتيا ساتنې د اسانتياوو کچه هم لوړه کړاي شي، تر څو د تربگنيو او دښمنيو له راپاريدو څخه مخنيوی وشي.

6- د اوبو په يوې سرچينې د خلکو اعظمي شمير: د اوبو په هره سرچينه باندې د خلکو شمير په دې پورې اړه لري چې په سرچينه کې څومره اوبه شته او څومره اوبه ترينه لاسته راځي. د مثال په توگه د اوبو نل اکثراً د ورځې په ټاکلو وختونو کې کار ورکوي او فعال وي. لاسي بمبې او څاگان، کله چې اوبه کمې شي، په ثابت ډول اوبه نه ورکوي. بېرني لارښوونې (کله چې اوبه په ثابت ډول موجودې وي) دادي:

په يوه نل ۲۵۰ تنه	په دې اساس د اوبو جريان ۷.۵ ليتره په يوه دقيقه کې
په يوه لاسي بمبه ۵۰۰ تنه	په دې اساس د اوبو جريان ۱۶.۶ ليتره په يوه دقيقه کې
په يوه سرخلاصې څاه باندې ۴۰۰ تنه	په دې اساس د اوبو جريان ۱۲.۵ ليتره په يوه دقيقه کې

له دې لارښوونو څخه داسې جوتيري چې اوبو ته د لاسرسي کچ په ورځ کې يوازې اته ساعته دی، که چيرې د لاسرسي کچه تر دې لوړه شي، نو خلک کولای شي چې په ورځ کې له ۱۵ ليترو څخه زياتې اوبه چې ددوی د حد اقل ورځني اړتيا څخه زياتې دي، لاسته راوړي. دا موخي بايد په ډيرې پاملرنې سره وکارول شي، ځکه چې دې موخو ته ور رسيدنه، ضرورتاً خلکو ته د اوبو د حداقل يا مساوي مقدار لاسته راوړنه نشي تضمینولای.

7- اوبو ته د انتظار موده: د انتظار اوږده ساعتونه، هغه شاخصونه دي چې د اوبو ناکافي شته والی بڼي (يا د اوبو د کم شمير سرچينو او يا هم د سرچينو د ناکافي مقدار له کبله). د انتظار د اوږدو ساعتونو منفي پايلې دادي: (۱) د سړي په سر د اوبو د لگښت کموالی (۲) د هغو سرچينو څخه چې سمې نه ساتل کيږي، د اوبو د لگښت زياتوالی او (۳) خلکو ته د ژوندانه د نورو ضروري اړتياوو ته د وخت پيدا کيدو کموالی.

8- لاسرسي او مساوات: په داسې حال کې چې په کافي اندازه اوبه موجودې وي، چې لږ تر لږه اړتياوې پوره کړي، کيدای شي اضافي اقداماتو ته اړتيا وي، چې دا خبره کره شي چې ټولو گروپونو او ډلو لپاره په مساوي اندازه اوبو ته لاسرسي موجود وي. د اوبو ځايونه بايد پداسې سيمو کې پراته وي، چې ټولو ته د لاسرسي وړ وي. لکه د جنسيت او قوميت له پلوه هر چا ته. ځينې لاسي پمپونه او د اوبو د وړلو لوبڼي بڼايي دي ته اړتيا ولري، چې داسې ډيزاين شي چې د هغو لپاره چې په ايدس اخته دي، يا زاړه، معيوبين او کوچنيان دي، دوی ته هم د لاسرسي وړ وي. په ښارونو کې بڼايي دي ته اړتيا وي چې په هره ودانۍ کې اوبه برابرې شي، چې تشنابونه په دوامداره توگه کار وکړي. په هغه حالاتو کې چې په اوبو ځيره تړل شوې وي او يا دا چې بمبه ټاکلی وخت ولري، دا مسئله بايد د اوبو لگونکو خلکو

سره په مشوره پلان شي. وختونه بايد د ټولو د خوښي سره سم داسې وټاکل شي، چې د بنځو او نورو هغو کسانو لپاره چې د اوبو د وړلو مسؤليت لري، مناسب وي او ټول لگونکي په بشپړ ډول خبر وي او مالومات ولري چې اوبه چيرته او څه وخت موجودې وي.

د اوبو برابرولو دوهم معيار: د اوبو څرنگوالی

اوبه د خوند او مزي له مخې خوندورې او په کافي اندازه کيفيت ولري چې وڅښل شي، د شخصي او کورنۍ د روغتيا ساتنې لپاره وکارېږي، پرته له دې چې د روغتيا لپاره د پاملرنې وړ کوم خطر ولري.

کلېدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- يوه صحي سروې، په ناولو موادو د اوبو د ککړتيا د تيت خطر په گوته کونکي ده (لومړی لارښوونه وگورئ).
- د منبع څخه د اوبو د راوتلو په نقطه کې په هر سلو ملي ليترو اوبو کې د fecal coliform شتون نه وي (دوهمه لارښوونه وگورئ).
- خلک د اوبو د نورو اسانو منابعو په پرتله هغو اوبو ته د څښاک لپاره ترجيح ورکوي چې خوندي وي او دوا پکې اچول شوي وي (درېمه لارښوونه وگورئ).
- د منبع څخه د اوبو د راوتلو څخه وروسته، داسې گامونه اوچت شي، چې د اوبو د ککړتيا مخه پرې ونیول شي (څلورمه لارښوونه وگورئ).
- کله چې د نس ناستې د اپيدمي خطر موجود وي، نو د هغو اوبو لپاره چې په نلونو کې راځي او يا هم په ټولو اوبو کې ضد عفوني ماده واچول شي، تر څو په هغو کې د ازاد کلورين ترسب په هر ليتر کې 0.5 mg او د اوبو مکدرت يا خړوالی د 5 NTU څخه ښکته وي (5، 7 او 8 مه لارښوونه وگورئ).
- د کيمياوي او يا راديولوژيکو موادو پواسطه د ککړو اوبو لنډمهاله کارونه هيڅ منفي اغيز نشي لرلای (د تداوي کونکو کيمياوي موادو په گډون). څيرنو دا ښوودلې ده چې دا امکانيت دومره اغيز نشي ښندلای.

لارښوونې

- 1- يوه صحي سروې د هغو شرايطو او کارونو له يوې ارزونې څخه عبارت ده چې ښايي عامه روغتيا له خطر سره مخ کړي. دا ارزونه بايد په سرچينه، د اوبو ليردلو او په کور کې د اوبو د ککړتيا ممکنه منابع، او همدارنگه د جامدو فضله موادو او د تشنابونو د تخليوي سيستم اداره وڅيرې. ټولنيزې نقشې، ددې لپاره چې د عامه روغتيا خطرونه او خلکو ته د هغوي د خطرونو د راکمولو لارې چارې وښودل شي، يوه ډيره اغيزمنه لاره ده. په دې بايد پوه شو چې حيواني فضله مواد د انساني فضله موادو په پرتله ډير مضر ندي. انساني فضله مواد ښايي د cryptosporidium, giardia, salmonella, campylobacter, caliciviruses او د نس ناستې د نورو عواملو درلودونکي وي، نو پدې اساس دوی روغتيا ته د پاملرنې وړ خطرونه منځته راوړلای شي.

2- د اوبو مایکروبیولوژیکی څرنګوالی: په غایطه موادو کې د کولیفورم بکتریا (چې له ۹۹% څخه زیات یې E Coli ده) موجودیت داسې یو شاخص دی چې په انساني او حیواني فضله موادو او نورو مضره موادو د اوبو د ککړوالي کچه ټاکي. که چیرې غایطې کولیفورم باکتریاوې په اوبو کې شتون ولري نو هغه اوبه ژر تر ژره باید تداوی شي. په هر حال، دناورین په لومړي پړاو کې، کمیت نظر کیفیت ته ډیر ارزښت لري (د اوبو د برابرولو لومړی معیار او څلورمه لارښوونه وګورئ).

3- د ساتل شوو سرچینو ښه والی: یوازې خوندي او یا تداوي شوي سرچیني خلکو ته شاید دومره ارزښت ونلري، تر څو چې دوی ددغو سرچینو په صحي ګټه پوه نه شي او ښايي چې دوی، د خوند، نږدېوالي او ټولنيزو تړونونو په اساس، د ناخوندي سرچینو لکه دريابونه، جهيلونه او ناخوندي څاګانو کارونې ته ترجیح ورکړي. نو په داسې حالاتو کې تکنیشنان، روغتیايي کارکونکي او ټولنيز فعالين ددې ترجیح ورکولو په منطق باید پوه شي او دا مسئله د تبلیغاتي پیغامونو او بحثونو په چوکاټ کې شامله کړي.

4- وروستی ککړتیا: هغه اوبه چې د راخیستلو په ځای کې محفوظې ساتل شوي وي، هیڅکله هم د راوړلو، زیرمه کولو او لیردولو په وخت کې د بیا ککړیدو له روغتیايي خطر سره نه مخامخ کېږي. هغه ګامونه چې ددې خطر د کمیدو په لوري کې د اوبو د راوړلو او جمع کولو د سمون او زیرمه کولو تمرینونه، په مناسبه او پاکو لوبښو کې د اوبو ویشنه، زیرمه کول، د چټلیو ضد درملو په واسطه د اوبو درملنه او د اوبو دکارونې په وخت کې دنداښو په ګډون واخیستل شي، د خطر له کمیدو سره مرسته کوي. اوبه باید په دوامداره توګه په هغه ځای کې چې ګټه ځینې اخیستل کېږي، نمونه گیری شي او د هر ډول وروستی پراخي ککړتیا څخه د مخنیوي په خاطر تر څارنې لاندې وي.

5- د اوبو درملنه: که چېرې د اوبو هغې سرچینې ته د پاملرنې وړ خطر متوجه وي، چې له هغې څخه د اوبه خور په توګه کار اخیستل کېږي، نو باید د کلورینو په څیر د رسوبي (ضد عفوني) موادو په واسطه یې درملنه وشي. دا خطر د ټولني د شرایطو لکه: د نفوسو تراکم، د اضافي فضله موادو خونديتوب، د روغتیا ساتنې او پوهنې تمرینونه، د اسهالي ناروغیو د خپریدنې له مخې وټاکل شي. دخطر ارزونه همدارنګه باید د ټولني په اړه د هغو عواملو لکه د ټولني لخوا د مزي او خوند په پوهیدنه او دمنلو په ګډون تر سره شي (شپږمه لارښوونه وګورئ). د هر لوی او متراکم نفوس لپاره د نل اوبه باید د رسوبي ضد عفوني درملو پواسطه پاکې شي. که چېرې داسې حالت منځته راشي، یا دا چې د اسهالاتو د پراخي کچې د خپریدو مسئله وي، نو ټولې د څښاک اوبو رسولو یا برابرولو سرچینې باید د اوبو له ویش څخه مخکې یا دا چې په کورو کې تداوي شي. پدې ترتیب سره چې اوبه په ځانګړې توګه د ضد عفوني موادو پواسطه تر درملنې لاندې ونیول شي، د اوبو د څړوالي درجه باید له پنځه NTU څخه کمه وي.

6- کیمیاوي او رادیولوژیکی ککړتیا: چیرته چې د هایډروجیولوجیکو شواهدو پر بنسټ یا د صنعتي یا نظامي فعالیتونو له امله دا په ګوته شي چې اوبه هغه کیمیاوي او رادیولوژیکی مواد لري چې روغتیا ته زیان وراړوي، ژر تر ژره دې دا خطرونه د

کیمیاوي کارپوهانو په وسیله وڅیړل شي. له دې وروسته دې داسې یو تصمیم چې د لنډې مودې عامه روغتیايي خطرونه او گټې په توازن کې راولي، ونيول شي. د اوږدې مودې لپاره د احتمالي ککړو اوبو استعمال په هکله تصمیم باید په دې اساس ونيول شي چې ډیرې مسلکي ارزونې او څیړنې د روغتیايي دلایلو له مخې تر سره شوی وي.

7- نږدې: سره له دې چې مزه یا خوند پخپله نیغ په نیغه روغتیايي ستونزه نده (د ساري په توگه د اوبو لږ تروشوالی)، که چیرې ډاډمنې او ساتل شوي اوبه بڼه مزه او خوند نه کوي، خلک کولای شي د ناخوندي سرچینو څخه اوبه وڅښي او خپله روغتیا له خطر سره مخ کړي. دا کیدای شي یو خطر وي، کله چې په کلورینو سره پاکې شوي اوبه برابري شوي وي په دې حالت کې ډیرې زیاتې هڅې ضروري دي چې دا کره شي چې یوازې همدا خوندي اوبه وکارول شي.

8- د روغتیايي مرکزونو لپاره د اوبو څرنگوالی: د روغتونونو، روغتیايي مرکزونو او د تغذیې مرکزونو لپاره ټولې اوبه باید د کلورینو یا نورو رسوبې ضد عفوني موادو پواسطه درمل شوي وي. په هغو حالاتو کې چې د اوبو رسولو سرچینو څخه اوبه، د څیړې په توگه ورکولو کېږي، د اوبو کافي زیرمې باید په مرکز کې شتون ولري، چې دا کره شي چې په نورماله کچه د اوبو برابرونه تر سره شي او اوبه بندې نشي (دوهمه ضمیمه وگورئ).

د اوبو برابرولو دریم معیار: د اوبو کارونې اسانتیاوې اولوبني

خلک، د څښاک، پخلي او شخصي روغتیا ساتنې لپاره د اوبو د راټولولو، زیرمه کولو او کارولو لپاره په کافي اندازه وسایل ولري او همدارنگه ددې ډاډ تر لاسه شي چې د څښاک اوبه تر هغه وخته چې په مصرف نه وي رسیدلې، خوندي وي.

کایدې شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- هره کورنۍ لږ تر لږه د اوبو راوړلو لپاره دوه پاک لوبني لري، چې له لسو څخه تر شلو لیټرو ظرفیت لري. سربیره پردې د پاکو اوبو د زیرمه کولو لپاره هم په کافي اندازه لوبني ولري، چې له دې څخه ډاډه شي چې په کور کې تل اوبه شتوالی لري (لومړۍ لارښوونه وگورئ).
- د اوبو راوړلو او زیرمه کولو لوبني، نرۍ غاړې او یا سرپوښ لري یا دا چې نورې ډاډمنې وسیلې شتون ولري چې په لاس کې ونيول شي او اوبه پکې یووړل شي (لومړۍ لارښوونه وگورئ).
- لږ تر لږه ۲۵۰ گرامه صابون په هره میاشت کې د یو تن د روغتیا ساتنې لپاره شتون ولري.

- چیرته چې عامه حمامونو ته اړتیا وي، هلته په کافي اندازه، د بنځو او نارینه وو لپاره بیل بیل انفرادي حمامونه موجود وي چې په مساویانه او مناسب ډول وکارول شي (دوهمه لارښوونه وگورئ).
- چیرته چې د کالیو مینځلو عامه اسانتیاوي اړینې وي، هلته لږ تر لږه په هرو سلو تنو یو د کالیو مینځلو تالی (تشت) شتون ولري، همدارنگه د بنځو لپاره د کالیو مینځلو ځانگړي ځایونه، چې د جامو لاندې ځانگړي کالي ومینځي، شتون ولري.
- ټول حساس گروپونه په فعاله توگه وهڅول شي چې د حمامونو په منځته راتلو او جوړولو کې برخه واخلي او یا دا چې د صابون په جوړولو او ویش او یا دا چې د مناسبو بدیلونو د کارونې او لوروي لپاره، ورته ونډه ورکړل شي (دوهمه لارښوونه وگورئ).

لارښوونې

- 1- د اوبو راوړل او زیرمه کول: خلک دې ته اړ دي چې د اوبو راوړلو او زیرمه کولو لپاره مناسب لوبښي ولري چې د مینځلو، پخلي او حمام لپاره ترینه کار واخلي. دا لوبښي باید پاک، صحي او لیردونه یې اسانه وي او د جسامت، شکل او ډیزاین له نظره د سیمه ییزو اړتیاوو او عادتونو سره سمون ولري. ماشومان، معیوبین، زاړه کسان او په PLWH/A اخته کسان د اوبو لیردلو لپاره کوچنیو یا په ځانگړي ډول جوړو شوو لوبښو ته اړتیا لري. د هغو اوبو ظرفیت چې باید ذخیره شي، په دې پورې اړه لري چې د یوې کورنۍ د غړو شمیر څومره دی او په ثابت ډول د اوبو برابریدل څرنگه دی، د مثال په توگه په هغه صورت کې چې ورځنۍ اوبه په ثابت ډول برابرېږي، کابو څلور لیتره اوبه به د هر وگړي لپاره مناسب مقدار وي. د محفوظو اوبو د ټولولو، زیرمه کولو او لیردونې څارل او ښه کول، ددې فرصت برابروي چې له حساسو گروپونو، په ځانگړي توگه له بنځو او ماشومانو سره د اوبو د ککړتیا په هکله بحث وشي.
- 2- د مینځلو او حمام کولو عامه اسانتیاوي: خلک دې ته اړتیا لري چې د ځان مینځلو لپاره یو ځای ولري او په پرده او عزت کې حمام وکړي. که چیرې دا کار د هر کور په کچه ممکن نه وي، نو کیدای شي مرکزي اسانتیاوو ته اړتیا وي. چیرته چې په عامه توگه صابون موجود نه وي یا نه کارول کېږي، کیدای شي چې د مینځلو او پاکولو لپاره د هغه بدیل وکارول شي، لکه ایره، پاک ریگ، سوډا او یا د ځانمینځلو لپاره متنوع نباتي مواد. د روغتیا له نظره، د کالیو مینځل یو ډیر اړین کار دی، په ځانگړي توگه د کوچنیانو لپاره، همدارنگه د پخلي او خوراک لوبښو مینځل هم ضروري دي. د اسانتیاوو شمیر، موقعیت، طرح، خونديتوب، مناسبوالی او څرنگوالی باید له کارونکو سره په سلا مشوره کې پرې تصمیم ونيول شي- په ځانگړي توگه له بنځو، ځوانو نجونو او له هر معیوب وگړي سره مشوره پرې وشي. که د دغو اسانتیاوو موقعیت، مرکزي او هر چا ته د لاسرسۍ وړ وي، نو دا کار کولای شي چې د کارونکو خونديتوب ډاډمن کړي.

3- د فضله موادو خوندي کول

په محفوظه توگه د فضله موادو خوندي کول ددې سبب گرځي چې د فضله موادو څخه د راولاړو شوو ناروغيو مخنيوی وشي او له دې سره مرسته کوي چې په مخامخ او غیرمستقیمه توگه د ناروغيو په لیریدو کې کمښت راشي چې له همدې کبله د فضله موادو په محفوظه توگه خوندي کول ستر لومړیتوب لري او د غمیزو په ډیرو حالاتو کې باید په همدې مورد، په دومره چټکۍ سره هڅې تر سره شي، څومره چې د پاکو اوبو د برابرولو په لار کې تر سره کېږي. د فضله موادو د اطراح کولو لپاره د مناسبو اسانتیاوو برابرول د خلکو د عزت، حفاظت، روغتیا او هوساینې لپاره د بیرنیو غبرگونونو له جملې څخه یو هم دا گڼل کېږي.

د فضله موادو د خوندي کولو لومړی معیار: د تشنابونو (کنارابونو) شمیر او هغو ته لاسرسی

خلک باید په کافي شمیر تشنابونه ولري؛ په کافي اندازه ددوی استوگنځایونو ته نږدې وي؛ **ددې لپاره** چې د ورځې او د شپې په ټولو وختو کې په چټکۍ، مصنونه او منلې توگه ورته لاسرسی ولري.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- یو تشناب (ټټی) حد اکثر شل تنه کارولای شي (۱-۴ لارښوونې وگورئ).
- د تشنابونو د کارونې ترتیب د کورنۍ پر سر او یا هم د جنس له مخې تر سره کېږي (۳-۵ لارښوونې وگورئ).
- په عامه ځایونو کې د بنځو او نارینه وو لپاره بیل بیل تشنابونه شتون ولري (لکه په مارکیټونو، د ویش په مرکزونو، روغتیايي مرکزونو او داسې نورو کې) (دریمه لارښوونه وگورئ).
- عامه یا گډ تشنابونه پاک شي او همداسې پاک وساتل شي تر څو د ټولو حاجت لرونکو له خوا وکارول شي (۳-۵ لارښوونې وگورئ).
- تشنابونه له اوسیدنځایونو څخه له ۵۰ مترو څخه ډیر لري نه وي (پنځمه لارښوونه وگورئ).
- تشنابونه په ډیره حفظ الصحي توگه وکارول شي او د کوچنیانو غایطه مواد په سملاسي او حفظ الصحي ډول ایسته شي (شپږمه لارښوونه وگورئ).

لارښوونې

- 1- په خوندي توگه د فضله موادو ايسته كول: ددې پروگرام څخه موخه، ددې خبرې كره توب دى، چې له انساني فضله موادو څخه د چاپيريال ككروالى خلاص دى. څومره چې د ناورين خپلي ولس ډير گروپونه په دې كې دخپل وي، په هماغه كچه دا پروگرام بريالى وي. په هغو حالاتو كې چې ولس دوديز تشنابونه ونه لري، دا كيداى شي ضروري وي، چې د بنوونې او روزنې او پرمختگ لپاره په گډه جوړ شوى پلان او هڅه تشويق شي او داسې غوښتنه راوهڅول شي چې ډير تشنابونه جوړ شي. په ناورين كې چيرته چې په بناري سيمو كې د كاناليزاسيون سيستم ويجاړ شوى وي، كيداى شي ددې اړتيا رامنځته شي، چې ددې سيستم جوړه برخه له ويجاړې برخې څخه بيله شي (او د سپيتيكو پيپونو بيرته راگرځول)، د گرځنده تشنابونو لگول (نصبول)، د سپيتيكو ټانكونو او داسې نورو امكاناتو چې په منظمه توگه تش شي كارول وي.
- 2- د حاجت د رفع كولو سيمې: د غميزې په لومړي پړاو كې، مخكې له دې چې كوم تشناب جوړ شي، دا به ضروري وي چې د حاجت د رفع كولو او يا د كنارابونو لپاره يوه ټاكلي سيمه په نښه شي. دا به هغه وخت كار وركړي چې كه چيري سيمه يا ساحه په سمه توگه اداره، او په منظمه توگه وساتل شي.
- 3- عامه تشنابونه: د ناورين په ځينو لومړيو پړاوونو كې او په عامه ځايونو كې چيرته چې د عمومي اړتياوو لپاره د تشنابونه جوړول اړين وي، دا ډير مهمه ده چې ددې اسانتياوو د پاك ساتلو لپاره يو سم او منظم سيستم جوړ شي. د نفوسو بيلابيل اعداد او ارقام بايد ددې لپاره وكارېږي چې د بنځو او نارينه وو د تناسب په پام كې نيولو سره، دوى ته بيل بيل تشنابونه پلان شي (په تقريبي ډول ۱: ۳). چيرته چې ممكن وي، بايد د نارينه وو دتشو متيازو لپاره ځايونه (urinals) برابر شي (دريمه ضميمه وگورئ).
- 4- ډله بيز تشنابونه: د بيځايه شوو خلكو لپاره، چيرته چې تشنابونه شتون نه لري، دا تل ممكنه نده، چې د هرو شلو تنو لپاره سملاسي يو تشناب برابر شي. په داسې حالاتو كې، كيداى شي پنځوس تنه له يوه تشناب څخه كار واخلي او څومره ژر چې ممكن وي، دا عدد دې شلو تنو ته ورسول شي او په ترتيب سره د تشنابونو په شريكوالى بدلون راشي. هر ډله بيز تشناب بايد په خپل ځاى كې يو سيستم ولري او له ټولني سره په سلا مشوره دا بايد كره كړل شي چې له دوي څخه ساتنه كيږي او پاك ساتل كيږي. په ځينو حالاتو كې د ځاى د محدوديت له امله د دومره شمير تشنابونو جوړول ناشونى كار وي. په داسې حالاتو كې، چې په عين حال كې د اضافي ځاي لپاره هڅې روانې وي، دا هم بايد په ياد وساتل شي چې لومړنى هدف، دداسې چاپيريال رامنځته كول دي چې له انساني مدفوعاتو څخه خلاص وي.
- 5- گډې اسانتياوې: كله چې يو تشناب د څلورو يا پنځو كورنيو تر منځ شريك وي، په ټوليز ډول دپاكوالي له نظره ښه ساتل كيږي او كه چيري ددې تشناب د جوړيدو او طرحې په باب له كورنيو سره سلا مشورې وشي او د پاكوالي او ساتنې مسؤوليت يې پر غاړه واخلي نو له همدې كبله په منظمه توگه كارول كيږي. دا مهمه ده چې شريكو اسانتياوو ته لاسرسى، گډونوالو سره د سلامشورې له لارې تنظيم شي؛ چې دوى پريكړه وكړي چې څوك، څرننگه او څه وخت له تشناب څخه كار اخلي او څوك او څه وخت به يې پاكوي او

د هغه په ساتنه او څارنه کې به مسؤولیت اخلي. په HIV/AIDS اخته کسانو ته ، هغه وخت چې په تکراري توګه د دوامدارو اسهالاتو څخه ځورېږي او کم خوځېننه وي، داسې شرایط برابر شي چې په آسانی سره له تشناب څخه کار واخلي.

6- د کوچنیانو مدفوعات: دې ته باید ځانګړې پاملرنه وشي چې د ماشومانو غایطه مواد په سمه توګه په مناسب ځای کې خوندي شي ځکه چې په تولید ډول د کوچنیانو غایطه مواد د لویانو د غایطه موادو په نسبت ډیر خطرناک دي، دا ځکه چې د کوچنیانو د غایطه موادو پورې د اړونده ناروغيو کچه ډیر لوړه ده او دوی د ناروغيو په وړاندې معافیتي سیستم (انټي باډي) نه لري. دا اړینه ده چې میندو او پلرونو سره یا له هغو سره چې پر کوچنیانو د پاملرنې مسؤولیت لري، د اسانتیاوو په ډیزاین کې ورسره مشوره وشي او د ډیزاین کولو پر مهال یې ماشومان له پامه لیرې نه وي. کیدای شي، دا ضروري وي چې میندو پلرونو ته یا د پاملرنې مسؤول کسانو ته د نویو زیږیدلو ماشومانو د غایطه موادو د سم ځای پر ځای کولو او ددوی د جامو (لتو) د مینځلو او وچولو په هکله مالومات ورکړل شي.

د مدفوعاتو د خوندي کولو دوهم معیار: د تشنابونو طرح، جوړول او کارول
تشنابونه په داسې ډول طرح، جوړ او ساتنه یې وشي چې اسانه، هوسا، صحي او کارونه یې خوندي وي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- د کار اخیستونکو (په تیره بیا له بنځو) سره د تشنابونو د ځای، طرح او جوړولو د څرنګوالي په هکله باید سلا مشوره وشي او نظر یې واخیستل شي (۱-۳ لارښوونې وګورئ).
- د تشنابونو ډیزاین، جوړونه او موقعیت په لاندې ډول وي:
 - د تشنابونو ډیزاین باید په داسې ډول وشي تر څو د خلکو د بیلابیلو برخو لکه کوچنیانو، زړو کسانو، حامله بنځو، په فزیکي او رواني لحاظه معیوبو کسانو له خوا وکارول شي (لومړۍ لارښوونه وګورئ).
 - تشنابونو ته داسې ځای وټاکل شي چې د کار اخیستونکو، په تیره د بنځو او نجونو لپاره د ورځې او شپې له خواد ګواښ او تهدیدکچه راتیټه شي (دوهمه لارښوونه وګورئ).
 - ددوی د پاک ساتلو کار، په کافي اندازه هوسا وي، د هر چا خوښ شي او د روغتیا له پاره کوم خطر پېښ نکړي.

- د کارونکو د نورمونو سره سم، دا تشنابونه تر یوې اندازې محرمیت ولري.
- ددې امکان باید پکې شتون ولري چې د بنځو د روغتیا ساتنې یا د بنځو د ضروري او محرمو جامو د مینځلو، وچولو او ځای پر ځای کولو لپاره اسانتیاوې ولري (څلورمه لارښوونه وگورئ).
- د مچانو او غوماشو د هڅې اچولو او نشونما امکانات په کې کم وي.

- ټول هغه تشنابونه چې مدفوعاتو یا د پاک ساتلو لپاره اوبو ته اړتیا لري، باید په کافي اندازه او منظمه توګه سره اوبه ورته برابري شي (۱-۳ لارښوونې وگورئ).
- وطني ټټی ګانې او د کنار اوبونو لپاره کندي (په اکثره خاورو کې)، باید لږ تر لږه د ځمکې لاندې اوبو له سرچینې څخه د ۳۰ مترو په واټن کې واقع وي او د هر تشناب بیخ لږ تر لږه یونیم متر د اوبو له سطحې څخه لوړ وي. له تشناب څخه راویستونکي مواد هیڅکله هم باید د ولاړو اوبو سرچینې یا هم ځاګانو ته لار ونه مؤمي (پنځمه لارښوونه وگورئ).
- خلک د تشناب څخه د راوتلو وروسته او د ډوډۍ خوړولو یا تیارولو څخه مخکې، باید خپل لاسونه ومینځي (شپږمه لارښوونه وگورئ).
- که چیرې مناسبه وي، خلک په هغو وسایلو او موادو سمبال شي چې د خپلو تشنابونو د جوړولو، ساتلو او څارلو او له هغو څخه د اضافي اوبو ایستلو لپاره په کارېږي (اوومه لارښوونه وگورئ).

لارښوونې

- 1- د منلو وړ اسانتیاوې: د فضله موادو د خوندي کولو بریالي پروګرامونه، د خلکو د بیلابیلو اړتیاوو د پوهیدو او همدارنګه په هغو کې د خلکو د برخې اخیستنې پر بنسټ جوړېږي. بنایي دا ممکنه نه وي، چې ټول تشنابونه د ټولو ګروپونو لپاره جوړ شي، همدارنګه بنایي د کوچنیانو، زرو کسانو او معیوبینو لپاره د ځانګړو تشنابونو د جوړولو اړتیا وي د بیلګې په توګه پاتونه (potties) او یا هم ټیټ (چې د ناستي ځای ولري) او لاستي لرونکي تشنابونه. د تشنابونو جوړول، باید د خلکو په خوښه، کولتوري ځانګړتیاوې او د کار اخیستونکو عادتونو ته په پاملرنې سره وي. همدارنګه ددوی جوړول په موجوده زیربنا، د اوبو په تیار شته والي (د مدفوعاتو د ایستلو او د تشناب د پاکولو لپاره)، د ځمکې په څرنگوالي او د ساختماني موادو شته والي پورې هم اړه لري.
- 2- خوندي اسانتیاوې: د تشناب لپاره د نامناسب ځای ټاکل کیدای شي، ددې سبب شي چې بنځې یا نجونې، په تیره د شپې له خوا له تیري سره مخامخ کړي، نو داسې لارې چارې ولټول شي چې بنځې د جوړو شوو تشنابونو څخه په خوندي توګه کار واخلي او

خوندي يې وگڼي. چيرته چې ممکن وي، عامه تشنابونه بايد په داسې ځای کې جوړ شي چې روښنايي په کې وي، يا هم کورنيو ته څراغونه ورکړل شي. د ټولني او د کارونکو لپاره بايد هغه لارې په پام کې ونیولو شي چې هغه د کارونکو لپاره د ډاډ وړ، کره او خوندي وي.

3- اودس وچونه: اوبه بايد د هغه چا لپاره برابري شي، چې څوک يې کاروي. د نورو کسانو لپاره بنايي دتشناب کاغذ يا داسې نور موادو برابرونه، چې اودس پرې وچ کړي، اړينه وي. له کارونکو سره بايد ددوی د کولتوري ځانگړنو او مناسبونو په پام کې نيولو سره د اودس وچولو لپاره مناسبو موادو، او ددغو موادو د خوندي کولو په هکله مشوره وشي.

4- د بنځو مياشتنۍ عادت: هغه بنځي او نجوني، چې مياشتنۍ عادت لري، بايدد خپلو وينو وچولو او دفع کولو لپاره مناسبو موادو ته لاسرسی ولري. بنځو سره بايد مشوره وشي چې ددوی د کولتور له مخې څه مناسب دي (په ۲۳۲ مخ کې د غير خوراكي موادو دوهم معيار وگورئ).

5- د اوبو له سرچينو څخه درفع حاجت د سيستمونو واټن: هغه واټونه چې پورته يې يادونه وشوه، کيدای شي د غرنيو ډبرو او اهکي ډبرو په موجوديت کې زيات شي يا دا چې د نرمې خاورې په موجوديت کې کم شي. په غميزو کې، که چيرې د ځمکې لاندې اوبو څخه گټه نه اخيستل کيږي، د هغوي ککړتيا نشي کيدای يوه سملاسي مطرح موضوع وي. په سيلاب خپلو سيمو يا په هغه ځايونو کې چې د اوبو سطحه لوړه وي، بايد تشنابونه لوړ جوړ شي او يا هم د مدفوعاتو لپاره سپټيک ټانکونه برابر شي، تر څو د چاپيريال د ککړتيا مخه ونیول شي.

6- لاس مينځل: له تشناب څخه له راوتلو وروسته، د ډوډۍ د خوړلو او تيارولو څخه مخکې، د لاسونو مينځل دومره ارزښت لري چې د ناروغيو له خپرېدو څخه د مخنيوی په اغيز يې سترگې نشو پټولای. خلک بايد له تشناب ته له تگ وروسته خپل لاسونه په صابون يا د هغه په بدیل (لکه ايره) باندې ومينځي او دې کار ته بايد وهڅول شي. دهمدې موخي لپاره بايد تشناب ته نيژدې د اوبو يوه دوامداره سرچينه شتون ولري.

7- د روغتياپوهنې له مخې مناسب تشنابونه: که چيرې تشنابونه پاک ونه ساتل شي، کيدای شي د ناروغيو د ليريدو په مرکز او واورې او خلک به هم ددوی کارونې ته زړه ښه نه کړي. که چيرې خلک ددغو تشنابونو مالکيت حس کړي، نو بنايي ډير پاک وساتل شي. دا د ډيرو هڅو په پايله کې لاسته راځي، چيرته چې خلک بيديري، هلته نيږدې تشناب ولري او خلک ددغو تشنابونو د ډيزاين، جوړولو، د کارونې په څرنگوالي، پاک ساتلو او څارنې په پريکړو کې شريک کړای شي او د هغوی په کار اخيستني کې واک او صلاحيت ولري. که تشنابونه پاک وساتل شي، په اوبو باندې د مينځلو امکانات ولري، د هوا دتصفيې او بدلون لپاره هواکش ولري او په ساده توگه که د سوري لپاره سرپوښ ولري، نو مچان او مياشي به له هغه ځايه ليرې وساتل شي.

4- د ناروغی لیردونکو (vector) کابو کول

یو ویکتور (vector) د ناروغیو له هغه لیردونکی عامل څخه عبارت دی چې د ناوړینونو په ډیرو حالاتو کې د زیاتو ناروغیو او مرگ لامل ګرځي. غوماشي، هغه ویکتورونه دي چې د ملاریا د ناروغی د لیردولو مسؤولیت لري، کوم چې د ډیرو مړینو او په مریضیو د اخته کېدنې سبب دي. غوماشي نورې ناروغی هم لکه ژیره تبه (yellow fever)، او د هډوکو سخت دردونه او د وینې له ناروغتیاوو څخه راولاړه شوي تبه یا نرف الدم (dengue hemorrhagic fever لیردوي). هغه مچان چې چیچل نه کوي او له انسانانو سره نیژدې ژوند کوي، لکه کورني مچان، د باد مچان، د غوښې مچان، د اسهالي ناروغیو په لیردولو کې ډیر مهم رول لوبوي. چیچونکي مچان، د کت کیخي (خسک) او وررې (کیک) یو خوا بدونی درد، او په ځینې حالاتو کې مهمې ناروغی لکه د مورکانو تبه او طاعون لیردوي. کني، بیرته راګرځیدونکې تبه (relapsing fever) او د انسان د بدن سپرې، بیا طاعون او بیرته راګرځیدونکې تبه انتقالوي. مړې او مورکان کولای شي داسې ناروغی ولیردوي لکه leptospirosis او salmonellosis. همدارنگه کولای شي دداسې نورو ویکتورونو لکه وررې چې د lassa fever، طاعون او داسې نورې ناروغی لیردوي، کوربه هم وي.

له لیردونکو څخه- زیریدونکې ناروغی کیدای شي د یو سلسله نوښتونو په وسیله کابو (کنترول) شي لکه: د مناسب ځای ټاکل او د پناځای برابرول، په مناسبه توګه د اوبو تهیه کول، د فضله موادو خوندي کول، د جامدو کثافاتو سم ځای پر ځای کول او د اضافي اوبو ایستنه، د روغتیايي خدمتونو برابرول (د ټولني خوځول (community mobilization) او د روغتیايي چارو د لوروي په ګډون)، د کیمیاوي کنترولونکو موادو کارونه، د کورنۍ او غرو ساتنه او په اغیزمنه توګه د خوراكي موادو زیرمه کول او ساتنه. سره له دې چې له لیردونکو څخه زیریدونکې ناروغی دماهیت او طبیعت له مخې اکثراً پیچلي وي او ددوي څیړنه، دکارپوهانو پاملرنې ته اړتیا لري، خو کله چې ناروغی، د هغې لیردونکې او د لیردونکې اړیکې له نفوس سره وپیژندل شي، نو ددغو ناروغیو د خپریدو د مخنیوي لپاره ډیر څه تر سره کیدای شي.

د لیردونکو د کابو کولو لومړی معیار: د افرادو او کورنۍ ساتنه

ټول ناوړین خپلي خلک د ناروغیو او د خوابدونکو ویکتورونو- چې ددوی روغتیا ته ګواښمن دي- څخه د ځان ژغورنې په هکله مالومات لري.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- ټول هغه خلک چې د لیردونکو د ګواښ سره مخ دي، د ناروغیو د لیریدو په لارو او د هغوي په ممکنه مخنیوي کونکو میتودونو باندې پوه کړای شي (۱-۵ لارښوونې وګورئ).

- ټول خلک داسې پناځایونو ته لاسرسی ولري، چې هلته د ناروغیو لیردونکو نفوس د لیریدو څخه مخنیوی کیري او د ویکتورونو دکابو کولو په مناسبو تدابیرو خوندي ساتل کیري.
- د غوماشو د چیچلو په موسم کې، خلک د غیر ضرري وسیلو پواسطه چې ددوی په واک کې دي، خپل ځانونه وژغوري. له زیات خطر سره مخ کیدونکي ډلو ته لکه بارداره او شیدي ورکونکي بنځي، ماشومان، تی رودونکي ماشومان، زاړه کسان او ناروغانو ته ځانگړي پاملرنه پکار ده (دریمه لارښوونه وگورئ).
- هغه کسان چې له دوا وهل شوي پشه خاني څخه کار اخلي، په اغیزمن ډول یې وکاروي (دریمه لارښوونه وگورئ).
- د انسان د بدن د سپرو کابو کول هله تر سره شي، چې له سپرو څخه راپیدا شوي ناروغی لکه داره تبه (louse-borne typhus) یا دوراني تبه (relapsing fever) یو گواښ وي (څلورمه لارښوونه وگورئ).
- کټ او بستري، په منظمه توگه آزادي هوا ته وایستل شي او ومینځل شي (څلورمه لارښوونه وگورئ).
- خوراکي مواد هر وخت د ناروغی لیردونکو لکه دمچانو، حشراتو او مورکانو له ککړیدو څخه وساتل شي.

لارښوونې

1- د ناروغی لیردونکو د خطر تعریف: د ناروغیو لیردونکو د کنترول د لاروچارو په هکله پریکړي، باید د ناروغی د بالقوه گواښ د ارزونې او همدارنگه د ویکتورونو څخه د راولاړي شوي ناروغی د کلینیکي شواهدو پر اساس وشي. هغه عوامل چې دا خطر تر خپلي اغیزې لاندې راولي عبارت دي له:

- د نفوس معافیتي حالت، د مخکینی اخته کیدني په گډون، خوراکي کمښت او داسې نور فشارونه. د یوې اپیدیمي (د ناروغی د خپریدو) تر ټولو عمده لامل، د یوې نااندیمیکي ساحې څخه، اندیمیکي ساحې ته د خلکو خوځښت (د مثال په ډول مهاجرتونه او د خلکو داخلي کډوالیدنه یا IDPs) دی.
- د ناروغی د عامل ډول او په خلکو او ویکتور کې یې د خپریدو کچه؛
- د ناروغی لیردونکي ډولونه، د انتقالولو لارې او له چاپیریال سره یې توافق؛
- دناروغی لیردونکو شمیره (موسم، د نسل گيري ځای او داسې نور)؛
- د ناروغی لیردونکو سره د اخته کیدو یا مخ کیدو زیاتوالی، نږدیوالی، د استوگنځای نمونه، د پناځای ډول، په انفرادي توگه د ځان ساتلو موجودیت او د ځان ساتني تدابیر.

2- دناروغی لیږدونکو د کابو کولو لپاره د پروگرامونو شاخصونه: هغه ډیر کاریدونکي شاخصونه چې د ناروغیو لیږدونکو د کابو کولو د هڅو د تاثیر د مالومولو لپاره په کارېږي، د ویکتورونو څخه د راولاړو شوو امراضو د وقوعاتو د کچې (د اپیدیمولوژیکي مالوماتو څخه، د ټولني پر بنسټ اعداد او ارقام او نمونوي شاخصونه چې په غبرگون پورې اړه لري) او د پرازیتونو شمیره (مایکروسکوپي یا د بیړنیو تشخیصیه لابراتوارونو استعمال) څخه عبارت دي.

3- له ملاریا څخه د افرادو د ساتنې تدابیر: که یو چیرته د ملاریا څرگند او وتلی خطر موجود وي، سیستماتیک او د وخت په پام کې نیولو سره د مخنیوي یا ساتنې تدابیر، لکه په حشره وژونکو لړل شوي مواد، د مثال په توګه خیمې، د کرکۍ جالی او د پشه خانې سپارښتنه کېږي. د کټ پشه خانې (په دوا وهل شوي جالی) سربیره او اضافي ګټې هم لري، چې د بدن یا د سر د سپړو، وړو، کنو، د وړزو مور او د خسکو په وړاندې د بدن ساتنه کوي. ډیر وخت، اورد لستونې لرونکي کالي، د کورنۍ دواشیندل، د میاشو ضد شمعی، د سپرې بیلابیل ډولونه او د ضد عفوني درملو شیندل، له غوماشو څخه د مخنیوي نور میتودونه دي چې ددوی په وړاندې کارېږي. دا ډیره مهمه او حیاتي مسئله ده چې کارونکي د ځان ساتنې په ارزښت وپوهیږي او څرنګه د ټولو وسیلو، په سمه توګه د کارونې په څرنګوالي وپوهیږي، تر څو ساتونکي تدابیر اغیزمن پریوزي. کله چې د مرستو سرچینې لږ وي، دوی ته باید داسې لارښوونه وشي، چې پر بنسټ یې، خلک په افرادو او هغو ډلو باندې وویشل شي، چې ډیر په خطر کې وي، لکه تر پنځو کلونو د تیټ عمرکوچنیان، هغه څوک چې معافیت یې کمزوری وي یا یې نلري او بارداره ښځې.

4- د نورو ناروغیو لیږدونکو څخه د افرادو د ساتنې تدابیر: ښه شخصي روغتیا ساتنه، په منظمه توګه د کالیو او چپرکت مینځل د بدن د سپړو په وړاندې ډیر اغیزمن مخنیوي کونکي تدبیرونه دي. کله چې نوي بیخایه شوي خلک سیمې ته راورسیږي او میشت شي ددغو ویکتورونو هجوم، کیدای شي د ځانګړې درملنې له لارې (لکه پوډر شیندل)، په پراخه کچه د کالیو مینځل یا د سپړو د ایسته کولو هڅې او د درملنې پروتوکولونو له لارې کابو یا کنترول شي. دکورنۍ یو پاک چاپیریال، د چټلیو او اضافي موادو ښه ځای پر ځای کول او د خوراکی موادو ښه ساتنه به مږي او نور حیوانات، کورته یا پناځای ته له ننوتلو منع کړي.

5- له اوبو څخه پیدا کېدونکې ناروغۍ: خلک باید په دې پوه کړای شي، چې څه شی روغتیا ته خطر لري او باید له دې څخه مخنیوی وشي چې اوبه هلته داخلي نه شي، چیرته چې په څرګنده توګه د ناروغیو د منځته راتلو خطر شتون ولري، لکه د پلنو چنجانو څخه راپیدا کېدونکې ناروغی (schistosomiasis)، رشتوي چینجي (د تي لرونکو حیواناتو د متیازو له لارې انتقالیږي، په ځانګړې توګه د مږو په واسطه) (څلورمه ضمیمه وګورئ). مؤسسي دې ته اړتیا لري، چې له ټولني او خلکو سره په ګډه کار وکړي، چې د اوبو بدیلې سرچینې پیدا کړي یا ددې ډاډ تر لاسه کړي چې هغه اوبه چې خلک یې کاروي، په مناسب ډول تداوي شوي دي.

د لیږدونکو د کابو کولو دوهم معیار: د ساتنې فزیکي، چاپیریالیز او کیمیاوي تدابیر

د مرضي ویکتورونو شمیره چې د خلکو روغتیا ته گواښ پېښوي او د هغو مزاحمو لیږدونکو شمیره، چې د خلکو هوساینې ته گواښمنې وي باید د منلو وړ په کچه وساتل شي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- بیخایه شوي وگړي په داسې ځایونو کې میشت شي، چې له غوماشو سره ددوی مخ کیدل کموي (لومړی لارښوونه وگورئ).
- په هغو ځایونو کې چې شونې وي، د ناروغی لیږدونکو دهگي اچولو او استراحت ځایونه په گوته شي. (۲-۴ لارښوونې وگورئ).
- په گڼمېشته ځایونو کې، چیرته چې په پراخه پیمانې د اسهالاتو د اپیدیمي خطر وي، دمچانو د کنترول شدید اقدامات تر سره شي.
- د ناروغیو د سرایت د کچې او د منتن کیدو د خطر د ټیټ ساتلو لپاره، باید د غوماشو د شمیر تکايف په کافي اندازه ټیټ وساتل شي (څلورمه لارښوونه وگورئ).
- هغه خلک چې په ملاریا مبتلا شوي، په لومړي سر کې تشخیص شي او درملنه یې تر لاسه کړي (پنځمه لارښوونه وگورئ).

لارښوونې

- 1- د ځای او محل ټاکل ددې لپاره ارزښتمن دي چې د ناروغیو د لیږدونکو سره د مخ کیدو خطر راکموي، چې د ممکنه ځای د په پام کې نیولو په وخت کې هم باید دا له پامه ونه ایستل شي. د ملاریا د کنترول په اړه، د مثال په توگه ترڅو چې د اوبو د یوې پاکې سرچینې سمبالښت کيږي، نو تر هغه وخته، کمپونه باید د نسل گیری له ځای څخه لکه جبه زار ځایونه یا جهیلونه، ۱-۲ کیلومترو پورې د باد د جریان په مخالف سمت کې، لیرې پراته وي. (په ۲۱۱-۲۱۸ مخونو کې د پناځای او میشتیدني لومړی او دوهم معیارونه وگورئ).
- 2- په کیمیاوي او چاپیریالیز ډول د ناروغیو لیږدونکو کنترول: د ناروغیو لیږدونکو د هگي اچولو د کموالي په خاطر، یو څو اساسي چاپیریالیز انجنیري تدابیر شته چې کیدای شي تر لاس لاندې ونيول شي. دا کارونه عبارت دي له: د انساني او حیواني فضله موادو سم ځای پر ځای کول (د فضله موادو د ځای پر ځای کولو برخه وگورئ)، د ځانگړو فضله موادو ځای پر ځای کول، چې مچان او مورکان کنترول شي (د جامدو موادو د خوندي کولو برخه وگورئ) او د ولاړو اوبو ایستنه یا تخلیه، چې غوماشي کنترول شي (د اوبو ایستلو برخه وگورئ). د چاپیریال او روغتیا ساتنې داسې تدبیرونو ته د لومړیتوب ورکول به، د ځینې ناروغیو لیږدونکو د نفوسو پر تراکم باندې یو څه اغیز ولرلای شي. حتی په اوږد

مهال کی هم، دا ممکنه نه ده، چې په یوه میشتخای یا هغه ته نیژدې د ویکترونو د نسل گیری، تغذیې او استراحت ځایونو باندې اغیزې رامنځته کړل شي، او بنایي په ځایي توګه د کیمیاوي مخنیوي کونکي تدبیرونو یا د انفرادي خونديتوب تدبیرونو ته اړتیا ولیدل شي. مثلاً پوډر شیندنه بنایي د بالغو میاشو په شمیره کې کمښت رامنځته کړي او د اسهالاتو له خپریدو څخه مخنیوی وکړي، او که چیرې د یوې اپیدیمي په وخت کې دا کار ترسره شي، نو بنایي د ناروغیو په شمیر کې ډیر کمښت رامنځته کړي.

3- د یوه غبرګون طرح کول: که چیرې د ویکترونو د مخنیوي پروګرام، ناسم ویکترونه په نښه کړي، بې تاثیر میتودونه وکاروي، یا هم بې وخته یا بیخایه اصلي ویکتر په نښه کړي، دا به په ناروغیو هیڅ اغیزه ونه لري. مخنیوي کونکي پروګرامونه باید له لومړي سر څخه، د لاندنیو موخو لاسته راوړونکي واوسي: ۱- د ناروغی لیردونکو د شمیر کموالی؛ ۲- د انسان او ناروغی لیردونکو د تماس تر منځ کموالی راوستل؛ ۳- د ناروغی لیردونکو د هګۍ ایښودلو د ځایونو کمول. کمزوري اجرائیوي پروګرامونه بنایي بیخي بې ګټې وي. د ملي او نړیوالو روغتیايي ټولنو او ماهرینو څخه باید د مفصلو څیړنو لپاره سلامشوري واخیستل شي، په همدې ترتیب له ځایي مشاورینو څخه باید د سیمه ییزو ناروغیو، د نسل گیری د ځایونو، د موسمي بدلونونو د هغو اغیزو په اړه چې د ویکترونو په شمیره او د ناروغیو په وقوعاتو یې لري، په اړه مشوري واخیستل شي.

4- د چاپیریالیزو غوماشو کابو کول: د چاپیریالیز کنترول تر ټولو لومړی هدف، د غوماشو د هګۍ اچولو د ځایونو له منځه وړل دي. د غوماشو هغه درې مهم ډولونه چې د ناروغیو لامل ګرځي عبارت دي له *Culex* - د فیلاریازس رامنځته کونکي، انافیل-دملاریا او فیلاریازس رامنځته کونکي او *Aedes* - د زیرې تبي او *dengue* رامنځته کونکي. د *Culex* میاشې په هغو ولاړو اوبو کې چې عضوي مواد په کې شتون ولري، لکه کنارابونه- هګۍ اچوي، د انافیل میاشې په هغو اوبو کې چې نسبتاً لږې ککړې وي لکه د ویالو په اوبو کې، په کرار بهیدونکو اوبو او ځاګانو کې هګۍ اچوي او د *Aedes* غوماشي د اوبو په لوبنو کې لکه په بوتلونو کې، ډولچو یا ستلونو کې او ټایرونو کې هګۍ اچوي. د غوماشو د چاپیریالیز کنترول بیلګې عبارت دي له: ښه تخلیه، د VIP کنارابونو ښه کار ورکول، د وطني کنارابونو په سوریو باندې د سرپوښ ایښوول او د ځاګانو د سرونو پوښل یا د لاروا وژونکو موادو پواسطه د هغوي درملنه کول (د بیلګې په توګه په هغه ځایونو کې چې د *dengue* د تبي اندیمي شتون ولري).

5- د ملاریا درملنه: د ملاریا د کنترول هغه ستراتیژي ګانې- چې موخې یې د غوماشو د هګۍ ایښوولو د ځایونو له منځه وړلو په واسطه د هغوی د شمیر کمول، په ورځنۍ توګه د میاشو د ژوندي پاتې کیدو په کچه کې کمښت راوستل او ددوی د انسانانو د چیچني د عادت کمول وي- باید په همزمانه ډول له لومړني تشخیص او د اغیزمنو انتي ملیریلو (د ملاریا ضد درملو) له تجویزولو سره وکارول شي. هغه کمپاینونه چې د ملاریا لومړنی تشخیص او تداوي هڅوي، باید پیل او جاري وساتل شي. د چاپیریال په پام کې نیولو سره یو بشپړ او واحد پروګرام د پوهو او روزل شوو کارکونکو د فعال کار اوموندنو او د ملاریا پر ضد د

اغيزمني درملني له لاري به په پيره مناسبه او بڼه طريقه ملاريا كمه شي، نسبت دي ته چي په مركزي ډول په غير فعاله توگه روغتيايي خدمات تر سره شي (په ۲۸۱ مخ كې د ساري ناروغيو پنځم معيار وگورئ).

د لیږدونکو د کابو کولو دریم معیار: د کیمیاوي کنترول خونديتوب

په کیمیاوي توگه د ناروغی لیږدونکو کنترولونکي تدابیر په داسې لارو چارو ترسره کيږي، چې ددې پروگرامونو اجرا کونکي، هغه خلک چې ناورین خپلي وي او ځایي چاپیریال په کافي اندازه خوندي وساتل شي او د کارول شوي مادې سره د مقاومت د منځته راتگ مخنیوی هم پکې وشي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- کارکونکي د روزني، محافظوي کالیو، د ځان مینځلو د اسانتیاوو په ورکولو سره او همدارنگه د څارني او د کیمیاوي موادو سره د نږدیوالي د ساعتونو د محدودولو پواسطه خوندي ساتل کيږي.
- د ناروغی لیږدونکو د کنترولولو لپاره د مستعملو کیمیاوي موادو انتخاب، کیفیت، انتقال او زیرمه کول، کاریدونکي وسيلې او هغو موادو ځای پر ځای کول، باید د نړیوالو نورمونو په اساس تر سره او حساب ورباندې وشي (لومړی لارښوونه وگورئ).
- د ناروغی لیږدونکو پر ضد د موادو ضرر او د هغوی د کاروني دمهال ویش په هکله باید خلکو ته وویل شي. دوی، د نړیوالو منل شوو پروسیجرونو په اساس، باید د هغو زهریاتو یا حشره وژونکو موادو د کاروني څخه مخکې او وروسته محافظه شي (لومړی لارښوونه وگورئ).

لارښوونې

1- ملي او نړیوال پروتوکولونه: د ناروغی لیږدونکو د کنترول لپاره د کیمیاوي موادو د ټاکنې او کاروني په هکله، په څرگند ډول نړیوال پروتوکولونه او نورمونه شته چې د WHO لخوا خپاره شوي دي، چې باید په ټولو مواردو کې په پام کې ونیول شي. د ناروغی لیږدونکو د کنترولولو تدابیر باید دوه ټکیو ته پوره پاملرنه وکړي؛ اغیزمنتوب او خونديتوب. که چیرې د ناروغی لیږدونکو د کنترولولو د موادو ټاکنه په داسې شکل تر سره شي چې د نړیوالو نورمونو څخه پاتې راشي، چې په پایله کې لږ اغیز یا هیڅ اغیز ونه لري او روغتیا او خونديتوب ته خطر رامنځته کړي، نو باید مؤسسه، د اړونده ملي چارواکو سره سلا مشورې او تبلیغ ورته وکړي تر څو ددې اجازه تر لاسه کړي چې په ځای یې نړیوال معیارونه پلي کړي.

5- د جامدو بیکاره موادو د خوندي کولو چارې

که چیرې بیکاره جامد عضوي مواد ایسته ونه غورځول شي او خوندي نشي، د مچانو، مږو او مورکانو د نسل گیری له پلوه به لوی خطرونه رامنځته شي (د ناروغی لیږدونکو د کابو کولو لومړی برخه وگورئ). او همدارنگه به ځمکې د مخ اوبه ککړې شي. تیت پرک او زیرمه شوي جامد بیکاره مواد کیدای شي د یو طبیعي ناورین یا کومي جگړې په پایله کې په چاپیریال ډول ډول فشارونه وزیږوي او د چاپیریال د ککړیدو سبب شي. دا کار به دا اړتیا

د بیکاره جامدو موادو د خوندي کولو لومړی معیار: ټولونه او ځای پر ځای کول: خلک داسې یو چاپیریال لري چې په منلي ډول، د بیکاره جامدو موادو، د طبي بیکاره موادو په ګډون، له ککړتوب څخه خلاص وي او مانا یې دا ده چې ددوی کورني بیکاره مواد په اغیزمنه او مناسبه توګه خوندي کړي یا یې ځای پر ځای کړي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- د جامدو موادو د خوندي کولو د پروګرام په طرح کولو او پلي کولو کې، ناورین ځپلي خلک برخه لري.
- کورني کثافات، په کثافت دانیو کې د منظمې ټولوني لپاره کیښودل کېږي، سوځول کېږي او یا هم په ځانګړي کڼدو کې خښیږي.
- ټولي کورني باید کثافت دانیو ته لاسرسی ولري او یا حد اقل عمومي کثافت دانی یې له کوره تر سلو مترو زیاته فاصله ونه لري.
- په هغه ځای کې چې کورني کثافات نه خښیږي، نو د هرو لسو کورنیو پر سر، د کثافاتو حد اقل یو دانه ۱۰۰ لیتره کانتینر شتون ولري.
- کثافات مخکې له دې چې بوی ونیسي او یا هم روغتیا ته ګواښ وګرځي، باید له پنډغالیو څخه یووړل شي (لومړی، دوهمه او شپږمه لارښوونه وګورئ).
- طبي بیکاره مواد سره جلا شي او په جلا جلا توګه ځای پر ځای شي او د هر طبي مرکز په دننه کې یوه داسې، په سمه توګه ډیزاین شوي او جوړه شوي کنډه، یا د سوځولو کوره، چې بیخ کې یې ایري وي، شتون ولري، چې دا مواد په کې خوندي شي (دریمه او شپږمه لارښوونه وګورئ).

- په میشت ځایونو یا عامه ځایونو کې هیڅکله باید ملوث یا خطرناک طبي بیکاره مواد (لکه سنتي، شيشي، پانسمانونه، درملې او داسې نور) شتون ونه لري (دریمه لارښوونه وگورئ).
- په عامه ځایونو، لکه مارکیتونو او د قصابي ځایونو کې باید په څرگنده توگه او په مناسب ډول کتاره لرونکي کثافت داني، کندي او یا ځانگړي ځایونه شتون ولري تر څو په منظم ډول کثافت ځيني ټول شي (څلورمه لارښوونه وگورئ).
- د جامدو بیکاره موادو وروستني ځای پر ځای کول باید په داسې ځای او شکل صورت ومومي چې ځایي نفوس او ناورین ځپلو خلکو د روغتیايي او چاپیریالي ستونزو څخه مخنیوی وکړي (پنځمه او شپږمه لارښوونه وگورئ).

لارښوونې

- 1- د کثافتو خښول: که چیرې کثافت په مځکه کې، د پنډغالو او یا لویو کندو کې بنځیري، دوی باید حد اقل په اونی کې یو وار د خاورې په یوې نازکې طبقې وپوښل شي چې په دې ترتیب د ناروغی لیردونکو لکه مچانو او مږو، د ورماتیدو څخه او ددوی د هڅې اچولو په ډگر د بدلیدو څخه مخنیوی وکړي. که چیرې د کوچنیانو غایطه مواد یا لتي خښیري، نو دا باید ژر تر ژره خښ شي. د خښولو ځایونو څخه باید کتاره راتاو شي تر څو د کوچنیانو او ژوو د لاسرسي څخه وژغورل شي. همدارنگه دې ته هم باید پاملرنه وشي چې له دغو ځایونو څخه کوم د اوبو لښتي راونه وزی، تر څو د مځکې د اوبو د ککړتیا سبب وگرځي.
- 2- د کثافتو ډول او مقدار: په میشتځایونو کې، د کثافتو ترکیب او مقدار، د اقتصادي فعالیت د نوعیت او کچې پر اساس او د اصلي خوراکي موادو د مصرف او ددوی د بیا کارونې یا ځای پر ځای کولو د کچې پر اساس، یو له بله سره ډیر توپیر لري. هغه اغیز، چې جامد کثافت یې د خلکو په روغتیا باندې لري، باید وارزول شي او که اړینه وي، ددې معضلي د حل لپاره مناسب گامونه اوچت شي. په ټولنه کې د بیکاره موادو بیا کارول (recycling)، باید تشویق شي، خو دې ته هم پاملرنه وشي تر څو ددوی روغتیا ته گواښمن نه وي. په سیمه کې، د هغو وسایلو له ورکولو څخه چې، د پروسس او بسته بندۍ په ترڅ کې، یو لوی شمیر جامد بیکاره مواد منځته راځي په کلکه ډډه وشي.
- 3- طبي بیکاره مواد: ددې موادو د خوندي کولو کمزورې لارې چارې، ټولنه، صحي کارکونکي او د کثافتو ټولونکي د انتاناتو، زهري اغیزو او زخمونو سره مخ کوي. په ناورین کې تر ټولو مضر طبي کثافت، منتني سنتي او چرې او نور شیان (د ټپونو پانسمانونه، په وینو لړلې تکی او عضوي مواد لکه پلاسنتا او داسې نور) دي. غیر منتن بیکاره مواد (کاغذونه، پلاستيکي خلطي، بیکاره ډوډۍ او داسې نور) کیدای شي چې دنورو جامدو موادو په څیر، له منځه یووړل شي. منتن تیره شیان، په ځانگړي ډول سنتي او سرنجونه، باید له کارولو څخه وروسته په سملاسي ډول په خوندي قطیو یا داسې نورو

محفظو ځايو کې واچول شي. له دې وروسته دا قطي او نور منتن بيکاره مواد په خوندي سيمه کې خبن کړای شي يا وسوځول شي.

4- د مارکيټ بيکاره مواد: د مارکيټ اکثره بيکاره موادو سره، د کورونو د بيکاره موادو په څير چلند کيږي. د قصابيو يا مسلخ ځايونو بيکاره مواد بنيایي ځانگړې درملني او ددغو ځايونو د بيکاره مایع موادو لپاره ځانگړو ځايونو ته اړتيا وي. همدارنگه ددې خبرې لپامنتوب هم اړين دی چې قصابي، په صحي شرايطو کې او د ځايي قوانينونو پر بنسټ تر سره کيږي. ، په دې ترتيب چې د وژنځای څخه، په تخته سنگو يو پوښل شوی لښتی، دې کندي ته د وينو او نورو مایعاتو ليردونکی واوسي (چې د مچانو لاسرسی دې کندي ته ناشونی کړي). د دغو ځايونو د مينځلو لپاره بايد اوبه هم برابري کړای شي.

5- د موادو کنترول شوي ځای پرځای کول او تنظيم: له ساحي څخه د زياتو بيکاره موادو دفع کول، بايد د مخصوصو موټرونو (controlled tipping) او يا صحي خښولو (sanitary landfill) په وسيله تر سره شي. دا ميتود کافي اندازه، ځای او تخنيکي وسايلو ته لاسرسی ته اړتيا لري. که په ښه توگه کثافات خوندي شي، نو بايد د هرې ورځې په پای کې پرې خاوري واړول شي، ترڅو د ناروغی ليردونکو لپاره د هگي اچولو او نشونما مخه ونيول شي.

6- د کارکونکو محافظه: ټول هغه کارکونکي چې د کثافاتو د راټولونې، ليردونې يا خوندي کولو مسؤليت پر غاړه لري، بايد په محافظتي کاليو سمبال شي؛ لږ تر لږه دوی ته دستکش، مخصوصي چپني، موزي او محافظتي ماسکونه ورکړل شي. د لاسونو او مخ مينځلو لپاره ورته صابون ورکړل شي. هغه کارکونکي چې د طبي کثافاتو سره سروکار لري، دوی ته بايد د دغو موادو د سمې راټولونې، ليردونې او خوندي کولو او همدارنگه ددغو موادو سره د بي احتياطي د خطرونو په هکله وپوهول شي.

6- تشونه (تخليه)

په اضطراري ميشتخايونو کې سطحې اوبه بنيایي له کورنو، تشنابونو څخه د راوتلو نلونو، سوري شوو تشنابونو او کاناليزاسيونونو، د باران له اوبو او يا هم د سيلوونو څخه راپيدا شوي وي. ددغو سطحې اوبو عمده روغتيايي خطرونه عبارت دي له: د اوبو رسولو د شبکو او چاپيريال ککړتيا، د تشنابونو او ميشتخايونو خرابوالی، د ناروغی ليردونکو نشونما او په دې اوبو کې ډوبيدل. په يوه ميشتخای کې، د باران او د سيلوونو اوبه کولای شي د فاضلاب د تشوني (تخليې) سيستم نور هم ويجاړ کړي؛ او د ککړتيا د خطر کچه نوره هم لوړه کړي. خلکو لپاره د روغتيايي خطرونو د کچې راټيټولو لپاره، د تشوني (تخليې) داسې مناسب پلان جوړ شي، چې په وسيله يې له ميشتخای څخه د باران او توفان د اوبو تخليه، او په کمه کچه د فاضلابو تخليه په خپله په ميشتخای کې په پام کې نيول شوې وي. په دې برخه کې، د ټيټي کچې د تشوني (تخليې) پر ستونزو او هڅو رڼا اچول شوې ده. په لوړه پيمانه تخليه، په ټوليز ډول د يوه ميشتخای دځای په ټاکلو او پرمختيايي پلان په وسيله ټاکل کيږي (د پناځای، استوگني او ناخوراکي توکو، څلورم څپرکي- ۲۰۳ مخ وگورئ).

د تخليو لومړی معيار: د تشونې چارې

خلک داسې يو چاپيريال ولري چې په هغه کې د اوبو د تخريب او ولاړو اوبو- لکه د باران، د سيلوونو، د کورنو او د روغتيایي مرکزونو څخه د راوتونکو اوبو- څخه د راولاړيدونکو روغتيایي او نورو خطرونو کچه ټيټه شي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- د ميشتخايونو او د اوبو د نلونو سره نيردي ساحې بايد د فضله ولاړو اوبو څخه پاکي وساتل شي. همدارنگه د باران له امله د ولاړو اوبو تخليوي لښتې او لارې پاکي وساتل شي (لومړی، دويمه، څلورمه او پنځمه لارښوونې وگورئ).
- پناځايونه، لارې او د اوبو او روغتيا مرکزونو اسانتياوې بايد په سيلو لاهو او يا د اوبو پواسطه تخريب نه شي (دوهمه او څلورمه لارښوونه وگورئ).
- د نل د اوبو تخليوي سيستم، په ښه ډول پلان، جوړ او وساتل شي. په دې سيستم کې د ځان مينځلو ځايونو څخه د راوتلو اوبو او د ددغو اوبو د يوځای کيدو د لارو چارې هم شاملې دي (دوهمه او څلورمه لارښوونې وگورئ).
- تخليوي اوبه بايد، شته سطحې يا د ځمکې لاندې سرچينې ککړې نه کړي يا يې زيانمنې نه کړي (پنځمه لارښوونه وگورئ).
- په کمه کچه د تخليوي چارولپاره، چيرته چې اړين گڼل کيږي، په کافي اندازې سره مناسب وسايل برابر شي (څلورمه لارښوونه وگورئ).

لارښوونې

1- د ساحې ټاکل او پلان کول: د تخليو په اړه د ستونزو د مخنيوي، ډيره اغيزمنه لاره د ځای انتخابول او د ميشتخايونو سيمي دي (د پناځای او ميشتيدنې ۱-۴ معيارونه په ۲۱۱-۲۲۴ مخ کې وگورئ).

2- فضله اوبه: د کورونو اوبه، هغه وخت چې د انسانانو د غايطه موادو سره يو ځای شي، د فضله اوبو په کتار کې راځي. که چيرې په ميشتخايونو کې د کاناليزيشن سيستم موجود نه وي، نو هيڅکله دې، د کورونو اوبو ته اجازه ورنکړل شي چې د انسانانو د فضله وو سره يو ځای شي. د کورونو د فضله اوبو په پرتله د فاضلاب درملنه (له مکروبونو پاکول) ډيره ستونزمنه او له مادي لحاظه گرانه چاره ده. خلک دې ته بايد تشويق شي، چې د نل د اوبو او د کورونو د تشنابونو او ځانمينځلو د ساحو اوبو د ښې کارونې لپاره، ورته باغچې جوړې کړي. د مينځلو او حمامونو اوبو ته بايد په کلکه پاملرنه وشي تر څو د پاکو اوبو سرچينې ککړې نه کړي.

- 3- بدرفتونه او انساني فضله مواد: بدرفتونه او کنارابونه بايد د سيلانونو څخه په کلکه وساتل شي، تر څو د سوري کيدو او زيانمنيدو امکانات يې رامنځته نه شي.
- 4- پرمختگ: دا ډيره اړينه ده چې دکمي کچي په تخليي چارو کي، پخپله ناورين ځپلو خلکو ته هم ونډه ورکړل شي، ځکه دوی په دې پوهيږي چې د فاضلابو طبيعي مسير کومي خوا ته دی او بل دا چې چيرته بايد وکښل شي. همدارنگه، که چيري دوی ددې په روغتيايي او فزيکي خطرونو پوه وي او د فاضلابو په جوړونه کي يې ونډه اخيستي وي، نو ساتني لپاره يې ډيره پاملرنه کوي (د ناروغی ليردونکو د کابو کولو برخه وگورئ). له دې وروسته بنايي تخنيکي ملاتړ او وسايل اړين وي.
- 5- په ساحه کي دفع کول: چيرته چې ممکنه وي او د خاورې ښه شرايط شتون ولري، د مينځلو او له حمامونو څخه راوتلي اوبه بايد په همغه ځای کي دفع شي، نظر دې ته چې دا اوبه هم په لښتنيو کي وبهول شي، ځکه چې ددوي ساتل هم ستونزمن دي او بل دا چې اکثره وخت بنديږي. پخپله ساحه کي د اوبو د دفع کولو لپاره، يو تر ټولو ارزان او ساده ميتود، د کوچنيو کندو جوړول دي. چيرته چې له ساحي څخه د باندې دفع کول، يوازيني امکان وي، نو د محکي لاندې کانالونه، د پيپونو په پرتل ښه گڼل کيږي. کانالونه په داسي ډول طراحي شي چې هم د وچو فضلاتو ته کافي جريان تامين کړاي شي او هم د باران او توفان د اوبو دليردولو ظرفيت ولري. چيرته چې مخ خور (نشيب) له 5% څخه زيات وي، د زيات تخريب مخنيوی بايد د انجيني تخنيکونو د پلي کولو پواسطه ونيول شي. د هر ډول اوبو د درملني څخه وروسته، هغه پاتي شوني اوبه چې پاتي کيږي، په پاملرني سره کنترول شي، تر څو چې خلک کار ورڅخه وانخلي او سطحي او دمحکي لاندې د اوبو سرچيني ککړي نه کړي.

لومړی ضمیمه

د اوبو او روغتیا ساتنې د لومړنیو اړتیاو دارزوني پوښتنپاڼه

د پوښتنو دالست، په لومړی سر کې ددی لپاره جوړ شوی، چې د لومړنیو اړتیاوو ځایي سرچینو او دسیمه ییزو شرایطو ارزونه وکړي او جاج یی واخلي. په دی لست کې هغه پوښتنې شاملې نه دي، چې د بهرنیو اضافی ضروری سرچینو په هکله ذکر پکی راغلی وي، هغه چې په سملاسی او په سیمه ایزه توگه شتون ولري .

1- عموميات

- څومره خلك اغيزمن شوي دي او دوی چیرته دي ؟ اعداد او ارقام څومره چې ممکن وي (د جنس، سن، معیوبیت) اوداسې نورو ځانگړتیاوو پر بنسټ دي سره تفکیک شي.
- دخلکو احتمالی خوځښتونه څه شی دي؟ امنیتي فکتورونه، دهغوخلکو لپاره چې ناوړین ځپلی دي او دمرستی ځواکمن غبرگون کوم دي؟
- هغه ناروغی چې د اوبو او روغتیا ساتنې په اړه چې اوس اوس گواښمني دي کومې دي؟ دڅومره ستونزو ډیر مختگ او تکامل تمه کیري ؟
- هغه کلیدی کسان څوک دي چې ورسره تماس وه نیول شي او سلامشوری ورسره وشي .
- په خلکوکی حساس یا زیانمیدونکی څوک دی او ولي ؟
- ایا دلته ددی امکان موجود دی ، چې په مساوی اندازه موجودو اسانتیاوو ته لاسرسی ولري؟
- دنجونو اوبنځو لپاره ځانگړی امنیتي خطرونه څه شی دي؟
- د اوبو او روغتیا ساتنې تمرینونه چې خلکو دناڅاپی پېښو څخه مخکی یی بلدیت ورسره درلود، کوم وو؟

2- داوبو رسول :

- داوبو موجوده سرچینه کومه ده او څوک یی په موجود وخت کاروی؟
- دهر سړی پر سرپه یوه ورځ کی څومره اوبه شتون لري؟
- داوبو رسولو یا برابرولو دورځی/ اونۍ فریکونسي څومره ده؟
- ایا اوبه، په لنډ مهال یا اوږد مهال کې دخلکو دټولو گروپونو د اړتیاوو لپاره په سرچینه کې په کافی اندازه موجودې دی ؟
- ایا داوبو در اوږولو ځایونه د خلکو میشتځایونو ته په کافی اندازه نږدی دی؟ ایا دوی خوندي دی؟
- ایا موجوده اوبه د باور وړ دي؟ څومره وخت به دوام ومومي؟

- ايا خلك په كافي اندازه داوبوزيرمه كولو لپاره د مناسب سايز او ډول لوبښی لري؟
- ايا داوبو سرچينه چټله شوي ده اويا دا چي دچټلیدو خطر يي شته؟ (په مايكروبيولوژيک، كيمياوي يا راديولوژيک ډول)؟
- ايا درملنه يي ضروري ده؟ ايا درملنه ممكنه ده؟ كوم ډول درملنه ضروري ده؟
- ايا ضد مكروبي كول ضروري دي، حتی كه اوبه چټلی شوی هم نه وی ؟
- ايا نوري بدېلي سرچيني هم نږدی چيري شته ؟
- داوبودراوړلو، زيرمه كولو او كارولو په اړه، كوم دوديز رواجونه او كارونه شته؟
- ايا موجوده اوبودكاروني په وړاندي كوم خنډونه شتون لري؟
- كه چيري داوبو سرچيني كافي نه وي دا ممكنه ده چي خلك بيخايه كرل شي؟
- كه چيري داوبو سرچيني نا كافي وي دا ممكنه ده چي اوبه په ټانكرونو كي وليږدول شي؟
- داوبودبرابرولو په هكله دروغتياپوهني اساسي مسئلي كومي دي؟
- ايا خلك دا پوهه لري، چي صحي اوبه څنگه وكاروي؟

3- دفضله موادو خوندي كول :

- د كنارابونو او رفع حاجت مسئله څرنگه ده؟ كه چيري خلك له سرخلاصو كنارابونو څخه استفاده كوي، ايا دي كنارابونو ته سم ځای ټاكل شوی؟ ايا هغه ساحه خوندي ده؟
- د بنځو او نارينه وو په گډون، د خلكو دودونه او رواجونه د فضله موادو د خوندي كولو په اړه څه دي؟
- ايا كومي اسانتياوي شته؟ كه چيري هو، نو ايا كار ترينه اخيستل كيږي، په سمه توگه كار وركوي او د قناعت وړ دي؟ ايا نور يي هم د سمولو او يا بدلولو امكانات شته؟
- ايا دفضله موادو اوسنی حالت او وضع داوبو (سطحي او ژوري اوبو) او ژوندانه لپاره كوم خطر بلل كيداى شي؟
- ايا دحاجت رفع كولو څخه وروسته او د ډوډی له برابرولو اوخوړولوڅخه مخكي خلك خپل لاسونه مينځي؟ ايا صابون يا نور پاكونكي موادشتون لري؟
- ايا خلك دتشنابونو دجوړولو اوكارولو تجربه لري ؟
- د تشنابونودجوړولو لپاره كوم ډول ځايي مواد شتون لري؟
- ايا خلك، د رفع حاجت لپاره، د دوديزو تشنابونو (چي څاه ورته كيندل شوی وي)، د هغوي لپاره د ځانگړو ساحو د كارونې او هغوي ته د لښتنيو او كانالونو د ايستلو لپاره چمتو دي؟
- ايا دحاجت رفع كولو د دوديزو ځايونو، د څاه لرونكو كنارابونو او عادي كنارابونولپاره كافي فضا او ساحه موجوده ده؟
- د ځمكي د ځورتيا (ميلان) كچه څومره ده؟

- دځمکي لاندې اوبو سطحه څومره ده؟
- ايا دهغه ځای دځاوري شرايط، چې فضله مواد په کې خوندي کيږي مناسب دي؟
- ايا دفضله موادود خوندي کولو او تنظيمو چارې، دناروغيو ليردونکو د پيدا کيدو سره مرسته کوي؟
- ايا د اودس وچولو لپاره اوبه يا نور مواد شته؟ او په نورمال ډول خلک دا مواد په څه ډول ځای پر ځای کوي؟
- بنځی دخپل مياشتني عادت مسائل څرنگه تنظيموي؟ ايا ددې لپاره مناسب مواديا اسانتياوي شته؟

4- دمرض ليردونکوڅخه پيدا کيدونکي ناروغي :

- دناروغيو ليردونکو ناروغيوخطرونه کوم، او څومره جدي دي؟
- دناروغيو ليردونکو او دهغو څخه راپيدا شوو ناروغيو په هکله دوديز عقايد او هڅي کومې دي؟ کومه يوه يې گټوره يا مضره ده؟
- که چيرې دناروغيو ليردونکو د خطر کچه لوړه وي، نو ايا له خطر سره مخ خلک، انفرادي خونديتوب ته لاسرسی لري؟
- ايا دا ممکنه ده چې د ناروغي ليردونکو د کابو کولو لپاره، په چاپيريال کې بدلونونه رامنځته کړو (د تخليبي، د شولو په څير د وښو څخه د مخکې پاکولو، د فضله موادو د خوندي کولو او داسې نورولاروچاروپه په واسطه)؟
- ايا په کيمياوي لارو چارو، دناروغيو ليردونکو دکابو کولو اړتيا شته؟ د ناروغي ليردونکو د کابو کولو او د کيمياوي موادو کارونې ته کوم پروگرامونه، ترتيبات او سرچيني شته؟
- د کورنيو د خوندي ساتلو لپاره د کومو مالوماتو ورکړې ته اړتيا شته؟

5- د بیکاره جامدو موادو ځای پر ځای کول:

- ايا جامد فضله مواد يوه ستونزه ده؟
- اياخلک خپل فضله موادڅرنگه خوندي کوي؟ د منځته راتلونکو فضله موادو ډول او اندازه څرنگه ده؟
- ايا کيدای شي چې جامد فضله مواد د اوسيدنځايونو په نننۍ محوطه کې خنثی کړای شي، که ددې اړتيا ليدل کيږي چې لومړی راتول شي او بيا يو ليری ځای ته يووړل شي؟
- مصيبت څپلي خلک د بیکاره جامدو موادو د خوندي کولو په هکله کوم دود او لاره چاره لري (د سرې جوړولو کندی؟ د ټولولو سيستم؟ کثافت دانۍ؟)
- ايا طبي اسانتياوي او ددوی فعاليتونه، کوم فضلات توليدوي، که يې توليدوي،نو په

څه ډول يې له منځه وړي؟ مسؤوليت يې څوک پر غاړه لري؟

6- داوبو ايستنه :

- ايا داوبو د تخليبي په هکله کومه ستونزه شته (دمثال په توگه د تشنابونو او نورو سپټيکو څاه گانو په سيلاب لاهو کېدنه، دناروغيو دليږدونکو د هگي اچولو د ځايونو شته والي، د اوسيدنځايونو د اوبو ککړوالي)؟
- ايا خاوره د اوبو د نفوذ لپاره ډيره مناسبه ده؟
- ايا ځمکه دا پوهه لري، چي خپل کورونه او تشنابونه د سيمه ايز سيلاب څخه وساتي؟

● دوهمه ضميمه

دمؤسساتو او داسي نورو کارونو لپاره د حد اقل اوبو د مقدار د پلان جوړولو لارښودونه

طبي مراکز او روغتونونه	۵ لیتره / د بستر څخه د باندې مریضانو لپاره ۶۰-۴۰ لیتره د بستر شوو لپاره/ورځ داضافي مقدار اړتیا بنیایي د کالپو مینځلو، تشناب مینځلو او داسي نورو لپاره وي.
د کولرا مرکزونه	۶۰ لیتره/ناروغ/ ورځ ۱۵ لیتره/ پایواز / ورځ
د ډوډی ورکول درملنیز مرکزونه	۳۰ لیتره / د بستر ناروغانو ته / ورځ ۱۵ لیتره / پایواز / ورځ
بڼوونځي	۳ لیتره / هر نفر / ورځ د څښاک او لاس مینځلو لپاره (د تشنابونو د کارونې لپاره نه- لاندې وگورئ)
جوماتونه	۲-۵ لیتره / ورځ / د مینځلو او څښاک لپاره
عامه تشنابونه	د یو نه تر دوه لیتره / کارونکي / ورځ/د لاس مینځلو لپاره د دوه نه تر اڼه لیتره/ سطل/ورځ/ د تشناب مینځلو لپاره
ټول هغه تشنابونه چې اوبو سره کارول کیږي	۲۰-۴۰ لیتره / کارونکي / ورځ ، د هغوعرفي تشنابونو د مینځلو لپاره چې یو سپتیک څاه ته وصل شوي وي. ۳-۵ لیتر/کارونکي/پر تشناب داوبو اچولولپاره
اودس وچونه	۱-۲ لیتره / وگړی / ورځ
غوجل	۲۰-۳۰ لیتره / لوی یا منځني څاروي/ورځ ۵ لیتره/ کوچني څاروي/ ورځ
په کوچنی کچه اوبه ورکول	مقدار یې فرق کوي (د دریو نه تر شپږوملي متر مربع پر متر یه ورځ کی)

دریمه ضمیمه

دناورین په حالاتوکی په عامه خایونو او مؤسساتو کی د تشنابونو د حد اقل شمیرې په هکله د پلان جوړونې لارښود

مؤسسه	لنډ مهاله	اوږد مهاله
د مارکیتونو ساحی	۵۰ لویانو ته یو تشناب	۲۰ تنو ته یو تشناب
روغتونونه / طبي مرکزونه	۲۰ بسترونو پا ۵۰ خارج بستر مریضانو ته یو تشناب	۱۰ بسترونو پا ۲۰ خارج بستر مریضانو ته یو تشناب
د شیدې ورکولو مرکزونه	۵۰ لویانو ته یو تشناب ۲۰ کوچنیانو ته یو تشناب	۲۰ لویانو ته یو تشناب ۱۰ کوچنیانو ته یو تشناب
د پذیرایي او ترانزیت مرکزونه	د ۵۰ تنو لپاره یو تشناب د نارینه او بنخو تناسب ۱:۳	
بنوونځي	۳۰ نجونو ته یو تشناب ۶۰ هلکانو ته یو تشناب	۳۰ نجونو ته یو تشناب ۶۰ هلکانو ته یو تشناب
دفترونه		پر هرو شلو مامورینو یو تشناب

Harvey, Baghri and Reed 2002

منبع:

څلورمه ضميمه:

له اوبو او فضله موادو څخه راپيدا كيدونكي ناروغي اودهغو دانتقال ميكانيزمونه

<p>د اوبو ككريدنه خرابه حفظ الصحه</p> <p>خرابه شخصي حفظ الصحه د غلو دانو ككريدل</p>	<p>بكتريايي فيكو - اورل</p> <p>غير بكتريايي فيكو - اورل</p>	<p>كولرا، شپگيلوزس، اسهالات، سلمونېلوزس او داسي نور.</p> <p>وچكي (محرقة)، پاراتايفويد او داسي نور</p> <p>اميبك اسهال، جيارديازس</p> <p>A هيپاتائيس، پوليومياليت او روتا واپرس اسهال</p>	<p>له اوبو څخه راولاړيدونكي يا د اوبو د كارونې څخه وروسته راپيدا شوي ناروغي</p>
<p>ناكافي اوبه خرابه شخصي حفظ الصحه</p>		<p>د پوستكي او سترگو ناروغي له سپرو څخه راپيدا شوي تايفس له سپرو څخه راپيدا شوي را گرځيدونكي تبه</p>	<p>په نادر ډول له اوبو څخه راولاړي شوي ناروغي</p>
<p>د مځكي پر سر قضا حاجت د مځكي ككړول</p>	<p>انتقاليدونكي چينجيان</p>	<p>گردي چينجيان، چنگكي چينجيان، قمچين لرونكي چينجيان او داسي نور</p>	<p>اړونده چينجيان</p>
<p>د مځكي ككړوالی</p>	<p>انسان - حيوان</p>	<p>تينيازس</p>	<p>چينجيان</p>
<p></p>	<p>ډيري ولاړي او ككري اوبه</p>	<p>گوينا چينجي كلونورشيازس او داسي نور</p>	<p>كيدونكي</p>
<p>د اوبو سره نږدې چيچل كيدل په اوبو كې نسل كيري</p> <p>وچ چاپيريال</p>	<p>د مچانو او غوماشو په واسطه چيچل كيدل</p> <p>د مچانو او لويو وړو په واسطه انتقال</p>	<p>ملاريا، ډيپخو، حوب راوسونكي ناروغي، فيلارياس او داسي نور</p> <p>نس ناستي او شديد اسهالات</p>	<p>په اوبو پورې اړونده ناروغي ليردونكي حشرات مدفوعاتو پورې اړونده ناروغي ليردونكي حشرات</p>

دریم خپرکی

د غذایی خوندیتوب، تغذیې
او خوراکتوکو د مرستی
حد اقل معیارونه

له دې څپرکي څخه څرنگه کار واخلو

دا څپرکي په څلورو برخو ویشل شوی دی: لومړی: غذايي **خونديتوب** او د تغذيي د څيړني او ارزوني معيارونه، دويم: د غذايي خونديتوب معيارونه، دريم: د تغذيي معيارونه او څلورم: د خوراکتوکو د مرستي معيارونه. د غذايي **خونديتوب** او د تغذيي معيارونه د خواره د درلودلو د حق په مسئله رڼا اچوي، خو د خوراکتوکو د مرستي معيارونه، بيا تر ډيره حده پر عملياتي مسايلو باندې رڼا اچوي. همدارنگه د خوراکتوکو د مرستي معيارونه کولای شي چې د غذايي خونديتوب او تغذيي د معيارونو په لاسته راوړنه کې کارنده **ونده واخلي**. هره برخه د لاندنيو مسئلو درلودونکي ده:

- **حد اقل معيارونه:** دا هغه معيارونه دي، چې کيفي بڼه لري او دوی د غذايي خونديتوب، تغذيي او د خوراک توکو د مرستي د موخو دلاسته راوړلو، حداقل معيارونه په گوته کوي.
- **کلبيدي شاخصونه:** دا هغه نښې (**علامي**) دي چې د يو پروگرام، نه لاسته راوړنه بيانوي. دا شاخصونه د کارول شويو پروگرامونو، داغيزو او پایلو د سنجولو او د هغو لارو چارو او بهيرونو چې په دې پروگرامونو کې ترينه گټه اخيستل شوي ده، مسئلي بيانوي. دا شاخصونه کيدای شي چې کيفي يا کمي بڼه ولري.
- **لارښوونې:** لارښوونې په بيلابيلو **حالتونو** کې د معيارونو او شاخصونو د کارونې څرنگوالی، د عمل په ډگر کې د ستونزو سره د مخامخ کيدو لارښوونې او يوې مسئلې ته د لومړيتوب په ورکولو کې د سلامشورې په گوته کونکي دي.

ضميمي: چې د هر څپرکي په پای کې راغلي دي، لاندینی مسئلې په کې بيان شوي دي: د ارزونو لپاره **چک** لستونه، غذايي خونديتوب ته دغبرگون په اړه بيلگي، د سختي خوارخواکي د کچ د مالومولو او په عامه روغتيا کې د کوچنيو موادو (مايکرو نيوتريټ) د خوارخواکي د اهميت په اړه لارښوونې، خوراکي اړتياوې او په پای کې د عمومي او تخنيکي مسئلو په اړه چې په دې څپرکي کې بحث پرې شوی، يو اخځ لست.



سرلیکونه

..... سریزه

1- غذایی خوندیتوب او د تغذیې څیرنه اوارزونه.....

2- غذایی خوندیتوب.....

3- تغذیه.....

الف- په عمومي ډول د تغذیې پیاوړي کول.....

ب- د خوارخواکی سمون.....

4- د خوراکتوکو مرسته.....

الف- د خوراکتوکو د مرستې پلان کول.....

ب- د خوراکتوکو د مرستې اداره کول.....

لومړۍ ضمیمه: د غذایی خوندیتوب د رپوت ورکولو د میتودولوژی چکلیست ..

دوهمه ضمیمه: د غذایی خوندیتوب د ارزونې چکلیست ..

دریمه ضمیمه: د غذایی خوندیتوب لپاره د غبرگون لارې چارې ..

څلورمه ضمیمه: د تغذیې د ارزونې چک لیست ..

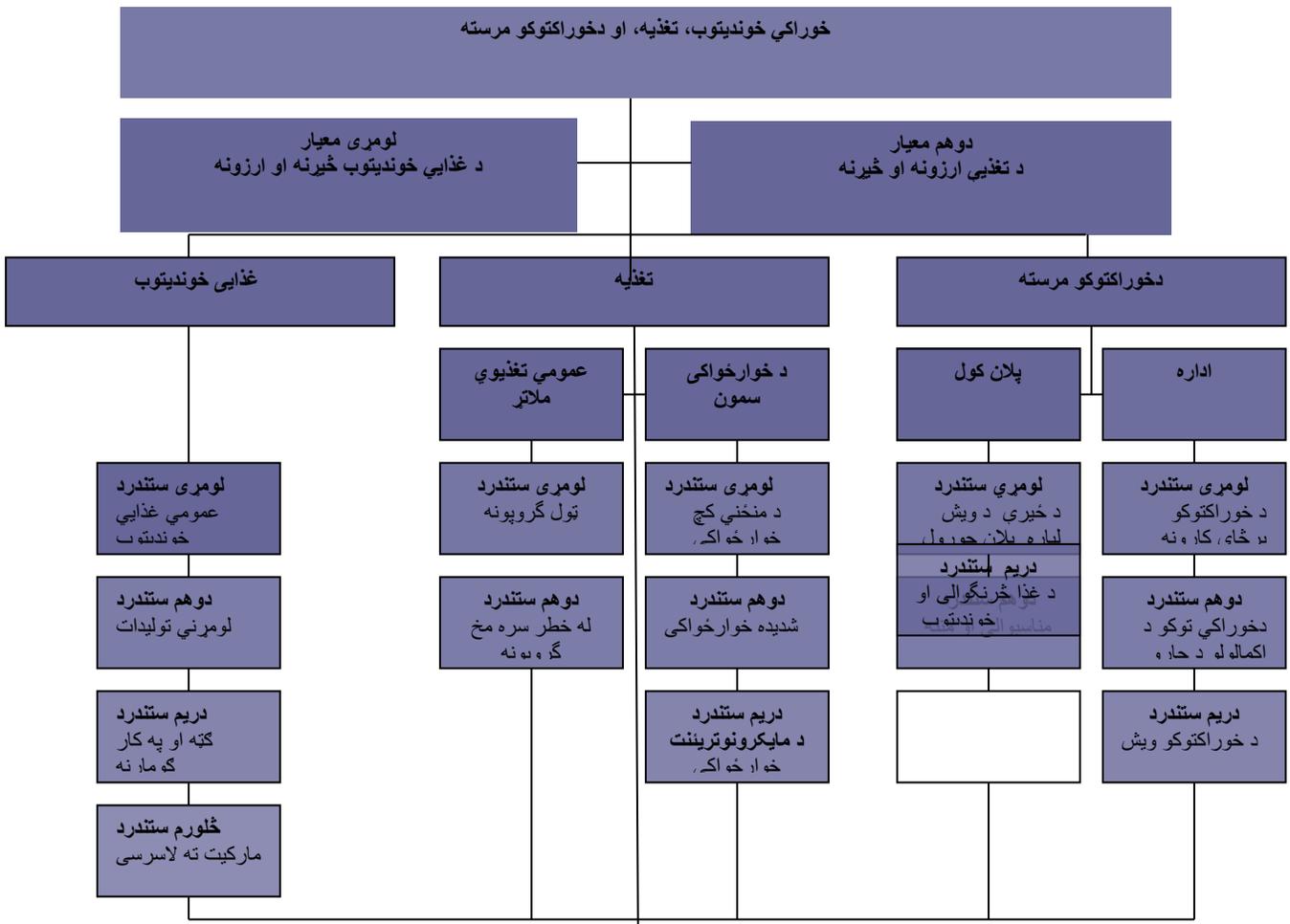
پنځمه ضمیمه: د شدیدې خوارخواکی د کچې معلومول ..

شپږمه ضمیمه: د خلکو پر روغتیا باندې د ویتامین A او ایودینو د کمښت اغیزې

اوومه ضمیمه: تغذیوي اړتیاوې ..

اتمه ضمیمه: د اړتیاوړ توکو د پوره کولو د لاروچارو چک لیست ..

..... نهمه ضمیمه: اخځونه.....



لومړی ضمیمه: د غذایي خونديتوب د رپوټ ورکولو او میتودولوژی چک لسټ

دوهمه ضمیمه: د غذایي خونديتوب د ارزونې چک لسټ

درېمه ضمیمه: د غذایي خونديتوب لپاره د غبرګون لارې چارې

څلورمه ضمیمه: د تغذیې د ارزونې چک لسټ

پنځمه ضمیمه: د شدیدې خوراکتوکو د کچې ټاکل

سریزه

شپږمه ضمیمه: د خلکو په روغتیا باندې د ویتامین A او ایوډینو د کمښت اغیز

اوومه ضمیمه: تغذیوي اړتیاوې

له نړیوالو قانوني سندونو سره اړیکې

نهمه ضمیمه: د اړتیا وړ توکو د پوره کولو لاروچارو چک لسټ

نهمه ضمیمه: اخځونه

د غذايي خونديتوب، تغذيي او خوراكتوكو د مرستي حد اقل معيارونه د انساني حقونو او اصولو هغه عملي اصطلاحات دي، چې په بشري منشور كې تسجيل شوي دي. په بشري منشور كې د هغو خلكو، چې د جگړو او غميزو له كبله اغيزمن شوي دي، تر ټولو بنسټيزې اړتياوې، چې ددوی ژوند او عزت پرې خوندي كيږي، يادونه شوې ده. همدارنگه ددې اساسي اړتياوو يادونه د بشر د حقونو په نړيوال قانون، بشري قانون او د كډوالو په قانون كې هم شوې ده.

هر وگړی، ددې حق لري چې په پوره او كافي اندازه خواره ولري. دا حق په نړيوالو حقوقي اسنادو كې يو پيژندل شوی حق دی او مانا يې داده، چې هر وگړی بايد له لوړې څخه خوندي وي. په كافي اندازه د خوړو لرلو حق عبارت دی له:

- خواره، بايد د كميت او كيفيت له پلوه دومره غني وي، چې د يو انسان خوراكي اړتياوې پوره، د مضره او ناكاره موادو شتون په كې ونه ليدل شي او له كولتوري پلوه د منلو وړ وي.

- دا ډول خواره په هغو لارو لاسته راوړلی شي، چې د منلو وړ وي او نور بشري حقونه ترپيسو لاندې نكړي.

هيوادونه او نادولتي ټولني دنده لري، چې د خوړو درلودلو حق پر ځای كړي. په ډيرو حالتونو كې ددې ژمنو نه پر ځای كول او له نړيوال قانون څخه سرغړاوی، د بيلگې په توگه په لاسي ډول پر خلكو لوړه راوستل او ددوی د كاروبار له منځه وړل، ددې سبب كيږي، چې د تغذيي او غذايي خونديتوب پر حالت ډيري ناوړه اغيزې پرييايي. د جگړې په بهير كې د خوراكتوكو او غلو دانو له منځه وړل، د كرنيزو مخكو ويجاړونه او د څارويو پر ساتنځايونو يرغل كول منع دي. په داسې حالاتو كې بايد د بشري مرستو ټولني د اغيزمن شويو خلكو مرستي ته ورودانگي. د بيلگې په توگه، د ملي قوانينو او بشر د حقونو د اساساتو په پام كې نيولو سره، اغيزمن شوو خلكو ته دخوراكي موادو مرسته كول.

په دې څپرکي كې د حداقل معيارونو اصطلاح، په بشپړ ډول د كافي اندازې خوړو درلودلو حق نه بيانوي، خو په ټوليزه توگه د سفيير معيارونه ددې حق پر بنسټيزې محتوا رڼا اچوي او په نړيواله كچه ددې حق د پيژندلو په چاره كې مرسته كوي.

په يو بشري ناوړين كې د انسانانو د ژوند ژغورني اساسي مسئله داده چې دوی خوړو ته

په بېرنيو حالاتو كې د **غذايي خونديتوب**، تغذيي او خوراكتوكو د مرستي اهميت

لاسرسی ولري او دوی ته په بشپړه توگه خوراکي مواد ورسول شي. خوارخواکي کولای شي، چې ډیرې جدي روغتیايي ستونزې رامنځته کړي او کیدای شي چې په مستقیم یا غیر مستقیم ډول د انسانانو د مړینې یو ستر لامل واوسي. که چیرته خلکو ته په دوامدار ډول خوراکتوکي تامین او ددوی د ژوندانه وسیلې بیرته ورته برابري شي، نو دا به ددې سبب شي چې په لنډ مهال کې د بنې روغتیا او تغذیې خاوندان شي او په راتلونکې کې ښه ژوند ولري. د گډو هڅو په توگه، د خوراکتوکو مرسته کول، دغذایي خوندیتوب او تغذیې سره د ملاتړ او مرستې یوه ښه چاره بلل کېږي.

د غذایي خوندیتوب معیارونه د تغذیې او خوراکتوکو د مرستې د معیارونو په پرتله، لږ څرگند شوي دي، ځکه چې دامعیارونه یو ډیر پراخ مفهوم لري او په کړکېچنو حالاتو کې ددغو معیارونو پلي کول ځینې محدودیتونه لري.

په دې څپرکي کې لاندیني تعریفونه کارول شوي دي:

- غذایي خوندیتوب هغه حالت ته ویل کېږي، چې هر وگړی په هر وخت کې د ښه ژوند او ښه روغتیايي حالت په موخه کافي، مغذي او خوندي خوراکتوکو ته په فزیکي او اقتصادي ډول لاسرسی ولري. (د نړیوالې خوراکي ناستې کړنلاره، لومړی پاراگراف، ۱۹۹۶)؛
- معیشت د وړتیاوو، شتمنیو (مادي او ټولنیزو سرچینو) او هڅو هغه ټولگه ده چې د ژوندي پاتې کیدو او په راتلونکې کې د ښه ژوند درلودلو په موخه ترینه کار اخیستل کېږي. د معیشت ستراتیژي د هغو هڅو ټولگه ده چې خلک په عملي ډول خوړو ته لاسرسی ولري او یا هم دومره عاید ولري چې خواړه پرې رانیسي. په داسې حال کې چې مجادلوي ستراتیژي هغه لنډمهاله غبرگونونه دي چې د خوراکتوکو د کمښت په وخت کې کارول کېږي.
- خوارخواکي بیلابیل ډولونه لري، چې په دې کې سخته خوارخواکي، اوږده یا مزمنه خوارخواکي او د کوچنیو خوراکتوکو (مایکرونوترینت) کمښت شاملې دي. په سخته خوارخواکي کې ډنگروالی او یا تغذیوي پرسوب یا edema رامنځته کېږي، په داسې حال کې چې په اوږده خوارخواکي کې د انسان بدن په بشپړ ډول وده نه مومي (قد ټیټ پاتې کېږي). په دې څپرکي کې مور یوازي په سخته خوارخواکي او کوچنیو خوراکتوکو (micronutrient) په کمښت رڼا اچوو. څرنګه چې تاسې پوهیږئ، ښځې په کورونو کې د پخلي مسؤلیت په غاړه لري او د خوراکتوکو د مرستې اخیستونکو یوه ډله ګڼل کېږي. نو دا ډیره مهمه ده چې د کړنلارو په جوړولو او پلي کولو په چارو کې دوی ته لویه برخه ورکړل شي.

له نورو څپرکو سره اړیکې

د نورو څپرکو ډیر معیارونه ددې څپرکي سره تړاو لري. په یوه برخه کې د معیارونو د لاسته راوړلو پرمختګ، بیا په بله کې د پرمختګ پر بهیر اغیزمن او آن ټاکونکي رول لري. ددې له پاره چې په یو کار کې مداخله اغیزمنه تمامه شي، نو د نورو برخو همکاري او همغږي اړینه ګڼل کیږي. له بلې خوا څخه د غذايي خونديتوب، تغذیې او خوراكي موادو د مرستې د څرنگوالي د لاسه والي لپاره د هڅو د تکرار څخه د مخنیوي په خاطر او د خپلو موخو د تر لاسه کولو په منظور د سیمه ییزو چارواکو او نورو مسؤلو موسسو همکاري ډیره ضروري ګڼل کیږي.

د بیلګې په توګه، د عامې روغتیا د بنه والي او پخلي لپاره د اوبو، سون موادو او لوبنو د اړتیا یادونه ددوی په اړونده څپرکو کې شوي ده. یعنی د اوبو، پاکۍ او روغتیا ساتنې او څارنې په څپرکي کې د روغتیايي خدمتونو، پناځای، میشتیدنې او ناخوراکي توکو په څپرکي کې بیان شوي دي. یادې شوي اړتیاوې، نیغ په نیغه د کورنیو د بنې او کافي خوړو ته د لاسته راوړلو پر هڅو اغیز کوي. ځانګړو معیارونو او لارښوونو ته د لاسرسۍ په خاطر په هر تخنیکي څپرکي کې ددوي یادونه شوي ده.

په ټولو برخو کې د مشترکو معیارونو سره تړاو

د غبرګون د پراختیا ورکولو او پلي کولو د پروسې اساسي ټکی د هغې اغیزمنتوب دی. دا څپرکي باید د هغو معیارونو سره چې په ټولو برخو کې کارول کیږي یو ځای وکارول شي، چې دا مشترک معیارونه عبارت دي له: ونډه اخیستنې، لومړنۍ ارزونه، غبرګون، د موخي ټاکل، مراقبت، ارزونه، دکارکونکو وړتیاوې او مسؤلیتونه، څارنه، د کارکونکو دندې او صلاحیتونه (د لومړي څپرکي ۲۱م مخ وګورئ). په هر غبرګون کې، ددې لپاره چې د هغه کیفیت او اغیزمنتوب زیات کړای شي، دا مهمه ده چې د اغیزمن شویو خلکو او زیانمنیدونکو ډلو، چې وروسته به پرې رڼا واچول شي، د ونډې اخیستوکچه لوړه شي.

د ناورین ځپلي نفوس ظرفیتونه او زیانمنیدنې

بنځي، ماشومان، زاره کسان، معیوبین او په HIV/AIDS PLWH/A اخته کسان، هغه ګروپونه دي چې په بیرنيو حالاتو کې په وار وار له خطر سره مخ کیږي. په ځینو ځانګړو حالتونو کې د قومي، مذهبي او سیاسي تړاونو او بیخایه کیدنې له امله هم خلک له خطر سره مخ یا زیانمنیدونکي بلل کیدای شي. البته ډیرې ډلې شته چې زیانمنیدونکي شمیرل کیږي، خو پورتنی ګروپونه هغه دي چې اکثراً د زیانمنیدونکو په حیث ثبت شوي دي. په یوه غمیزه کې داسې ځانګړي زیانونه هم شته چې د خلکو د ژوندي پاتې کیدو پر هڅو ناوره اغیز کولای شي او هغه خلک چې د داسې ځانګړو زیانونو بنسټ کار کیږي، باید د اړونده زیان د څرنگوالي په تړاو ثبت شي.

په دې لاسي لارښود کتاب کې د (زيانمنيدونکو ډلو) اصطلاح د ټولو پورتنيو ياد شوو خلکو لپاره کارول کيږي. کله چې ددغو يادو شوو گروپونو څخه يو يې له خطر سره مخ وي، معنا يې داده چې دا نور هم تر تهديد لاندې دي. نو په دې اساس، کله چې د زيانمنيدونکو گروپونو يادونه کيږي، لوستونکي دې ټول هغه ياد شوي گروپونه په نظر کې ونيسي. اغيزمن شويو خلکو ته بايد ځانگړې پاملرنه وشي او د خونديتوب او مرستي لپاره يې ځانگړې اړتياوې په پام کې ونيول شي او ددوی سره بې توپيره چلند وشي. په هر حال، دا هم د يادونې وړ ده چې په ناورين کې اغيزمن شوي خلک، د ناورين سره د مجادلې لپاره پخپله هم ځينې وړتياوې او مهارتونه لري او لاسته يې راوړي، چې بايد وپيژندل شي او ملاتړ يې وشي.

حد اقل معیارونه

1- د غذایی خونديتوب او تغذیې ارزونه او څیرنه

دا دوه معیارونه د څیرني (۲۹ مخ وگورئ) او ونډې اخیستنې (۲۸ مخ وگوري) د معیارونو څخه چې مشترک او اصلي معیارونه بلل کيږي، سرچینه اخلي او په هر ځای کې چې د تغذیې او غذایی خونديتوب مداخلې پلان کيږي او یا گټورې ثابتیدای شي، هلته کارول کيږي. دا څیرني ډیرې ژورې دي او د ښه پلي کیدو لپاره یې ډیر وخت او زیرمو ته اړتیا ده. په یو شدید بحران کې او دهغه لپاره د چټک غبرگون په موخه یوه سملاسي څیرنه کفایت کوي چې د بیړنی مرستې د لیرلو یا نه لیرلو په هکله تصمیم ونيول شي او تدابیر یې وسنجول شي. د څیرني د چک لست لپاره د ۱-۳ ضمیمې، له ۱۷۲-۱۷۹ مخ پورې وگورئ.

د څیرني او ارزوني لومړی معیار: غذایی خونديتوب

که چیرې خلک د غذایی ناخونديتوب له خطر سره مخ کيږي، نو دې مسئلې ته د ښه غبرگون په خاطر باید د پروگرام له مخې پریکړې وشي. په دې هم باید پوه شو چې دوی په عادي ډول خوراکتوکي څنگه تر لاسه کوي او د خوراکتوکو د لاسته راوړلو پر مسئلې به د ناوړین اغیز په اوس او راتلونکي کې څه وي.

کلیدي شاخصونه (باید د لارښوونکو یادداشتونو سره یوځای ولوستل شي)

- د څیرني او ارزوني معیارونه، د اړتیاوو د پیژندلو او هغوی ته د لومړیتوب ورکولو په خاطر، غذایی خونديتوب د جغرافیایوي موقعیتونو، معیشتي گروپونو او د کال د موسمونو د توپیر په پام کې نیولو سره څیري (لومړی لارښوونه وگورئ).
- د څیرني اصل د پراخو ټولنیزو، اقتصادي او سیاسي تگلارو د پوهاوي په هکله تشریحات ورکوي او همدارنگه هغه مؤسسي او بهیرونه چې پر غذایی خونديتوب اغیزمنې دي را پیژني (دویمه لارښوونه وگورئ).
- د څیرني اصل، د اغیزمنو ستراتیژیو پر ارزونه او څیرنه هم رڼا اچوي. (دریمه لارښوونه وگورئ)
- د څیرني اصل، چیرته چې ممکنه وي، د ځایي ادارو ظرفیتونه هم لوړوي، چې په دې کې رسمي او نا رسمي مؤسسي شاملې دي. (څلورمه لارښوونه وگورئ)

- کارول شوي میتودولوژي، په مفصل ډول د څیړني په راپور کې بیان شوي او د ډیرو منل شوو اصولو او پرنسپونو سره اړخ لگوي. (پنځم لارښوونه وگوري)
- له ساحې څخه د لومړنيو معلوماتو راټولول د تصمیم نیونې لپاره اړین دي، لیکن ثانوي معلومات هغه څه دي، چې عملاً کار ترینه اخیستل کېږي. (شپږمه لارښوونه وگوري)
- هغه غبرگونونه چې په غذایی خونديتوب کې یې د کارونې سپارښتنه شوي ده، په داسې شکل طرح شوي، چې باید د معیشت د ستراتیژیو ملاتړي واوسي؛ ساتنه یې وکړي او وده ورکړي. همدارنگه بله موخه یې د بیرنيو اړتیاوو پوره کول دي. (اوومه لارښوونه وگوري)
- د خلکو پر تغذیوي حالت د غذایی ناخونديتوب اغیز وڅیړل شي. (اتمه لارښوونه وگوري).

لارښوونې

- 1- د ارزونې پراختیایي موخې: د خلکو غذایی خونديتوب ددوی د معیشت، موقعیت، ټولنیز حالت، د کال په موسم او د ناورین پر څرنګوالي پورې اړه لري. د څیړني د اصل د تمرکز اساسي ټکی دادی، چې دا معلومه کړي چې اغیزمن شويو خلکو خوراکتوکي او خپل عایدات له ناورین څخه د مخه څنګه لاسته راوړل او د ناورین اغیز پر دغو مسایلو څرنګه دی. مثلاً په ښاري او ښار ته ورڅیرمه سیمو کې ښايي د خوراکتوکو زیرمه تونونه او هغوی ته د خوراکتوکو د رارسولو مسئله وڅیړل شي، خو په کلیوالي سیمو کې بیا معمولاً د خوراكي موادو د تولید پر مسئله تمرکز کېږي او چیرته چې یو شمیر خلک بیخایه کېږي، نو د کوربه خلکو غذایی خونديتوب هم باید په پام کې ونیول شي. د غذایی خونديتوب څیړنه هغه وخت ښه ده چې پیل شي، کوم وخت چې د یو پروګرام بهیر پای ته رسېږي او کوم بل پروګرام پیلېږي. په دواړو صورتونو کې، د هڅو له تکرار څخه د مخنیوي په خاطر، دا مسئله باید د ټولو ښکیلو مؤسسو سره همغږي (کورډینه) شي. هغه ارزونې چې نوي مالومات راټولوي، باید د شته مالوماتي سرچینو د ثانوي مالوماتو بشپړونکي واوسي.
- 2- موضوع: غذایی نه خونديتوب ممکن په پراخه کچه د لویو اقتصادي، بنسټیزو ټولنیز- سیاسي عواملو له امله رامنځته شوی وي د بیلګې په توګه هغه ملي او نړیوالې پالیسي، پروسې او ادارې چې خوراكي موادو ته په کافي اندازه د خلکو پر لاسرسې اغیز لري. نوموړی حالت اکثره وخت د خوراکتوکو د اورد مهاله نه خونديتوب په شکل سره تعریف کېږي، چې نوموړی حالت یو اورد مهاله حالت دی چې د بنسټیزې زیانمېندنې له امله رامنځته کېږي، خو دا هم ممکنه ده چې د ناورین د اغیزو له امله نور هم کړکېچن شي.

3- مجادلوي ستراتيژي: څيرنه او ارزونه بايد د مجادلوي ستراتيژيو مختلف ډولونه تر پوښښ لاندې راولي، چي د چا له خوا څخه پلي كيږي او دوی به څرنگه کار ورکړي. کله چي ستراتيژيگاني بيلابيل ډولونه ولري، نو په داسي وخت کي د مجادلې لپاره ځانگړي پړاوونه رامنځته كيږي. دا حتمي نه ده چي ټولي د وخت څخه مخکي ستراتيژي دي غير عادي واوسي، دوی بيرته راگرځيدونکي دي، او اوږدمهاله زيان نه رامنځته کوي. د بيلگي په توگه د وحشي خوراکتوکو راغونډول، د غير ضروري شتمنيو خرڅلاو او يا هم يو بل ځاي ته د کار له پاره، د کورنۍ د يو غړي استول. وروستنی ستراتيژي چي ځيني وخت بحراني ستراتيژي هم ورته ويل كيږي بنيادي د تل لپاره راتلونکی غذايي خونديتوب له گواښ سره مخ کړي او کمزوری يې کړي د بيلگي په توگه د مخکي خرڅول، يا د نيستی له امله د ټولي کورنۍ کوچيدنه او يا هم د ځنگلي ونو وهل. ځيني مجادلوي ستراتيژي چي د بنځو او نجونو له خوا څخه ترسره كيږي، دوي د ايدس د ميکروب له خطر سره مخامخ کولاي شي د بيلگي په توگه بدلمني او ناروا اړيکي او يا هم جنسي تيري، کله چي دوي ناخوندي ځايونو ته سفر کوي. د کوچ او کډوالۍ ډيروالی ممکن د ايدس د ليريدني خطر ډير کړي. همدارنگه مجادلوي ستراتيژي، د بيلگي په توگه د شته طبيعي زيرمو ډير په کار اچول، بنيادي چاپيريال اغيزمن کړي. دا مهمه ده چي مخکي له دې څخه چي ټول غير ضروري امکانات پايته ورسيري د غذايي خونديتوب ملاتړ او ساتنه وغځول شي.

4- ځايي ظرفيتونه: د پلان جوړولو او ارزونې په ټولو پړاونو کي د ټولني او ځايي مناسبو ادارو او مؤسسو گډون ډير مهم دي. پروگرامونه بايد د اړتيا پر بنسټ او د ځانگړو سيمه ييزو شرايطو سره اړخ ولگوي. په هغو سيمو کي چي د تکراري ناورين سره مخ وي او يا هم د اوږد مهالي جگړې او تاوتریخوالي ډگر وي، بايد د خبر ورکولو او غبرگون گړندي او تر وخت له مخه سيستمونه او شبکي موجودې وي. هغه ټولني چي د وچکالي او سيلاب پخوانی تجربه ولري بايد د احتمالي پيښو څخه د خونديتوب له پاره له پخوا څخه جوړ شوي پلانونه ولري. دا مهمه ده چي د داسي ځايي ظرفيتونو ملاتړ وشي.

5- ميتودولوژي: دا مهمه ده چي د څيرني او نمونه اخيستنې بهيرونه په احتياط سره پلي کړای شي که څه هم غير رسمي وي. د رپوټ ورکولو بهير بايد منطقي او روښانه وي او د غذايي خونديتوب د څيرني لپاره ټول پيژندل شوي معيارونه منعکس کړي. ددې لپاره چي مالومات او ارزونې بشپړې او جامع واوسي، ميتودلوژيکي لاسته راوړني بايد د مؤسسو او دولت تر منځ همغږي کړای شي، چي په دې ترتيب دا مالومات په هر وخت کي د کارونې وړ وي. هغه ارزونې چي د څو مؤسسو لخوا ترسره شوي وي، معمولاً بني گڼل كيږي. د بيلابيلو مالوماتي سرچينو له مالوماتو څخه د يوې پايلې رايستل، د غذايي خونديتوب په اړه د مالوماتي سرچينو تر منځ د اړيکو ټينگولو لپاره اړين دي. دبيلگي په توگه د کورنيو، غلو دانو ارزونې او مصنوعي سپورمکيو د تصويرونو کارول. په لومړي ضميمه کي د هغو عمده سيمو چک لست چي په ارزونې کي بايد برخه ورکړل شي، شته او په دوهمه ضميمه کي د ميتودولوژي د تکرارولو چک لست شته.

6- د معلوماتو سرچینې: په ډیرو حالاتو کې باید له ناورین څخه وړاندې په زیاته پیمانه ثانوي مالومات شتون ولري لکه: په نورمال ډول خوراک ته لاسرسی، په عادي ډول سره خوراک ته د بیلابیلو ډلو لاسرسی، هغه ډلې چې په ډیره اندازه د خوراک له نظره ناخوندي دي، او د پخوانیو بحرانونو اغیزې د خوراک پر شتون او هغه ته لاسرسی. د ثانوي مالوماتو اغیزمنه او پرځای کارونه د هغې ارزونې په ترڅ کې چې د نوي یا راتلونکي حالت په اړتیاوو باندې تمرکز کوي د دوي په باره کې د لومړنیو مالوماتو د راټولولو لپاره لاره هواروي.

7- *اورد مهاله پلان جوړونه:* د ناورین په لومړنیو پړاونو کې د اړتیا وړ توکو گړندي پوره کېدنه او د تولیدي توکو ساتنه باید تل لومړیتوب ولري، غبرگونونه باید همیشه د اوردې مودې له پاره پلان کرل شي. چې د نوموړو کړنو د ترسره کولو له پاره د سکتورونو د لړۍ په شکل سره تخنیکي کارپوهني ته، او همدارنگه د ټولني د غړو سره د کار کولو وړتیا درلودلو ته، د ټولو ډلو د نماینده گانو په گډون اړتیا ده. د ارزونې او پلان جوړونې پروگرامونو په ټولو پړاونو کې د ټولني د غړو گډون ډیر مهم دي، چې دا مسئله کولای شي، لږ تر لږه په اورد مهاله ډول ددوي امکاناتو او خطرونو له لیدلوري سره مرستندوی شي.

سپارښتني او مشورې باید د وړ او باتجربه خلکو سره په سالم او څرگند پوهاوي باندې ولاړې وي. په ارزونکي ډله کې باید اړوند سکتوري ماهرین شامل وي، لکه: کرنپوهان، کرنیز اقتصاد پوهان، ویتزینرپوهان، ټولنپوهان، او د اوبو او روغتیاپوهني ماهرین یا نور وړ ماهرین (په ۲۸ مخ کې د گډون معیار وگورئ).

8- *غذایي ناخونديتوب او تغذیوي حالت:* غذایي ناخونديتوب د خوارځواکۍ یو له دريو بنسټیزو لاملونو څخه دی، نو له دې کبله، چیرې چې د خوراک د ناخونديتوب خطر موجود وي هملته د مایکرونوترینت (کوچني مغذي توکي) د کمښت په گډون، د سوتغذي خطر هم شتون لري. د غذایي خونديتوب د ارزونې یوه اړینه برخه، پر غذایي حالت باندې د غذایي ناخونديتوب د اغیزو په پام کې نیول دي. په هر حال د روغتیا او ساتنې د ممکنه لاملونو، د نه په پام کې نیولو پرته، باید داسې ونه انگېرل سي چې غذایي ناخونديتوب د سوتغذي یوازیني علت دي.

د څیړنې او ارزونې دوهم معیار: تغذیه

چیرته چې خلك د خوارځواکي له خطر سره مخامخ دي، د پروگرام طرح کول د خوارځواکي د علت، ډول، درجې او شدت د پیژندنې او هغې ته د مناسب غبرگون بنوودلو په بنسټ باید ترسره شي.

لاملونو (خواره، روغتیا او پاملرنې) په هکله معلومات وڅیړل شي او راپور یې ورکړل شي، د ستونزو ماهیت او شدت او هغه ډلې چې زیاتې تغذیوي او حمایوي اړتیاوي ولري په گوته شي. (لومړي لارښوونه او په 140 مخ کې د عمومي تغذیوي ملاتړ دوهم معیار وگورئ).

- د خوارځواکي د لاملونو په هکله د ټولني او نورو ځايي زیانمنونکو ډلو نظریات په پام کې ونیول شي (لومړی لارښوونه وگورئ).
- انټروپومتريکي سروی په هغه صورت کې ترسره کيږي چې د پروگرام د پریکړې لپاره معلوماتو او څیړنې ته اړتیا ولیدل شي (دوهمه لارښوونه وگورئ).
- د خوارځواکي د نوعیت، درجې او شدت د ټاکلو لپاره د نړیوالو انټروپومتريکي سروی گانو لارښوونې دې د ملي لارښوونو سره یوځای شي (دریمه لارښوونه وگورئ).
- چیرته چې انټروپومتريکه سروی، د هغو ماشومانو تر منځ چې عمر ونه یې له پنځو کلونو څخه لږ وي، ترسره کيږي، نو د پلان کولو او د منځنۍ سلنې (فیصدي) او د Z scores خوارځواکي د راپور ورکولو لپاره دې نړیوال وزن - قد معیارونه وکارول شي (دریمه لارښوونه وگورئ).
- د کوچنیو مغذي خوراکتوکو کموالی چې خلک ورڅخه په خطر کې دي، باید په گوته شي.
- د تغذیوي حالت له ارزونې وروسته کوم غبرگون چې توصیه کيږي، باید په همغږي توگه د ځايي ظرفیتونو بشپړونکي او جوړونکي واوسي.

لارښوونې:

- 1- **اساسي لاملونه:** د خوارځواکي جوړښت علتونه ناروغتیا، ناکافي خواره (چې پخپل وار سره د غذايي ناخوندیتوب پایله ده)، خرابه عامه روغتیا یا ټولنه او ناوړه پاملرنیز چاپیریال او یا هم د کورنۍ او ټولني په کچه، روغتیايي خدماتو ته ناکافي لاسرسی دی. دغه بنيادي علتونه، پخپل وار سره د نورو اساسي علتونو زیربنه دي چې عبارت دي له: بشري، ساختماني، طبیعي او اقتصادي سرچینې، سیاسي، فرهنګي او امنیتي موضوعات، رسمي او

غير رسمي زیربناوي او د خلکو بیخایه کیدنه (جبري یا غیر جبري) او د خلکو په کډوالیدنه بندیز لگول دي. د تغذیې د پروگرام لپاره په ټولو شرایطو کې د خوارخواکي پر لاملونو پوهاوی تر لاسه کول یو اړین کار دی. د خوارخواکي د علتونو په اړه معلومات د لومړنیو یا ثانوي منابعو څخه لاسته راټلای شي لکه: د تغذیې او روغتیا موجوده مالومات، تحقیقاتي راپورونه، وړاندني خبرتیايي معلومات، د روغتیايي مرکزونو سوانح، د غذایی خوندیتوب راپورونه او د ټولني خیریه ډلې، چې دواړه-کمي او کیفي مالومات پکې شامل دي. د تغذیې د ارزونې پوښتنپاڼه په څلورمه ضمیمه کې شته.

2- پریکړه، باید د خوارخواکي په ټولو دري ممکنه بنیادي علتونو په پیژندنې او همدارنگه د انټروپومتریکو سروی گانو د پایلو پر بنسټ تر سره شي. خو په هر حال، په یو شدید ناورین کې، په لویه کچه د خوراکتوکو د ویشني پریکړه باید د انټروپومتریکو سرویگانو پایلو ته، چې له دریو اوونیو څخه زیات وخت ته اړتیا ولري، منتظره نکړای شي. خو په هر حال، د خوارخواکي د سمون لپاره د غبرگونونو پریکړو سره باید د انټروپومتریکو سرویگانو مالومات مرستندوی واوسي.

3- *انټروپومتریکی سرویگاني* د خوارخواکي د خپریدو د کچې یو تخمین وړاندې کوي. تر ټولو منل شوي لاره یي داده، چې د خوارخواکي په هغو ماشومانو کې چې عمر ونه یي 6 او 59 میاشتو ترمنځ وي، د نورو ټولو ماشومانو په استازیتوب، وڅیړل شي. که څه هم بنیايي نورې ډلې په زیاته پیمانې اغیزمنې شوي وي یا ډیر زیات تغذیوي خطر سره مخ شي. که خبره داسې وي، نو ددغو ډلو وضعیت باید وارزول شي، که څه هم دا یو څه ستونزمنه چاره وي. اندازه یي کیدای شي چې جنجالي وي (پنځمه ضمیمه وگورئ). نړیوالو لارښوونو دا مشروطه کړې چې د سرویگانو لپاره نمونوي بیلگه وکارول شي او له ملي لارښوونو سره یي ترنه، د راپور ورکولو پرتله بیزتوب او همغږی ته ښه والی وربښي. چیرته چې د تغذیې د حالت لپاره نمونوي مالومات لاسته راټلای شي، دا مالومات د یوې انفرادي واقعي څخه گټور دي. د یوې انټروپومتریکی سروی په جریان کې د یوه متفاوت نمونوي چوکاټ څخه په استفادې سره کیدای شي چې د معافیت ورکولو د پوښنې او د مرینې پخواني ارقام، راټول او په ښه ډول لاسته راوړل شي. راپورونه تل باید د خوارخواکي احتمالي علتونه، تشریح کړي او تغذیوي پرسوب (edema) باید په جلا ډول راپور شي.

4- *د مایکرونوترینت کموالی:* که چیرې خلک، د ناورین څخه مخکې د ویتامین A، آیوډین یا د اوسپني په کموالي اخته وي، نو بنیايي دا مسئله د ناورین په جریان کې هم د یوې ستونزې په توگه پاتې شي. کله چې د روغتیا او د غذایی مصونیت د وضعیت ارزونه د کوچنیو خوراکتوکو د کمښت خطر په گوته کړي، نو د ځانگړو کمښتونو د مقداریت د ښه والي په موخه باید گامونه اوچت شي (په ۱۳۷ مخ کې د عمومي تغذیوي ملاتړ لومړی معیار او په ۱۵۲ مخ کې د خوارخواکي د سمون دریم معیار وگورئ).

غذایي مصنُونیت

د غذایی خونديتوب د څیرني او ارزوني
معیار، ۱۱۱ مخ وگورئ

لومړی معیار
عمومي غذایی خونديتوب

دوهم معیار
لومړنی تولید

دریم معیار
عاید او کار

څلورم معیار
مارکیټونو ته لاسرسی

لومړی ضمیمه: د غذایی خونديتوب د راپور ورکولو او میتودولژی پوښتنپاڼه

دوهمه ضمیمه: د غذایی خونديتوب د څیرني پوښتنپاڼه

دریمه ضمیمه: د غذایی خونديتوب غیرگونونه

نهمه ضمیمه: ریفرینسونه

2- د غذايي خونديتوب حد اقل معيارونه

خوراكي خونديتوب؛ خوراكي توکو ته لاس رسی (د هغو د پيدا کولو په گډون)، د خوراكي توکو پوره اكماليدل، او يا هم هغه ته لاس رسی، د هغو د اكماليدني ثبات او د اړتيا پرمهال هغه ته لاس رسی په ځان کې رانغاړي. همدا راز خوراكي خونديتوب، د خوراكي توکو څرنگوالی، خوند، خونديتوب، مصرف، او له دوی څخه بېولوژيکي گټه اخيستنه تر سيوري لاندې راولي.

پر دې سربېره د د خلکو ژوندانه او د خوراكي توکو د نه خونديتوب له امله د هغوي د زيانمنيدنه په پراخه توگه د هغو سرچينو له خوا ټاکل کيږي، چې هغوي يې په واک کې لري او د ناورين پواسطه ځنگه اغيزمنې شوي دي. دا سرچينې له؛ اقتصادي او مالي ملکيتونو (لکه نغدي پيسې، کريډټ، سپماوې او پانگې اچونې) او همدا راز فزيکي، طبيعي، انساني او ټولنيزو مرکزونو څخه عبارت دي. هغو خلکو لپاره چې د ناورين له امله اغيزمن شوي، د هغو سرچينو ساتنه، رغونه او پراختيا، چې ددوی راتلونکي ژوند او خوراكي خونديتوب لپاره اړينه ده، معمولاً له لومړيتوبونو څخه شميرل کيږي. په جگړه ييزو حالاتو کې، نا امنی، او د جگړې گواښ بڼايي په جدي توگه د معيشت فعاليتونه، او بازارونو ته لاسرسی محدودکړي. بڼايي کورنی نيغ په نيغه د شتمنيو د له منځه تللو له امله، چې ترې پاتې شوي، يا ويجاړي شوي، او يا هم د بنکيلو گوندونو له خوا په زور لاندې شوي دي، وکړيږي.

د خوراكي خونديتوب لومړی معيار، چې د څيړنې او ارزونې له معيار څخه چې له 111 مخ څخه پيلیږي، يو داسې عمومي معيار دی، چې په ناورينونو کې د خوراكي مصوونيت د پروگرامونو په ټولو برخو کې؛ د مرستې د ژوندي پاتې کيدو او د ساتنې د اړونده موضوعگانو په گډون، کارول کيږي. پاتې درې معيارونه، د جنسونو او خدماتو په گډون، د توکو د لومړني توليد، د عايد د لاسته راوړلو، کارموندنې او بازارونو ته د لاسرسي په اړه دي. دريمه ضميمه د غذايي خونديتوب د غبرگونونو يوه لړۍ تشریح کوي.

د غذايي خونديتوب په معيارونو کې ځيني ښکاره ورته والی شتون لري په ځانگړې توگه کله چې د غذايي خونديتوب غبرگونه معمولاً څو موخي لري، چې د غذايي خونديتوب په بېلابېلو اړخونو پورې اړه لري، همدارنگه دا مسائل له يوه څخه د ډيرو معيارونو په وسيله تر پوښښ لاندې نيول کيږي (د څښلو د اوبو، د روغتيا، او د سرپنا د معيارونو په گډون). برسیره پر دې، د پروگرامونو داسې يو توازن ته اړتيا ده چې د غذايي خونديتوب ټول معيارونه په کې لاسته راوړل شي. د ناورين غبرگون بايد د موجوده دولتي خدماتو د جوړښت، طرحې او د اوږدمهاله پایداری ملاتړ کونکي او يا بشپړونکي واوسي.

برسیره پر دې، د پروگرامونو داسې يو توازن ته اړتيا ده چې د غذايي خونديتوب ټول معيارونه په کې لاسته راوړل شي. د ناورين غبرگون بايد د موجوده دولتي خدماتو د جوړښت، طرحې او د اوږدمهاله پایداری ملاتړ کونکي او يا بشپړونکي واوسي.

د غذايي خونديتوب لومړی معيار: عمومي غذايي خونديتوب

خلک بايد کافي او مناسبو غذايي او غير غذايي موادو ته په داسې طريقې سره لاسرسی ولري، چې د ژوندي پاتې کيدو لپاره پرې ترلاسه شي، د سرمايي د له منځه تللو څخه يې مخنيوی وشي او د عزت ملاتړ يې وشي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- په هغو سیمو کې چې دخلکو ژوند د غذایی موادو دکمښت له خطر سره مخامخ وي، غبرگونونه باید د خلکو دلومړنیو یا اړینو غذایی ضرورتونو ځواب ویونکي وي. (لومړی لارښوونه وگورئ).
- د ناورینونو په ټولو حالاتو کې، داسې گامونه باید اوچت شي چې د غذایی خوندیتوب څخه ملاتړ، ساتنه او هغه ته وده ورکړي شي. په دې گامونو کې د پانگې او هغو شیانو بیارغونه شامله ده چې د ناورین له امله ویجاړ یا له منځه تللي وي (دویمه لارښوونه وگورئ).
- هغه غبرگونونه چې د غذایی موادو خوندیتوب ساتنه او ملاتړ کوي، د سالمې ارزونې او دځپل شویو خلکو سره ترخبرو اترو د اصل پر بنسټ جوړ شوي.
- غبرگونونه دځپل شویو خلکو دمقابلوې کرنلاري، دهغوي گټې او تاوان ته پوره پاملرنه کوي (دریمه لارښوونه وگورئ).
- په یوه ناورین کې د غذایی خوندیتوب ټولو غبرگونونو لپاره انتقالی او خروجي ستراتیژي جوړې شوې، نشر شوې او په مناسب ډول پلي شوې دي (څلورمه لارښوونه وگورئ).
- کله چې یو غبرگون، د یوې نوې یا بدیل معیشت ستراتیژيگانو ملاتړ کونکي وي، نو ټولي ډلې باید د ضروري پوهې، مهارتونو او خدمتونو په گډون، مناسب ملاتړ ته لاس رسي ولرلای شي (پنځمه لارښوونه وگورئ).
- د غذایی خوندیتوب غبرگونونه باید، په چاپیریال باندې تر ټولو لږې ممکنه منفي اغیزې وښندي (شپږمه لارښوونه وگورئ).
- د گټې اخیستونکو شمیرې باید وڅارل شي، ترڅو په ټولنه کې د بیلابیلو ډلو د لاسرسي او قبولیت کچه وټاکل شي، او د ټول ناورین ځپلي ولس د پوښښ ډاډ، له تبعیض پرته تر لاسه شي (اوومه لارښوونه وگورئ).
- د پروگرامونو د موخو د دوامدارې څارنې تر څنګ، پر اقتصاد، ټولنیزو چارو، معیشت او چاپیریال باندې د غبرگونونو اغیزې باید وڅارل شي (اتمه لارښوونه وگورئ).

لارښوونې

- 1- ژوند ژغورونکو غبرگونونو ته لومړیتوب ورکول: که څه هم د خواړو ویشنه په ناورین کې د خواړو د شدید ناخوندیتوب لپاره یو ډیر معمولي غبرگون کېل کيږي خو د غبرگون ځینې نور ډولونه هم کولای شي چې د خلکو سره د هغوي د خواړو د بیرنیو اړتیاوو په برابرولو کې مرسته وکړي. د ساري په توګه: د کمکي خواړو خرڅول (کله چې

خلك د اخیستلو توان ولري، لیکن د هغوي د اړتیا وړ شیانو کمښت رامنځته شوی وي؛ د په کار گومارلو لارې د پیرلو توان ته وده ورکول؛ (د خواړه -د کار په بدل کې د پروگرام په گډون) او د زیرمه تونونو تشول یا هم د پیپسو ویشنه. په ځانگړي توگه، په بناري ساحو کې د عادي بازارونو بیا رغول او د اقتصادي فعالیتونو بیا ژوندي کول، چې کارموندنه هوسا کوي، بنایي له لومړیتوبونو څخه واوسي. داسې ستراتیژيگاني د خواړو د ویشنی په پرتله ډیرې مناسبې گڼل کېږي، ځکه دا ډول ستراتیژي د خلکو د وقار ساتنه کوي، د معیشت ملاتړ کوي چې په دې اساس ددوي راتلونکي زیانمنیدنه کموي. د بشري خیریه مؤسسو یو مسؤولیت دا دی چې ددې ډاډ تر لاسه کړي چې مشترک غبرگونونه ددې وړتیا لري چې نورې مؤسسې څه کوي، او دا چې ددې ډاډ تر لاسه کړي چې نوموړي غبرگونونه په بشپړه توگه خدمتونه چمتو کوي او که څنگه. د خواړو عمومي ویشنه دې هغه محال باید ترسره شي کله چې ډیره اړتیا ورته لیده شي او له هغه وروسته، څومره ژر چې ممکنه وي، ودرول شي. او باید ډیر ژر متوقف شي. په وړیا ډول د خواړو عمومي ویشنه په لاندې حالاتو کې بنایي مناسب کار نه وي:

- که چیرې په سیمه کې په کافي اندازه خوراکي توکي شتون ولري (او ددې اړتیا لیدل کېږي چې د لاسرسي پر وړاندې، پراته خنډونه په نښه شي)؛
- که چیرې په ځایي توگه د خواړو دکموالي ستونزه د مارکیتونو د سیستمونو په ملاتړ رفع کیدای شي.
- که چیرې ځایي مسائل او کړنلارې د وړیا خوراکتوکو له ویش سره سمون ونه لري.

2- د غذايي خونديتوب ملاتړ، ساتنه او بڼه کول: د غذايي خونديتوب د بڼه ملاتړ لپاره کیدای شي یو لړ غبرگونونه او پلانونه تر لاس لاندې ونيول شي. که څه هم په لنډ مهال کې به دا شونې نه وي چې غذايي خونديتوب په داسې شکل لاسته راوړل شي چې په بشپړ ډول د خلکو د معیشت د ستراتیژي په اساس د لاس ته راوړنې وړ وي، همداراز موجوده ستراتیژي چې د کورنیو د غذايي خونديتوب سره مرسته کوي او هر چیرې چې ممکنه وي، د هغوي د حیثیت ساتنه وکړي نو باید د هغوي څخه په هر ځای کې دفاع او ملاتړو شي. د غذايي خونديتوب غبرگون په قطعي توگه د هغو شتمنیو چې د ناورین په نتیجه کې له منځه تللي د هغوي د بیا لاسته راوړلو لپاره کومه هڅه نه ده، خو دا غبرگون هڅه کوي چې د نورو خرابیو مخنیوی وکړي او د بیارغیدني پروسې ته وده ورکړي.

3- هغه خطرونه چې د مجادلوي ستراتیژيو سره تړلي دي: اکثره مجادلوي ستراتیژي له ځانه سره ځینې زیانونه او ضمني خطرونه هم لري چې کیدای شي د زیانمنیدني د زیاتوالي یو لامل واوسي د ساري په توگه:

- د خوړو په مقدار کې کموالی یا هم د هغو غذايي رژیمونو په کیفیت کې کموالی، چې د روغتیايي یا تغذیوي موخو لپاره کارول کېږي.
- د هر سړي پر سر د ښوونځیو د فیسونو او د روغتیايي پاملرنې په مصارفو کې کموالی هر انسان کمزوری کوي.
- د ډوډی لاسته راوړلو په خاطر، کاسیرتوب، او د کور د باندې اړیکې، وقار یا حیثیت زیانمنوي او په ټولنه کې د انسان ژوند له خطر سره مخامخ کوي او همدارنگه د HIV د سرایت اویا د داسې نورو جنسي خپریدونکو ناروغيو عامل ګرځي.
- د کور د شتمنیو خرڅول ممکن د کورني راتلونکي تولیدي ظرفیت راکښته کړي.
- د پور په بیرته ورکولو کې پاتې راتلل، په راتلونکي کې د بیا کريدت اخیستلو اعتبار په خطر کې اچوي.
- د طبیعي منابعو له حد نه زیاد کارول د طبیعي پانګې د کمښت سبب ګرځي. (د ساري په توګه: له حد نه زیاته کب نیونه، د سون لپاره د لرګیو ټولول او داسې نور)؛
- نا امنه ځایونو ته د کار کولو یا د خواړو یا سونګ د توکو راتولو په موخه، سفر کول، خلك (په ځانګړي توګه ښځې او ماشومان) د حملې له خطر سره مخامخ کوي.
- د ممنوعه کالیو تولید یا تجارت، خلك د ګرفتاری او حبس له خطر سره مخامخ کوي.
- د کورنیو او د میندو- ماشومانو بیلوالی، د ماشوم د پاملرنې او خواړو ځواکي د خرابو معیارونو د منځته راتګ خطر پېښوي.

دا پر مختلونکي او کمزوري کونکي اغيزې پاید وپيژندل شي او د داسې ستراتيژي ګانو شنډولو په خاطر او د شتمنیو د له منځه تللو د مخنیوي لپاره باید مخکې له مخکې ګامونه واخیستل شي. ځینې ټاکلي مجادلوي ستراتيژيګانې چې په ترڅ کې یې خلك ځینو بې مانا ټولنیزو فعالیتونو یا د نه منلو وړ اعمالو تر سره کولو ته اړ ایستل شي، د خلکو عزت ته زیان رسوي. که څه هم په ډیریو ټولنو کې ځینو ستراتيژيګانو ته (د ساري په توګه په سختو شرایطو کې د کار کولو لپاره، بهر ته د کورني د یو غړي استول) د یو عام او د منلو وړ دود په سترګه کتل کېږي.

4- خروجي او انتقالي ستراتيژي: دا ډول ستراتيژي باید د یوه پروګرام څخه مخکې تر څپرني لاندې ونيول شي، په ځانګړي توګه چیرته چې غبرګون اوږد مهاله واوسي، د بیلګې په توګه په وړیا توګه د خدماتو عرضه کول، چې په عادي ډول باید د پیسو په بدل کې لاسته راوړل شي، لکه کريدت یا هم وترنزي خدماتو ته لاسرسی. د پروګرام له تړلو، او یا هم نوي پړاو ته له لیردولو وړاندې باید داسې ښې شتون ولري، چې د حالاتو ښه والی وښايي.

5- پوهې، مهارتونو، او خدمتونو ته لاسرسی: هغه جوړښتونه، چې اړونده خدمتونه برابروي، ددې لپاره چې د پروژې د پایته رسیدو څخه وروسته هم کار ورکړي، مناسب وي، او په ښه توګه وساتل شي، نو باید له ګټې اخیستونکو سره په ګډه طراحی او پلان شي.

ځيني ډلې ځانگړې اړتياوې لري، مثلاً هغه ماشومان، چې د ايډز له کبله يتيمان شوي، بنايي له رپوټ ورکولو، او همدا راز د هغو مهارتونو څخه، چې په کورونو کې ورکول کيږي بې برخې شي.

6- د چاپيريال اغيزې: څومره ژر چې شونې وي، بايد د خپلو شويو، او سيمه ييزو خلکو لپاره د توليداتو طبيعي سرچينې وساتل شي. د څېړنې او هر غبرگون د پلان جوړونې پر مهال بايد پر شاوخوا چاپيريال د اغيزو په اړه هرې مسئلې ته پوره پاملرنه وشي. د ساري په توگه، د يوه پنډغالي اوسيدونکي سوند توکو ته اړتيا لري، او دا بنايي هغوي دي ته وهڅوي، چې ډير ژر د سيمه ييزو ځنگلونو پرې کولو ته لاس واچوي. له بلې خوا د لوييا په څېر د داسې خوراکي توکو ویشل، چې د پخولو لپاره ډيرو سوند توکو ته اړتيا لري، چاپيريال په کلکه توگه اغيزمنوي. (په ۱۵۸ مخ کې د خوراکي مرستو د پلان جوړونې دوهم معيار وگورئ).

چيرته چې شونې وي، د غبرگونونو موخې داسې طرح شي، چې د چاپيريال د لا زيانمنيدو مخه ونیول شي. مثلاً د وچکالی پر مهال، سپماييز پروگرامونه په څرخايونو باندې د ژويو د څرخ فشار راټيټوي او د ژوندي پاتې شوو فارمونو لپاره ډير خوراک برابروي.

7- پوښښ، لاسرسی او ملتوب: گټه اخيستونکي او د هغوي دندې او ځانگړتياوې بايد تشریح شي، او د مختلفو ډلو د ونډې اخيستني د کچې تر ارزولو وړاندې، ددوی شمير بايد اټکل شي. (زيانمنو شويو ډلو ته په ډيرې پاملرنې سره). برخه اخيستنه تر يوه حده د لاسرسي په اسانتيا او برخه والو ته د کړنو د منلو په اساس ټاکل کيږي. که څه هم د غذايي خونديتوب د ځينو غبرگونونو موخه اقتصادي فعاليتونه دي، خو بيا هم، دا غبرگونونه بايد بې تبعيضه وي، او زيانمنيدونکو ډلو ته د لاسرسي مسئله تضمين کړي او همدا راز د ماشومانو په گډون، له تړلو (وابسته) خلکو څخه ساتنه وکړي. بيلابيل مجبوريتونه لکه د کارکولو وړتيا، دکور د چارو د حجم زياتوالی، د کوچنيانو، دوامداره ناروغه يا معيوبو کسانو د ساتني مسوليتونه، دجسمي کمزورۍ او فزيکي محدوديتونو لرل، بنايي د بنځو، معيوبينو او زرو کسانو ونډه اخيستنه محدوده کړي. پدې محدوديتونو باندې بريالي کيدل د هغو فعاليتونو پيژندل دي کوم چې نوموړې ډلې يې ظرفيت ولري يا هم، د مناسبو ملاتړ کونکو پروگرامونو جوړول دي. د هدف ټاکني هغه ميکانيزمونه، چې د خلکو د خوښي په اساس جوړيږي، بايد په ټولنه کې له ټولو ډلو سره د بشپړې سلا مشوري وروسته جوړ شي (په ۳۵ مخ کې د هدف ټاکني معيار وگورئ).

8- څارنه: د پروگرام د دوامداره انتظام ساتلو؛ د ځانگړو فعاليتونو د ودولو د وخت د څرنگوالي، يا د اړتيا وړ نوو پروگرامونو يا پروژو تر لاس لاندې نيولو او د مرستې ورکولو د اړتيا په ټاکلو په خاطر، د عادي څارنې تر څنګ (په ۳۷ او ۴۰ مخونو کې دڅارنې او ارزونې معيارونه وگورئ)، دا هم اړينه ده چې د غذايي خونديتوب وضعيت په لويه کچه وڅارل شي.

له قحطۍ څخه وړاندې د خبردارۍ د سيستمونو په گډون، د غذايي خونديتوب، ځايي او سيمه ييز معلوماتي سيستمونه، د مالوماتو مهمې سرچينې گڼل کيږي.

د غذایی خونديتوب دوهم معيار: لومړنی تولید

د لومړني توليداتو ميکانيزمونه ساتل کيږي او ملاتړ يې کيږي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- د لومړني توليداتو د ملاتړ د هڅو بنسټ، د اړينو خدماتو د پيدا کيدو او هغو ته د لاسرسي په گډون، د توليداتو سيستمونو د پاتې کيدو په څرنگوالي بڼه پوهاوی تشکيلوي (لومړی لارښوونه وگورئ).
- نوې تکنالوژۍ دې يوازي په داسې ځايونو کې وکارول شي، چېرته چې دوی د خوراکتوکو د توليدونکو لخوا، د سيمه ييزو توليدي سيستمونو، د ټولني د کلتور او چاپيريال لخوا منل شوي وي او پوره پوهاوی پرې راغلی وي (دوهمه لارښوونه وگورئ).
- چېرته چې مناسبه وگڼل شي، توليد کوونکو ته د هغوی د توليدي چارو د بني ادارې، پروسس او د خطراتو څخه د ژغورني په موخه يو سلسله خدمات برابر شي (دريمه لارښوونه وگورئ).
- توليدي ځايونه لکه نباتات، د څاريو او دماهيانو پروژې، چې له وخت سره سم کار کوي، د خلکو لخوا منل کيږي او د کيفيت له لحاظه دې د مناسبو نورمونو سره سر ورکړل شي (څلورمه او پنځمه لارښوونه وگورئ).
- د خدماتو او سرچينو ورکول، بايد زيانمنتوب او خطر لا زيات نکړي، د مثال په ډول د نايابو طبيعي سرچينو ته د لاسرسي په خاطر د رقابت منځته راوړل، يا هم موجوده ټولنيزو شبکو ته زيان رسول (شپږمه لارښوونه وگورئ).
- هر وخت چې شونې وي، خام مواد دې له سيمي څخه رانيول شي، خو په دې شرط چې دا کار، سيمه ييز توليدونکي، استفاده کونکي او مارکيتونه اغيزمن نکړي (اوومه لارښوونه وگورئ).
- د غذایی موادو توليدونکي، پروسس کونکي او توزيع کونکي د پروژي لپاره د خامو موادو لاسته راوړلو څخه وروسته، بايد له دې موادو څخه په مناسب ډول استفاده وکړي.
- غبرگونونه، بايد د اړتيا وړ موادو او سرچينو پيژندونکي واوسي او چېرته چې مناسبه وي، هلته يې توزيع کړي.

لارښوونې

- 1- د لومړني توليد پايښت: د دې لپاره چې د خوراكي توکو د توليد ستراتيژۍ پايښت ومومي، داسې بايد طرح شي چې د متوازن پرمختگ او برياليتوب چانس يې ډير وي. لاندیني فکتورونه يا لاملونه زيات برخه پکې لري:

- کافي طبيعي سرچينو ته لاسرسی (زراعتي ځمکي، څرخايونه، اوبه، سيندونه، جهيلونه، ساحلي اوبه او داسي نور). ايکالوژيکي موازنه بايد له خطر سره مخ نشي، د بيلگي په ډول، اوبو ته ورڅيرمه د زراعتي ځمکو له حده زياته کارونه، په زياته پيمانه د ماهيانو بنسکار يا په ځانگړي ډول د بنسار شاوخوا سيمو کي د اوبو ککړول
- د مهارتونو او ظرفيتونو کچه، چي کيدای شي په هغو ټولنو کي چي په جدي ډول ناورين ځپلي وي، ډيري محدودې شي، يا هم له بنووني او روزني څخه د ځينو ډلو محروميدل؛
- په موجوده توليدي ساحو کي او په موسمي ډول په کرهنيزو برخو کي، خلکو ته د کار کولو د زميني پيدا کيدل.
- ټولنيزو سرچينو ته لاسرسی او د اړونده خدمتونو (مالي، وترنري، او کرهنيزي پراختيا) څرنگوالی او پوښښ، چي کيدای شي د دولتي مؤسساتو يا نورو ارگانونو لخوا برابر شي.
- ځانگړو فعاليتونو، يا هم اغيزمن شوو ډلو لپاره د کار کولو حق ته قانوني بڼه ورکول لکه د سون لپاره د لرگيو په راټولولو څارنه يا هم د کډوالو د کار کولو پر حق، سترگي پټول.
- د وسله والو نښتو، ترانسپورتي جوړښتونو د ويجاړوني، ماینونو، د بريدونو او يا هم د بانديتيزم (لارنيوني) له امله د پيښ شوي امنيتي گواښ منځته راتگ.
- توليد، بايد دنورو خلکو، ژوند ژغورونکو طبيعي سرچينو، مثلاً اوبو ته لاسرسی اغيزمن نکړي.

2- تکنالوژيکي پرمختيا: د نوي تکنالوژي اصطلاح، دلته د تقويه شوو تخمونو، يا د کورنيو حيواناتو د مختلفو ډولونو د موجوديت، او يا هم د نويو وسايلو او انبارونو (سري) د پيداښت مفاهيمو ته ويل کيږي. نو په دې اساس څومره چي ممکنه وي، لومړني توليدات بايد له پورتنيو يادو شوو برخو سره نيردي تړاو ولري او يا هم ملي پرمختيايي پلانونو سره اړخ ولگوي. نوي تکنالوژي، يوازي هغه وخت بايد د يوناورين پرمحال برابري شي، کله چي دوی په سيمه کي ازمويل شوی وي او يا د خلکو له خوا په بڼه سترگه ورته کتل کيږي. کله چي نوي تکنالوژي میدان ته راودانگي، نو بايد په بڼه ډول د خلکو د سلامشوري، لارښووني، روزني او نورو اړونده ملاتړونو څخه برخمنې شي. ددې مسئلي د بڼه پلي کيدو لپاره بايد د دولتي مؤسساتو، انجيوگانو او نورو برخو ظرفيت، وڅيرل شي او که اړين وي، دا ظرفيت لوړ کړای شي.

3- د انتخاب تقويه کول: د هغو مداخلاتو مثالونه چي د توليدکونکو لپاره د انتخاب ډير بڼه چانس برابروي عبارت دي له: د نغډو پيسو يا کريدټ ورکول، توليدي امتيازات او د تخمونو نندارتونونه، چي کروندگر ددې جوگه کړي، چي پخپله تخم خوښ کړي. توليد بايد منفي تغذيوي اغيزي ونلري، لکه د غذايي موادو پر ځای د تجارتي محصولاتو کرنه.

دوچکالي پرمهال، لبنیات جوړونکو ته د غذایی مرستې پر ځای، دوی ته د څارویو د وښو ورکړه، کولای شي په مستقیم ډول ددوی پر تغذیوي وضعیت مثبت اغیزه ولري.

4- ښه موقع او منل کیل: تخمونه، وسایل، کیمیاوي سره، اهلي څاروي، دکب نیولو وسایل، دښکاروسایل، دقرضي ورکړه، د کریدت آسانتیاوي، د مارکیټ مالومات، د ترانسپورت اسانتیاوي او داسې نور، د تولیدي خدماتو بیلگي دي. کرهڼیز او وترنري خدمات باید په خپل وخت سره په داسې شکل سره ورکړل شي تر څو د اړونده حیواني او کرهڼیزو فصلونو سره سمون ولري، د بیلگي په توگه تخمونه او وسایل باید مخکې له کرهڼیز فصل څخه خلکو ته ورکړل شي. دوچکالي پرمحال، دڅارویو بیړني ایستنه باید ددوی د زیاتي مړینې څخه تر مخه تر سره شي، او بیرته راستنیدنه یې هم په داسې شکل وي چې د ښه والي ډاډ تر لاسه شوی وي، مثلاً د څو وربنتونو څخه وروسته.

5- تخمونه: د ځایي تخمونو کارونې ته باید لومړیتوب ورکړل شي، تر څو کروندگر وکولای شي، د ښه کیفیت لاسته راوړلو لپاره خپل معیارونه وکاروي. دا بیلابیل سیمه ییز تخمونه باید د بزگرانو او ځایي کرهڼیزو کارکونکو لخوا ومنل شي. تخمونه باید د ځایي چاپیریال سره توافقی او د آفتونو په مقابل کې مقاومت ولري. هغه تخمونه چې له بهر څخه راوړل شوي وي، لومړی باید تصدیق شي او په ځایي شرایطو کې و ازمویل شي.

مختلط تخمونه هغه محال مناسب دي چې بزگران له هغه سره آشنایي او د کرلو تجربه یې ولري. دا کار یوازې هغه وخت ممکن دی چې د خلکو سره په سلا مشورې تر سره شي. کله چې تخمونه په وړیا ډول کروندگرو ته ورکړل شي، نو دوی، اصلاح شوو تخمونو ته ترجیح ورکوي ځکه چې د ځایي تخمونو بیه لوړه وي. د اصلاح شوو تخمونو د ویش څخه مخکې له مخکې، باید اړونده حکومتي پالیسي په نظر کې ونیول شي. په جینیټیکي (وراثتي) ډول اصلاح شوي تخمونه تر هغه وخته چې د ملي ادارو او یا نورو چارواکو لخوا تصدیق شوي نه وي، باید ونه ویشل شي.

6- پر کلیوال ژوندانه اغیزې: د لومړنیو خوراکي توکو تولیدبه هلته نا شونې وي، کله چې د اساسي طبیعي زیرمو کموالی منځته راغلی وي. که چیرې تولید، په داسې شکل سره پیاوړی کړای شي چې په ځایي ډول پیدا کیدونکو طبیعي سرچینو ته د خلکو لاسرسي زیات کړي او یا تغیر پکې راولي، نو دا مسئله کیدای شي چې د خلکو په منځ کې ستونزې راوپاروي او همدارنگه اوبو او نورو اړتیاوو ته لاسرسي زیانمنوي. د مالي مرستو ویشل، لکه اعانه یا قرضه باید په ډیرې پاملرنې سره ترسره شي، ځکه کیدای شي دا هم د ځایي نا امنی خطر زیات کړي (په ۱۳۰ مخ کې د غذایی خونديتوب د دریم معیار پنځمه لارښوونه وگورئ). سربیره پر دې، د خدماتو وړیا ویشنه کولای شي، د ټولنیز ملاتړ او بیا ویشني دودیز میکانیزمونه زیانمن کړي.

7- په سیمه ییز ډول د وسایلو رانیول: څومره چې ممکنه وي، د خوراکتوکو د تولید لپاره د وسایلو او خدماتو لکه د څارویو روغتیايي خدمات، تخمونه او داسې نورو، رانیول باید د موجوده داخلي سرچینو څخه په استفادې ترسره شي. په هر حال مخکې له دې چې په

سیمه بیز ډول، خریداریو ته ادامه ورکړو، باید پر مارکیټ، د داسې خریداریو اغیزې په پام کې ونیول شي، د بیلگې په توګه د کمیابو موادو د بیې لوریدنه.

8- د څارنې د میتود کارول: د پروسی (بهیر) او خوراکتوکو د تولید، پروسس او ویش، شاخصونه کیدای شي چې تخمین شي، مثلاً څومره مخکه کرل شوي، د کرل شوي تخم کیفیت په هر هکتار کې، حاصل، په هر بوتې کې د وړو شمیر او داسې نور. ددې مسئلې کره کول ډیر مهم دي چې تولیدکونکي د پروژې، او وسایلو څخه څرنګه ګټه اخلي، مثلاً دوی عملاً، هغه تخمونه چې دوی ته ورکړل شوي، کړي او هغه وسایل، کیمیاوي سره، د کب نیول جالونه او نور وسایل، په سمه توګه کاروي که څنګه. د تولیدي وسایلو کیفیت ته هم باید پاملرنه وشي، چې د تولید کونکو د خوښې او منلو وړ وي. د ارزونې یو مهم ټکی دادی چې په دې پوه شو چې دې پروژې د کورنیو لپاره د ډوډی برابرولو پر مسئلې څومره اغیز بندلای دی، د بیلگې په توګه دکورني دخوراکي توکو ذخیره، دمصرف شویوخوروکیفیت او کمیت یا د هغو خوراکتوکو مقدار چې ددغو کورنیو په واسطه خرڅ شوي دي یا بل چا ته ورکړل شوي وي. کله چې پروژه غواړي تر څو د یو ځانګړي خوراکتوکي لکه د کبانو یا نورو حیواني تولیداتو یا هم د ډیرو پروتین لرونکو سبو په تولید کې زیاتوالی راولي، نو باید دکورنیو پواسطه، ددغو توکو د مصرف په اړه څیړنه تر سره شي. د داسې ډول ارزونو پایلې، د تغذیوي سرویګانو لپاره مهمه مرستندویه مواد ګڼل کیږي (د تغذیوي حالت لپاره، د روغتیا او پاملرنې ځانګړنو ته هم باید پاملرنه وشي).

9- د خدماتو منفي یا نا اټکل شوي اغیزې: دمثال په توګه، په رارسیدونکو کرنیزو فصلونو کې، د کارګرو په شمیر کې د بدلونونو اغیزې، د بدیلو یا شته مجادلوي ستراتیژيګانو د غیرګونونو اغیزې (مثلاً د کارګرانو په کاري ساحه کې د بدلونونو رامنځته کیدل)، د بنځو د کار کولو مسئله او د ماشوم په پاملرنه کې یې اغیزې، بنوونځیو ته تګ، او پر بنوونې او روزنې باندې یې اغیزې، مخکو او نورو اړینو سرچینو ته د لاسرسي په خاطر د خطرونو په غاړه اخیستل.

د غذایی خوندیتوب دریم معیار: عاید او کارموندنه

چیرته چې د کورنیو لپاره د عاید او کارموندنې د ستراتیژيګانو پلي کول شوني وي، خلک د عاید لاسته راوړلو لپاره بنو فرصتونو ته لاسرسی پیدا کولای شي، چې په دې ترتیب هم بنه حق الزحمه لاسته راځي او هم د غذایی خوندیتوب سره مرسته کیدای شي، پرته له دې چې هغه سرچینې، چې کورنی پرې متکي دي، په خطر کې واچول شي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

• د کاري فعالیتونو، د حق الزحمې د ډول او د پروژې د تخنیکي پلي کیدنې د شونتیا په

اړه، د پروژې پریکړې، د ځایي بشري منابعو د ظرفیتونو د بنې پیژندنې، د

مارکیټ او اقتصادي وضعیت د ارزونې او د اړونده مهارتونو او روزنو د اړتیاوو د

تقاضا او پوره کولو د تحلیل پر بنسټ ولاری دي (لومړۍ او دوهمه لارښوونه وگورئ).

- هغه غبرگونونه چې د کارکولو یا عاید لاسته راوړلو فرصتونه برابر وي، باید په تخيکي ډول د پلي کیدو امکانیت یې شونې وي او ټول اړین خدمات په خپل وخت سره د لاسرسي وړ وي. د امکان په صورت کې همدغه غبرگونونه، دنورو د غذایی خونديتوب سره د مرستې، ساتنې او یا هم د چاپیریال په ساتنه کې مرسته کولای شي.
- د حق الزحمې اندازه باید د منلو وړ وي، او د مزدورانو مزد باید سملاسي، په منظمه توګه او په خپل وخت سره ورکړل شي. د غذایی نا خونديتوب په شدیدو حالاتو کې، ښایي دې ته اړتیا پیدا شي، چې ددوی مزد مخکې له مخکې ورکړل شي (دریمه لارښوونه وگورئ).
- داسې کرنلاري تر لاس لاندې ونيول شي، چې په پایله کې یې خوندي او امن کاري چاپیریال رامنځته شي (څلورمه لارښوونه وگورئ).
- په هغو پروژو کې چې زیاتې پیسې مصرفیږي، داسې ګامونه باید اوچت شي چې د فساد او ناامنی څخه مخنیوی وشي (پنځمه لارښوونه وگورئ).
- هغه غبرگونونه، چې د کارکولو فرصتونه برابر وي، باید پر کورنیو د پاملرنې د مسئولیتونو ملاتړ وکړي او خوندي یې وساتي. دا غبرگونونه باید پر ځایي چاپیریال منفي اغیزې ونه ښکاري او د خلکو د عادي ژوند په چارو کې لاسوهنه ونکړي (شپږمه لارښوونه وگورئ).
- دکورنیو د چارو اداره او د اجوري (پیسې یا خوراکتوکي) مالي بخشش یا قرضي ورکول، باید ښه وڅیړل شي او دا ثابت شي چې دا کارونه د یوې کورنۍ د ټولو غړو د غذایی خونديتوب له مسئلې سره مرسته کوي (اوومه لارښوونه وگورئ).

لارښوونې

1. د **ابتکاراتو سموالی**: د سمو فعالیتونو د په ګوته کولو او د پروژې د طرحې په هلکه، باید د انساني سرچینو څخه اعظمي ګټه واخیستل شي. څومره چې ممکنه وي، د (ډوډۍ-دکار په بدل کې) او (پیسې- د کار په بدل کې)، پروګرامونه باید د ونډه اخیستونکو غړو پونو لخوا وټاکل شي او له دوی سره په ګډه پلان شي. په هغو ځایونو کې چې په زیاته پیمانه بیخایه شوي خلک (کډوال یا داخلي بیخایه شوي) شتون ولري، دوی ته د کارموندني فرصتونه، باید له ځایي خلکو څخه زیات برابر کړای شي. په ځینو حالاتو کې، د کارموندني فرصتونه باید دواړو خواوو ته برابر شي. ددې لپاره چې دا جوته شي چې د غذایی خونديتوب د ملاتړ لپاره د قرضي ورکولو د خدماتو کوم شکل ښه کار ورکوي، نو د کورنیو

د چارو پر ادارې او د پیسو څخه د استفادې بڼه پوهاوی په کار دی (همدارنگه د غذایی خوندیتوب دوهم معیار وگورئ).

2. اجوري د ورکړې څرنگوالی: حق الزحمه کیدای شي چې نغدي پیسې، خوراکتوکي یا دا دواړه واوسي او باید د غذایی نا خوندیتوب سره مخ کورنیو د اړتیاوو په رفع کولو کې مرسته وکړي. د معاش پر ځای، د ورځنۍ حق الزحمې ورکړه، کولای شي چې خلک هغه دندې چې گټورې ورته تمامیږي، ترسره کړي. د کار په بدل کې خلکو ته د پیسو ورکولو (CFW) پر ځای د خوړو ورکولو (FFW) ته دې په هغه ځایونو کې ترجیح ورکړل شي، چیرته چې خوراکي توکي په کمه پیمانه پیدا کيږي او یا مارکیټونه کمزوري یا بې نظمه وي. همدارنگه، د کار په بدل کې د خوړو ورکړه (FFW) په هغه ځایونو کې هم بڼه ده، چیرته چې بڼې د پیسو په پرتله په خوراکي توکو ډیر کنټرول ولري. د کار په بدل کې د پیسو ورکړه (CFW) بیا په هغه ځای کې بڼه ده، چیرته چې په ځایي ډول، په مارکیټونو کې خواړه پیدا کيږي، او د پیسو د بدلولو خوندي اسانتیاوې شتون ولري. د خلکو د خریدارۍ اړتیاوې، او د پیسو یا د خوړو او یا هم دنورو اړتیاوو اغیزې (لکه بڼوونځي کې د برخې اخیستو مسئله، روغتیايي خدماتو ته لاسرسی، ټولنیز دودونه) باید په نظر کې ونیول شي. د اجوري د ورکړې نوعیت او کچه باید په جلا جلا ډول د زمان او مکان په پام کې نیولو او د پیسو او خوړو د سرچینو د پیدا کیدلو پر اساس د پورتنیو مطالبو په پام کې نیولو سره ترسره شي.

3. تادیه: د اجوري اندازه باید د خوراک له پلوه د ناخوندي خلکو د اړتیاوو او په ځایي ډول د د کار نرخ په پام کې نیولو پر اساس وټاکل شي. که څه هم د اجوري د څومره والي په اړه کوم نړیوال لارښوود نشته، لاکن که چیرې دا اجوره د یو شخص یوازینی عاید واوسي، نو د خوراکتوکو نرخ په ځایي مارکیټونو کې باید په نظر کې ونیول شي. په پروگرام کې د ونډې اخیستنې هغه عاید چې یو شخص یې د اجوري په بڼه لاسته راوړي، باید له هغه مقدار پیسو څخه زیات واوسي چې ده به، په بل ځای کې د کار کولو په نتیجه کې لاسته راوړي وای. دا مسئله په FFW (خواړه د کار په بدل کې)، CFW (پیسې د کار په بدل کې) او همدا رنگه کریدت، د تجارت شروع کولو او داسې نورو باندې د تطبیق وړ ده. د عاید د لاسته راوړني فرصتونه، باید عاید د سرچینو لړۍ غښتلي کړي، نه دا چې د شته عایداتې سرچینو ځای ونیسي. اجوره باید د کار کولو پر نرخ یا مارکیټ بده اغیزه ونه بڼدي، مثلاً په بازار کې د ټولو شته کارگرانو راټولول، د روزمزدۍ د نرخ خرابول یا اړینو عامه خدمتونو ته زیان رسول.

4. د کاري چاپیریال خطرونه: له خطر څخه ډک کاري چاپیریال نه باید، د خطرونو د راکمولو لپاره د عملي کړنلارو یا د زخمونو د درملنې له لارې، ډډه وشي مثلاً دوی ته د خطر یادونه کول، د لومړنیو مرستو سیټ او یا د محافظتي کالیو د ورکولو له لارې مخنیوی وشي. په دې کړنلارو کې کیدای شي چې د HIV څخه د مخنیوي کونکي تدابیر هم شامل وي.

5. **د ناامنی او انحراف خطر:** د پیسو توزیع، د ساري په توګه د قرضي یا د کار د اجوري په بڼه، د پروګرام کارکونکو او د پیسو اخیستونکو ته امنیتي ګواښ رامنځته کولای شي. د دواړو ډلو د امنیتي خطرونو په هکله، باید یوه موازنه رامنځته شي، او یو سلسله مسائل تر څیرني لاندې ونيول شي. د پیسو اخیستونکو د خونديتوب او لاسرسي د اسانتیا لپاره، د پیسو د توزیع کولو ځای، څومره چې ممکن وي، ددوی اوسیدنځایونو ته نیردې واوسي. مثلاً په بیلابیلو ځایونو کې د پیسو توزیع کول، که څه هم دا کار پخپل وار سره د پروګرام کارکونکو ته خطر رامنځته کولای شي. که چیرې د اداري فساد او مالي انحراف کچه ډیره لوړه وازول شي، نو د کار په بدل کې د پیسو د ورکړې پر ځای دې خواړه ورکړل شي.

6. **د پاملرنې مسؤولیتونه او معیشت:** د عاید د لاسته راوړلو له فرصتونو څخه ګټه اخیستنه بایدد ماشوم د پاملرنې او نور مسؤولیتونه اغیزمن نکړي، چې دا مسئله پخپل وار سره د خوارځواکۍ د رامنځته کېدو خطر زیاتوي. د پروګرامونو د جوړولو په وخت کې بنایي دا اړینه واوسي چې د کار پر مهال، پاملرنه کونکي استخدام شي یا د پاملرنې اسانتیاوې برابرې کړای شي (په ۱۴۰ مخ کې د عمومي تغذیوي ملاتړ دوهم معیار وګورئ). غبرګونونه باید داسې نه وي چې نورو فرصتونو ته لاسرسی اغیزمن کړي لکه نورو ځایونو کې کار کول، بسوونه او روزنه. او یا دا چې هغه تولیدي سرچینې چې کورنیو له پخوا څخه درلودلې، منحرفې کړي.

7. **له اجوري څخه د کار اخیستلو څرنګوالی:** د مناسبې اجوري مانا داده چې هغه عاید چې لاسته راځي، باید د غذايي خونديتوب لپاره د اړینو سرچینو سره مرستندوی واوسي. د کورنیو د پیسو او خوراکتوکو د کارونې پر مسئلې (د کورنۍ د ننه او بهر، کارونې په ګډون) باید بڼه پوهاوی تر لاسه شي د ساري په توګه د پیسو د توزیع طریقه بنایي شته فشارونه کم یا زیات کړي، نو په دې ترتیب سره د کورنیو د غړو تغذیه یا ددوی غذايي خونديتوب اغیزمنولای شي. هغه غبرګونونه چې په ترڅ کې یې خلکو ته عاید لاسته ورځي، اکثراً د غذايي خونديتوب له نظره څو ډوله اغیزې لرلای شي مثلاً کیدای شي چې د ټولني پر کچه، پر سرچینو باندې اغیزه لرل چې دا مسئله پخپل وار سره کولای شي غذايي خونديتوب اغیزمن کړي. د بیلګې په توګه د سرکونو بیا رغول بنایي وکولای شي چې د خلکو لاسرسي مارکیتونو او روغتیايي خدماتو ته اسانه کړي، لاکن د اوبو لګولو د سیستم بیا رغونه بیاکولای شي چې د تولیداتو په غښتلي کولو کې بڼه رول ولوبوي.

د غذايي خونديتوب څلورم معیار: مارکیتونو ته لاسرسي

د تولیدونکو، مصرف کونکو او تجارانو په حیث، د مارکیت اجناسو او خدمتونو ته د خلکو خوندي لاسرسي، باید وسائل شي او وده ورکړل شي.

کلیدی شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- د غذایی خوندیتوب د غبرگونونو د طرح کولو اساس، پر خایي مارکیتونو او اقتصادي سیستم بڼه پوهاوی دی، چې په دې ترتیب چیرته چې اړتیا ورته ولیدل شي، د مدافعي د سیستم د ودې ورکولو او د تگلارې بدلولو لپاره هم کارپري (لومړی او دوهمه لارښوونه وگورئ).
- تولیدونکي او مصرف کوونکي په فزیکي او اقتصادي ډول، هغو عملیاتي مارکیتونو ته چې د اساسي اقلامو، د بڼه نرخ لرونکو خوراکتوکو په ګډون، منظم تدارک ولري، لاسرسی لري (دریمه لارښوونه وگورئ).
- چیرته چې ممکنه وي، د غذایی موادو د رانیولو او توزیع کولو په ګډون، پر خایي مارکیتونو او د مارکیتونو پر تدارک کونکو، د غذایی خوندیتوب د غبرگونونو منفي اغيزي کمې کړای شي (څلورمه لارښوونه وگورئ).
- د بازار د نرخونو په اړه او د توکو د پیدا کیدلو په هکله، مثلاً د مارکیت د کار کولو او د هغوی د تگلارو په هکله په زیاته پیمانه مالومات او په خایي ډول خبرتیاوي برابري شي (پنځمه لارښوونه وگورئ).
- اساسي خوراکتوکو او نور اړتیاوړ اقلامو ته لاسرسی ممکن وي (شپږمه لارښوونه وگورئ).
- په موسمي او نور غیر نورمال ډولونو سره د اقلامو د بیې انفلاسیون یا لوړیدلو منفي اغيزي رابښکته شي (اوومه لارښوونه وگورئ).

لارښوونې

1. د مارکیت ارزونه: دا مسئله، چې مارکیتونه څو ډوله دي، مثلاً خایي، سیمه ییز، ملي – او دا چې دوی له یو بل سره څرنگه تړلي دي، باید وارزول شي. د حساسو یا زیانمنیدونکو ډلو په ګډون، فعال مارکیت ته د ټولو اغیزمنو ګروپونو لاسرسی ته باید پاملرنه وشي. هغه غبرګونونه چې په ترڅ کې یې خوراکتوکي، یا نور شیان لکه تخمونه، کرهڼیز وسایل، د سرپنا مواد او داسې نور خلکو ته ورکول کېږي، باید د مارکیت په ارزونه کې په پام کې ونیول شي. د هر راز خایي تولیداتو رانیول، د خایي تولیدونکو ملاتړ بلل کېږي. واردات، د خایي نرخونو په راتیټولو کې کارنده ونډه درلودلای شي. چیرته چې داسې مواد لکه تخمونه، په ازاد بازار کې نشي تر لاسه کیدلای، که څه هم بزگران یې د

خپلو تدارکاتي سیستمونو څخه لاسته راوړي، خو بیا هم باید په دې سیستمونو او شبکو د باندنیو موادو اغیزو ته پاملرنه وشي.

2. مدافعه: هغه مارکیټونه چې په نړیواله او ملي کچه اقتصادي فعالیتونه تر سره کوي، په ځایي مارکیټونو باندې اغیزه لرلای شي. د بیلگې په توګه د سوداګرۍ او نرخونو د پالیسیو په اړه حکومتی کړنلارې، مارکیټ ته پر لاسرسي او د موادو پر پیدا کېدنه اغیزه لرلای شي. که څه هم په دې اړه څه ترسره کول، د ناورین سره د مبارزې د غبرګونونو له عهدي وتلی کار دی، خو ددې عواملو (فکتورونو) ارزونه اړینه ده، ځکه چې کیدای شي د وضعیت د بڼه والي لپاره د څو مؤسساتو ګډې هڅې، یا د حکومت یا نورو ارګانونو په مقابل کې مدافعه بنایي مثبتې اغیزه ولري.

3. د مارکیټ عرضه او تقاضا: مارکیټ ته د اقتصادي لاسرسي پر مسئله اغیزمن فکتورونه د خریداری قدرت، د مارکیټ نرخونه او موادو ته لاسرسي دي. د دې مسئلې لاسته راوړل، تر ډیره بریده د اساسي اړتیاوو (د خوراکتوکو، اساسي کرهڼیز مواد لکه تخمونه، کرهڼیز وسایل، روغتیايي خدمتونه او داسې نورو په ګډون) او د عایداتي منابعو (د نغدو پیسو، محصولاتو، مالدارۍ، قرضو او داسې نورو په ګډون) تر منځ د تجارتي شته قواعدو پورې اړه لري. د دارايي ګانو ضایع کېدنه هغه وخت رامنځته کیږي، کله چې په تجارتي قواعدو کې خرابوالی، خلک دې ته اړ باسي چې د اساسي اړتیاوړ توکو د رانیولو په خاطر (په لوړ قیمت) خپلې دارايي ګانې (اکثراً په ټیټه بیه) وپلوري. کیدای شي چې نور عوامل (فکتورونه) هم مارکیټ ته لاسرسي اغیزمن کړي لکه سیاسي او ټولنیز چاپیریال، کلتوري او مذهبي دودونه، چې د مشخصو ګروپونو (لکه د لږکیو) لاسرسي محدودوي.

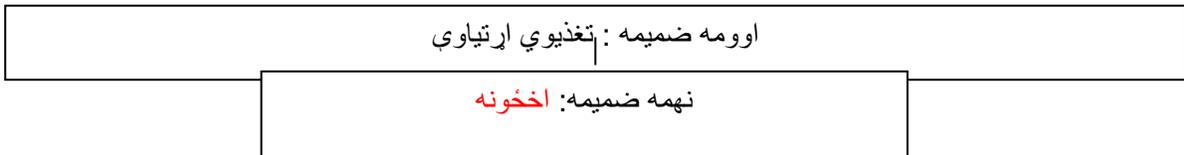
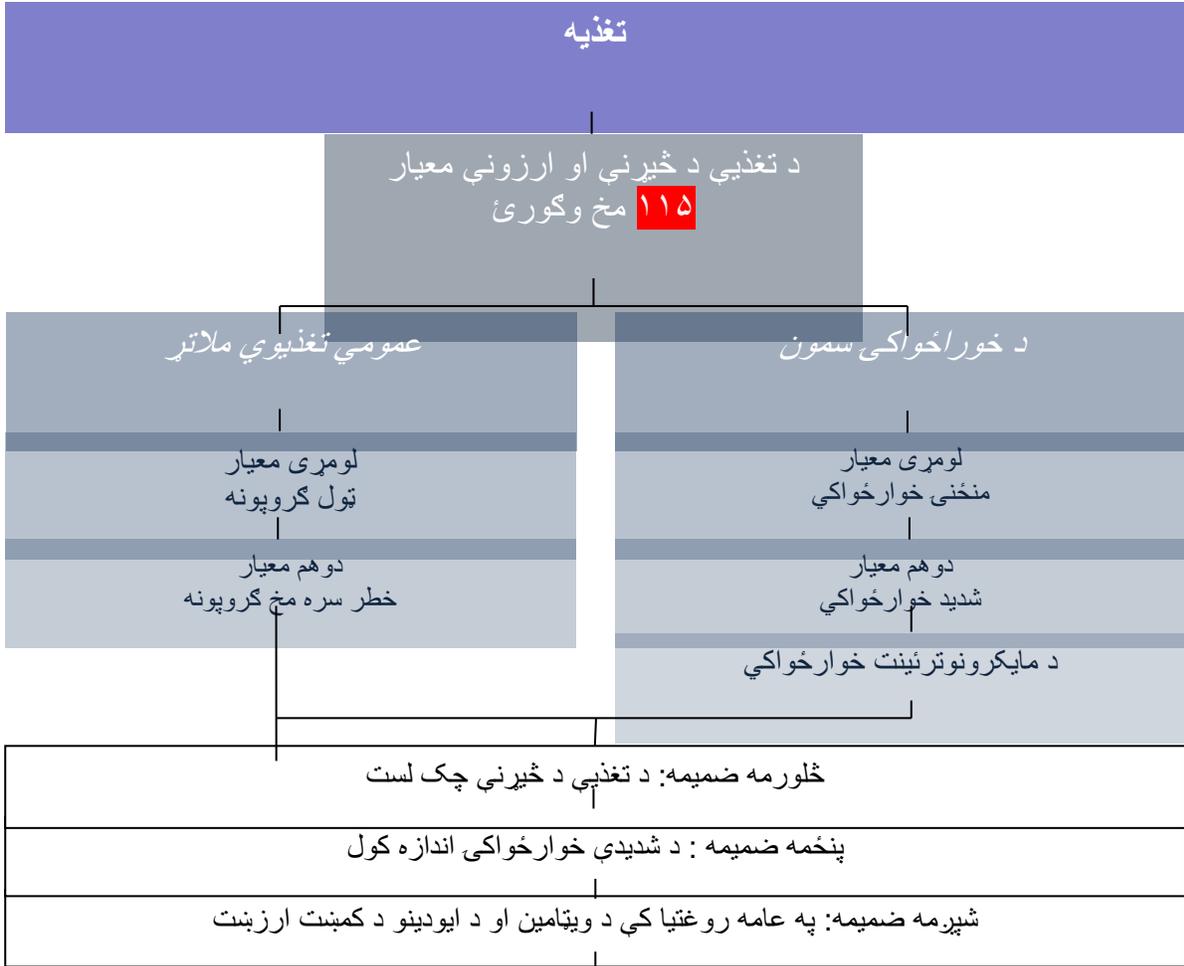
4. د مدخلو/اغیزې: په ځایي کچه د خوراکي موادو، تخمونو او یا نورو موادو رانیول، کولای شي چې ځایي نرخونه لوړ کړي چې دا مسئله د کارونکو په توان او د تولیدونکو په ګټه ده. برعکس، د مرستې لپاره د خوراکتو را واردول کیدای شي چې نرخونه رابښکته کړي او په ځایي ډول د خوراکتوکو پر تولید منفي اغیزه ولري او له خوراکي پلوه د ناخوندي خلکو په شمیره کې زیاتوالی راشي. نو هغه څوک چې د خریداری مسؤلیت لري، باید دا اغیزې وڅاري او حساب پرې وکړي. ددې تر څنګ، د خوراکتوکو ویش کولای شي چې د تجارانو د خریداری ځواک اغیزمن کړي، ځکه چې دا کار د عاید د انتقال یو شکل دی. په بڼه بیه د ځینو موادو خرڅول اسانه کار دی مثلاً د غوړیو خرڅول، د مخلوط شوو خوړو په پرتله. دا مسئله چې مرسته شوي خوراکتوکي د کورنۍ لخوا خوړل کیږي که خرڅیږي، هم کولای شي چې د خریداری قدرت اغیزمن کړي. د خوراکتوکو د مرستې د پروګرام د پراخو اغیزو د کچې تعینولو لپاره د کورنیو د خرڅولو او پیروډلو پر مسئله پوهوي ته اړتیا لري (د خوراکتوکو د مرستې د ادارې دریم معیار هم وګورئ).

5. د مارکیټ شفافې کړنلارې: ځایي تولیدونکي او مصرف کونکي دې ته اړ دي چې د نرخونو د کنټرول او نورو هغو کړنلارو څخه چې عرضه او تقاضا اغیزمنوي، باخبره واوسي. دا کړنلارې کیدای شي، چې د حکومت د نرخونو او مالیاتي کړنلارې، له سیمه ییز

سرحداتو څخه د تيريدونکو موادو په هکله کرنلارو يا د گاوندیو سيمو سره د تجارت د اسانه کولو شکلونه (که څه هم په اکثره جگړه بيزو حالاتو کې الزاماً بنایي پر دغو مسئلو روښانه کرنلاري شتون ونه لري) په بر کې ونيسي.

6. اساسي خوراكي اقلام: د مارکيت د څارني لپاره د څو خوراكي اقلامو ټاکنه پر ځايي خوراكي عادتونو پورې اړه لري، نو په دې اساس، دا اقلام بايد په ځايي ډول وټاکل شي. د کافي مغذي څيري د پلان کولو اصول بايد په سيمه کې د ضروري خوراكي اقلامو د اړتيا پر اساس برابر شي (په ۱۳۷ مخ کې د عمومي غذايي ملاتړ لومړی معيار او په ۱۵۷ مخ کې د غذايي مرستې د پلان کولو لومړی معيار وگورئ).

7. په غير عادي ډول د موسمي نرخونو نوسانات: هم بنایي هغه غريب کروندگر متاثره کړي، چې مجبور وي چې خپل محصولات، کله چې بيبي يې ټيټې وي (د حاصلاتو په وخت کې) خرڅ کړي. بر عکس، هغه مصرف کونکي چې نشي کولای پخپل کم عايد سره د ډيرې مودې خرڅ پوره کړي، په لږ مقدار لاکن ډير ځلو خريداریو متکي کيږي. نو په دې اساس، دوی دې ته اړ ایستل کيږي چې په داسې وختونو کې چې قيمتونه هر څومره لوړ هم وي (مثلاً د وچکالی پر مهال) خوراكي مواد رانيسي. د هغو مداخلو بيلگي چې دا اغيزې راکمي کړي په دې ډول دي: تقويه شوي ترانسپورتي سيستمونه، متنوع خوراكي توليد، او په بېرنيو حالاتو کې د پیسو يا خوراكي توکو انتقالات.



3- په تغذیه کې حد اقل معیارونه

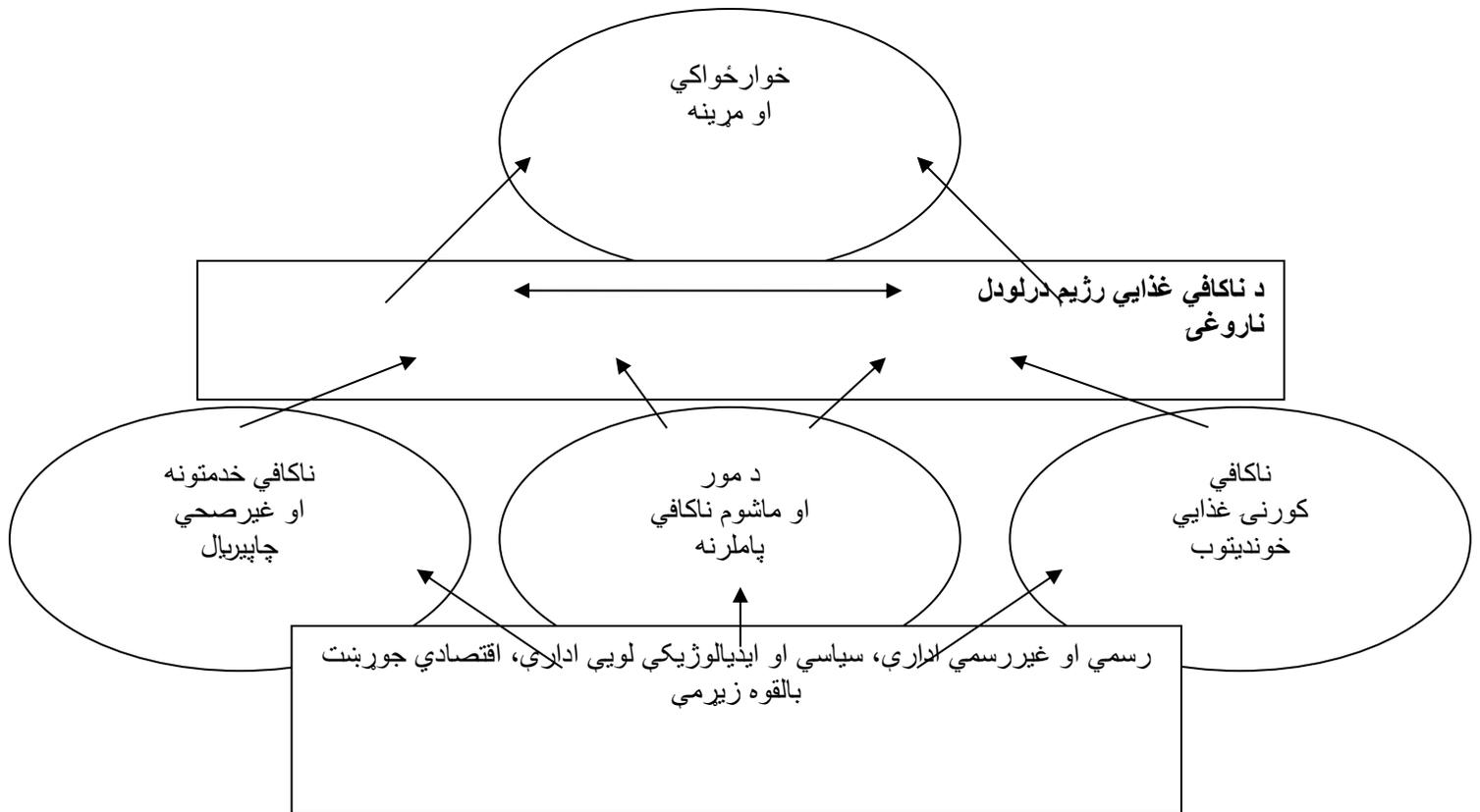
د خوارخواکي تر ټولو عمده لاملونه، ناروغی او یا د ناکافي خوړو اخیسته دي، چې دا مسئله پخپل وار سره، د کورنیو یا د ټولني په کچه د ناکافي خوړو او ناکافي روغتیايي پاملرنې څخه منځته راځي.

د مخنیوي کونکو پروگرامونو هدف دا دی چې د خوارخواکي هغه لاملونه چې د ارزونې په ترڅ کې په گوته شوي وي، ورسره مجادله وشي چې لاندیني مفاهیم په بر کې لري: د خلکو، کافي مقدار اوبا کیفیته خوړو ته خوندي **لاسرسی**، او په خوندي ډول د خوړو جوړولو او له هغو څخه د خوندي استفادې ډاډمنتوب، ددی کره کول چې خلک صحي چاپیریال ته او با کیفیته صحي خدمتونو (دواړه معالجوي او وقایوي) چې د ناروغیو خطر راکموي لاسرسی لري او ددی کره کول چې داسې چاپیریال شتون ولري چې په ترڅ کې یې د خلکو، په تغذیوي لحاظ زیانمنیدونکو ډلو ته پاملرنه صورت نیولای شي. پاملرنه دا مسائل په بر کې لري: کورنیو او د هغه وخت ټولني ته مرسته رسول، او دکورنیو د ټولنیزو، دماغي او فزیکي اړتیاوو ته پاملرنه او ملاتړ یې. د ټولنیزې او چاپیریالیزې پاملرنې ملاتړ د غذایی مرستو او غذایی خونديتوب په معیارونو کې بیان شوی دی، په داسې حال کې چې د خلکو د زیات خطر سره مخ ډلو د پاملرنې او ملاتړ لارښوونې په تغذیوي معیارونو کې بیان شوي دي.

هغه پروگرامونه چې هدف یې د خوارخواکي سمون دی، کیدای شي چې د خوارخواکو وگړو لپاره ځانگړي تغذیوي پروگرامونه، طبي **درملنه** یا مرستندویه پاملرنه په بر کې ولري. د خوراکي مرستې پروگرامونه یوازې هغه وخت باید پلي شي چې کله چې یوه انټروپومټریکه سروې ترسره شوې یا پلان شوې وي. وقایوي تدابیر باید همیشه ددغو پروگرامونو بشپړونکي واوسي.

ددغه څپرکي دوه لومړي معیارونه د هغو تغذیوي مسائلو د پروگرامونو سره سروکار لري چې له خوارخواکي څخه مخنیوی کوي. دا دوه معیارونه باید په گډه له غذایی مرستې او غذایی خونديتوب له معیارونو سره وکارول شي. وروستي درې معیاره هغه پروگرامونه دي چې د خوارخواکي په سمون باندې تمرکز لري.

هغه غبرگونونه چې د خوارخواکي مخنیوی او سمون ترسره کوي، ددی څپرکي او نورو لاندینیو څپرکو د معیارونو لاسته راوړلو ته په کې اړتیا شته: د روغتیايي خدمتونو څپرکي، د اوبو رسونې او حفظالصحي څپرکي او د سرپناه څپرکي. همدارنگه دا پروگرامونه د هغو مشترکو معیارونو، چې په لومړي څپرکي کې په جزئیاتو سره تشریح شوي، لاسته راوړني ته اړ دي (۲۱ مخ وگورئ). په بل عبارت، ددی لپاره چې ټولې هغه ډلې چې د ژوندي پاتې کیدو او د عزت د ساتلو لپاره خونديتوب او ملاتړ ته اړتیا لري، ددوی تغذیوي اړتیاوو ته د پاملرنې لپاره یوازې دا مهمه نده چې د کتاب، ددی څپرکي پر معیارونو اتکا وشي.



د خوارخواکي د لاملونو په ګوته کونکي نظري چوکاټ

i) عمومي تغذیوي ملاتړ

دا برخه د ټولو خلکو او هغو ډلو او گروپونو کوم چې د خوار خواکي د ممکنه زیات خطر سره مخ دي، د اړتیا سره سم د خوړو زېرمې او منابع او د خوړو خدمات په پام کې نیسي. تر هغه پوري چې د خوړو نوموړي اړتیاوي پوره کيږي هر هغه گام او غبرگون چې د خوار خواکي د حالت د بڼه والي په موخه اخیستل کيږي محدود تاثیر به ولري ځکه چې هغه خلک چې شفا یې موندلې ده، بیرته د ناکافي تغذیوي ملاتړ بهیر ته راندنه کيږي، نو په دې اساس د بیا خرابیدو امکان شته.

چیري چې خلک ددوي د خوړو د یو څه او یا ټولي اړتیا د پوره کولو له پاره خوراکي مرستي ته اړتیا لري نو باید د عمومي تغذیوي ملاتړ له لومړي معیار څخه کار واخیستل شي او ددې تر څنګ، د خوراک د مرسته کولو د پلان جوړوني د ۱-۲ معیارونو څخه چې په ۱۵۷-۱۶۰ مخونو کې دي باید کار واخیستل سي او همدارنګه د غیر خوراکي توکو د ۳-۴ معیارونو څخه چې په ۲۳۳-۲۳۶ مخونو کې دي باید کار واخیستل شي.

د عمومي تغذیوي ملاتړ دوهم معیار پر هغو ډلو او گروپونو باندې متمرکز دي کوم چې د خوارخواکي د ډیر خطر سره مخ دي. په هر حال هغه خلک چې د ناورین د ممکنه خطر سره مخ دي، نظر چاپیریال ته توپیر سره لري نو د خطر په هر حالت کې باید ځانګړې ډلې او گروپونه وپېژندل شي.

د عمومي تغذیوي ملاتړ لومړی معیار: ټول گروپونه

د خلکو تغذیوي اړتیاوي برابرې شوي دي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- د خوراکي اړتیاوو د بشپړولو لپاره د خوراک یوه اندازه اومو او اساسي موادو ته لکه حبوباتو ته، د حیواناتو تولید ته او د غوړو زيرمو ته لاسرسی شتون ولري (لومړی لارښوونه وګورئ).
- ویتامن ای، سي او د اوسپني څخه غني خوړو یا قوي خوړو ته او یا هم مناسبو تقویتي خوړو ته لاسرسی موجود دي (دوهمه، دریمه، پنځمه او شپږمه لارښووني وګورئ).

- اکثریت کورونه (تر ۹۰٪ ډیر) و ایوډین لرونکي مالکي ته لاس رسي لري (دوهمه، دريمه او شپږمه لارښوونې وگورئ).
- که د خوړو اساسي او اومه مواد ذرت وي (يو ډول جوار دي) نو د نیاسین (د بیلگي په توگه: منډکي، وچ سوي ماهي او نور) نورو اضافي زېرمو ته لاسرسی موجود دی (دوهمه او دريمه لارښوونې وگورئ).
- که د خوړو اساسي او اومه مواد پالش سوي وریجي وي نو د تیامین (د بیلگي په توگه: منډکي، هگی او نور) نورو اضافي زېرمو ته لاسرسی موجود دي (دوهمه او دريمه لارښوونې وگورئ).
- چیري چي خلک پر ډیر محدود خوراکي رژیم باندې متکي دي نو د رایبوفلاوین کافي زېرمو ته لاسرسی موجود دي (دوهمه او دريمه لارښوونې وگورئ).
- د منځني او د شدیدې درجي خوار ځواکي کچي داسي وي چي يا ثابتې او يا هم مخ پر خور دي (څلورمه لارښوونه وگورئ).
- د سکاروي (scurvy)، پیلاگرا (pellagra)، بيري بيري (beriberi) ناروغيو يا د رایبوفلاوین د کمښت واقعات نشته (پنځمه لارښوونه وگورئ).
- د سترگو د وچوالي (xerophthalmia) او ایوډین د کموالي ناروغيو اندازه په داسي شکل سره وي چي د عامي روغتیا له مخي دومره د ارزښت وړ نه وي (شپږمه لارښوونه وگورئ).

لارښوونې

1. د خوړو اړتیاوې: د خوړو د اړتیاوو لاندینی اټکل چي په اوسط ډول سره د خلکو تغذیوي اړتیاوې په گوته کوي باید له هغو ارقامو سره یو ځای چي په اوومه ضمیمه کي راغلي وکارول شي.

- 2100 کیلو کالوری پر یوه کس په یوه ورځ کي.
- 10 نه تر 12 فیصده ټوله هغه انرژي چي له پروتین څخه لاسته راځي.
- 17 فیصده ټوله هغه انرژي چي له غوړو او شحمیاتو څخه لاسته راځي.

- د تازه او مقوي خوړو له لاري څخه په كافي اندازه د مايكرونوتريننت (كوچني غذايي توکي) اخيستل.

د يادولو وړ ده چې نوموړې اړتياوي او ضروريات يوازي د خوراكي مرستې د پروگرام په ترڅ كې د هغو خلكو د تغذيوې اړتياوو د پوره كولو لپاره دي چې په بشپړ ډول سره پر خوراكي مرستې متكي وي. په هغو حالاتو كې چې خلك خپلې ځينې خوراكي اړتياوي پخپله بشپړولای شي نو په داسې حالاتو كې بايد د خوراك مرسته د څيرنې پر بنسټ، د وضعيت سره سمه عياره شي. د خوراكي څيرو د پلان كولو لپاره په ۱۵۷ مخ كې د خوراكي مرستې د پلان كولو لومړی معيار وگورئ.

2. د مايكرونوتريننت د ناروغيو مخنيوی: كه د نوموړو ناروغيو د مخنيوي شاخصونه ترسره شي، نو بايد په دې اړه د خلكو د مايكرونوتريننت د حالت له خرابوالي څخه د عامه روغتيا د كافي خدماتو په وركولو سره د داسې ناروغيو لكه شری يا سرخكان، ملاريا او پرازيتي انتاناتو څخه مخنيوی وشي (په ۲۷۳ مخ كې د ساري ناروغيو د كنترول معيارونه وگورئ).

د مايكرونوتريننت د كمښت د مخنيوي له پاره انتخابي لاري د غذايي خونديتوب معيارونه دی چې مغذي خوړو ته لاسرسی غښتلی كوي (په ۱۲۴-۱۳۱ مخونو كې د غذايي خونديتوب دوهم او دريم معيارونه وگورئ)، او د تقويه شوو خوړو د لا ښه كولو او يا په بازار كې د توکو د رانيولو له لاري د څيرې د تغذيوې كيفيت لا ښه والی او يا هم د طبي تقويه كونكو د وركولو له لاري هم دا چاره سرته رسيدای شي. د خوراكتوكو د انتقال، زيرمه كولو، پروسس او پخولو په وخت كې د بايد د مايكرونوتريننت ضايعاتو ته پاملرنه وشي. په استثنايي ډول، په هغه ځايونو كې چې په ځايي ډول سره غني مغذي خواړه موجود وي د خوړو د كميت زياتول په هره عمومي څيره كې ددې له پاره چې د خوړو تبادلې زياته كړل شي ښايي په پام كې ونيول شي مگر د بېي اغيزمنتوب او تاثير پر بازار او ماركيټ باندې هم بايد په نظر كې ونيول شي.

3. مايكرونوتريننت ته د لاسرسي څارنه: نوموړي شاخصونه يوازي د خوړو كيفيت په پام كې نيسي نه دا چې د خوړو د كميت پيدا كيدل په پام كې نيسي. د اخيستل شوو خوراكتوك د كميت اندازه كول، د مالوماتو د راټولولو لپاره غير واقعي اړتياوي منځته راوړي. شاخصونه بايد د مختلفو زيرمو څخه د معلومات كارولو له لاري څخه كوم چې د مختلفو طريقو له لاري سره يوځاي شوي وي بايد اندازه او مقياس يې و ټاكل شي. په نوموړو كې ممكن د خوړو څارنه د موجوديت او د هغو استعمال د كورنۍ په سطحه كې شامل وي، او همدارنگه د خوړو د بيو او موجوديت څارنه په ماركيټونو او بازارونو كې، د هر ډول وپشل شوو خوړو څارنه د مغذي مواد له لحاظه، د خوراك د مرسته وپشنې د پلانونو او د هغوي د ثبتولو معاينه كول، د هري خپل سري خوراكي وپشنې ارزيايي كول (دوحشي خوراكتوكو ونډه په ويشل شوو خوراكتو كې) او د خوراك د ساتني او خونديتوب د ارزيايي تنظيم او اداره كول شامل دي. د كورني په سطحه تحليل او تجزيې و خوړو ته د انفرادي لاس رسي پيژندگلوي نه سي كولاې. په كورونو كې د خوړو داخلي

وېشنه ممکن هر وخت عادلانه او منصفانه نه وي او ممکن مستحقي او حساسي ډلي او گروپونه په ځانگړي ډول سره اغيزمن شي، مگر دا په عادي ډول سره نه اندازه کيږي. د وېشنې ميخانیکیتونه (په ۱۶۸ مخ کې د خوراکي مرستې د تنظيم دريم معيار وگورئ)، د مرسته کوونکو خوراکي توکو انتخاب او د اغيزمن سوو خلکو سره خبرې اترې کول په کور کې دننه د خوړو په وېشنه کې مرسته کولای شي.

4. د خوار ځواکي د بيلابيلو درجو تفسیروول: د خوار ځواکي روند يا بهير، کيدای شي چې د روغتيا د مرکز د ثبت او سوانحو په واسطه، د تکراري انټروپومټريکو سرویگانو له لارې، غذايي څار، او د ټولني څخه د ليد يا راپور ترلاسه کولو له لارې څخه وېنول شي. دا ممکن گرانه او ستونزمنه وي چې په پراخه سيمو کې د اوږده مهال له پاره د خوار ځواکي د څار د اندازه نيولو او اټکل له پاره سيستمونه جوړشي، په دې لاره کې تخنيکي ماهرينو ته اړتيا سته. د نوموړي سيستم مصارف او زيان بايد د شته زيرمو په پرتله وسنجول شي. له بشپړوونکو معلوماتي سيستمونو څخه استفاده (لکه د څارنيزو څيړنو) کولای شي د شته منابعو دکارونې يو تر ټولو ښه ميتود واوشي. چيري چې ممکن وي ځايي ادارې او ټولني بايد د څارني په فعاليتونو کې برخه واخلي او همدارنگه د موندونو او کشفیاتو په تفسیر او تعبير کې او د هر ډول څېرگون په پلان او جوړولو کې هم بايد برخه واخلي. ددې مسئلې د تعينولو لپاره چې ايا خوار ځواکي د منلو او زغم وړ سطحې درلودونکي ده که نه، د خلکو، د مړينې د کچې (په ۲۶۰ مخ کې د روغتيا او زيربنا لومړي معيار، دريمه لارښوونه وگورئ)، موسمي نوساناتو، له ناورين څخه مخکې د خوار ځواکي د کچې او د خوار ځواکي د اصلي لاملونو د تعين په گډون، د حالاتو څيړلو ته اړتيا ده.

5. دمايکرونوتريننت د کمبنتونو ايبیديمی: د مايکرونوتريننت د کمبنت څلور ناروغی – سکاروي scurvy (د ویتامين سي د کمبنت څخه رامنځته کيږي)، پيلاکرا pellagra (د نياسين د کمبنت څخه رامنځته کيږي)، بيري بيري beriberi (د تيامين د کمبنت څخه رامنځته کيږي) او رايبوفلاوين په گوته شي، ځکه چې نوموړي کمبنتونه په هغو خلکو کې چې خوراکي مرستو ته اړ يا متکي دي او د خوړو اساسي عناصرو ته کافي لاسرسی نه لري رامنځته کيږي او اکثره د ناورين په حالاتو کې يې مخنيوی شونی کار دی. که چيري په نوموړو کمبنتونو اخته، يو وگړی صحتي مرکز ته مراجعه وکړي، مانا يې دا ده چې ځينو ځانگړو خوراکي توکو ته لاسرسی کم دی او کيدای شي چې په ټولنه کې د ټوليزې ستونزې يو شاخص وبلل شي. په همدې اساس، کمبنتونه بايد په يوه پراخه ټولنيزه او فردي کچه له منځه يووړل شي (په ۱۵۲ مخ کې د خوار ځواکي د سمون ۳ معيار وگورئ). په هغه حالاتو کې چې د مايکرونوتريننت کمبنتونه په ښکاره ډول د ټولني په کچې سره ثابت شوي وي نو ددوي سطحې بايد لږ تر لږه له ناورين څخه د مخه کمي شي.

6. د مايکرونوتريننت د کمبنت انديمی: د ناورين په لومړنيو مرحلو کې د خوړو د اساسي او کم مصرفه عناصرو يا مايکرونوتريننت د کمبنت څخه خونديتوب او ساتنه

ددوي په پېژندلو کې د ستونزو له امله نوره هم پېچلې کېږي. اکزوفتالميا چې د ویتامین A د کمښت له امله رامنځته کېږي او د جاغور ناروغي چې د آیوډین د کمښت له کبله منځته راځي له دې څخه مستثنې ده، ځکه چې دوي د پېژندنې له پاره یو ښکاره معیار او مقیاس موجود دي. نوموړي کمښتونه کېدای شي چې د ټولني په کچه، مداخلاتو سره اصلاح شي، د بیلګې په توګه: د ویتامین A د تکمیلوونکو د مقدار مصرف، د ماشومانو او له زیږون وروسته ښځو له پاره، د مالګې ایوډیني کول او د خلکو ته د تبلیغات کولو کمپاینونو په ترڅ کې. ددوي د عامه روغتیا د اهمیت د څرنگوالي د پېژندنې له پاره ۶مه ضمیمه وګورئ.

د عمومي تغذیوي ملاتړ دوهم معیار: له ګواښ سره مخ ډلې

د هغو پېژندل شوو خلکو چې له خطر سره مخ دي د دوی تغذیوي او ملاتړیزې اړتیاوې پرځای شوي دي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- هغه نوي زېږیدلي ماشومان چې تر ۶ میاشتو کم عمر لري په ځانګړي توګه د مور شېدې ورکول کېږي او یا هم په استثنايي حالاتو کې د مور د شېدو په ځای، په کافي اندازه و مناسبو شېدو او خوراک ته لاسرسی ولري (لومړۍ او دوهمه لارښوونه وګورئ).
- هغه ماشومان چې د ۶ نه تر ۲۴ میاشتو ترمنځ عمر لري، مغذي او له انرژي څخه ډکو تقویتی خورو ته لاسرسی ولري (دریمه لارښوونه وګورئ).
- اومیدواري او شېدې ورکونکي ښځې، اضافي خوراک او محافظت ته اړتیا لري (څلورمه لارښوونه وګورئ).
- د ځوانو او بالغو نجونو ساتنې، پرمختګ، مرستي او حمایې او همدارنګه خورو ته ځانګړې پاملرنه وشي (څلورمه لارښوونه وګورئ).
- ماشوم ته د غذا ورکولو په اړه اړونده مسلکي خلکو، پالونکو او نورو ټولنو ته مناسب تغذیوي معلومات، ښوونه او روزنه ورکړل شي (لومړۍ، دوهمه، دریمه، څلورمه او اتمه لارښوونې وګورئ).

• مناسبو مغذي خورو ته د زرو خلکو له لاسرسي سره مرسته، ملاتړ او پرمختګ ورکړل شي (پنځمه لارښوونه وګورئ).

• په ایدس اخته او په ځانګړي ډول سره ناتوانه کسانو په ګډون، هغه کورنۍ چې مزمن ناروغان لري، په کافي اندازه سره مغذي خورو ته لاسرسي ولري او خوراكي مرسته ورسره وشي (شپږمه، اوومه او اتمه لارښوونې وګورئ).

• د زیانمنیدونکو افرادو د پاملرنې لپاره ټولنیز سیستمونه پکار ولویږي (اتمه لارښوونې وګورئ).

لارښوونې

1- د ماشوم تغذیه: د مور شپږې په ځانګړي ډول سره د هغه ماشوم له پاره چې عمر یې تر ۶ میاشتو کم وي د روغتیا له نظره تر ټولو غوره خواړه دي. هغه ماشومان چې د مور شیدې ورکول کیږي نو دوي ته نوري شیدې، اوبه، یا هم نور تکمیلوونکي خواړه نه ورکول کیږي. په ځانګړي ډول سره د مور شیدې ورکولو کچه ډیره کمه وي او دا مهمه ده چې د مور شیدې ورکولو ملاتړ او مرسته باید وشي او پراختیا باید ورکړل شي په ځانګړي توګه په هغه حالاتو کې چې د روغتیا ساتنې او حفظ الصحې مراقبتونه له منځه تللي وي او د انتاناتو زیات خطر موجود وي. داسې استثنايي حالات هم شته، چې ماشوم ته په ځانګړي توګه د مور شیدې نه ورکول کیږي (لکه په هغه حالاتو کې چې مور مړه شوي وي او یا ماشوم د پخوا څخه په مصنوعي توګه سره تغذیه کیږي). په داسې حالاتو کې باید په کافي اندازه د مور د شیدو په عوض کې مناسب مواد وکارول شي چې د ماشوم له غذایی معیارونو سره سمون ولري او د امکان په صورت کې میندې باید بیا شیدو ورکولو ته تشویق شي. د مور د شیدو ځای نیونکي کیدای شي چې په خوندي تیارولو او جوړولو کې یې د ستونزو له کبله خطرناک وي. د غذا ورکولو له پاره بوتلان باید هیڅکله استعمال نه شي ځکه چې صحي نه دي. د شیدو ورکولو د مناسب تیاري او برابرولو، ساتنې او پرمختګ په برخه کې د بیا شیدو ورکولو په ګډون باید مسلکي کسان وروزل شي. کله چې ماشوم ته د شیدو ورکولو طریقه په کار ولویږي نو د ماشومانو ساتندویان سلامشورې ته اړتیا لري او ددې طریقي په خوندي ډول سره د استعمال په لاره کې باید مرسته ورسره وشي. د مور د شیدو د ځای نیوونکو تر لاسه کول او وپشنه باید د مور د شیدو د ځای نیونې د نړیوالو قوانینو او اړونده نړیوال روغتیايي سازمان د پریکړو او فیصلو سره سم وي.

2- ایدس او د ماشوم تغذیه: که چیرې د ایچ آی وي/ایدز له پاره په خپله خوبنه او په پټه سره ازمايښت ممکن نه وي نو باید ټولې میندې شیدو ورکولو ته تشویق کړل شي.

کله چې بنځي خپل موقف نه پېژني، نو د مورد شیدو متبادل پیشنهادات ډیر خطرناکه دي. که چیرې بنځه و ازمايل شي او خبره شي چې په ایدس اخته ده نو د تغذیې د متبادلي لاري سپارښتنه کيږي چې دا ځایناسته تغذیه باید د منلو وړ، عملي، د تمویل وړ، ثابت او ډایمنه واوسي. په ایدس اخته هغه میندې چې د شیدو ورکولو څخه منعه کړل شوي دي، باید دوي ته د ماشومانو د کافي او مناسبو خوړو د برابرولو او چمتو والي په لاره کې لږ تر لږه د ماشوم تر لمړنیو دوو کلونو پوري په ځانگړي توگه لارښوونې ورکړل شي او ملاتړ یې وشي.

3- د ځوانو ماشومانو تغذیه : د مور شیدي ورکولو ته باید لږ تر لږه تر لومړیو دوو کلونو پوري دوام ورکړل شي. په ۶ میاشتني عمر کې ماشوم د مور د شیدو سربیره د انرژي مقوي او مغذي خوړو ته هم اړتیا لري. ددې وړاندیز کيږي چې ددوی د خوړو %۳۰ انرژي دې له شحمي موادو څخه واوسي. په هغه حالاتو کې چې د 6 نه تر 24 میاشتي عمر لرونکي ماشومان د مور شیدو ته لاسرسی نه لري نو باید هغه خواړه چې دوي یې خوري باید په داسې اندازې سره مناسب او کافي وي چې ددوي ټولې غذايي اړتیاوې بشپړې کړای شي. له 24 میاشتو څخه د کم عمر لرونکو ماشومانو له پاره د مناسب او کافي خوراک برابرولې او چمتووالي د مهارتونو په برخه کې باید د کورنیو سره د مرسته کولو په لاره هڅې ترسره شي چې نوموړې هڅې ممکن د ځانگړو خوراکی توکو یا اسبابو، د سون د موادو او یا اوبو د برابرولو او چمتووالي له لارې څخه وشي. کله چې د شري او یا نور معافیتي واکسینونه ترسره کيږي نو په معمولي ډول سره ټولو هغه ماشومانو ته چې عمر یې ۶-۵۹ میاشتو ترمنځ دی، ویتامین A ورکړل شي. کم وزنه زیږیدلي ماشومان او ځوان ماشومان هم د اوسپنې د بشپړونکو ذخیرو څخه گټه اخیستلای شي که څه هم د ورځنۍ کړنلارې او پروتوکول سره یې د بشپړتیا باثباته ساتل ډیر مشکل دي.

4- امیندواره او شیدي ورکوونکي بنځي : د امیندواری اختلاطات، مورني مرگونه، کم وزنه زیږیدنه او په ناکافي او کمزوري ډول سره د مور د شیدو ورکول، ټول هغه خطرات دي چې د امینداره او شیدي ورکوونکو میندو د ناکافي غذا اخیستنې سره تړلي دي. په اوسط ډول سره د عمومي ځیرې د پلان جوړولو اټکلونه باید د امیندواره او شیدو ورکوونکو بنځو اضافي اړتیاوې په پام کې ونیسي. کله چې عمومي ځیره ناکافي وي نو د خوراکی وضعیت د وخامت څخه د مخنیوي په خاطر باید تقویتی خوراک ورکړل شي. په امیدواری کې د بدن د کم وزن درلودل د کم وزنه ماشوم د زیږیدني سره ډیر نژدې تړاو لري. که چیرې نوموړي حالات موجود وي، نو باید بالغو او پیغلو نجونو ته د خوړو د مرستې له پاره میخانیکیتونه برابر او چمتو شي.

امیندواری او شیدي ورکوونکي بنځي باید هره ورځ د اوسپنې او فولیک اسید ذخیرو او تکمیلوونکي واخلي مگر د ماشومانو سره یې شکایت ممکن یو ستونزه وي. نو له دې کبله دا مهمه ده چې د اوسپنې د کمښت د خپرېدو د مخنیوي په خاطر باتدي د ډول ډول خوړو له لارې څخه دا مسئله سمبال شي (د عمومي غذايي ملاتړ لومړی معیار وگورئ).

له زیږون څخه وروسته پړاو کې میندې هم باید تر راتلونکو ۶ میاشتو پورې ویتامین A واخلي.

5- زاړه کسان هم کیدای شي چې په ځانگړې توگه په ناوړین کې اغیزمن شي. هغه تغذیوي مساعد کونکي عوامل (فکتورونه) چې لاسرسی محدودوی او د مغذي موادو اړتیاوې زیاتوي عبارت دي له: ناروغی او معیوبیت، رواني-ټولنیز فشار، سره هوا او فقر. دا عوامل هغه وخت کیدای شي چې لا پسي شدید شي کله چې عادي ملاتړ کونکي شبکې، رسمي یا غیر رسمي، له اختلال سره مخ شي. کله چې د عمومي ځيرو پلان کول د زړو کسانو تغذیوي اړتیاوې هم په پام کې ونیسي، نو ددوی پاملرنيزې او تغذیوي اړتیاوو ته ځانگړې پاملرنه کول پکار دي. په ځانگړي ډول:

- زاړه خلک باید ددې جوگه وي، څو خوراكي سرچینو ته اسانه لاسرسی ولري (د مرسته کیدونکو خوړو په گډون)

- خواړه باید داسې واوسي چې په اسانۍ سره تیار او مصرف شي؛
- خواړه باید د زړو کسانو د اضافي پروټیني او مایکرونوترینټ اړتیاوې پوره کړای شي؛

زاړه کسان اکثراً د کورنۍ د نورو غړو لپاره د پاملرنه کونکو رول لوبوي، او بنایي ددې دندې د بڼه سرته رسولو لپاره ځانگړي ملاتړ ته اړتیا ولري.

6- په *(PLWH/A) HIV/AIDS* اخته کسان بنایي د ځینو عواملو له کبله د خوارځواکي له ډیر خطر سره مخ شي. دا عوامل عبارت دي له: د بي اشتهایۍ یا په خوړولو کې د ستونزو د لرلو له امله د کمو غذایی توکو اخیستنې، د اسهالاتو، پرازیتونو او یا د معایي (کولمه بیزو) حجراتو د خرابوالي له امله د غذایی توکو خراب جذب، په میتابولیزم کې د تغییراتو رامنځته کیدل او مزمن انتانات او ناروغی. داسې شواهد شته چې د *PLWH/A* درلودونکو کسانو د انرژي اړتیاوې د انتان د درجې په اساس لوړیږي. مایکرونوترینټ (کوچني غذایی توکي یا ذرات) د ژوندي پاته کیدو او د معافیتي دندو د فعال ساتلو لپاره د ځانگړي ارزښت لرونکي دي. د *PLWH/A* لرونکو کسانو په هکله ددې مسئلې ډاډمنتوب اړین دی چې دوی باید څومره چې شونې وي، د تغذیې له اړخه بڼه وساتل شي او روغتیا ته یې ډیره پاملرنه وشي تر څو د امکان تر حده د ایډس پیل په دوی کې شاته واچول شي. د خوړو تقویه کول او د تقویتي او مخلوطو خوړو مرسته، یو له هغو ستراتیژیو څخه گڼل کیږي چې کافي خوراكي رژیم ته ددوی لاسرسی بڼه کوي او په ځینو حالاتو کې دا به ډیره مناسبه وي چې ددوی لپاره د هر ډول ځیري په عمومي مقدار کې زیاتوالی راوستل شي (په ۳۵ مخ کې د نښه کولو معیار وگورئ).

7- معیوبین بنایي له یو لړ تغذیوي خطرونو سره مخ شي، چې کیدای شي د هغه چاپیریال له امله چې دوی ژوند پکې کوي دا خطرونه نور هم تشدید شي. تغذیوي خطرونه عبارت دي له: په ژوولو او تیرولو کې د ستونزو درلودل، چې دا ستونزه پخپل وار سره د کمو خوړو اخیستنې او د ډوډۍ بندښت ته لاره هواروي، د ډوډۍ خوړلو په وخت کې

نامناسبه وضعیت غوره کول، کم تحرکیت چې خوړو او لمر (په ځانګړي ډول ویتامین ډي) ته لاسرسی اغیزمنوي، تبعیض، چې خوړو ته لاسرسی اغیزمنوي او قبضیت، په ځانګړي توګه هغه خلک چې په دماغي فلج (cerebral palsy) باندې اخته وي، ډیر اغیزمن کیږي. په ناورین کې معیوب خلک اکثراً د کورنۍ له غړو (او دایمي پاملرنه کونکو څخه) د بیلیدو له ځانګړي خطر سره مخ کیږي. د دغو خطرونو د پیژندلو او راکمولو په اړه باید دا هڅې ترسره شي: خوړو ته د فزیکي لاسرسي ډاډمنتوب (د مرسته کیدونکو خوړو په ګډون)، د تغذیې د ملاتړ لپاره میکانیزمونو ته وده ورکول (مثلاً د کاشوغو او پنجو مرسته کول، له کورنیو څخه کتنو ته وده ورکول یا پراختیا ورکول) او له انرژي څخه غني خوړو ته لاسرسی.

8- د ټولني په کچه پاملرنه: پاملرنه کونکي او هغوی چې د یو چا پاملرنه کوي، بنایي ځانګړي تغذیوي اړتیاوې ولري، مثلاً دوی بنایي له دې امله چې ناروغ دي یا د ناروغ پاملرنه کوي، خوړو ته د لاسرسي لپاره کم وخت ولري، بنایي د حفظ الصحې د ساتنې لپاره ډیرې اړتیاوې ولري چې باید ورته برابرې شي، دوی بنایي د جنازې او فاتحې د مراسمو او یا د درملنې د مصارفو له کبله، د ډوډۍ لپاره کافي امکانات ونه لري، او دوی بنایي د خلکو له پیغور او د ټولنیز ملاتړ کونکي میکانیزمنو د کم لاسرسي سره مخ شي. د ناورین یوه اغیزه هم بنایي دا و اوسي چې په پایله کې یې د پاملرنه کونکو په شمیره کې کمښت رامنځته شي، مثلاً د ناورین له امله د کورنۍ تیت او پرک کیدل یا مړینه کولای شي چې کوچنیان او زاړه خلک د عمده پاملرنه کونکو دنده پر غاړه واخلي. دا ډیره مهمه ده چې د پاملرنه کونکو ملاتړ وشي او د زیانمنیدونکو ډلو سره د مرستې په ترڅ کې دوی له پامه ونه ایستل شي، چې دا د خوړو ورکولو، حفظ الصحې، روغتیايي او رواني-ټولنیز ملاتړ او خوندي ساتلو چارې هم په بر کې نیسي. په دغو سیمو کې د مسؤولیت اخیستلو لپاره د ټولني څخه د ټاکل شوو غړو د روزنې لپاره له شته ټولنیزو شبکو څخه کار اخیستل کیدای شي.

(ii) د خوارخواکي سمون

خوارخواکي، د مايکرونوترینت (کوچني غذايي توکي) د کمښت په ګډون، د اخته کسانو لپاره له ځانه سره د شيوع او مړيني لور خطر لري. په دې اساس، کله چې د خوارخواکي کچه لوړه وي، دا ډيره اړينه ده چې هغو خدماتو ته چې د خوارخواکي مخنيوی يا سمون رامنځته کوي، د لاسرسي ډاډ تر لاسه شي. ددغو خدماتو اغيزه هغه وخت ډيره کميدای شي، کله چې د خلکو لپاره د عمومي مناسب ملاتړ چارې شتون ونه لري - د بيلګې په ډول که چيرې د خوړو په عمومي سيستم کې خرابي رامنځته شوي واوسي يا شديد غذايي ناخونديتوب شتون ولري، يا که چيرې د امنيتي دلايلو له امله د تقويتي خوړو مرسته د عمومي ملاتړ پرته ترسره شي. په داسې وختونو کې د عمومي تغذیوي ملاتړ مدافعه، د پروګرام لپاره يو کليدي عنصر بلل کيږي (په ۳۲ مخ کې د غبرګون معيار وګورئ).

د منځنۍ درجې خوارخواکي د مخنيوي لپاره بيلابيلې لارې چارې شته، د بيلګې په توګه د عمومي خوراکي څيري غښتلي کول، د غذايي خونديتوب ښه کول، روغتيايي خدماتو، روغتياپالنې او پاکو اوبو ته د خلکو د لاسرسي په اړه، ملاتړ کول. په ناورينو کې، اکثره وخت د منځنۍ درجې د خوارخواکي د سمون او د شديدې خوارخواکي دمخنيوي لپاره د اضافي تقويوي موادو د ورکولو ستراتيژي، تر ټولو لومړنۍ ستراتيژي ګڼل کيږي (لومړی معيار). په ځينو مواردو کې، کيدای شي د خوارخواکي کچه دومره لوړه وي چې ښايي په منځنۍ خوارخواکي اخته کسان له نظره ولويږي، خو هغه کوچنيان چې په خوارخواکي د اخته کيدو د خطر ښې ولري (مثلاً د 5 نه تر 59 مياشتني کوچنيان)، بايد د مرستې وړ وګڼل شي، چې دا مسئله د اضافي خوراکتوکو د پوښښ په نامه يادېږي. شديده خوارخواکي کيدای شي په څو ميتودونو د معالجي درملنې له لارې سمون ومومي، مثلاً په ۲۴ ساعته ډول په بستر کې د ناروغ د څارنې ميتود، يوازې د ورځې لخوا د ناروغ د څارنې ميتود او په کور کې د مراقبت لاندې نيولو ميتود (دوهم معيار). په بستر کې د ناروغ څارنه د نورو معيارونو په لاسته راوړلو باندې متکي ده لکه د کارورکونکو اوبو او حفظ الصحې د اسانتياوو مرسته کول (په ۵۱ مخ کې د اوبو، حفظ الصحې او د پاکوالي د ښه کولو برخه وګورئ). د مايکرونوترینت د کمښت اصلاح (درېم معيار) په روغتيايي سيستم او زيربنا او د ساري ناروغيو دمخنيوي په برخه کې پر لاسته راوړنو متکي دی (په ۲۴۹ مخ کې روغتيايي خدمتونه وګورئ).

د خوارخواکي د سمون لومړی معيار: د منځنۍ درجې خوارخواکي

د منځنۍ درجې د خوارخواکي سمبالښت ترسره شي.

کليدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- له لومړي سر څخه، د پروګرام د جوړولو او تړلو لپاره بايد روښانه او موافقه شوي ځانګړني طرح شي (لومړی لارښوونه وګورئ).
- د پوښښ کچه په کليوالو سيمو کې بايد له ۵۰ فيصدو څخه، په ښاري سيمو کې له ۷۰ فيصدو څخه او په کمپونو يا پندغالو کې له ۹۰ فيصدو څخه، زياته واوسي (دوهمه لارښوونه وګورئ).
- له ۹۰ فيصدو څخه د زياتو په ښه شوو خلکو لپاره د وچو مغذي خوړو د توزيع مرکز ته لاره له يوې ورځې څخه (د درملنې د وخت په ګډون) زياته نه وي او د ساحوی تغذیوي پروګرام ته واټن له يوه ساعت څخه زيات ونه اوسي (دوهمه لارښوونه وګورئ).

- له هدفمندو تقویتی خوراکي پروگرامونو څخه د لاس اخیستلو کچه پر هغو کې چې تلف شوي دي، له ۳ فیصدو څخه کمه، په جوړو شوو کې له ۷۵ فیصدو څخه زیاته او په بې نتیجې خلکو کې له ۱۵ فیصدو څخه کمه واوسي (دریمه لارښوونه وگورئ).
- د افرادو د مستحق والي ارزونه باید د نړیوالو منل شویو انټروپومتریکو ځانگړنو پر بنسټ ترسره شي (څلورمه او پنځمه لارښوونې وگورئ).
- هغه په نښه شوي تقویتی خوراکي پروگرامونه چې د هر صحي جوړښت او پروتوکول سره تړاو ورکړل شوی، باید تعقیب شي، تر څو روغتیايي ستونزې په گوته او په اړوند ډول سره سمبال شي (پنځمه لارښوونه وگورئ).
- که چیرې د اوسیدنځایونو په دننه کې یو روښانه تغذیوي، پر اصولو ولاړ مرکز شتون ونه لري، نو د تقویتی خوراک ورکولو پروگرام په ترڅ کې وچه او کورته وړونکې څیره ورکړل شي (شپږمه لارښوونه وگورئ).
- څارنیز سیستمونه باید په ځای کې شتون ولري (اوومه لارښوونه وگورئ).

لارښوونې

- 1- د هدفمندو تقویتی خوراک ورکولو طرح: ددې پروگرام طرح باید د تغذیوي وضعیت د پیچلتیا او څرنګوالي د پوهاوي پر بنسټ ترسره شي. هدفمند تقویتی خوراکي پروگرامونه یوازې هغه وخت باید پلي شي، کله چې انټروپومتریکی سرویګانې پر لاره اچول شوي وي یا پلان شوي وي او کله چې د منځنۍ درجې د خوارځواکۍ لاملونه په یوه وخت کې پیژندل شوي وي. هدفمند تقویتی خوراکي پروگرامونه کیدای شي هغه وخت په لنډمهاله ډول پلي شي، مخې تر دې چې د عمومي غذايي ملاتړ لومړی معیار لاسته راغلی وي. د پروگرام موخې باید په روښانه ډول له په نښه شوو خلکو سره شریک او بحث پرې وشي (په ۲۸ مخ کې د ونډې اخیستنې معیار وگورئ).
- 2- پوښښ: کیدای شي چې د په نښه شوو خلکو په نظر کې نیولو سره حساب شي، د پروگرام په پیل کې تعریف شي او کیدای شي چې د یوې انټروپومتریکی سروی د یوې برخې په شکل وسنجول شي. پوښښ کیدای شي چې د دغو مسائلو له امله اغیزمن شي: د پروگرام د منل کیدلو وړتیا، د موادو د توزیع ځایونه، د کارکونکو او د هغو چې درملني ته اړ دي امنیت، د انتظار وختونه، د خدمتونو کیفیت او د کورنو د لیدلو کچه. د توزیع مرکزونه باید د په نښه شوو خلکو کورونو ته نژدې واقع وي، تر څو خطر کم کړای شوی وي، او له کوچنیانو سره یوځای د لیرې واټنونو د وهلو په کرایه کې سپما رامنځته شوي وي، او ددې خطر چې خلک ددغه ویشنځایونو لپاره بیخایه شي، راکم کړای شوی وي. اغیزمن شوي کورنۍ باید د ویشنځایونو د نقطې په ټاکنه کې رول ولوبوي. د پای پریکړه باید د پراخي سلامشورې او د بې تبعیض توب په بنسټ ترسره شي.
- 3- خروجي شاخصونه: له یوه خوراکي پروگرام څخه د وتلو شاخصونه هغه دي چې نور خلک ځانونه ددې پروگرام لپاره ثبت نکړي. د خارجو شوو خلکو مجموعه، د بې

نتیجی خلکو، جوړو شوو خلکو (د هغو په ګډون چې بل ځای ته معرفي شوي وي)، او تلف شوو د شمیر له حاصل څخه عبارت ده.

(د بی نتیجی پاته شوو خلکو تناسب) څخه (په پروګرام کې د بی نتیجی پاتې شوو شمیره) منفي کړي او په 1000 کې یې ضرب کړئ او بیا یې پر (د خارجو شوو شمیره) تقسیم کړئ.

(د تلف شوو خلکو تناسب) څخه (په پروګرام کې د تلف شوو شمیره) منفي کړي او په 1000 کې یې ضرب کړئ او بیا یې پر (د خارجو شوو شمیره) تقسیم کړئ.

4- د/خلیو ځانګړنه یا مشخصه: پرته له هغو چې د خوارځواکي د انټروپومټریکو ځانګړنو سره سمون ولري، نور خلک هم کولای شي چې د تقویتی غذایی پروګرام څخه ګټه ترلاسه کړي، مثلاً هغه خلک چې په ایډس یا توبرکلوز اخته وي یا هغه چې معیوب وي. که چیرې دغو خلکو ته په دې پروګرام کې ونډه ورکول کیري، نو لومړی باید ځانریز سیستمونه عیار کړای شي. په داسې حالاتو کې چې د بیړني تقویتی خوراکي پروګرام په ترڅ کې د هغو خلکو شمیره چې د درملني وړ دي، له حده زیاته شي، نو دا به ښه کار نه وي چې ددغو خلکو اړتیاوې هم په نظر کې ونیول شي، ځکه چې دوی له ناورین څخه وروسته هم په خطر کې دي. دا به ښه وي چې ددوی د اوردمهاله تغذیوي ملاتړ لپاره نور بدیل میکانیزمونه تر لاس لاندې ونیول شي مثلاً د ټولني یا کورنیو پر اساس، یا د توبرکلوز د مرکزونو له لارې.

5- صحی خدمات: هدفمند تقویتی خوراکي پروګرامونه باید مناسب طبي پروتوکولونه لکه د چینجیانو ضد درملو، د ویتامین A او معافیت ورکونکو ورکړه هم په بر کې ولري، خو ددغو خدماتو له ورکړې څخه مخکې، د شته صحی خدماتو ظرفیت هم په پام کې ونیول شي. په هغو ځایونو کې چې د ځینو ځانګړو نارغیو (لکه ایډس) د شیوع کچه لوړه وي، نو د تقویتی خوړو کیفیت او کمیت ته باید ځانګړې پاملرنه وشي.

6- په سیمه کې د خوړو ورکول: وچ او کورته وړونکي ځیرې چې په اونی کې یوځل یا په دوه اونیو کې یوځل توزیع کیري، نسبت هغو ته چې په سیمه کې د خوړو په شکل توزیع کیري، ارجحیت لري، خو د کورنیو د غړو د شمیرې پر اساس، ددوی مقدار ته پاملرنه وشي. په سیمه کې د خوړو ورکول یوازې هغه وخت ترسره شي، کله چې امنیتي ملحوظات شتون ولري. چیرته چې تیل، اوبه او د پخلي وسایل په کافي اندازه، مثلاً په هغو خلکو کې چې بیځایه شوي وي یا بیځایه کیدونکي وي، شتون ونه لري، نو په داسې ځایونو کې د تیارو پاخه شوو خوړو توزیع د لنډمهال لپاره ښایي ترلاس لاندې ونیول شي خو دا مسئله باید په پام کې ونیول شي چې دغه خواړه، ددوی له دودیزو خوړو څخه توپیر ونه لري. هغه خواړه چې کورو ته وړل کیري، باید په هکله یې روښانه توضیحات ورکړل شي، چې څرنګه په صحی شرایطو کې تیار شي او څرنګه او څه وخت مصرف شي. همدارنګه د

هغو ماشومانو چې عمر يې له ۲۴ مياشتو څخه کم وي، ددوی د دوامدارې شيدې ورکولو د اهميت په اړه هم، خلکو ته مالومات ورکړل شي (په ۱۶۸ مخ کې د غذايي مرستو د ادارې دريم معيار وگورئ).

7- څارنيز سيستمونه: دا سيستمونه بايد لاندې مسائل وڅاري: د ټولني د ونډې اخيستنې کچه، د پروگرام منلتوب (چې ددې مسئلې بڼه محک د بې نتيجه پاته شوو خلکو شميره ده)، د خلکو د بياځلي داخليدو مسئله، د مرسته شوو خوړو کيفيت او کميت، د پروگرام پوښښ، د داخليدو او خارجيدو کچه او هغه بهرني عوامل لکه د ناروغيو د شيعو کچه، په خلکو کې د خوارځواکي کچه، په ټولنه او کورنيو کې د غذايي ناخونديتوب کچه او د خدمتونو د وړاندې کولو لپاره د شته سيستمونو د ظرفيت څارنه. د افرادو د بياځلي داخليدو، او د بې نتيجه پاتې کيدو لاملونه او په شفا کيدلو کې د پاته راتلو لاملونه بايد په دوامداره توگه وڅيړل شي.

د خوارځواکي د سمون دوهم معيار: شديد يا حاده خوارځواکي

شديدي يا حادي خوارځواکي ته پاملرنه وشي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- له لومړي سر څخه، د پروگرام د جوړولو او تړلو لپاره بايد روښانه او موافقه شوي ځانگړني طرح شي (لومړی لارښوونه وگورئ).
- د پوښښ کچه په کليوالو سيمو کې بايد له ۵۰ فيصدو څخه، په ښاري سيمو کې له ۷۰ فيصدو څخه او په کمپونو يا پنډغالو کې له ۹۰ فيصدو څخه، زياته واوسي (دوهمه لارښوونه وگورئ).
- له درملني څخه د لاس اخيستلو کچه پر هغو کې چې تلف شوي دي، له ۱۰ فيصدو څخه کمه، په جوړو شوو کې له ۷۵ فيصدو څخه زياته او په بې نتيجه خلکو کې له ۱۵ فيصدو څخه کمه واوسي (دريمه، څلورمه او پنځمه لارښوونې وگورئ).
- د درملنيز مرکز څخه د خارجولو ځانگړني د نانتروپومتريکو شاخصونو، لکه د ښي اشتها درلودلو او د اسهال، تبې، پرازيتي حملو او نورو ناتداوي شوو نارغيو د ورکيدو څخه عبارت دي (څلورمه لارښوونه وگورئ).
- په اوسط ډول په هر وگړي کې د بدن د هر کيلوگرام وزن په سر د وزن اخيستل، ۸ گرامه دی (شپږمه لارښوونه وگورئ).
- تغذيوي او طبي پاملرنه د نړيوالو پيژندل شوو درملنيزو پروتوکولونو پر اساس ورکړل شي (اوومه لارښوونه وگورئ).

- په هغه اندازه رسيدگي، چې کلنيکي پاملرنې ته اړول کيږي، په هغه اندازه پاملرنه بايد تې ورکولو، رواني-ټولنيز ملاتړ او د ټولني حفظ الصحي ته هم وکړل شي (اتمه لارښوونه وگورئ).
- د لسو بستر شوو ناروغانو لپاره لږترلږه بايد يو د شيدې ورکولو مرستيال (يا مرستياله) شتون ولري.
- د خوارخواکو افرادو او د کورنيو اغيزمن شوو خلکو د پاملرنې محدوديتونه يا فشارونه بايد په گوته شي او پام ورته وړول شي (نهمه لارښوونه وگورئ).

لارښوونې

- 1- د درملنيزې پاملرنې پيلول: هغه عوامل چې د شديدې خوارخواکي د درملني لپاره د مرکزونو پر پرانستلو اغيزه لري عبارت دي له: د اغيزمنو شوو وگړو شميره او جغرافيايي خپراوي، امنيتي وضعيت، د مرکزونو د تاسيسولو او تړلو توصيه شوي ځانگړنه او د شته صحي جوړښتونو ظرفيت. د خوړو په واسطه د درملني پروگرام، بايد د روغتيايي سيستمونو ظرفيت کمزوري نکړي، همدارنگه د دې پروگرام د پلي کولو په خاطر، دولت د خدمتونو د ورکړې په اړه خپل مسؤليت هير نکړي. څومره چې امکان ولري، د پروگرامونو موخي بايد دا وي چې د شديدې خوارخواکي د درملني ظرفيتونه جوړ او پياوړي کړي. د پروگرام موخي بايد په روښانه ډول له په نښه شوو خلکو سره شريکي کړای شي (په ۲۸ مخ کې د ونډې اخيستني معيار وگورئ). د درملني پروگرام، يوازې هغه وخت بايد پيل شي، کله چې د پاتي شوو ناروغانو او د پروگرام د پای په هکله يو ځايناستی پلان شتون ولري، تر څو ددوی درملنه بشپړه شي.
- 2- پوښښ: کيدای شي چې نظر نښه شوو خلکو ته حساب شي او کيدای شي چې د يوې انټروپومټريکي سروې د يوې برخې په شکل وسنجول شي. پوښښ کيدای شي چې د دغو مسائلو له امله اغيزمن شي: د پروگرام د منل کيدلو وړتيا، د موادو د توزيع ځايونه، د کارکونکو او د هغو چې درملني ته اړ دي امنيت، د انتظار وختونه او د خدمتونو کيفيت د څرنګوالي پر اساس.
- 3- خروجي شاخصونه: د يو درملنيز خوراکي پروگرام د خروجي شاخصونو د لاسته راوړلو لپاره، يوې يا دوو مياشتو وخت ته اړتيا ده. د خوراکي پروگرام د وتلو ښه شاخص، د خلکو نه راجستر دی. د خارجو شوو خلکو د شمير مجموعه د بې نتيجې پاته شوو خلکو، جوړو شوو (نورو ځايونو ته د راجع شوو خلکو په ګډون) او تلف شوو خلکو د شميرې د جمعې له حاصل څخه عبارت ده (د خروجي شاخصونو د حسابولو لپاره، پورتنی معيار او دريمه لارښوونه وگورئ). د مړينې کچې بايد د پوښښ د کچې او د هغې خوارخواکي د شدت په رڼا کې وڅيرل شي چې درملنه يې شوې ده. په هغو ځايونو کې چې د داخلي لپاره د ايدس لرونکو خلکو شميره نامعلومه وي، د مړينې د کچې تعينول ستونزمن کار دی، نو په دې اساس ورکړل شوي شميرې ددغو شرايطو سره سمون نه خوري.

4- له ناروغی څخه د جوړیدو سرعت: رخصت شوي وگړي باید طبي اختلاطات ونلري او بڼه وزن يې اخیستی وي (مثلاً د دوه پرله پسې وزن کولو څخه وروسته). جوړ شوي پروتوکولونه د رخصتیدو ځانگړني وړانديزوي چې پام يې وساتل شي، ترڅو د پروگرام د مخکي له وخت څخه رخصتولو خطرونو مخنیوی شوی وي. همدارنگه دا پروتوکولونه، په درملنيز خوړو ورکولو کې د ناروغ د بستر کېدو اوسط مهال ته حدود ټاکي (مثلاً عادي بستر کېدنه بڼايي د ۳۰ او ۴۰ ورځو تر منځ وي). د ځينو خوارځواکو د نه رغیدو دليل يا د دوی د درملني پاتي راتگ بڼايي ایدس او توبرکلوز واوسي. د اوږد مهاله درملني يا پاملرني لپاره د نورو لارو چارو ترلاس لاندې نیول باید د صحي خدماتو، ټولنيزو او د خلکو د ملاتړ کونکو ادارو سره مطرح شي (په ۲۷۷ او ۲۸۳ مخونو کې د ساري ناروغیو د مخنیوي دریم او شپږم معیارونه وگورئ). د بیاځلي داخلیدو، د بي نتيجي پاتي کیدو او درملني ته د ځواب نه ویلو لاملونه باید وڅیړل شي او په دوامداره ډول ثبت او راجستر شي. چیرته چې ممکنه وي، رخصت شوي افراد تعقیب شي او تقویتي خوړو ورکولو پروگرام ته معرفي شي.

5- د درملني د بي نتیجه پاتي شوو کچه: کله چې پروگرام ته خلک لاسرسی ونه لري نو کیدای شي چې دا رقم لوړ واوسي. لاسرسی په لاندینيو عواملو اغیزمنیدلای شي: له خلکو څخه د درملني د مرکز لیري والی، د وسلوالي جگړې شتون، د امنیت نشتوالی، د وگړو پاملرنه کونکو ته د ملاتړ کچه، د هغو پاملرنه کونکو شمیره چې په کور کې پاتي شوي دي ترڅو د خپلي کورنی اړ خلک سمبال کړي (چې دا شمیره کیدای شي د ایدس د شیوع په وخت کې ډیره راتیته شي) او د عرضه شوو خدماتو کیفیت. له یوه خوراكي پروگرام څخه بي نتیجې پاتي شوی وگړی هغه څوک دی چې د یوه معین وخت لپاره له پروگرام څخه بي برخې پاته شوی دي (مثلاً د بستر شوو ناروغانو له ډلې څخه یو وگړی چې ۴۸ ساعته غیرحاضر وي).

6- وزن اخیستل: که چیرې لویانو او کوچنیانو ته یو شان خوراكي رژیم ورکړل شي، ددوی د وزن اخیستلو کچه یوشان ده. په هر حال، د وزن اخیستلو منځنی کچې بڼايی هغه حالتونه په کاذب ډول سره تر پوښښ لاندې راولي، په کومو کې چې ناروغ وگړي، مخ پر بڼه والي نه درومي او نه هم رخصتیږي. د نه بستر کیدونکو نارغانو د پروگرام په ترڅ کې بڼايي دا کچې ټیټې وي او نور هم د منلو وړ وي ځکه چې دا تر ډیره حده د خلکو په تقاضاوو او خطرونو پورې اړه لري، مثلاً د وخت په اړه، بڼايي دا کچې ډیرې ټیټې وي. په اوسط ډول وزن اخیستل په دې شکل سره حسابیږي:

(د رخصتیدو پر مهال وزن په گرام) څخه (د داخلیدو پر مهال وزن په گرام) منفي کړئ او بیا يې حاصل په (د داخلیدو پر مهال وزن په کیلوگرام ضرب د درملني موده په ورځو) باندې تقسیم کړئ.

7- پروتوکولونه يا تړونونه: درملني ته د ځواب نه ورکولو د تعریف په گډون، نړیوال منل شوي پروتوکولونه په نهمه ضمیمه کې راغلي دي. ددې لپاره چې د درملني تړونونه

پلي شي، كلينيكي كاركونكي ځانگړي روزني ته اړتيا لري (په ۲۵۸ مخ كې د روغتيايي سيستمونو او زيربنا معيارونه وگورئ). هغه افراد چې د درملني وړ وي او د HIV مثبت تست شوي وي او يا شك پرې كيږي، بايد درملني ته په مساوي شكل سره لاسرسۍ ولري، په دې شرط چې د داخليدو شرطونه يې پوره كړي وي. دا مسئله د توبركلوز په هكله هم صدق كوي. په PLWH/A اخته كسان، چې د داخليدو لپاره شرطونه نه پوره كوي، اكثرأ تغذيويي ملاتړ ته اړتيا لري، ولي دا مسئله په ناورينونو كې د شديدې خوارځواكي د درملني لپاره تر ټولو بڼه چاره نه گڼل كيږي. دا ډول افراد او ددوي كورني بايد د يو لړ خدمتونو له لارې ملاتړ شي، لكه په ټولنه كې د كورنيو په كچه پاملرنه كول، د توبركلوز د مركزونو له لارې او د وقايوي پروگرامونو له لارې چې موخه يې له مور څخه ماشوم ته انتقال واوسي.

8- د شيدې وركولو او رواني-ټولنيز ملاتړ: شيدې وركونكي ميندې، ماشوم ته د شيدې وركولو لپاره تر ټولو زياتې پاملرنې ته اړتيا لري. ددغې موخې لپاره كيداي شي چې د درملني د مركز په كونج كې دوي ته يو ځاي ځانگړي شي. د بيارغيدني د دورې پر مهال، شديدو خوارځواكو ماشومانو ته د لوبو له لارې د عاطفي او فزيكي منبهااتو برابرول ډيره مهمه مسئله ده. د شديدو خوارځواكو ماشومانو ساتونكي، اكثرأ ټولنيزي او روان-ټولنيز ملاتړ ته اړتيا لري، ترڅو دوي دې ته حاضر شي چې خپل ماشومان د درملني لپاره راوړي. دا چاره كيداي شي چې د پراختيايي او بسيجي پروگرامونو له ليارې لاسته راشي (د عمومي غذايي ملاتړ دوهم معيار وگورئ).

9- پاملرنه كونكي: د ټولو شديدو خوارځواكو ماشومانو پاملرنه كونكي بايد ددې جوگه كړاي شي ترڅو د سلامشوري، ټيكاو او صحي او تغذيويي مالوماتو وركولو له ليارې د درملني پر مهال خپل ماشومان تغذيه او پاملرنه يې وكړي. د پروگرام كاركونكي بايد په دې خبر وي چې د پاملرنه كونكو سره سلامشوري كولاى شي چې د بشري حقونو څخه د سرغړاوي مسئله هم په بر كې ونيسي (مثلاً د جنگي ډلو لخوا په قصدي ډول خلك له قحطۍ سره مخ كول) او دوي بايد دداسې مسئلو سره د مخ كيدو په اړه وروزل شي.

د خوارځواكي د سمون دريم معيار: دمايکرونوتريننت (د کوچنيو غذايي موادو) خوارځواكي

د مایکرونوتریننت یا د کوچنیو غذايي توکو کموالي ته پاملرنه وشي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- د توکو د کمښت د ټولو ناروغيو کلينيكي واقعات، د ملگروملتو د نړيوال خوراکي سازمان يا WHO د مایکرونوتریننت د تدارک کولو د پروتوکولونو سره سم، تداوي شي (لومړۍ لارښوونه هم وگورئ).

● له خطر سره مخ خلکو په منځ کې د کوچنیو غذايي توکو د کمښت په اړه داسې پروسیجرونه جوړ شي چې اغیزمن ځواب ورته وویل شي (دوهمه لارښوونه وگورئ).

● له خطر سره مخ خلکو لپاره صحي کارکونکي داسې وروزل شي چې څرنگه د مایکرونوترینت یا د کوچنیو غذايي توکو کمښت په گوته او تداوي یې کړي (دوهمه لارښوونه وگورئ).

لارښوونې

1- *تشخیص او تداوي:* د ځینو مایکرونوترینت کمښتونو تشخیص د ساده کلینکي معایناتو په ترڅ کې شونې دی. له دې وروسته کولای شو چې د دغو کمښتونو شاخصونه د صحي یا تغذیوي سرویلانس سیستمونو ته ور داخل کړو. که څه هم، د کارکونکو پیري دقیقې روزنې ته اړتیا ده تر څو د څیړنې سموالی کره شي. نور مایکرونوترینت کمښتونه، د بیوشیمیکو معایناتو پرته نشي پیژندل کېدای. په داسې حالاتو کې د واقعاتو پیژندل ستونزمنه چاره ده او په بېرنيو حالاتو کې داسې واقعات پرته له دې چې یو فرد خپله ځان صحي کارکونکو ته معرفي نکړي او د قوي مغذي خوراکتوکو ته د مثبت ځواب وروکولو پرته ددې واقعاتو تعینول ناشوني دي. له ناروغيو څخه راپیدا شوي مایکرونوترینت خوارځواکي درملنه او یا د هغو خلکو درملنه چې د کمښتونو له خطر سره مخ دي، باید د یوه صحي سیستم او د خوراکتوکو د ورکولو پروگرام په ترڅ کې ترسره شي.

2- *چمتووالی:* د مایکرونوترینت د کمښتونو د مخنیوي ستراتیژي د عمومي غذايي ملاتړ په لومړي معیار کې واضح شوي دي. همدارنگه ددې کمښتونو وقایه کېدای شي چې د هغو ناروغيو د کچې راټیټول له لارې تر سره شي چې په بدن کې د مایکرونوترینت د زیرمو د تشیدو سبب گرځي، لکه حاد تنفسي انتانات، شری یاسرخکان، پرازیتي انتانات، ملاریا او اسهالات (په ۲۷۳ مخ کېد ساري نارغیو د مخنیوي معیارونه وگورئ). د کمښتونو د درملنې لپاره، په فعاله توګه د واقعاتو پیدا کول، د واقعاتو تعریفونو ته پراختیا ورکول او د درملنې لپاره د تړونو رامنځته کول، اړین ګڼل کېږي.



4- د خوراکتوکو د مرستي حد اقل معيارونه

که چيرې خوارو ته د يوې ټولني د لاس رسي نورمال بهير د کوم ناورين (لکه د طبيعي آفت له کبله د فصل له منځه تلل، په قصدي توگه د کومې ډلې لخوا د وسله والې شخړې له کبله د قحطۍ رامنځ ته کېدل، د سرتيرو لخوا د خوارو ضبطول، يا په زوره يا له زوره پرته د خلکو بې کوره کول) له کبله له منځه ځي، په دې صورت کې به ژوندي پاتې کېدو، د خلکو خوندي کولو يا پر خپل ځان ډډې کولو لپاره د خوارو مرسته اړينه وي او د هغې اړتيا راکمول چې په احتمالي توگه هغوی د خرابو ستراتيژيو غوره کولو ته کارې هم اړينه چاره وي.

کله چې د هر اړخيزو څيړنو وروسته د خوارو د مرستي پریکړه کېږي، د دې کار د پيل کولو لپاره بايد هغه طريقه وکارول شي چې د لنډ مهال اړتياوې رفع کړي، خو په همدې توگه تر کومه ځايه چې امکان ولري، بايد د اوږد مهال لپاره هم دغذايي خونديتوب ملاتړ ترسره شي. د دې کار لپاره بايد لاندېني ټکي په پام کې ونیول شي:

- د ټوليزې (وریا) خوارو ویشل هغه وخت په پام کې نیول کېږي چې ورته بې کچه اړتیا ولیدل شي او باید هغو کسانو ته چې له ټولو څخه زیاته اړتیا لري، ورکړل شي او د امکان په صورت کې دا کار ډیر ژر بند شي.
- په کومو ځایونو کې چې امکان لري، وچ راشن (جیره) چې ورڅخه په کورونو کې کار اخیستل کېدای شي، چمتو شي. د **ډله ییزو یا کتولي** خوړو ویشنه (د هغو خوارو **برابرو** چې په هماغه ځای کې خوړل کېږي) یوازې هغه وخت چې له یوه پراخ سمدستي ناورين يا د خلکو له بې کوره کولو وروسته د لنډ مهال لپاره کله چې خلک په خپله ځان ته خواره پخولای نشي، يا په نامنيو کې کله چې د وچ راشن ویشونکي د راشن لاس ته راوړونکو ژوند له خطر سره مخامخ کولای شي، په پام کې نیول کېږي.
- له کډوالو او **IPD (داخلي بيخايه شوي خلک)** سره د خوارو مرسته کول د هغوی د حالاتو او اړتياوو د پوهاوي پر بنسټ وي، نه د هغوی د کډوالۍ او يا **IPD** پر بنسټ.
- خواره یوازې په هغه وخت کې واردیدلای شي، کله چې هغه خواره په هیواد کې پیدا نشي يا د ناورين له کبله اغيزمن شویو سیمو ته د کورنیو خوارو د انتقال لپاره کومه عملي لاره نه وي.
- په هغو ځایونو کې چې د خوارو مرسته غصب کېږي يا د وسله والو لخوا د جگړې لپاره کارول کېږي، باید هغه خواره په داسې ځای کې وساتل شي چې جگړه مار ورڅخه کار وانخیستلای شي.

د خوارو د مرستي د ویشلو **تنظیمول** کول باید په ځانگړي توگه پیاوړې بڼه ولري او باید هغه سیمې په پام کې ونیول شي چې تر ټولو زیاتي له ناورين سره مخامخ وي. د خوارو د تحویلولو او ویشلو سیستمونه باید په ټولو پړاوونو کې په ځانگړي توگه د ټولني په کچه په پام کې ونیول شي. د پروگرام څیړل باید په منظمه توگه تر غور لاندې ونیول شوي او پایلې باید په پراخه توگه د اغيزمن شویو خلکو په گډون له ټولو هغو کسانو سره چې د دې کار لپاره پیسې ورکوي، شریکي شي.

د خوارو مرستي شپږ معيارونه په دوو فرعي **برخو** ویشل شوي دي. د خوراکتوکو د مرستي پلان کول د راشن (جیره) پلان کول، د خوارو مناسبوالی او منلنیا او د خوارو کیفیت او ډاډمننیا تر پوښښ لاندې نیسي. د خوراکتوکو د مرستي مدیریت د خوارو له کنټرول، د عرضي ځنځیر له مدیریت او ویشلو سره تړاو لري. د فصل په پای کې اتمه ضمیمه د عرضي ځنځیر د مدیریت په موخه د لوژستیکي توکو د اړتیا وړ لیست چمتو کوي.

1- د خوراکتوکو د مرستي پلان کول

د بېرنيو حالاتو لومړنی څیړنی باید د خلکو خپل خواره او د عايد سرچینې او په همدې توگه د همدې سرچینو په وړاندې هر راز گواښونه مشخص کړي. باید قطعي شي چې ایا د خوارو مرستي ته اړتیا لیدل کېږي او که داسې وي، باید هومره خواره په پام کې ونیول شي چې د خلکو ژوند تضمین کړای شي. کله چې پریکړه وشوه چې د وریا خوارو ویشلو ته اړتیا لیدل کېږي، باید هغه مناسب راشن په پام کې ونیول شي چې کورنی وکړای شي خپلې اړتیاوې رفع کړي او باید داسې کارونه په پام کې ونیول شي چې هغه په خپله وکړای شي. دغه کارونه باید د خوارو مرستې لاندې ویشل شي، ځان ته خواره ویشل کړي،

د خوراکتوکو د مرستي د پلان لومړی معيار: د ځيري پلان کول

د ویشلو لپاره عام خواړه د دې لپاره پیزاین شوي چې د اغیزمنو خلکو د اړتیاو او د هغوی د خواړو د سرچینو په منځ کې د یوه پل په شان کار ورکړي.

- هغه خواړه چې په عامه توګه ویشل کېږي، د خواړو د لومړنیو اړتیاوو لکه د انرژۍ، پروټین، شحم او مایکرونوټریټ پر بنسټ جوړ شوي دي. دا د سیمې له شرایطو سره برابر وي (لومړی لارښوونه وګورئ، په همدې توګه په ۱۳۷ - ۱۴۴ مخونو او اوومه ضمیمه کې د عمومي غذايي ملاتړ معیارونه وګورئ).
- کوم خواړه چې ویشل کېږي او یا د ناورین له کبله د اغیزمنو اړتیا له منځه وړي، کولای شي خلک د خرابو سټراتیژیو له غوره کولو څخه وژغوري.
- په مناسب وخت کې د راشن (خواړو) رسولو اقتصادي ارزښت محاسبه شي او د سیمې له حالاتو سره سموالی ولري (دوهمه لارښوونه وګورئ).

لارښوونې

1- **تغذیوي اړتیاوې:** کله چې خلک له یوه ځایه بې ځایه کېږي او یا خواړو ته په هیڅ توګه لاس رسې نه لري، ویشل شوي خواړه باید وکړای شي چې د هغوی ټولیزې تغذیوي اړتیاوې رفع کړي، که څه هم زیاتره ناورین خپلي خلک کولای شي خپلي ځینې تغذیوي

اړتياوې رفع كړي. له هغې وروسته بايد ځيره داسې پلان كړاى شي چې د تغذويو اړتياوو او هغه څه تر منځ چې خلك يې په خپله ځان لپاره چمتو كولاى شي، توپير سره وشي. له دې كبله كه معياري اړتيا په يوې ورځ كې يوه نفر لپاره ۲۱۰۰ كيلو كالوري وي او له څيړنو وروسته روښانه شي چې خلك په خپله كولاى شي ځان لپاره په منځنۍ كچه په يوې ورځ كې د يوه نفر پر سر ۵۰۰ كيلو كالوري خواړه له خپلو سرچينو او يا هڅو په مرسته لاس ته راوړي، بايد د ځيرې پلان داسې جوړ شي: په يوه ورځ كې د يوه نفر پر سر $2100-500=1600$ Kcal ورته محاسبه بايد د شحم او پروټين لپاره هم تر لاس لاندي ونيول شي. كله چې پر اټكل شوي حساب موافقه وشوه، بايد داسې پلان جوړ شي چې خلك د خواړو مقدار ته په منځنۍ كچه لاسرسى ولري (په ۱۱۱ مخ كې د غذايي خونديتوب د څيړني معيار وگورئ).

2- اقتصادي حالت: په كوم ځاى كې چې لږ خواړه او يا هيڅ نه وي او داسې تمه كيږي چې خلك به ټول (يا تقريباً ټول) ویشل شوي خواړه مصرف كړي، بايد د ځيرې ویش د تغذويو ځانگړنو، منلتيا او ارزانتوب معيارونه په پام كې ونيسي. په كوم ځاى كې چې نور خواړه موجود وي او خلك پر خپل راشن د هغو خواړو د لاس ته راوړلو لپاره تجارت كوي، د راشن ارزښت مناسبه بڼه پيدا كوي. ويل كيږي چې دا ارزښت د سيمي په بازار كې د راشن ارزښت دى، يعنې دا چې په هماغه بڼه د سيمي په بازار كې هماغه مقدار مواد لاس ته راوړل كيږي.

د خوراکتوکو د مرستي د پلان دويم معيار: مناسبوالي او منلتيا

چمتو شوي خواړه مناسب او خلکو ته د منلو وړ دي او ورڅخه په مؤثره توگه د کورني په کچه کار اخيستل کيدای شي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- د خوراکتوکو د منلتيا، له هغو سره د اشنايي او مناسبوالي په اړه د څيړنو پر مهال د خلکو مشورې واخيستل شي او پايلې يې د خواړو په پروگرام کې شاملې کړای شي تر څو ښه خواړه په پام کې ونيول شي (لومړی لارښوونه وگورئ).
- کله چې نااشنا خواړه وويشل شي، تر څنګ يې د ميرمنو يا هغو کسانو لپاره چې خواړه پخوي، د خواړو د استعمال لارښوونې د سيمې په ژبه وليکل شي دي، تر څو د مغذي توکو له ضايعاتو څخه يې مخنيوی شوی وي (لومړی لارښوونه وگورئ).
- کله چې خواړه د ويشلو لپاره په پام کې نيول کيږي، د خواړو پخولو لپاره سون توکو او اوبو ته د خلکو لاس رسې او د څو وار پخولو وخت او د لمدولو اړتياوې په پام کې ونيول شي (دوهمه لارښوونه وگورئ).
- کله چې حبوبات پر خلکو وويشل شي، دا په خلکو پورې اړه لري چې هغه په ژرنده کې وره کوي که په خپله خوښه له نورو طريقو څخه کار اخلي يا کور ته نږدې د ژرندي له اسانتياو څخه کار اخلي (دريمه لارښوونه وگورئ).
- خلک د مصالحو په گډون نورو کلتوري توکو ته لاس رسې لري (څلورمه لارښوونه وگورئ).
- د منفرده خواړو په توگه د وړيا يا پوډري شيدو يا مايع شيدو ويشل په پام کې ونه نيول شي (پنځمه لارښوونه وگورئ).

لارښوونې

1- **اشنايي او منلتيا:** کله چې کوم خواړه غوره کيږي، وړاندې له هر څه د خواړو ارزښت په پام کې نيول کيږي. بايد خلک له ويشل شويو خواړو سره اشنا وي او د هغوی له مذهبي او کلتوري دودونو سره برابري ولري. په هغې کې بايد اميدوارو ميرمنو يا تي ورکونکو ميرمنو لپاره په کلتوري ډول منع شوي خواړه شامل نه وي. د رپوټونو او له مرسته کونکو څخه د غوښتنو پر بنسټ، بايد د ځانگړو خواړو په غوره کولو يا د نورو خواړو ليري کولو په اړه مشورې واخستل شي. کله چې په بحراني حالت کې ژوند

ژغورونکو توکو ته اړتیا وي او د پخلي اسانتیاو ته لاسرسی نه وي، باید خورلو لپاره پاخه شوي خواړه (Ready-to-eat) خلکو ته ورکړل شي. په داسې شرایطو کې بنایي د نااشنا خواړو د چمتو کولو په برخه کې کوم عملي بدیل نه وي. په داسې بیلگو کې باید ځانگړي "بیرني خواړه" په پام کې ونیول شي.

2- د سون اړتیاوې: کله چې د اړتیا وړ خواړه چمتو شول، باید د سون توکي یې هم په پام کې ونیول شي تر څو خلک وکړای شي خپل خواړه په ښه توګه پاخه کړي او پر روغتیا یې بده اغیزه ونکړي او پرته له دې چې د زیاتو لرګیو د راټولو لپاره خپل چاپیریال له منځه یوسي، پر دې ستونزې فکر وشي. د اړتیا په صورت کې باید د سون مناسب توکي چمتو شي یا د لرگو راټولو داسې پروګرام په پام کې ونیول شي چې میرمنو او ماشومانو ته چې د لرګیو د ټولولو اصلي کسان دي، خونديتوب برابر کړي. په ټولیزه توګه باید داسې توکي چمتو شي، چې د پخولو لپاره زیات وخت یا زیاتو اوبو ته اړتیا ونه لري. د ژرنده شویو دانو یا وړه شویو دانو چمتو کول باید د پخولو وخت او د اړتیا وړ د سون توکو د مصرف کچه راتپته کړي.

3- د حبوباتو پروسس: ژرنده کول، د جوارو عمر لنډوي. ژرنده شوي جوار یوازې له ۶ - ۸ اونیو پورې د کار وړ وي. له دې کبله جوار باید له مصرف څخه لږ څه وړاندې ژرنده شي. په هغو سیمو کې چې خلک د سیمه ییز دود پر بنسټ په خپلو کورونو کې ژرنده کوي، پر هغوی باندې ناژرنده شوي جوار وویشل شي. د ناژرنده شوو دانو ګټه داده چې خلک یې کولای شي تر اوردې مودې پورې وساتي او بنایي د خلکو لپاره زیات اقتصادي ارزښت ولري. کیدای شي داسې ژرندي هم برابرې شي چې د لږو پیسو په بدل کې خلکو ته اسانتیاوې چمتو کړي چې دا کار میکروبوونه، شحمیات او انزایمونه له منځه وړي چې اوږه شوي توکي له پرسیدو او خرابیدو څخه ساتي. دا کار په لوړه پیمانې د اوږه شویو دانو د ساتلو موده اوردوي، که څه هم په ورته وخت کې دا کار د پروتین اندازه کموي. د دانو د واردولو او ویشلو په برخه کې باید ملي قوانین په پام کې ونیول شي.

4- کلتوري مهم توکي: څیرنه باید (۱) هغه کلتوري مهمې مصالې او نور خوراکتوکي وپېژني چې د ورځني خواړو یوه برخه وي؛ او (۲) دا یقیني کړي چې خلک دې توکو ته لاسرسی لري. د خواړو پاکټ (بسته) باید داسې جوړه شوي وي چې دوی ته دمنلو وړ وي په ځانگړي توګه په هغو ځایونو کې چې خلک د اوردې مودې لپاره له ویشلو شویو توکو څخه کار اخلي او پر هغو ډډه کوي.

5- شیدي: پوډري شیدي یا مایع شیدي چې د منفردو خواړو په توګه ویشل شوي وي (په دې کې هغه شیدي شاملې دي چې له چای سره ګډیږي)، باید د خواړو په عامو ویشلو یا په کورونو کې د خواړو په پروګرام کې شاملې نشي، ځکه له پاملرنې پرته کولای شي ژوند له خطر سره مخامخ کړي. دا خبره په ځانگړي توګه د کوچنیو ماشومانو په هکله صدق کوي چې د شیدو د رنولو (د اوبو په ګډولو سره) له کبله، میکروبوونه په کې ځای نیسي (په ۱۴۰ مخ کې د عمومي غذايي ملاتړ دوهم معیار وګورئ).

د خوراکتوکو د مرستې د پلان دریم معیار: د خواړو کیفیت او خونديتوب
ویشل شوي خواړه مناسب کیفیت لري او د انډېان د مصرف لپاره وړ دي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- خوراکتوکي باید له ملي قوانینو (د لاسته راوړونکي هیواد) او نورو نړیوالو قوانینو منل شویو معیارونه سره په سمون کې وي (لومړی او دوهمه لارښوونې وگورئ).
- د خوارو ټولې واردې شوي بستې (پاکتونه) هیواد ته په رارسیدو سره لږ تر لږه شپږ میاشتې وخت ولري او باید د مودې له پای ته رسیدو څخه مخکې وویشل شي (لومړی لارښوونه وگورئ).
- د ویشل شویو خوارو د کیفیت په هکله کوم شکایت نه وي (دریمه لارښوونه وگورئ).
- د خوارو بستې (پاکتونه) په کلک ډول جوړ شوي وي او په اسانه انتقال، ساتل او ویشل کېدای شي او چاپیریال ته کوم تاوان ونه رسوي (څلورمه لارښوونه وگورئ).
- د خوارو پر پاکتونو په داسې مناسبې ژبې لیکل شوي وي چې په هغې کې د تولید نیټه، د پای ته رسیدو نیټه او د خوارو د محتویاتو په هکله لیکنې شاملې وي.
- د خوراکتوکو د ساتلو شرایط مناسب او کافي وي. او په ټولو ځایونو کې د خوراکتوکو زیرمه تونونه او پلورنځي د کیفیت او ساتنې د شرایطو په اړه وکتل شي (پنځمه لارښوونه وگورئ).

لارښوونې

1- د خوارو کیفیت: خواره باید د لاسته راوړونکي هیواد د خوارو د قانون له معیارونو سره برابر وي او د کیفیت، بسته بندي، لیبیل او د نیټې معیارونه په کې په پام کې نیول شوي وي. د استولو په وخت کې باید په سیستماتیک ډول د خوارو نمونه د تدارک کونکو لخوا وکتل شي تر څو د خوارو له کیفیت څخه ځان ډاډمن کړي. د امکان په صورت کې باید د خوارو تر څنګ د دوی خوراکي تصدیق نامې ورسره مل وي، تر څو دا کره کړي چې دا خواره انسانانو ته تاوان نه رسوي. د هیواد په زیرمه تونونو کې باید د خوارو د کیفیت آزمایش تر سره شي، دا کار د خوراکپوهانو لخوا هله ترسره شي، کله چې د خوراکتوکو د

کیفیت په اړه شکونه رامنځته شوي وي. د ځانګړيو خواړو د کیفیت او مودې د معلوماتو لپاره باید له خواړو سره استول شوي سرټیفیکیتونه، د خواړو د کیفیت رپوټونه، د بسته بندي لیبیل او نور رپوټونه وکتل شي.

2- په جنیټیکي ډول اصلاح شوي خوراکتوکي: له جنیټیکي پلوه د اصلاح شويو خوراکتوکو لاسته راوړل او کارول باید د ملي قواعدو پر بنسټ ترسره شي، باید دا قواعد وپیژندل شي او درناوی ورته وشي. بهرنی مرستی باید د خواړو د مرستې د پروګرام په وخت کې باید داسې قواعد په پام کې ونیسي.

3- شکایتونه: که د خواړو په هکله کوم شکایت د لاس ته راوړونکو لخوا رامنځ ته شي، باید په چټکۍ او په بنې طریقې ورسره چلند وشي.

4- بسته بندي: د امکان په صورت کې باید بسته بندي داسې بڼه ولري چې په مستقیمه توګه وویشل شي، پرته له دې چې بیا بسته بندي ته اړتیا ولیدل شي.

5- ساتنځایونه باید وچ او پاک وي، له اقلیمي شرایطو څخه خوندي او کیمیاوي توکو ته نږدې واقع نه وي. په همدې توګه باید خوندي وي او تر کومه ځایه چې امکان ولري له حشراتو او مورګانو څخه لیرې وساتل شي. په همدې توګه په ۱۶۵ مخ کې د خوراکتوکو د مرستې د اداره کولو دویم معیار هم وګورئ.

2- د خوراکتوکو د مرستې اداره

د خوراکتوکو د مرستې د اداره کولو موخه دا ده چې خواړه هغو کسانو ته ورسوي چې ورته زیاته اړتیا لري. په ټولیزه توګه، په دې کار کې د سمو توکو، سمې سیمې ته، په سمو حالاتو کې، په سم وخت کې او په سمې بېي رسول او لږ تاوان، عمده ټکي ګڼل کېږي.

د اړتیا وړ مرستې وزن او مقدار چې ناورینخپلو ته ورکول کېږي، بنایي زرګونو ټنو ته ورسېږي. د خوراکتوکو په لېږدولو کې بنایي د پلورونکو، د لېږدولو د استازو، لېږدونکو او لاسته راوړونکو او له یوه حالت څخه بل حالت ته د اړولو لپاره بنایي یوې پراخې شبکې ته اړتیا ولري. دا شبکې یا تدارکاتې ځنځیرونه، په ګډه د تړونونو او موافقتونو یوه لړۍ پیلوي چې قواعد او مسوولیتونه په کې تشریح شوي وي او د تړون کوونکو په منځ کې د غرامت یا تاوان ورکولو د مسوولیت او حقونو بنسټ جوړوي. دا ټول مشخص او روڼ **طرز العملونه باید** د محاسبې او مسوولیت ټاکلو په لاره کې مرسته وکړي.

د **تدارکاتې لړۍ** جوړول او **اداره کول**، د مرسته کونکو، د مرستې اخیستونکي حکومت، خیریه مؤسسو، سیمه ییزو چارواکو، د بیلابیلو خدمتونو برابرېدونکو او د سیمه ییزو ټولنیزو سازمانونو تر منځ، چې د خوراکتوکو د مرستې په پروګرام کې بشکېل دي، یوې بڼې **همکارۍ** ته اړتیا لري. هره ډله به د **تدارکاتو** په دې ځنځیر کې ځانګړي مسوولیتونه ولري. د دې لپاره چې د خوراکتوکو ویش په سمه توګه ترسره شي، باید ټولې هغه ډلې چې د خوراکتوکو په مرسته کې لاس لري، د یوه ځنځیر په توګه خپل مسوولیتونه په سمه توګه سر ته ورسوي.

د خوراکتوکو د ویش په بهیر کې د **مساوات** په پام کې نیول، تر ټولو مهم ټکی او د دې پروګرام د پریکړه کولو او پلي کولو په اړه ناورینخپلو ته ونډه ورکول هم ډیر اړین دي. خلک باید د هغو خواړو د کمیت او ډول څخه خبر وي چې ویشل کېږي او هغوی باید ډاډه شي چې د ویشلو بهیر منصفانه دی او هغه څه چې ورسره ژمنه شوي وه، هماغه ورته ورسېږي. په خوراکتوکو کې د هر ډول توپیر رامنځته کول چې د هرې سیمې لپاره چمتو کېږي، باید خلکو ته تشریح او دوی پرې پوه کړای شي.

د خوراکتوکو د مرستي د ادارې لومړۍ معيار: د خوراکتوکو ورکړه
خواره، د کورنۍ او ټولني په کچه په مناسب ډول سره وساتل شي، تيار شي او مصرف شي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- د خوراکتوکو د نامناسبې ځای په ځای کولو يا ویشلو په پایله کې روغتیا ته هېڅ راز تاوان ونه رسېږي (لومړۍ لارښوونه وگورئ).
- د خوراکتوکو لاسته راوړونکو ته د خوارو د روغتیا ساتنې (حفظ الصحي) د ارزښت په هکله مالومات ورکړل شي (لومړۍ لارښوونه وگورئ).
- د ویشل شویو خوراکتوکو د ساتلو، چمتو کولو، پخولو او مصرفولو د ستونزو په اړوند هېڅ ډول شکایت رامنځته نه شي (دوهمه لارښوونه وگورئ).
- هره کورنۍ د خوارو مناسبو وسایلو، سون توکو او د روغتیا ساتنې موادو ته لاسرسی ولري (دریمه او څلورمه لارښوونې وگورئ).
- هغه کسان چې خپل ځان ته پخپله خواره نشي تیارولای، داسې پاملرنه کونکي ته لاسرسی ولري چې په خپل وخت سره د اړتیا په وخت کې ورته مناسب خواره چمتو کړي او څارنه یې وکړي (څلورمه او پنځمه لارښوونې وگورئ).
- په کومو ځایونو کې چې پاخه شوي خواره ویشل شوي دي، کارکونکي باید د دې خوارو د ساتلو او د چمتو کولو لارو چارو په اړه وروزل شي او د خرابې ساتنې په اړه چې د خطرناکو روغتیايي زیانونو سبب کېږي، مالومات ورکړل شي.

لارښوونې

1- د خوارو روغتیا ساتنه (حفظ الصحة): په شرایطو کې بدلون کولای شي د خلکو نورماله روغتیا ساتنه له خنډونو سره مخامخ کړي. له دې کبله بنیایي اړینه وي چې د خورو د روغتیاساتنې په برخه کې په عملي ډول سره لوړوالی او دناروغیو او ځایي شرایطو په پام کې نیولو سره، خلکو لپاره ملاتړیز گامونه اوچت شي د بیلگې په توگه باید په دې ټکي ټینګار وشي چې له خوارو مخکې لاسونه پرېمښل شي، د اوبو د ککړتیا مخه ونیول شي،

د حشراتو مخنيوي په اړه گامونه او داسې نور. خلک باید خبر شي چې څرنگه په ډاډمنه توگه خپل خواړه په کورونو کې وساتي او د پاملرنې کارکوونکو ته باید داسې معلومات ورکړل شي چې خلک څرنگه وکولای شي چې په کورونو کې په ډاډه زړه خپلو ماشومانو ته خواړه چمتو کړي (په ۵۹ مخ کې د روغتيا ساتنې د لوړوالي معيار وگورئ).

2- د معلوماتو سرچينې، د پروگرام د څارنيز سيستم، له مرسته اخيستونکو سره د متمرکزو مباحثوي گروپونو په لاره اچول او د کورونو سروې کولو ته وايي.

3- کورني توکي او د سون توکي: هره کورنۍ بايد لږ تر لږه د پخلي يو لوبښی، د اوبو ۴۰ ليتريزه اودان، په هره مياشت کې د نفر په سر ۲۵۰ گرامه صابون او د پخلي لپاره په کافي اندازې سون ته لاس رسى ولري. که چيرې پخلي لپاره د سون چمتو کول ستونزمن وي، بايد هغه خواړه وويشل شي چې د پخلي لپاره لږ وخت ته اړتيا لري. که دا کار هم امکان نه لري، نو بيا دې له بهرنيو سرچينو څخه سون چمتو شي، تر څو دا ستونزه ليري شي (په ۶۹ مخ کې د اوبو برابرولو دريم معيار او په ۲۳۲ - ۲۳۶ مخونو کې د نا خوراکي توکو اړونکو توکو ۲ - ۴ معيارونه وگورئ).

4- ژړندو او نورو پروسس کونکو خدمتونو ته لاسرسى ، همدارنگه پاکو اوبو ته لاسرسى، خلکو ته دا وړتيا ورکوي چې په بڼه توگه په خپله خوښه خواړه چمتو کړي او د نورو توليدي فعاليتونو لپاره وخت پيدا کړي. هغه وخت چې پاملرنې کارکونکي يې د ډوډۍ تيارولو، ماشومانو ته د خواړو ورکولو او داسې نورو کارونو چې په تغذيوي گټو مثبتې اغيزې لري، مصرفوي، په دې وخت کې ډيره سپما رامنځته کيدای شي او په عوض کې دا وخت د خپل ځان لپاره د اوږد مهاله ډاډ لاسته راوړلو (خودکفايي) باندې يې ولگوي. په کورونو کې د خوراکتوکو پروسس کول (د ژړنده کولو په گډون) کولای شي د زيات وخت د ضايع کيدلو (په همدې توگه د اوبو او د سون د اندازې) مخه پرې ونيول شي او دا وخت د خوراکتوکو د پخلي لپاره وسپمول شي.

5- ځانگړې اړتياوې: که څه هم دا د هغوکسانو چې مرستې ته اړتيا لري، يو مکمل لست ندی خو په هغه کې ماشومان، زاړه، معيوبين او په ايدس اخته کسان شامل دي (په ۱۴۰ مخ کې د عمومي تغذيوي ملاتړ دويم معيار وگورئ).

د خوراکي مرستي د تنظيم دوهم معيار: د تدارکاتي لړۍ اداره

د خوراکي مرستي سرچېنې (لکه اجناس او ملاتړ کونکي منابع) په ښه ډول سره، د رانځه او مسؤله شېستم په کارونې سره اداره کېږي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- د خوراکي مرستي سرچېنې، باید ټاکل شوي موخي تر لاسه کړي.
- د خوراک د ځايي تياري او برابرېدنې د تنظيم د امکاناتو ارزيايي جوړه شوي ده او لوژستيکي زیربنا او د خوراک برابرېدنې د تنظيم يو منظم او مناسب سيستم تاسيس شوي دي، چې د ځايي ظرفيت څخه چېرې چې ممکن وي کار واخيستل شي (لومړی او دوهمه لارښوونې وگورئ).
- نوموړې ارزونه، په ځايي ډول، د خوراکتوکو شتون په پام کې نيسي (دريمه لارښوونه وگورئ).
- د خوراک برابرېدنې تنظيم د خدماتو د قراردادونو ورکړه شفافه، مناسبه او پرانيستي ده (څلورمه لارښوونه وگورئ).
- د خوراک برابرېدنې تنظيم د سيستم کارکونکي د نوموړي سيستم په ټولو پړاوونو کې په کافي اندازه سره تربيه سوي دي او د خوراک د کيفيت او خونديتوب اړونده پروسيجرونه په پام کې ساتي (پنځمه لارښوونه وگورئ).
- د محاسبې، راپور ورکولو او بوديجي مناسب سيستمونه ددې له پاره وکارول شي، چې د خوراک برابرېدنې د تنظيم په ټولو پړاوونو کې د مسؤوليت احساس رامنځته کړي (شپږمه او اوومه لارښوونې وگورئ).
- دغلاوو او نورو ضايعاتو په خاطر، باید ډيره پاملرنه وشي، او ټول ضايعات محاسبه شي (اتمه او لسمه لارښوونې وگورئ).
- د خوراکتوکو د توزيع سيستم ميکانيزم په داسې شکل سره تنظيم او وڅارل شي، چې د توزيع په مخ کې د هر راز خنډونو مخه پرې ونیول شي (يوولسمه لارښوونه وگورئ).

- د خوراکي تدارکاتو د کارکولو د لړۍ راپور په منظم ډول سره ټولو دخپلو خواوو ته ورکړل کيږي (دوولسمه لارښوونه وگورئ).

لارښوونې

- 1- د خوراکي تدارکاتو د لړۍ تنظیم: نوموړې د خوراک د مرستندويه خدماتو سره یو بشپړ تماس دي. چې د جنس یا متاع په انتخابولو سره پیل کيږي او ددوي ذخیره کول، تر لاسه کول، ددوي د کیفیت ډاډه کول، بسته کول او تړل، صادرول، انتقال، ددوي گدام کول یا ساتل، ددوي تنظیم، بیمه او نور پکې شامل دي. نوموړي ځنځیر یا لړۍ مختلف خلک گوماري او دا مهمه ده چې ددوي کارونه او فعالیتونه برابر او منسجم وي. ددې له پاره چې د ټولو توکو او اجناسو، چې باید کورنیو ته توزیع شي، د خونديتوب ډاډه تر لاسه شي، مناسب تنظیم او څارنه باید تر سره شي.
- 2- د ځايي خدمتونو استعمال او کارونه: له بهر څخه د ذخیره کولو نه مخکې، باید ددوي د شتون او ډاډمنتوب ځايي او داخلي امکانات و ارزول شي. د لوژستيکي خدماتو د سرته رسولو له پاره باید د باوري او نامتو ځايي اوسیمیزو لیردونکو او بار وړونکو سره قرارداد وشي. نوموړي ټولني د ځايي تنظیماتو، کرنلارو او امکاناتو ارزښتناکه پوهه لري او د کوربه هیواد د قانون سره سم د کار د سرته رسولو او ځای پرځای کولو کي مرسته کولای شي او همدارنگه د سپارني او لیردوني گړندي فعالیتونه هم پرمخ بېولای شي.
- 3- ځايي ذخیره کول او واردول: په ځايي ډول د خوراکتوکو پیدا کیدل، او دځايي مارکیتونو د سیستم څرنگوالی، چې خوراکتوکي څرنگه راواردیږي یا ذخیره کيږي او ځايي تولید باید و ارزول شي (په ۱۱۱ مخ کې د غذایی خونديتوب د څیړني او ارزوني معیار، په ۱۲۴ مخ کې د غذایی خونديتوب دوهم معیار او په ۱۳۱ مخ کې د غذایی خونديتوب څلورم معیار وگورئ). چېرې چې د خوراکتوکو په تدارک کي یو شمېر مختلفي اداري دخپلي وي نو په داسې حالت کې، څومره چې شوني وي، د توکو د رانیولو او اخیستولو په گډون باید ځايي ذخیره کول همغږي کړای شي. په هیواد کي د موجوده خوراکي توکو د ذخایرو څخه پرته نوري لاري هم سته لکه: پور ورکول یا د موجوده خوراکي توکو د مرستندويه پروگرامو له لاري څخه د نوموړو توکو تخصیص او بیا وپښنه یا هم د غله داني د ملي ذخایرو څخه دوی ته تخصیص ورکول او وپښنه او پور یا هم د تجارتي تولیدونکو او تهیه کوونکو سره د خوراکي توکو تبادله کول.
- 4- ناپیلتوب: د درغلی او اداري فساد د بدگمانۍ د رامنځته کیدو د مخنیوي په خاطر د قرارداد کولو مناسبو اوشفافو کرنلارو شتون مهم دی. د خوراک د مرستي تړل او غونډول باید د ځانه سره داسې پیغامونه ونه لري چې په سیاسي یا مذهبي لحاظ پارونکي وي او یا هم بیلتون رامنځته کړي.

5- مهارتونه او روزنه: د خوراکتوکو د تدارکاتو د لړۍ د تنظیم باتجربه کارکوونکي او د خوراک د مرسته کولو اداره کوونکي باید د نوموړي سیستم د جوړولو او د خلکو د روزلو له پاره چمتو وي. ددې مسئلې اړونده کارونه په داسې ډول دي چې د قراردادونو تنظیم، د لېږدوني او ساتني تنظیم، د موجوده لست تنظیم، د خوراکتوکو د توزیع د سیستم او د معلوماتو تنظیم، له بهر څخه د راواردولو ثبت کول او د چارو تنظیم يې او داسې نور پکې شامل دي. کله چې روزنه سرته ورسیري نو باید د مل او شریکو ادارو کارکوونکي هم پکې شامل کړل شي.

6- راپور ورکول: د خوراک اکثره مرسته کوونکي د راپور ورکولو ځانگړي مقررات لري، نو د خوراكي تدارکاتو د لړۍ اداره کوونکي باید ددې مقرراتو څخه خبر وي او باید داسې سیستمونه تاسیس کړي چې نوموړي مقررات رعایت او همدارنگه له یوې ورځې تر بلې، چارې سره تنظیم کړي. د خوراكي تدارکاتو دا مسئله د هرې ځنډونې او یا انحرافاتو د ژر تر ژره راپور ورکولو چاره هم په بر کې نیسي. د خوراک برابري په لړۍ کې د کوم ځنډ یا انحراف د واقع کېدو نه مخکې راپور ورکول د نوموړو سیستمونو په جمله کې راځي. مهالني او منظم معلومات او د خوراكي تدارکاتو د لړۍ د تنظیم نور راپورونه باید په شفاف ډول سره شریک کړل شي.

7- ثبت او راجسټر: د اسنادو او فورمو، په ښه شکل ساتل او راغونډول (لکه بارنامې، د شمېر یا د حساب کتابونه، د راپور ورکولو فارمونه او داسې نور) باید د خوراک د مرستې رسونې، غونډونې او یا هم استونې په ټولو ځایونو کې ددې له پاره موجود وي چې د مستند شوو اسنادو د شفافیت لړۍ وساتل شي.

8- گدام کول او ساتل: د خوراکتوکو د ساتلو لپاره ځانگړي شوي ځایونه نظر نورو مشترکو ساتنځایونو ته ښه والی لري. کله چې د خوراک له پاره یو ساتنځای ټاکل کېږي نو باید دا تصدیق کړل شي چې په نوموړي ځای کې خو به په پخوا وختو کې خطرناکه سامان نه وي ساتل شوي او هلته خو به د ملوث کېدو کوم خطر موجود نه وي. نور فکتورونه چې باید په پام کې ونیول شي عبارت دي له خونديتوب، ظرفیت، د لاسرسی اسانې او هوسایي، کلکوالي (د چټ، دروازو، دېوالونو، او فرش) او د سیلاب د کوم تهدید یا خطر نشتوالی.

9- د انسان له پاره د مضره توکو له منځه وړل: زیانمن سوي توکي، ددې له پاره چې د انسانانو له پاره ددوي د مصرفولو مناسب والی او نامناسب والی کره شي، باید د متخصصو پلټونکو لکه ډاکټران، د عامه روغتیا د لابراتوارونو او داسې نورو لخوا وڅیړل شي. ددې توکو له منځه وړل شاید د حیوان د غذا یا مړولو، خرڅلاو، سوزولو یا ښخولو په شکل تر سره شي. که چیرې دا توکي د ژوو د خوراک لپاره ورکول کېږي، نو لومړی یې باید صحي والی کره شي.

په نورو ټولو حالاتو کې باید دا مسئله خامخا کره شي چې نامناسبه توکي باید د انسانانو او یا هم حیواناتو د خوراكي توکو په تدارکاتي لړۍ کې وړ داخل نشي، همدارنگه چاپیریال ته زیان ونه رسوي یا هم د ورڅیرمه سیمو د اوبو سیستم ککړ نکړي.

10- تدارکاتي لړۍ ته ورپېښ گواښونه: د وسلوالي نښتې په حالاتو کې د مرستې کولو لپاره خوراکتوکو د چور او يا هم د جنگي خواوو له خوا څخه د هغوي د ظبټولو خطر موجود دی، ددوي د لېږدوني او ساتنې خونديتوب بايد په پام کې ونيول شي. په ناورين کې، تدارکاتي لړۍ ته د ورپېښو گواښونو لکه د غلا کچه پيره لوره وي او د ساتنې، سپارني او وېشني په ټولو پړاوونو کې د نوموړي خطر د کمښت په خاطر بايد کنټرول کونکي سيستمونه تاسيس کړل شي. د کنټرول کولو ددې له پاره چې د نوموړو دسيسو خطر راکم کړای شي، بايد د داخلي څارونکو سيستمونه شکل داسې وي چې د هر چا دندې او مسؤوليتونه روښانه کړای شي. په خوراکتوکو کې د انحراف د رامنځته کېدو د څرگندولو لپاره، بايد ساتنځايونه په منظم ډول سره وکتل شي. که چېرې کوم انحراف وموندل شي نو په دې وخت کې بايد يواځې د تدارکاتي لړۍ د بشپړتيا او تماميت په خاطر اقدام ونه شي بلکه د پراخ سياسي او امنيتي دلایلو ارزونه او مطالعه هم تر سره شي (مثلاً که چېرې ذخيروي د جنگي ډلو د گټو لپاره وکارول شي).

11- د منظمو ارزونو تر سره کول: ارزونې بايد په منظم ډول سره ترسره شي، او د خوراکتوکو د توزيع، د هغوی د رارسيدو، او د ذخایرو په هکله مالومات، بايد ټولو هغو سره چې په تدارکاتي لړۍ کې گډون لري شريک شي. په تدارکاتي لړۍ کې د ذخایرو په هکله، د نوموړو معلومات شريکول بايد هغه ټولي ستونزې چې تمه يې کيږي پر وخت مشخصي کړي تر څو د حل لارې ورته وموندل شي.

12- د معلومات ورکړه: ددې لپاره چې خلک د خوراکتو د تدارک او عملياتي سيستم د څرنگوالي په هکله خبر شي، بايد ځايي مطبوعات يا د خبرونو له دوديزو لاروچارو څخه کار واخيستل شي. دا کار د شفافيت د لابڼه والي سره مرسته کوي. د ښځو گروپونه ممکن خلکو ته، د خوراکي مرستې د پروگرامونو په هکله د معلومات ورکولو په برخه کې په لست کې ونيول شي.

د خوراکي مرستي د تنظيم دريم معيار: د خوراکتوکو ویش

د خوراکي توکو د ویش میتود واضح، شفاف، عادلانه او له خايی شرایطو سره په سمون کې دی.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- د خوراک د مرستي اخیستونکي او تسلیمېدونکي باید د اړتیا له مخې مشخص او په نښه شي، په دې معنی چې د ټولني د ډلو په ګډون، د بنکیلو اداراتو سره د مشورې له لارې یوه ارزونه تر سره شي (لومړی او دوهمه لارښوونه وګورئ).
- د وېش مناسبې او عادلانه طریقي، د خايي ډلو، بنکیلو مؤسساتو د مرستي اخیستونکو د بیلابیلو ګروپونو سره په سلا مشورې سره طرح کیري (لومړي، دوهمه او دریمه لارښوونې وګورئ).
- د وېشلو خاي او نقطه باید د امکان تر کچې پورې و تسلیمېدونکو کورنیو ته نژدې وي ددې له پاره چې خونديتوب او اسانه لاسرسی ډاډمن کړي (څلورمه او پنځمه لارښوونې وګورئ).
- مرسته اخیستونکي باید د وېش د پلان او د موادو د کمیت او کیفیت په هکله لا د مخه خبر شي (شپږمه او اوومه لارښوونې وګورئ).
- د خوراک د مرسته کولو پروګرامونو اجرا او اغېزمن توب په ځانګړي ډول سره وڅارل شي او وارزول شي (اتمه لارښوونه وګورئ).

لارښوونې

- 1- په نښه کول: د خوراک مرسته باید په داسې ډول سره په نښه او ترسره شي چې په ټولنه کې د ډیرو اړو او زیانمن سوو وګرو اړتیاوي بشپړي کړي، بیله دې چې د نسل، ناتوانی، مذهبي او نژادي اساس او سابقه اوداسي نورې خبرې په پام کې ونیول شي. د موادو د وېشلو انتخاب او ټاکنه باید ددوي د ظرفیت او حساب او مسؤلیت له مخې وي او د بې طرفی په اساس وي. د موادو د توزیع او وېشلو په وخت کې ممکن خايي مشران، خايي مرستندويه ټولني، خايي ادارې، خايي غیردولتي ټولني او یا هم دولتي یا نړیوالي غیر دولتي ټولني ګډون وکړي (په ۲۸-۳۳ مخونو کې د ونډې اخیستنې او لومړنی ارزونې معیارونه او په ۳۵ مخ کې د نښه کولو معیار وګورئ).
- 2- ثبتول: هغه کورنی چې د خوراک مرستي تر لاسه کوي هغوي باید څومره چې ژر ممکنه وي، په رسمي ډول ثبت او راجستر شي او د اړتیا په وخت کې دا راجستر نوی او تجدید کړای شي. هغه لستونه چې د خايي ټولنو له خوا څخه جوړ سوي وي او د کورنیو

هغه لستونه چې د ټولني له خوا څخه جوړ سوي وي ممکن گټور وي، او په نوموړي پروسه کي بايد اغيزمني سوي بنځي و بوختولو او رابنکېلولو ته وهڅول شي. که چېرې بنځي وغواړي، په خپلو اصلي نومونو ثبت شي، حق يې لري. بايد پاملرنه وشي ترڅو بنځي يا د کورنيو ځوان مشران او نور زيانمن سوي او حساس کسان د خوراک وپشنې د لسټ څخه ونه ايستل شي. که چېرې د بېرنيو حالاتو په لمرنيو پړاوونو کي راجسټر يا ثبت کول ممکن نه وي نو بايد هغه وخت چې حالات مساعد شي ژر تر ژره تر سره شي. نوموړی کار په ځانگړي توگه په هغه وخت کي مهم دي چې د خوراک اوږد مهالي مرستي ته اړتيا وي.

3- د وېش میتودونه: د وېش اکثره میتودونه ډیر وخت ته اړتیا لري. په لمرنيو پړاوونو کي د عمومي وېش هغه لستونه چې د کورنيو په اساس جوړ سوي وي او د سرشميرني هغه تخمين چې د ځايي ټولنو لخوا برابر شوي وي، ممکن يوازینی عملي میتود وي. هر سیستم بايد له نږدې څخه ددې له پاره وڅارل شي چې د په نظر کي نیول شوو وصول کوونکو له پاره د خوراک رسول ډاډمن کړي او سیستم بايد مناسب او عادلانه وي. و حساسو او زيانمن سوو خلکو ته د خوراک د مرسته کولو پروگرامونو د لاسرسي په خاطر بايد ځانگړی تاکيد او ټينگار وشي. په هر حال د حساسو او مستحقو خلکو د په نښه کولو له پاره هڅي بايد هغه پيغور او بدنامي چې د دې ډلو له خوا څخه پخوا ازمايل سوي ده، تکرار نه کړي. دا مسئله ممکن د هغو ټولنو له پاره چېرې چې د ايډز/ايچ اي وي لرونکي کسان په ډيره اندازه په کي موجود وي يوه ځانگړي موضوع وي (په لومړي څپرکي کي د برخي اخيستي، په نښه کولو، څارني او ارزوني معيارونه وگورئ).

4- د وېش ځايونه: نوموړي ځايونه او نقاط بايد په يو خوندي او داسي ځايونو کي تاسيس شي چې د وصول کوونکو له پاره هوسا وي او بايد يوازي د وېشونکي ډلي د لوژستيکي هوسايي په اساس جوړ نه شي. د وېش تعداد او د وېشنځايونو د شميري ټاکنه بايد د مرستي اخيستونکو، مرکزونو ته د رسيدو د وخت، او د توکو د ترانسپورت د مصارفو مسئله په پام کي ونيول شي. مرسته اخيستونکي بايد د څيري د ترلاسه کولو له پاره ليري مزل وهلو ته اړ نه ايستل شي. او د خوراک وپشنې مهال وېش بايد په داسي وختونو کي تنظيم شي چې د ورځنيو چارو سره د ټکر خطر لږ کړي. په وېشنځايونو کي بايد انتظار ځايونه او د څښاک اوبه چمتو وي (په ۱۴۵-۱۵۲ مخونو کي د خوارځواکي د سمون لومړی او دوهم معيارونه وگورئ).

5- د امنيتي گواښونو کمول: خوراک، يو ارزښتناکه متاع يا جنس دی او وېش يې د غلا او تيري کول د چانس په گډون امنيتي خطرات رامنځته کوي. کله چې د خوراک زيرمه کمه وي نو د خوراک د ورکړي په وخت کي تشنج زياتيږي. بنځي، ماشومان، مشران خلک او بېچاره خلک ممکن ددوي د حق د ترلاسه کولو څخه بې وسه وي او يا هم خپل حق په زوره تر لاسه کړي. نوموړي خطرات بايد وار دمخه ارزيايي کړل شي او د کمولو له پاره يې گامونه واخيستل شي. لکه د وېش بڼه څارنه او چېرې چې مناسبه وي د ځايي عسکرو د گمارلو په گډون، په مناسب ډول سره د وېشنځايونو ساتنه. د جنسي تيري، تاوتریخوالي او

استثمار مسائل، چي د خوراک د ویش سره اړه لري ددوي د مخنيوي، څارني او ځواب ويني له پاره اقدام کول هم ممکن ضروري وي.

- 6- د معلوماتو خپرول: وصول کونکي باید د لاندې خبرو په اړه معلومات ولري:
- د هغې ځيرې اندازه او ډول چې وپشل کيږي او د ویش په نورمال بهير کې د هر ډول تغيير رامنځته کيدو په هکله.
 - د وېش د پلان (ورځ، وخت، ځاي، واري او ځلې) او په هغه کې د باندنيو شرايطو له امله د تغيير د منځته راتگ په هکله.
 - د خوراکتوکو د غذايي کيفيت او که چيرې يې اړتيا وي د خوراک و غذايي ارزښت ساتني ته ځانگړې پاملرنه کول.
 - د خوراكي توکو د خوندي کولو او کاروني په هکله د مقرراتو اړتياوي.

7- په پروگرام کې د بدلونونو راوستل: د خوراکتوکو د کمښت له امله، په لسټ يا ځيره کې، د بدلون راوستلو په اړه باید د ویش د پلگې يا د سپين ريرو له لارې د مرستي اخیستونکو سره خبرې وشي او په گډه يوه چاره ورته وسنجول شي. وېشونکي کمپنه باید خلک د بدلونونو او د هغوي شاته پرتو علتونو څخه خبر کړي. دوي باید دا معلومات ورکړي چې بدلونونه به څومره وخت دوام وکړي او د ځيرې عادي وېشنه به بيا کله د سره څخه پيل شي. دامهمه ده چې د هغو توکو په هکله چې خلک يې ترلاسه کوي باید شفافي خبرې وشي د بيلگي په توگه د ځيرې څرنگوالي باید په ښکاره ډول سره په وېشنځايونو کې خلکو ته وروښودل شي، په ځايي ژبه ورته وليکل شي او يا هم په تصويري ډول ورته وړاندې شي، چې په دې ترتيب سره خلک په دې وپوهول شي چې دوی څه شی تر لاسه کوي.

8- څارنه او ارزونه: د خوراکتوکو د مرستي د ویش او زيرمه کولو د لړۍ په ټولو پړاوونو کې باید څارنه او ارزونه ترسره شي. په وېشنځايونو کې باید په رانديک ډول، هغه مرسته چې کورنيو ته ورکړل شوي ده وزن شي، ترڅو د وېش د تنظيم درستوالي او دقت او همدارنگه په دې لاره کې انصاف او عدل معلوم کړل شي او د ځينو خلکو سره د وېشنځای څخه د وتلو پر مهال مرکې وشي. د يوې ټولني په کچه، د هغو کورنيو په رانديک ډول کتنه، کوم چې مواد ترلاسه کوي، د نوموړو خوراکتوکو د منلو او گټورتوب کچه ارزولای شو او همدارنگه په دې کار سره هغه خلک هم موندلای شو چې د مرستي وړ دي خو مرسته يې نه وي تر لاسه کړي. دا کتنې، د خوراک اضافه اخیستل او ترلاسه کول هم په گوته کولای شي او دا هم په گوته کولای شي چې نوموړي اضافه خوراک د کومه ځايه راځي د بيلگي په توگه د غصب کولو له لارې او يا هم د جنسي استثمار او استخدامولو له لارې او يا هم د نورو لارو څخه. د نوموړو کتنو پراخي اغيزي د خوراک وېشنې سيستم باندي هم باید په پام کې ونيول شي. نوموړي ممکن د زراعتي سایکل او دورې، زراعتي فعاليتونو، د مارکيټ د حالاتو او د زراعتي توليدي منابعو د گډون اړتيا هم په بر کې ونيسي.

لومړۍ ضمیمه

دغذایي خونديتوب د میتودولوژی او راپور ورکولو چک لست

د غذایي خونديتوب څیرنه باید:

- 1- د میتودولوژی روښانه تشریحات په بر کې ولري
 - ټولې طرحې او موخې
 - د ارزیابي کونکو سابقه او شمېره (که په یوازې یا په جوړه بیز ډول سره کار کوي)
 - د مهمو معلومات ورکونکو ټاکنه (ایا دوي د ټولو ډلو او گروپو نمایندگي کوي؟).
 - د متمرکزو یا نورو مباحثوي گروپونو جوړول
 - د معلومات ورکونکو د ټاکلو معیار یا محک
 - د ارزیابي د وخت تنظیم
 - د تجزيې او میتودولوژی د وسایلو لپاره کاري چوکاټ د PRA د سامان الاتو او طریقو په ګډون؛
- 2- باید د کیفیتي روش په اساس باندې وي، د کمیتي معلوماتو د سرچینو د بیا ازموینې او تکرار په ګډون.
- 3- د مودو او دورو صحیح استعمال لکه: هدفمنده نمونه گیری، مهم معلومات ورکونکي، مرکزي او محراقي گروپ، د ځانګړو طریقو له پاره مودې او دورې.
- 4- د ارزیابي په پروسه کې تر هغه پورې چې مناسبه وي د شریکانو په شکل سره د ځایي ادارو ګمارل، د بیلګې په توګه د تصادم او نښتې په ځینو حالاتو کې.
- 5- د PRA د سامان الاتو او طریقو په مناسب ډول سره کارول (کوم چې د موندنو او کشف د تجزيې او درې ګوتیز کولو د نتیجې په لړ کې تطبیق کیري).
- 6- د اغیزمن سوو ډلو د خلکو د نماینده ګانو په کار ګمارل او یا هم بدیل معیشت گروپ بندي.
- 7- دارزوني د محدودیتونو یا عملي خنډونو تشریح او څرګندول
- 8- د ارزیابي د جغرافیایي خپراوي په ګډون، د بدیل معیشت گروپونو او د خلکو د نورو اړونده طبقه بندۍ مثلاً جنس، نژاد، قومي گروپ او داسیې نورو د پوښښ د کچې تشریح او څرګندول .
- 9- د دولت د اړونده نماینده وزارتونو او عامه خدماتو د نماینده ګانو سره د خبرو اترو په ګډون، د قومي مشرانو، د مهمو اولسي نماینده ټولنو (مذ هبي ډلې، ځایي غیر دولتي ټولني، مدافع ډلې، بزگرانو او شپنو او د بنځو د ډلو سره) او د بدیل معیشت هغو نماینده ټولنو سره چې په پام کې نیول سوي دي د مرکو تر سره کول.

د ارزونې د راپور موندنې لاندې ټکي تر پوښښ لاندې راولي:

1- د غذايي خونديتوب وروستۍ تاريخچه او له ناورين څخه د مخه د غذايي خونديتوب وضعیت.

2- د بيلابيلو معيشتي گروپونو تشریح او له ناورين څخه د مخه ددوی د غذايي خونديتوب حالت.

3- د بيلابيلو معيشتي ډلو او گروپونو له ناورين څخه د مخه غذايي خونديتوب.

4- د مختلفو ډلو او گروپونو پر غذايي خونديتوب او خوراکي سيستم باندې د ناورين اغيز.

5- د خاصو زيانمنونکو معيشتي ډلو يا د هغو چي په اوسنی حالت کې د غذايي ناخونديتوب له امله زيانمنونکی بلل کيږي، پيژندل.

6- د پلي کولو ميکانيزمونو، مدافعي او هرې اړونده اضافي څيړني په گډون، د پېښيښي شوي مداخلې تر سره کول.

7- که چېرې غبرگون مناسب وگڼل شي، د خوراکتوکو د هر ډول مرستي د غبرگون دقيق او درست طبيعت، موخه او موده. د خوراکتوکو د مرستي غبرگونونه بايد د پورتنیو ټکو او ارزونو پر اساس برابر شي.

دوهمه ضميمه

دغذايي خونديتوب د څيرني چک لست

د غذايي خونديتوب د څيرني په ترڅ کې هميشه اغيزمن شوي خلک په پراخه کچه ددوی د خوراک يا عايد د لاسته راوړو د سرچينو او ستراتيژيو په اساس، په معيشتي گروپو او ډلو باندې طبقه بندي کيږي. په نوموړې طبقه بندي کې ممکن د خلکو وېشنه په ډلو او گروپو باندې د شتمني او دولت په اساس هم تر سره شي. دامهمه ده چې روان حالات د ناورين څخه د مخه غذايي خونديتوب حالت سره پرتله شي، چې نوموړو ته بيا اوسط کلونه ويل کيږي او ممکن نوموړي کلونه د اساسي ليکو په توگه وپېژندل شي. د سړيو او پنځو ځانگړي رول او دندې او حساسيتونه بايد په پام کې ونيول شي او همدارنگه د کورنيو د خوراک ساتني او حفاظت حتمي کېدل بايد په پام کې ونيول شي. د کورني دننه غذايي خونديتوب توپيرونو په پام کې نيول هم اړين کار دی.

دا چک لست په پراخه کچه هغه سيمي په برکي نيسي کومې چې د غذايي خونديتوب په څيرنه کې هميشه په پام کې نيول کيږي. د ناورين په اړه بايد په پراخ ډول نور اضافي معلومات هم خامخا راټول شي (د بيلگي په توگه دا يوه سياسي موضوع ده، چې د خلکو شمېر او خوځيدني او داسې نور وڅيړل شي) همدارنگه د نورو اړونده سکتورونو (تغذيه، روغتيا، اوبه او سرپنا) په اړه هم، په يو ناورين کې مالومات راټول شي. چک لست بايد د ځايي موضوعاتو او د څيرني له موخو سره اړخ ولگوي. د ډيرو جزئياتو لرونکي چک لستونه د نورو سرچينو لکه د USAID د ساحوي عملياتي لارښوود- ۱۹۹۸ کې شته.

د معيشتي گروپونو غذايي خونديتوب

1- ايا په ټولنه کې داسې ډلې او گروپونه شته چې يو شان معيشتي ستراتيژي وکاروي؟ او دوی د خپلو اساسي خوراكي او عايداتي سرچينو په اساس څرنگه طبقه بندي کيدای شي؟

له ناورين څخه مخکې غذايي خونديتوب (اساسي کرښه)

- 2- مختلفو معيشتي ډلو له ناورين څخه مخکې څنگه خوراک او عايد لاسته راوړي؟ په اوسط ډول په تيرو کلونو کې ددوی د عايد او خوراک سرچيني کومط وي؟
- 3- د يو نارمل او عادي کال په جريان کې د خوراک نوموړي زيرمي او عايد د موسمونو په منځ کې څنگه بدلېدل؟ (د موسمي کليزي يا جنټري جوړېدل بنايي گټور وي).
- 4- که تيرو پنځو يا لسو کلونو ته يو نظر وکړو، غذايي خونديتوب د هر کال په تيريد سره څه بدلون موندلی؟ (د يو مهالوېش يا د بنو او بدو کلونو تاريخچه بنايي گټوره تمامه شي).

- 5- څه ډول دارايي او شته، سپماوي يا ساتني د مختلفو معيشتي ډلو له خوا څخه لاسته راوړل شوي دي (د بيلگي په توگه د خوراک زيرمي، نغدي سپماوي، د څارويو دارايي، پانگه اچونې، اعتبار، ناغوبنل شوي پور او داسې نور)؟
- 6- د يوي اوونۍ يا مياشتي په موده کي د کورنۍ په لگښتونو کي څه شي شامل دي او پر هري مادې يا برخي باندي د مصرف تناسب څنگه دي؟
- 7- په کورنۍ کي د نغدو پيسو د تنظيم مسؤل او ذمه واره څوک دی او نغدي پيسې پر څه شي مصرفيري؟
- 8- نژدې مارکېټ ته د اساسي او اصلي توکو د تر لاسه کولو له پاره څومره لاسرسی شته؟ (د واټن، حفاظت، د لېږدونې اسانتيا، او د مارکېټ يا بازار د معلومات موجوديت او شتون او داسې نورو په پام کي نيولو سره).
- 9- د خوراک په گډون د مهمو توکو شتون او بيه څنگه ده؟
- 10- له ناورين څخه د مخه د عايد د ضروري سرچينو او خوراک تر منځ د راکړې ورکړې کچه څرنگه وه، مثلاً د خوراک مزد او يا د خوراک لپاره څاروي او داسې نور؟

د ناورين په ترڅ کي غذايي خونديتوب

- 11- ناورين څنگه د پېژندل شوو معيشتي ډلو او گروپونو د خوراک مختلفي زيرمي او عايد اغيزمن کړل؟
- 12- ناورين څنگه د مختلفو ډلو د خوراک ساتني عادي موسمي نموني اغيزمني کړي؟
- 13- ناورين څنگه د مهمو توکو بيبي، مارکېټ يا بازار ته لاسرسی او د بازار يا مارکېټ موجوديت يا شتون اغيزمن کړ؟
- 14- د بدیل معيشت د مختلفو ډلو له پاره عادي طرز العملونه څه شي دي او خلک په کومه اندازه باندي په هغوي کي بنکېل دي؟
- 15- د ناورين څخه د مخکني حالت په پرتله، په اوسني حالت کي څنگه بدلون رامنځته شو؟
- 16- کوم خلک يا سيمه ډيره اغيزمنه شوي ده؟
- 17- د عادي طرز العملونو د لنډې او منځنۍ مودې اغيزي د خلکو پر اقتصاد او نوري شتمني باندي څه دي؟
- 18- د ټولو معيشتي گروپونو او ټولو حساسو گروپونو پر روغتيا، عمومي سلامتيا او وقار، د مجادلوي ستراتيژيو اغيزي څه دي؟ ايا دا خطرونه د مجادلوي ستراتيژيو سره کوم تړاو لري؟

دریمه ضمیمه

دغذایی خونديتوب غبرگونونه

په بیرنیو حالاتو کې دغذایی خونديتوب د ملاتړ، خوندي ساتلو او غښتلي کولو لپاره د پراخي کچې لارې چارې شته. لاندینی لیست، یو مکمل لست نه دی. خو هره مداخله داسې طرح شي چې له خایې شرایطو او د غذایی خونديتوب ملاتړ کونکو ستراتیژیو سره توافق ولري، چې په دې اساس، دا مداخلې د طرحې او اهدافو له اړخه بې جوړې واوسي. دا ډیره مهمه ده چې د اړتیاوو له ارزونې وروسته یو سلسله پروگرامونه او غبرگونونه تر لاس لاندې ونيول شي. د مرستې هغه هڅې چې بې گټې وي او د خایې اړتیاوو په نه نظر کې نیولو سره طرح شوي وي، دومره اغیزمنې نشي تمامیدای. دا غبرگونونه په درې برخو ویشل شوي دي چې دغذایی خونديتوب دوهم او څلورم معیار سره اړه لري:

- لو مړني تولیدات
- عاید او کار
- مارکیټ او خدماتو ته لاسرسی.

د خوراکتوکو عمومي توزیع، نیغ په نیغه کورنیو ته د وړیا خوراکي مرستې په حیث ور رسیږي، نو په دې اساس، دا کار په لنډ مهاله توگه د غذایی خونديتوب له مهمو کارونو څخه بلل کیږي.

لومړني تولیدات

• **د دانو (حبوباتو)، وسایلو او دکیمیا وي سري ویشل:** ددغو موادو د ویشلو موخه د کرهڼیزو تولیداتو غښتلي کول دي چې د راستانه شوو خلکو لپاره د کرهڼیزو چارو د پیل کولو دلومړي گام په څیر او یا هم د غلو د تنوع د منځته راوړلو په موخه، بڼه چاره گڼل کیږي. اکثره وخت، دا ویش، د کرهڼیزو پراختیایي خدماتو او تخنیکي روزني سره یو خای پلي کیږي.

• **د غلو دانو خرڅلاو او کرهڼیز نندارتونونه:** دغلو دانو لویو رانیونکو باندې د غلو دانو په پلورلو کې اسانتیا رامنځته کوي. ددې لپاره چې غله اخیستونکي، د غلو دانو بیلابیلو ډولونو ته لاسرسی ولري او په خایې ډول د غلو د پلورلو او رانیولو فرصت پیدا شي، نو د غلو دانو د پلورونکو په راټولولو سره باید کرهڼیز نندارتونونه جوړ کړای شي.

- کرهڼيز پراختيايي خدمتونه .
- د اړونده مهارتونو په اړه ښوونه او روزنه.
- د څارويو د ساتنځايونو په اړه گامونه: چي دڅارويو دروغتيا دڅرنگوالي اندازه کول ، له اوسيدنځايونو څخه د څارويو د بيړنۍ ايستني او بېرته راوستني په اړه گامونه، د څارويو د وښو او نورو مغذي خوړو وپيشنه، د څارويو پناځايونه او د ددوی لپاره د اوبو د بدیلو سرچينو برابرول، په کي شامل دي.
- دکبانو او دهغوي د ښکار لپاره د جالونو او نورو وسايلو وپيشنه
- دخوراکي توکو د پروسس کولو ښه کول

عايد او کار

- دکار په مقابل کي پيسي (CFW): چي د خوراک له نظره، ناخوندي کورنيو لپاره دکار په مقابل کي د پيسو لاسته راوړلو زمينه برا بروي.
- خواره دکار په بدل کي (FFW): چي د خوراک له نظره، ناخوندي کورنيو لپاره غذا دکار په مقابل کي داسي فرصتونه برابروي چي ، هغوی داسي خدمات ترسره کړي چي په عين وخت کي هم ځانته او هم دټولني لپاره گټور ثابتيدای شي.
- خواره د ریکوري په بدل کي (FFR): چي دا شکل د (خواره د کار په بدل کي) د هڅي زيړنده ده او کولای شي چي د لومړنۍ بيارغونې سره مرسته وکړي او بايد باندنيو تخنيکي څارني ته اړتيا ونه لري.
- د عايد د لاسته راوړولو لارې چارې: خلکو ته ددي اجازه ورکوي ترڅو په کوچنی کچه، د عايد لاسته راوړلو بيلابيلي سرچيني دخپل ځان په کار اچوني سيستم باندې بدلې کړي. چي عبارت دي له: په اداره کولو کي د خلکو ملاتړ کول، ددوي د تجارتونو ته عملي ښه ورکول او څارنه.

د مارکیت جنسونو او خدماتو ته لاسرسی:

● د مارکیت او بنسټونو ملاتړ: چې د ترانسپورتي خدماتو برابرولو څخه عبارت دي چې په ترڅ کې یې تولید کونکي کولای شي، لیرې پرتو مارکیتونو ته لاسرسی ولري.

● دڅارویو پلورل (کمول): مالدارانو ته ددې زمینه برابرې تر څو دوچکالی او دڅرخایونو او اوبو د سرچینو د نشتوالي په وخت، او په ځانگړې توگه کله چې په مارکیت کې د څارویو بېي رابنکته شوې وي، څاروي په بڼه بیه رانیسي.

- د نېو بیو لرونکي دوکانونه: په کنترول شوي یا مرستندویه بیه، داساسي موادو خرڅلاو یا هم د جنس د جنس په مقابل کې د تبادلې څخه عبارت دي.

- د خوړو یا نغدو پیسو سندونه: په دوکانونو کې د خوراكي موادو او یا دنورو اموالو دتبادلي لپاره .

- دولتي خدماتو ملاتړ او تخنیکي مرسته: چې د کرهڼیزو پراختیایي او وترنري خدماتو څخه عبارت دي.

- مایکروفایننس پروژې: د بیلگې په ډول د شتمنیو د خوندي ساتلو لپاره د قرضو او نورو لاروچارو پیدا کول، چې کیدای شي لوی پورونه، واره پورونه، نور ځانگړي بانکي حسابونه او داسې نور.

د غذایی خونديتوب ریفرینسونه په نهمه ضمیمه کې هم وگورئ.

څلورمه ضميمه

د تغذيي د ارزونې پوښتنپاڼه

لاندې ځيني نمونوي پوښتنې د خوار ځواکي د اصلي لاملونو د ارزونې، د تغذيوي خطر د کچې او د احتمالي غبرگون د تر لاس لاندې نيولو لپاره راغلي دي. ددې پوښتنو بنسټ د خوار ځواکي د لاملونو پر عيني چوکاټ ولاړ دی (۳۶ مخ وگورئ). ددې امکان شته چې دا مالومات د بيلابيلو سرچينو څخه لاسته راشي، نو په دې اساس، بيلابيلو څيړنيزو وسايلو ته اړتيا ليدل کيږي لکه؛ د اساسي مالوماتو لاسته راوړلو لپاره مرکي او همدارنگه د ثانوي مالوماتو څارنه او کتنه (همدارنگه په ۲۸-۳۳ مخ کې د څيړنې او ونډې اخيستنې معيارونه وگورئ).

1- د تغذيوي حالت په اړه کوم مالومات شته؟

- (الف) ايا کومه تغذيوي سروې تر اوسه تر سره شوې؟
(ب) ايا د مور او ماشوم د روغتيايي کلينیکونو څخه کوم مالومات شته؟
(ج) ايا د موجوده تداوي کونکو يا د شيدې ورکول مرکزونو څخه کوم مالومات شته؟
(د) د اوسني ناورين څخه مخکې، د اغيزمن شوو خلکو د تغذيوي حالت په اړه کوم مالومات شتون لري؟

2- د خرابې عامه روغتيا او دخوار ځواکي د خطر اړيکه څه ده؟

- (الف) ايداسي راپورونه شته چې د ځينو ناروغيو شيوع، د خلکو پر تغذيوي وضعيت اغيز کړی وي، مثل د شري او اسهالاتو ناروغي؟ ايا ددې ناروغيو د پيښيدو خطر شته؟ (په ۲۷۳ مخ کې د مجادلې وړ ناروغيو د مخنيوی معيار وگورئ).
(ب) د ناورين ځپلي ولس په منځ کې د سرخکانو د واکسين، اټکليزه کچه څومره ده؟ (په ۲۷۳ مخ کې د مجادلې وړ ناروغيو د مخنيوی معيار وگورئ).
(ج) ايا د شري د واکسين پر مهال، Vit.A هم ورسره په منظم ډول ورکول کيږي؟ په اټکليز ډول، د متمم په حيث د ويتا مين A د ورکړې کچه څومره ده؟
(د) ايا چا دمړيني د کچې اټکليز ارقام راټول کړی (کوچني يا له پنځو کلو څخه د کښته عمر لرونکو ماشومانو)؟ (په ۲۵۹ مخ کېد روغتيايي سيستم او زيربنا لومړی معيار وگورئ).
(ه) ايا د هوا د تودوخې په درجه کې د دومره ټيټوالي د رامنځته کيدو امکان شته، چې په خلکو کې د حادو تنفسي انتاناتو پر شيوع منفي اغيزه وکړي يا د ناورين ځپلو خلکو د انرژي اړتيا په کچه کې زياتوالي رامنځته کړي؟

و) ایا د HIV/AIDS شیوع په زیاته پیمانته موجوده ده؟ ایا له دې حالت څخه د مخه خلک د فقر یا ناروغیو له امله خوارخواکي نه دي؟
ز) ایا خلک د زیاتي مودي لپاره په لاندو کالیو یا د اوبو په منځ کې په پاتي شوي دي؟

3- په ناکافي پاملرنه کې د خوار خواکي خطر څه دی؟

الف) ایا دکار په څرنگوالي کې داسې کوم بدلون را منځ ته شوی (لکه د کډوالی، بیخایه کیدنی او یا د وسلوالو شخړو له امله) چې په پایله کې یې اصولو اومسئولیتونو رول په کورنیو چارو کې بدلون موندلی وي؟

ب) ایا د کورنیو په نورمال جوړښت کې کوم بدلون رامنځته شوی دی؟ ایا د بیلو شوو ماشومانو کچه لوړه ده؟

ج) ایا د پاملرنې په نورمال چاپیریال کې کومه ګډوډي رامنځته شوې (مثلاً بیخایه کیدنه) چې په پایله کې یې دایو (مفرد نوم یې دایه دی) ته لاسرسی، د کوچنیانو ډوډی ته لاسرسی او اوبو ته لاسرسی او داسې نور یې اغیزمن کړي وي؟

د) په عادي ډول د ماشومانو تغذیه څرنگه ترسره کیږي؟ ایا میندې خپل ماشومان د شیرچوشک په واسطه تغذیه کوي او که د نورو اضافي خوراکی موادو څخه کار اخلي؟ که داسې وي، نو ایا داسې کومه مؤسسه شته چې د خوندي شیرچوشک ورکولو ملاتړ کونکي واوسي؟

ه) ایا د ماشومانو دغذا، شیدو، شیر چوشک، د شیر چوشک د سر په هکله دمرستي کوم شواهد شته او یا دمرستي غوښتنه شوې ده؟

و) ایا په کلیوالو سیمو کې، ماشومان د حیواناتو د رمو څخه، د اوږدې مودي لپاره لیرې ساتل کیږي؟ ایا پاکو شیدو ته لاسرسی شته؟

ز) ایا HIV/AIDS په کورنیو کې د پاملرنې پر مسئله اغیز کړی دی؟

4- لږو خوراکی توکو ته د لاسرسي پر مسئله د خوارخواکي اغیز څه دی؟ (دوهمه ضمیمه دغذائي خونديتوب دارزوني پوښتنپاڼه وگورئ).

5- خلکو ته په زیاته پیمانته مرستو د ور رسیدو لپاره رسمي او نارسمي ځایي مؤسسي کومي دي؟

الف) په ټولنه کې د اوږدمهاله پاتي کیدو په اړه، د عامې روغتیا وزارت، مذهبي مؤسسو، په ټولنه کې د ایدس خپلو ټولنو، د ماشوم د تغذیې د ملاتړ کونکو ټولنو، او یا انجوجانو ظرفیت څومره دی؟

ب) د خوراکی توکو د پروگرام د پراختیا لاسته راوړني څه دي؟

ج) په نږدې راتلونکي کي د خلکو د کوچيدو (د علفچرونو، مرستي د لاسته راوړلو يا د کارکولو په خاطر) احتمال شته؟

6- د رامنځته شوي ناورين څخه د مخه، د ځايي ټولنو، افرادو، انجوجانو، دولتي مؤسساتو، ملگرو ملتونو مؤسساتو، مذهبي ټولنو او داسې نورو لخوا د خوراكي توکو کومې مرستي يا نور ټولنيز ملاتړونه ترسره شوي دي؟ موجوده وضعيت ته د غبرگون په اړه، کوي تغذيوي کړنلاري (تيري، رواني او درول شوي)، اوږدمهاله او پلان شوي تغذيوي غبرگونونه او پروگرامونه پلي شوي؟

شديده خوارخوآكي	منخني خوارخوآكي	عمومي خوارخوآكي*	
-----------------	-----------------	------------------	--

پنخمه ضميمه

د شديدي خوارخوآكي اندازه كول

تر پنخو كلونو واره ماشومان

لاندي چوكاټ، د ۵۹-۶ مياشتنيو ماشومانو تر منخ، دخوارخوآكي د مختلفو درجو د اندازه كولو په اړه عمومي شاخصونه بيانوي. قد د وزن په پرتله (WFH-weight for height) شاخصونه بايد د NCHS/CDC د ضميمو پر بنسټ ولاړ واوسي. د انټروپومټريكو سروپگانو د پايلو د راپور وركول لپاره، تر ټولو بڼه شاخص، د WFH له Z score څخه عبارت دي. درملني ته د مستحقو خلكو په پيژندلو كي، د WFH (قد د وزن په پرتله) د متوسطي كچي سلني ته ترجيح وركول كيږي. په انټروپومټريكو سروپگانو كي دي په يوازي ډول، د مټ د پورتنۍ دريمې برخي (Mid Upper Arm Circumference-MUAC) اندازه كول ونه كارول شي، خو بيا هم د ماشومانو دمړيني د كچي داندازه كولو لپاره، دا يو بڼه ميتود بلل كيږي، ځكه چي دا ميتود د كم عمر لرونكو ماشومانو لپاره دومره دقيق نه دي. نو په دي دليل له دغه ميتود څخه د ماشومانو دتغذيي په پروگرام كي د اجازي وركولو د شاخص په توگه كار اخستل كيږي. پدي اندازو كي د ۵۹-۱۲ مياشتنيو ماشومانو ترمنخ، وروستني حد عموما په دي ډول دي: تر 12.5cm څخه لږ د عمومي خوارخوآكي له پاره، او 11.5cm څخه لږ د شديدي خوارخوآكي لپاره.

د ۵۹،۵ او ۶۰،۰ مياشتو تر منځ ماشومان	له ۲- WFH Zscore څخه کم يا ۸۰ فيصده منځنی WFH او/يا تغذيوي اديما	له ۳- څخه بيا له ۲- څخه کم د WHF ، Z score يا له ۷۰ فيصديو څخه تر اتيا فيصديو WHF	WFH 3 له Z score څخه کم يا اوسط له ۷۰ فيصديو څخه کم او/يا تغذيوي اديما
--	--	--	---

*

کله کله دنړيوالي خوارځواکۍ په نوم هم يادېږي

د شپږو مياشتو څخه ټيټو ماشومانو په خوارځواکۍ کې، بې له تغذيوي اديما څخه، لاتر اوسه کوم منل شوي حدود نشته. د NCHS/CDS د نشونما معيارونه اوس ډير لږ کارېږي، ځکه چې دوی د هغو ماشومانو په منځ کې چې په مصنوعي شيدو تغذيه کيدل، کاريدل، حال داچې هغه ماشومان چې دمیندو په شيدو تغذيه کيږي دهغوی د ودې کچه توپير لري. ددې مانا دا ده چې خوارځواکي په دغه عمر لرونکي ډله کې زياته ليدل کيږي. په دغه ډله کې د خوارځواکي د شتون تعينولو لپاره، دا ډيره مهمه ده چې د ماشومانو د تغذيي ميتودونه، خصوصاً د مور شيدو ته لاسرسی، په هر ډول طبي شرايطو کې وازرول شي.

نورې عمري ډلې: غټ ماشومان ، نوي ځوانان ، ځوانان او زاړه خلک

دشدیدې خوارځواکۍ لپاره، په نورو عمر لرونکو گروپونو کې لا تر اوسه کوم منل شوي نړيوال تعريف نشته. يو دليل يې دادی چې د مختلفو قومونو نمو، له پنځه کلنۍ څخه وروسته فرق کوي په دې معني چې دا ناممکنه ده چې د يوه انټيکي (قومي) گروپ نشونما د نورو ټولو قومي گروپونو په نمايندگي وکاروو. بل دليل يې دا دی چې په اکثره حالاتو کې، د تصميم نيولو لپاره، د ۵۹-۶ مياشتنيو ماشومانو د تغذيوي حالت په اړه مالومات کافي بلل کيږي، نو په دې اساس د نورو گروپونو په هکله د مالوماتو د راټولولو چندان انگيزه نشته.

په هر حال، د خوارځواکۍ په بېرنيو حالاتو کې به دا اړينه وي چې د زيات عمر لرونکي ماشومان، ځوانان، د منځني عمر خاوندان يا زاړه، هم د تغذيوي ارزونو يا تغذيوي پروگرامونو تر پوښښ لاندې راوستل شي. يوازې دې په لاندینيو حالاتو کې د ۶ څخه تر ۵۹ مياشتنيو ماشومانو ډلې څخه پرته، د نورو ډلو سروې تر سره شي:

- که چيرې دحالت يو بشپړ بنسټيز تحليل تر سره شوی وي. په دې تحليل کې بايد د خوارځواکۍ لامل هم څيرل شوی وي. که چيرې يوازې ددې ارزونې يا تحليل پر بنسټ دا خبره شوې وي چې د کم عمر لرونکو ماشومانو تغذيوي وضعيت، د نفوس د نورې برخې تغذيوي حالت نشي بيانولای، نو په دې صورت کې د نفوس د ډلې عمري ډلې سروې تر سره شي.

- که چیرې د مالوماتو د راټولولو د کیفیت، کافي ارزونې او د پایلو د دقیق تفسیر او اراني لپاره مناسب تخنیکي متخصصین شتون ولري.
 - که چیرې د بلې عمرې ډلې د سروې د ترسره کولو د منابعو او وخت د لگښتونو مسئله په نظر کې نیول شوې وي.
 - که چیرې د سروې لپاره څرگنده او مستندي موخي طرح شوې وي.
- دهغو کسانو لپاره چې عمر یې له ۵۹ میاشتو څخه زیات وي پدې ورستیو کې یو ښه تحقیق او تعریف جوړ شوي دي چه په راتلونکي کې به، لا بشپړ او د استفادي وړ وگرځي.

لوی ماشومان (5 څخه تر 9 کالو پورې)

په لویو ماشومانو کې د تغذیوي حالت د بدیلو اندازه نیولو د نه شتون په صورت کې د WFH Z score د تعیینولو لپاره او د اوسط د سلني د معلومولو لپاره د NCHS/CDC د ریفرینسونو د کارولو او د کم عمر لرونکو ماشومانو په څیر د حدودو د کارولو مشوره ورکول کيږي (پورتنی چوکاټ وگورئ). او د کم عمر لرونکو ماشومانو په منځ کې دې د تغذیوي ادیما ارزونه ترسره شي.

نوي ځوانان (د 10 څخه تر 19 کالو پورې)

د نوي ځوانانو د څوارځواکي لپاره تر اوسه هېڅ روښانه، امتحان شوی او منل شوي تعریف نشته. ددې کسانو د ارزونې د لارښوونې لپاره په نهمه ضمیمه کې یو ریفرینس شته.

بالغ کسان (د 20 څخه تر 59 کالو پورې)

په کاهلانو کې د شدیدې څوارځواکي لپاره لا تراوسه داسې کوم منل شوی تعریف نشته، لاکن د شواهدو له مخې د شدیدې څوارځواکي حدود کیدای شي د $16 \text{ BMI (Body Mass Index)}$ څخه ټیټ واوسي. د کاهلانو د څوارځواکي په سرویگانو کې باید د قد، وزن، د کیناستو د قد او MUAC اندازې په پام کې ونیول شي. دا اندازه گیری کیدای شي د BMI د حسابولو لپاره وکارېږي. ددې لپاره چې د نفوسو تر منځ مقایسه وشي، نو BMI باید د Cormic index (په ولاړه او په کیناستو د قد نسبت) سره وفق ورکړل شي. په دغه ډول وفق ورکول، کولای شي چې په بنسټیز ډول په کاهلانو کې د څوارځواکي په شیوع کې تغیر رامنځته کړي او د پروگرام له تشعب څخه مخنیوی وکړي. د MUAC اندازه گیری باید تل ترسره شي. که چیرې په عاجل ډول د پایلو لاسته راوړلو ته اړتیا موجوده وي او یا سرچینې په شدید ډول محدودې وي، نو په دې صورت کې سرویگاني باید یوازې د MUAC پر اندازه گیریو متکي وي.

ددې په خاطر چې د انټروپومتريکو سرویگانو پایلي، د سمو کارورکونکو مالوماتو د کمښت او د دغو پایلو د تفسیرولو د محک له امله لا نورې هم سره پیچلي کيږي، نو دا

پایلی باید د اړونده مالوماتو د جزئیاتو سره یو ځای، تفسیر شي. د ارزونې لارښوونې په ضمیمو کې شته.

ددې لپاره چې د افرادو د تغذیوي پاملرنې په پروگرام کې د بستر کیدلو او یا رخصتیدلو مسئله بڼه وڅارل شي، نو ددې لپاره ځانگړنې باید د انټروپومتریکو سرویگانو د شاخصونو، کلینیکي علایمو او ټولنیزو فکتورونو یوځای والی په بر کې ونیسي (مثلاً ډوډی ته لاسرسی، د پاملرنې کونکو شته والی، سرپنا او داسې نور). دا باید په یاد ولرو چې په کاهلانو کې د ادیما د منځته راتلو عوامل پرته له خوارځواکۍ هم ډیر دي او ډاکتران د ادیما د ارزولو په وخت کې، باید د هغې نور لاملونه هم په پام کې ولري. انفرادي مؤسسات باید د هغه شاخص پر بنا پریکړه وکړي کوم چې د پاملرنې د مستحق والی لپاره کارول کیږي، او دا هم له پامه ونه ایستل شي چې بنایي د BMI د عدم کفایي، د MUAC په هکله د مالوماتو د کمښت، او د پروگرام د پلي کولو د ارزښت مسئله شتون ولري. د کاهلانو د خوارځواکۍ د درملنې لپاره د دوی د خوارځواکۍ په هکله یو موقت تعریف په ضمایمو کې شته.

MUAC، کیدای شي د اومیدواره میندو د ارزونې لپاره یوه څارنیزه وسیله واوسي (مثلاً د تغذیې پروگرام ته د ننوتو د ځانگړنې په توگه). د اومیدواره بڼځو د اضافي خوراکي اړتیاوو ته په پام سره، دوی د نفوس د نورو ډلو په پرتله ډیر له خطر سره مخ وي (په ۴۰ مخ کې د عمومي غذايي ملاتړ دوهم معیار وگورئ). د اومیدوارۍ په بهیر کې په MUAC کې دومره زیات تغیر نه رامنځته کیږي. دا معلومه شوې ده چې $MUAC < 20.7 \text{ cm}$ (شدید خطر) او $< 23.0 \text{ cm}$ (متوسط خطر) کیدای شي چې په جنین کې د نشونما د اختلافاتو سبب شي. ددې خطر کچه په خلکو کې متفاوته ده.

زاره خلک

د زرو کسانو د خوارځواکي په اړه لا تراوسه هیڅ منل شوي تعریف نشته لکن په ناورینونو کې دغه عمري ډله هم له خطر سره مخ کیدای شي. نړیوال خوراکي سازمان یا WHO ددې وړاندیز کوي، چې د زرو خلکو لپاره چې عمر یې ۶۹-۶۰ تر منځ وي، د کاهلانو د (BMI) قدمه وکارول شي، لکن دا هم، لکه په ځوانانو کې، د ورته ستونزو سره مخ مسئله ده. سربیره پر دې، دملاذ تیر دکږیدلو اود فقراتو د نژدي کیدوله امله په دې خلکو کې اندازه گیری هم یو ستونزمن کار دی. د لاسونو (کله چې لاسونه پوره خلاص شي، نو د یو لاس د گوټي له سر څخه د بل لاس د گوټي تر سره پورې) پوره اندازه او یا نیمایي اندازه، کیدای شي چې د قد د اندازې په ځای وکارول شي، خو محدودیت یې په دې کې دی چې د قد د فکتور ضریب نظر خلکو ته فرق کوي. MUAC کیدای شي چې د زرو خلکو د خوارځواکۍ د اندازه کولو لپاره وکارېږي، لکن د مناسبو معیارونو د پیدا کولو لپاره لاتر اوسه هم څیړنه روانه ده.

لاتراوسه د فزيکي پلوه معيوبو خلکو د خوارخواکي د اندازه کولو په اړه هيڅ کوم لارښوود نشته، نو په دې دليل، دوی اکثراً د انټروپومټريکو سرویگانو په وخت کې له پامه ایستل کېږي. د سترگوپه واسطه ارزونه اړینه ګڼل کېږي .

د MUAC ارزونه اکثراً په هغه حالاتو کې چې د پورتنی مت عضلات دحرکي کمک له پاره راټول شوي وي تیرایستونکي ده. د اوږدوالي، د لاسونو د خلاص نیولو پوره اندازې، نیمایي اندازې اود زنگون څخه ښکته برخې د اندازه نیولو لپاره بدیلې اندازه گیری هم شته. نو دا اړینه ده چې د وروستیو ارزونو پایلي سره شریکي شي، تر څو د هغو معيوبو خلکو د اندازه گیریو لپاره چې معیاري وزن، قد، او د MUAC اندازه گیری ددوی لپاره مناسبې نه دي، تر ټولو مناسبه لاره په لاس راشي.

شپږمه ضميمه

په عامه روغتيا كې د ايودينو او د ویتامين ای د كمبنت د اندازه كولو ارزښت

د 6 څخه تر 71 میاشتنیو ماشومانو تر منځ د ویتامين A د كمبنت (Xerophthalmia) شاخصونه

(په خلكو كې د لاندینیو شاخصونو څخه د یو یا زیات شتون، د عامې روغتیا ستونزه بلل كیزي)

شاخص	حد اقل شیوع
- شبكوري (د ۲۴-۷۱ میاشتنیو كې)	> 1%
- Bitot spots-	> 0.5%
- د قرنيې مكدړ كیدل/	> 0.01%
قرحات/كیراتوملاسي	> 0.05%
- د قرنيې داغونه	

د ايودينو د كمبنت شاخصونه (جاغور)

هغه شاخصونه چې لاندینی جدول كې راغلي دي، كیدای شي په ناوړین كې هم كار ورڅخه واخیستل شي. حد اقل د یوه یا له هغه څخه د زیاتو علایمو یا شاخصونو شیوع، كیدای شي چې د عامې روغتیا ستونزه وبلل شي. د ايودينو د كمبنت دا شاخصونه كیدای شي ستونزمن واوسي: په اكثره بیرنیو حالاتو كې، دا به ممكنه نه وي چې بیوشیمیک شاخصونه اندازه كړای شي، او همدارنگه په داسې حالاتو كې كلینیکي ارزونې، د ډیرو غلطیو سره مخ كیزي. لاکن په هر حال، كه چیرې د ايودينو د كمبنت د حالت د ارزونې له پاره په ادرار كې د ايودينو د كچې مالومولو ته اړتیا وي، نو د ۱۲-۶ كلنو ماشومانو د كلینیکي معایناتو په واسطه كیدای شي چې د حالت د شدت په اړه یو عمومي ارزونه تر سره شي.

د عامې روغتیا د ستونزې شدت (شیوع)				
شديد	متوسط	كم	نېنه شوي خلك	شاخص

زیادتر یا مساوي په 30	20 څخه تر 29,9	5 څخه تر 19,9	*د ښوونځي عمر کوچنیان	د جاغور عمومي کچه (د خلکو څومره سلنه)
تر 20 لږ	20 څخه تر 49	50 څخه تر 99	*د ښوونځي د عمر کوچنیان	په ادرار کې د ایوډینو منځنۍ کچه (مایکروگرام پر لیتر)

* د ۶-۱۲ ماشومانو ته ترجیح ورکول کیږي

اوومه ضميمه

تغذیوي اړتیاوې

د پلان جوړونې مقاصدو لپاره د ناورین په لومړۍ مرحله کې لاندیني ارقام کیدای شي چې وکارول شي:

د خلکو منځنۍ اړتیاوې	مغذي توکي
2100 کيلو کالوري	انرژي
10 څخه تر 12 فیصده مجموعی انرژي 25 څخه تر 63 گرام (لاکن د 15 فیصده څخه کم	پروتین
د ټولې انرژۍ 17 په سلو کې 40 گرامه)	شحم
IU1,666 (پا نیم ملي گرامه معادل ریټینول)	ویټامین A
0.9 ملیگرامه (پا 4 ملیگرامه پر هر 1000 کیلوکالوري اخیستل شوي انرژي)	تیامین (B1)
4.1 ملیگرامه (پا 6 ملیگرامه پر هر 1000 کیلوکالوري اخیستل شوي انرژي)	ریبوفلاوین (B2)
160 مایکروگرامه	فولیک اسید
12 ملیگرامه 6.6 مل پر هر 1000 کیلوکالوري اخیستل شوي انرژي)	نیاسین (B3)
9 مایکروگرامه	ویټامین بی 12
28 میلیگرامه	ویټامین سی
د 2،3 څخه تر 8،3 مایکروگرامه کلسیفیرول	ویټامین ډي

وسپنه	22 ميليگرامه (په بيولوژيک ډول کم پيدا دي 5 څخه تر 9 فيصده)
ايوډين	150 مايکروگرامه
مگنيزيم*	2،1 ميليگرامه
زينک*	3،12 ميليگرامه
سيلينيم*	6،27 مايکروگرامه
ويټامين E*	8 ميليگرامه alpha-TE
ويټامين کا*	2،48 مايکروگرامه
بيوټين*	3،25 مايکروگرامه
پانتوټينيت*	6،4 مايکروگرامه

ماخذ: په ډيرو بيرييو حالتونو کې د تغذيي سمبالول، نړيوال خوراکي سازمان، کال ۲۰۰۰

*مؤقتي اړتياوې. ماخذ: FAO/WHO ، کال ۲۰۰۲ د انسانانو د ويټامين او منرال اړتياوې. د FAO/WHO مشترک راپور، بنکاک، تایلند. FAO روم.

د پورتنیو لست شوو اړتیاوو له کارونې څخه د مخه، باید دوه ټکي په پام کې ونیول شي. لومړی دا چې په اوسط ډول، د نفوسو د عمرې ډلو د هر سړي پر سر اړتیاوې، د نفوسو د ټولو عمرې ډلو او دواړو جنسونو له اړتیاوو څخه نمایندګي کولای شي. نو په دې اساس دا اړتیاوې په کومې ځانګړې عمرې ډلې یا جنس پورې اړه نلري او باید د هر انسان د اړتیاوو په سترګه ورته ونه کتل شي. دوهم دا چې، دغه اړتیاوې، د نفوس د یو ځانګړې سلنې پر بنسټ جوړې شوي دي چې په لاندې ډول دي:

عمرې ډله	په نفوس کې فیصدي
د 0 څخه تر 4 کلن:	12
د 5 څخه تر 9 کلن:	12
د 10 څخه تر 14 کلن:	11
د 15 څخه تر 19 کلن:	10
د 20 څخه 59 کلن:	49
60 کلن او پورته:	7
اومیدواره بنځي:	2,5
شیدې ورکونکې بنځي:	2,5
نارینه/ بنځینه:	49 او 51

لکه څرنګه چې د نفوس ډیموګرافیک جوړښت، فرق سره لري، چې په خپل وار سره د اغیزمنو شوو خلکو د تغذیوي اړتیاوو مسئله اغیزمنوي. مثلاً که چیرې د کډوالو خلکو ۲۶ په سلو کې له پنځه کالو څخه کم عمر ولري او ټول نفوس ۵۰ په سلو کې بنځي او ۵۰ په سلو کې نارینه واوسي، نو د انرژي اړتیاوې ۱۹۴۰ کیلو کالوریو ته راښکته کیږي.

دانرژي او پروټین اړتیاوې، باید دلاندې ټکو پر بنسټ عیاري شي:

- د ټول نفوس د ډیموګرافیک جوړښت پر اساس، په ځانګړې توګه د پنځوکلو څخه د تیټ عمر لرونکو ماشومانو سلنه او د بنځینه وو سلنه (بنیایي دا مسئله د هغه نفوس په منځ کې چې ایډس خپلي وي، فرق وکړي).
- د کاهل د منځني یا اوسط وزن پر اساس او همدارنګه د بدن د حقیقي، عادي یا دلخواه وزن پر اساس. اړتیاوې هغه وخت ډیریدای شي، کله چې په اوسط ډول د نارینه کاهل وزن له ۶۰ کیلوګرامو څخه او د بنځینه وو له ۵۲ کیلوګرامو څخه پورته شي.
- د تناسلي ژوندانه د بقا لپاره د فعالیت د کچې پر اساس. که چیرې په کم ډول دا فعالیتونه زیات شي، نو اړتیاوې هم ډیرېږي (مثلاً Basal Metabolic Rate X 1.55 د نارینه وو لپاره او Basal Metabolic Rate X 1.56 د بنځینه وو لپاره).

- د محیطي تودوخي د اوسطې درجې حدود، او د کالیو اغوستلو او سرپنا د ظرفیتونو پر اساس. کله چې په اوسط ډول د محیطي تودوخي درجه د سانتی گراد له ۲۰ څخه رابنکته شي، نو په دې صورت کې هم اړتیاوې زیاتېږي.

- د نفوس د تغذیوي او روغتیايي حالت پر اساس. اړتیاوې هغه وخت ډیرېږي، کله چې نفوس خوارخواکی وي او د معیاري نشونما لپاره اضافي اړتیاوو ته ضرورت ولري. د ایډس شیوع هم کولای شي چې د نفوس اوسطې اړتیاوې اغیزمنې کړي (په ۱۴۰ مخ کې د عمومي تغذیوي ملاتړ دوهم معیار وگورئ). که چېرې په عمومي ډول د خیرې مرسته، دا اړتیاوې پوره نکړای شي، نو په دې صورت کې دې له نړیوالو وړاندیزونو څخه کار واخیستل شي.

که چېرې دا ناشوني وي چې داسې مالومات دې له لومړنۍ ارزونې سره یوځای کړل شي، نو د پورتنی جدول ارقام دې په (حد اقل په اول قدم کې تیارو) مالوماتو په حیث وکارول شي.

آتمه ضمیمه

د لوژستیکي تدارکاتو د خنځير د ادارې پوښتنپاڼه

- 1- دخریداری قراردادونه باید د موادو د رسونې کرایه، د خراب شوو اجناسو بیرته ستول او له قرار داد څخه د هر ډول سرغړونې جریمې په بر کې ولري، خو دا مسئله د طبیعي حوادثو په ناڅاپي پېښیدو کې مستثنی ده.
- 2- د موادو انتقالونکي او هغه خلک چې دا مواد په لاس کې لري، د خوراکتوکو د کیفیت مسؤلیت په غاړه لري او د هر ډول تاوان په صورت کې دوی د تلافی کولو مسؤلیت لري.
- 3- دموادو د ذخیره کولو اسانتیاوې باید خوندي او پاک واوسي او خوراکتوکي له زیانونو او ضایع کیدو څخه خوندي وساتي.
- 4- د امکان تر حده باید هڅه وشي، تر څو د امتعو د ضایع کیدو شونتیا، حد اقل ته راټیټه شي.
- 5- ټولې ضایعي، باید ثبت او محاسبه شي.
- 6- د هغو موادو د ژغورلو په اړه، چې په تخریب شوو کانتینرونو کې دي ټولې ممکنه هڅې تر سره شي.
- 7- توکي باید په منظم ډول تفتیش شي او هر ډول شکمن مواد باید تست شي. ناوړه اقلام، باید وپېژندل شي، او د روبنانه او شفافه پروسیجرونو او د ملي عامې روغتیا د اصولو سره سم له منځه یوړل شي. په بازار کې دې د ناوړه موادو له دوران ورکولو څخه ډډه وشي.
- 8- په منظم او دوراني ډول، باید موادو فزیکي موجودي، د یو پوه نفر پواسطه، د اقلامو د جمع او قید د ادارې په حیث – نه دې پروژې د ساحوي موجودی په شکل، تر سره شي او د گودام په جمع کې قید شي.
- 9- دموادو موجودي لنډیز، باید په منظمه توگه سره راټول او ټولو دخپلو کسانو ته ورکړل شي.
- 10- د اجناسو د انتقال ټول مسائل باید د بارنامي د کاغذونو په شکل تهیه کړای شي.
- 11- دذخایرو اسناد باید ټول رسیدلي، مصرف یا توزیع شوي وي او پاتي موادو د اندازې ارقام برابر کړای شي.
- 12- د پروسي د ادارې د بررسی په گډون، ټولې بررسی باید د تدارکاتي خنځير په کچه ترسره شي.
- 13- هغه وسایط، چې دموادو دانتقال لپاره کارول کېږي، باید په ښه تخنیکي او چلیدو حالت کې وي. د وسایطو منځ یانې بادې باید صفا وي او داسې تیره او څوکه لرونکي وسپنې او یا نور شیان چې د بار د خرابیدو لامل وگرځي، په کې شتون ونلري. بار په مناسب ډول د خرابی هوا څخه وساتل شي (مثلاً د تریپال په واسطه).
- 14- وسایط د خوراکتوکو سره یوځای، نور تجارتي او یا خطرناک مواد ونه لیردوي.

15- وسایطو باید په تیر وخت کې هم کوم خطرناک مواد نه وي لیردولي او نه هم په کې د خطرناکو موادو پاتي شوني موجود وي.

سرچینې: د WFP د بیرنی ساحې عملیاتي جیبي کتاب ۲۰۰۲ کال او د CARE د خوراكي سرچینې د ادارې لارښوود کتاب.

ڄلورم ڇپرڪي:

ڊسر پناه، اسٽوگني
او ناخوراڪي توڪو
حد اقل معيارونه

له دې څپرکي څخه څرنگه کار واخلو

دا څپرکي په دوو برخو ویشل شوي دي، لومړي پناځای او استوگنه؛ دویم ناخوړاکي توکي لکه: پوښاک، د خوب او د کور سامان. د کارونې لپاره دواړه برخي عمومي معیارونه په **بیلابیلو غبرگونونو** کې وړاندې کوي، لکه بیرته راستنیدنه او د وړانو شویو استوگنځایونو بیا رغونه، د کوربه کورنیو سره میشت کیدل، په موجوده ودانیو کې ډلیزه پناځای او لنډمهاله پلان شوي یا په خپله جوړ شوي کمپونه. دواړه برخي **د لاندینیو مسائلو درلودونکي**:

- **حد اقل معیارونه**: په طبیعي ډول کيفي معیارونه دي او د حد اقل هغه کچې په گوته کوي چې په پناځای، استوگنځای او ناخوړاکي توکو د غبرگونونو په ترڅ کې لاس ته راځي.
- **کلیدي شاخصونه**: دا هغه (علامي یا نښي) دي چې د یو پروگرام، نه لاسته راوړل ښيي. دا شاخصونه د کارول شویو پروگرامونو، د تاثیر او پایلو د سنجولو او د هغو **میتودونو** او **بھیرونو** چې په دې پروگرامونو کې ترینه گټه اخیستل شوي ده مسائل بیانوي. دا شاخصونه کیدای شي چې کيفي یا کمي ښه ولري.
- **لارښوونې**: لارښوونې په بیلابیلو برخو کې د معیارونو او شاخصونو د کارونې څرنگوالی، د عمل په ډگر کې د ستونزو سره د مخامخ کیدو لارښوونې او یوې مسئلې ته د لومړیتوب په ورکولو کې سلا-مشورې په گوته کوي. همدارنگه دوی ځیني هغه بنسټیز مسائل چې د معیارونو او شاخصونو سره تړاو لري ښيي او همدارنگه دا لارښوونې کیدای شي چې هغه شخړې، او توپیرونه چې په موجوده مالوماتو کې شته تشریح کړي.
- د اړتیاوو معلومولو چیک لیست د لمری ضمیمې په توگه شامل دي. د ماخذونو یو لیست چې د معلوماتو لازياتي منابع تفصیلي، او هغه وړاندیز غوره کوي چې څرنگه، لارښوونه، د دویمي ضمیمې په ډول شاملیري.

سرليکونه

پيژندگلوې ----- ۲۰۶

1- پناځای او استوگنه ----- ۲۱۱

2- نا خوراکي توکي: پوښاک، د خوب سامان او د کورنۍ اسباب----- ۲۳۰

لومړۍ ضميمه: د پناځای، استوگنې او ناخوراکي توکو د لومړنۍ ارزونې چک
لست.....

دوهمه ضميمه: ماخذونه ----- ۲۴۴

پناځای، استوگنه او ناخوړاکي توکي



له نړيوالو حقوقي سندونو سره اړيکي

د پناځای، استوګني او ناخوراګي توګو حداقل معيارونه د بشري منشور د اصولو او حقوقو يو عملي مفهوم ګڼل کيږي. بشري منشور لکه څرنګه چې د بشري حقونو، نړيوالو اصولو، بشري قانون او د کډوالو په قانون کې بيان شوي دي، د هغو اړتياوو پر بنسټ ولاړ دی چې په ترڅ کې يې د ناورين يا شخړو له امله د خپل شوو خلکو باعزته ژوند، ساتل کيږي او ملاتړ يې کيږي. په بشري غبرګون کې، پناځای او استوګنه هغه اشنا اصطلاحات دي چې کور درلودو حق بيانوي چې د بشر حقونو په قانون کې يې هم يادونه شوې ده.

هر وګړي د وړ کور د درلودلو حق لري. او همدا حق په نړيوالو حقوقي اسنادو کې په رسميت پيژندل شوي چې په امنيت، سوله او عزت کې او همدارنګه د اړونده شتمني په خونديتوب کې د ژوند کولو څخه عبارت دي. د کور درلودلو حق مهم اړخونه په لاندې ډول دي: د خدماتو، اسانتياوو، موادو او بنسټيزو کارونو شته والي؛ له عهدي وتل؛ د اوسيدو وړتيا؛ لاس رسي؛ ځای او کلتوري مناسبوالی. همدارنګه د کور درلودلو حق يوازي په کورجوړونه پورې بسنه نه کوي بلکه تر اسبابو او خدماتو پورې پراخيزي، د بيلګې په توګه، خلک طبيعي او عامه منابعو، د ځکلو پاکو اوبو، د پخولو لپاره انرژي، حرارت او روښنايي، روغتيا پوهني او د وينځلو اسانتياوي، د خوړو د ساتلو اسبابو، د بيکاره شيانو تنظيم (ځای وچونې) او بېرنيو خدمتونو ته تلپاته لاس رسي ولري.

خلک بايد د سرو، لنده بل، ګرمي، باران، يا روغتيايي ګواښونو، ساختماني خطرونو او ساري ناروغيو په وړاندې خوندي وي او کافي ځاي ولري. مناسبه استوګنه او کورجوړونه بايد، د روغتيا پالنې خدمتونو، ښوونځيو، ماشوم پالنې مرکزونو او نورو ټولنيزو اسانتياوو او د معيشت فرصتونو ته لاس رسي تامين کړي. ترکومه ځايه پورې چې د کورجوړونې په تعمير پورې اړه لري، او د ودانۍ مواد پدې کې کارول کېږي او هغه تګلارې چې لدې څخه حمايت کوي، بايد په مناسبه توګه کلتوري هويت او کورجوړونې تنوع څرګندتيا او کره وړه شوني کړي.

د کورجوړونې حق له نورو بشري حقونو سره (جبري شړلو، ځورولو، فزيکي ساتني او هوساينې ته د نورو ګواښونو په وړاندې د خونديتوب حق) نه بيليدونکي اړيکه لري، دا د هر وګړي حق دی چې له خپل کور او دوديز ځای څخه په زور شړلو او يا بيخايه کيدو په وړاندې خوندي وي، او همدارنګه ملکي اهداف د بي پرې وسلوال يرغل څخه خوندي وي.

پدې څپرکي کې، حداقل معیارونه د کور درلودلو د حق په هکله مفصل تشریحات نه لري، خو بیا هم د سفيير معیارونه د اوسیدني د حق بنسټیز مطلب منعکسوي او په نړیواله کچه د همدې حق په تحقق کې مرسته کوي.

د ناورو پینو پر مهال د پناځای، استوګني او ناخوړاکي توکو اهمیت

د پینې په لومړي پړاو کې د ژوندي پاته شویو یا ژغورل شویو لپاره پناځای تر ټولو مهمه ټاکونکې ځانګړنه ده. برسیره پر ژوندي پاته شویو، پناځای د امنیت تامین، شخصي خونديتوب، او د اقلیم او ناروغي او ناروغتیا په وړاندې د زیات شوي مقاومت په ساتنه کې ډیر مهم او اړین دی. او د انساني حیثیت د ساتلو لپاره دا هم مهمه ده چې په ستونزمنو حالاتو کې تر وده د کورنۍ او ټولني ژوند وژغورو. د پناځای، اړونده استوګني او ناخوړاکي توکو غبرګونونه باید د ټولني مقاومتی ستراتیژیو څخه ملاتړ وکړي.

هر دا ډول غبرګونونه باید په چاپیریال باندې اوږدمهالی مخالف تاثیر هم راکم کړي، په داسې حال کې چې د زیانمنو خلکو فرصتونه د معیشت د ملاتړ فعالیتونو د تامین په خاطر زیات کړي.

د پناځای او روغتیايي تامین، مصونیت او حیثیت ساتلو اړتیا لپاره تر ټولو د ځانګړي کچې غبرګون پوښاک، کمبلي او د خوب سامان دي. او همدارنګه خلک بنسټیزو سامان الاتو او وسایلو ته اړتیا لري ترڅو شخصي روغتیايي اړتیاوې پوره کړي، خواړه تیار کړي او د ترمیزي (حرارتي) هوساینې لازمه اندازه برابره کړي. د ناورو پینو له امله زیانمنې کورنې او له خپلو ځایو څخه بېځایه شوي خلک معمولاً هغه څه له ځانه سره لري چې دوي یې ژغورلي او له ځان سره وړلي شي، او د ناخوړاکي توکو برابرول هغه ضرورت دي چې لازمي اړتیاوې پرې پوره کړي.

د غبرګون ډول باید داسې وي چې د خلکو اړتیاوې پوره کړي او د پینې له امله زیانمنې کورنې د بنسټیزو فکتورونو په واسطه (لکه د پینې کیفیت او اندازه او پناځای ته رسیدلي تاوان، اقلیمي شرایط او ځایي چاپیریال، سیاسي او امنیتي حالت، (کلیوالي او ښاري حالت) او د مقاومت لپاره د خلکو وړتیا) تعیینيږي. همدارنګه د هغو خلکو حقونو او اړتیاوو ته هم باید پاملرنه وشي چې په دویمه درجه کې د پینې له امله زیانمن شوي، لکه کوربه خلک. د پینې په وړاندې هر غبرګون او یا هغه ګامونه چې د زیانمنې کورنې لخوا اخستل کېږي باید د پینې په لومړي پایله کې خبر ورکول شي، او همدارنګه هغه مهارتونه او د موادو منابع چې د لنډ مهالي پناځای لپاره او یا هم د نوي اوږدمهالي ودانۍ لپاره کارول کېږي باید خبر ورکول شي. د پناځای غبرګونونه باید زیانمنې کورنې دې ته اړ کړي چې په مناسب لنډ وخت او د اړینو اضافي منابعو په لاس ته راوړلو، د خنډونو په نظر کې نیولو سره په زیاتیدونکي توګه د بیرني حالت څخه دوامدار پناځای ته خپل حالت لوړ کړي.

د پناځای او استوګني په پروګرامونو کې به د بنځو ونډه دا يقيني کړي چې دوي او د ټولني ټول زیانمن خلک په مساويانه او ډاډمنه توګه، پناځای، پوښاک، تعميري موادو، خواړه توليدونکي اسبابو او نور اړينو وسايلو ته لاس رسي ولري.

د بنځو سره بايد د يو شمير مسايلو په اړه سلا او مشوره وشي لکه امنيت او مصونيت، د حرارت او پخلي لپاره د نفتو د رانيولو وسايل او منابع، او کورجوړونې موادو او نورو وسايلو ته د مساويانه لاس رسي يقيني کولو څرنگوالي. د جنسيت تاوتریخوالي او جنسي استثمار څخه د مخنيوي او ځوابيوني په موخه ځانګړي پاملرنې ته اړتيا ليدل کېږي. نو ددې لپاره مهمه ده ترڅو د بنځو ګډون د پناځای او استوګني د پروګرامونو په طرحه او عملي کولو کې چيرته چې ممکنه وي تشويق شي.

د نورو څپرکيو سره اړيکي

په نور سکتوري څپرکيو کې ډيري معيارونه ددې څپرکي له معيارونو سره تړاو لري. په يو ډگر کې د معيارونو په لاس ته راوړلو کې پرمختګ معمولاً او کله کله د نورو ډګرونو پرمختګ يا خو تر خپل اغيز لاندې راولي او يا خو يې هم پرمختګ تعينوي. ددې لپاره چې غبرګون اغيزمن وي، نو د نور سکتورونو سره نژدې انسجام او ګډ کار ته اړتيا ده. د ځايي چارواکو او نورو مسؤولو ادارو سره همغږيتوب لازم دي ترڅو د اړتياوو بشپړتوب، هلو ځلو کې نه دوه ګونتوب، د پناځای، استوګني او نا خوراكي توکو د کيفيت اغيزمنتيا يقيني شي.

د بيلګې په توګه، په هغه ځاي کې چې د پناځای مرستي وړاندې کېږي، لازمه ده چې په بشپړه توګه کافي اوبه او روغتيايي اسانتياوې برابرې شي ترڅو د زيانمنو کورنيو روغتيا او حيثيت يقيني شي. په همدې ډول، د کافي پناځای وړاندې کول د کورنيو د روغتيا او ښه ژوند سره مرسته کوي، پداسې حال کې چې د پخولو او خوړلو لازمو اسبابو ته اړتيا شته چې د خوراكي مرستي څخه استفاده وکړلای شي او د خوړو اړتياوې پوره شي. په نورو تخنيکي څپرکيو کې ځانګړو معيارونو او د لارښوونو ته که مناسبه وي مراجعه وشي.

په ټولو برخو کې د مشترکو معيارونو سره تړاو

د غبرګون د پراختيا ورکولو او پلي کولو د پروسې اساسي ټکی د هغې اغيزمنتوب دی. دا څپرکي بايد د هغو معيارونو سره چې په ټولو برخو کې کارول کېږي يو ځای وکارول شي، چې دا مشترک معيارونه عبارت دي له: ونډه اخيستنه، لومړنۍ ارزونه، غبرګون، د موخي ټاکل، مراقبت، ارزونه، دکارکونکو وړتياوې او مسؤليتونه، څارنه، د کارکونکو دندې او صلاحيتونه (د لومړي څپرکي ۲۱م مخ وګورئ). په هر غبرګون کې، ددې لپاره

چې د هغه کیفیت او اغیزمنتوب زیات کړای شي، دا مهمه ده چې د اغیزمن شویو خلکو او زیانمنیدونکو ډلو، چې وروسته به پرې رڼا واچول شي، د ونډې اخیستو کچه لوړه شي.

د ناورین خپلي نفوس ظرفیتونه او زیانمنیدني

بښخي، ماشومان، زاړه کسان، معیوبین او په (PLWH/A (HIV/AIDS اخته کسان، هغه گروپونه دي چې په بیرنيو حالاتو کې په وار وار له خطر سره مخ کېږي. په ځینو ځانگړو حالتونو کې د قومي، مذهبي او سیاسي تړاونو او بیخایه کیدني له امله هم خلک له خطر سره مخ یا زیانمنیدونکي بلل کېدای شي. البته ډیرې ډلې شته چې زیانمنیدونکي شمیرل کېږي، خو پورتنی گروپونه هغه دي چې اکثراً د زیانمنیدونکو په حیث ثبت شوي دي. په یوه غمیزه کې داسې ځانگړي زیانونه هم شته چې د خلکو د ژوندی پاتې کیدو پر هڅو ناوره اغیز کولای شي او هغه خلک چې د داسې ځانگړو زیانونو ښکار کېږي، باید د اړونده زیان د څرنگوالي په تړاو ثبت شي.

په دې لاسي لارښود کتاب کې د (زیانمنیدونکو ډلو) اصطلاح د ټولو پورتنیو یاد شوو خلکو لپاره کارول کېږي. کله چې ددغو یادو شوو گروپونو څخه یو یې له خطر سره مخ وي، معنا یې داده چې دا نور هم تر تهدید لاندې دي. نو په دې اساس، کله چې د زیانمنیدونکو گروپونو یادونه کېږي، لوستونکي دې ټول هغه یاد شوي گروپونه په نظر کې ونیسي. اغیزمن شویو خلکو ته باید ځانگړې پاملرنه وشي او د خونديتوب او مرستې لپاره یې ځانگړې اړتیاوې په پام کې ونیول شي او ددوی سره بې توپیره چلند وشي. په هر حال، دا هم دیادونې وړ ده چې په ناورین کې اغیزمن شوي خلک، د ناورین سره د مجادلې لپاره پخپله هم ځینې وړتیاوې او مهارتونه لري او لاسته یې راوړي، چې باید وپیژندل شي او ملاتړ یې وشي.

حد اقل معيارونه

1- پناځای او استوگنه

د موجوده استوگنځي يا ټولنو په چوکاټ کې د بېخايه شويو کورنيو د استوگنځايونو او استوگنې ترميم او جوړولو لپاره د انفرادي کورنيو سره د پناځای مرسته ترسره کېږي. کله چې داسې تيت او پرک استوگنه شوني نوي، نو بيا په ډليز ډول په يوه مناسبه عامه ودانۍ يا تعمير کې ورته پناځای برابرېږي، د بيلگې په توگه په ساتنځاي، سالون، پارک او يا نورو وړ ځايونو کې پناځای ورته برابرېږي او يا خو هم په لنډمهال پلان شويو او په خپله برابر شويو کمپونو کې پناځای ورکول کېږي.

د انفرادي کورنۍ د پناځای ستونزې حل کول هم لنډ مهاله او هم اوږدمهاله وي او د مرستې د وړاندې کولو پر کچې، د ځمکې د حقونو د کارونې يا خپلولو، د لازمو خدماتو او ټولنيزو زيربناوو په شتون، او د ميشته کيدنې يا اوسيدنې د پراخولو او زياتولو په فرصتونو پورې اړه لري.

د پناځای او استوگنې لومړی معيار: ستراتيژيکه پلان جوړونه

د راستنيدونکو او يا کوربه زيانمنو کورنيو لپاره د پناځای او استوگنې برابرول تر ټولو په لمړي سر کې راځي، او د زيانمنو خلکو لپاره امنيت، روغتيا، خونديتوب او هوساينه بايد يقيني وي.

کلېدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- خپلو اصلي استوگنځايونو يا سيمو ته د زيانمنو کورنيو راستنيدل، البته که شوني وي. (لومړی لارښوونه وگورئ)
- هغه زيانمنې کورنۍ چې خپلو اصلي استوگنځايونو او سيمو ته نشي راستنيدلي، په خپلواکه توگه د کوربه خلکو سره او يا هم د کوربه کورنيو سره که شوني وي اوسيدل (دوهمه لارښوونه وگورئ).
- هغه زيانمنې کورنۍ چې نه خپل اصلي ټاټوبي يا سيمي ته راستنيدلي شي او نه هم په خپلواکه توگه د کوربه خلکو او کورنيو سره اوسيدلي شي، هغوي په ډليزو پناځايونو او يا هم په لنډمهاله پلان شويو يا په خپله برابر شويو کمپونو کې ځاي په ځاي کېږي (دريمه لارښوونه وگورئ).
- د زيانمنو خلکو د امنيت په وړاندې د احتمالي او ممکنو گواښونو معلومول، او استوگنځايونه يا استوگنې بايد د هر ډول بهرني گواښونو څخه په ډاډمن واټن کې ځاي په ځاي شي. (څلورمه لارښوونه وگورئ).

- د زلزلې، اورغورزونکو، ځمکې بنسويديني، سيلاب او تيزو بادونو په شمول، له طبيعي خطرونو څخه خلک وژغورل شي، او سيمه د ناروغيو او ناروغۍ ليردونکو له خطر څخه وژغورل شي (څلورمه او پنځمه لارښوونې وگورئ).
- ځايونه بايد د خطرناکو توکو او اسبابو څخه پاک وي، او موجوده خطرونه لکه خطرناک جوړښتونه، کنډوالي، يا ټکنې ځمک تلي بايد تشخيص او يقيني شي او يا خو هم ورته د لاسرسي مخه ونيول شي (څلورمه، شپږمه او اوومه لارښوونې وگورئ).
- د ځمکې او جايداد څښتننوب او يا د ودانيو او ځايونو د جوړولو حق بايد د نيولو څخه مخکې او لکه څرنگه چې لازمه ده پر مجوزه استعمال د توافق څخه مخکې بايد تامين شي (اتمه لارښوونه وگورئ).
- د روغتيا پالنې، بنسوخيو او عبادت ځايونو په گډون، اوبه او د ناروغيو څخه د مخنيوي خدمات او ټولنيزې اسانتياوې بايد شتون ولري او يا هم نوموړي خدمات په قانع کوونکي ډول وړاندې شي. (نهمه لارښوونه وگورئ).
- د پرسونلو د تگ او د خدماتو د وړاندې کولو لپاره بايد د استوگني ځای ته د ترانسپورت خدمات شتون ولري (لسمه لارښوونه وگورئ).
- که ممکنه وي، د ژوندانه د ملاتړ فعاليتونو د دوام او پرمختگ لپاره، کورنۍ ځمکې، مارکيټ او نورو خدماتو ته لاس رسي ولرلاي شي (يوولسمه لارښوونه وگورئ).

لارښوونې

- 1- **راستنيول:** خپلې ځمکې يا استوگنځي ته د زيانمنو خلکو راستنيدلو فرصت يو له مهمو اهدافو څخه گڼل کېږي. زيانمن استوگنځي يا هره خوا و شا ځمکه، د زيانمنو کورنيو لپاره د کور تر ټولو لويه پانگه ده. که څه هم د امنيتي ستونزو، لکه د شتمني يا ځمکې اشغال، د تاوتریخوالي يا شخړې دوام، توکميزې او مذهبي ستونزې، د ځورولو او ربړولو ويره، يا ځمکني مایونه او ناچاودې توکو له امله، راستنيدل شوني ندي. د زيانمنو استوگنځايونو د ترميمولو له لارې د پناځای ورکړه، د ټولنيزې ستراتيژيو څخه ملاتړ کول دي، او موجوده ميشته شوي استوگني نمونې خوندي ساتي او د شته زيربناوو څخه استفاده شوني کوي.
- 2- **د کورنيو او نورو خلکو لخوا کوربه کيدل:** د پيښو له امله زيانمن خلک معمولاً دا غوره گڼي چې په کوربه ټولنو کې د نورو کورنيو غړيو سره چې گډې تاريخي، مذهبي او نورې اړيکې سره لري و اوسېږي. او کله چې دا کار شوني نوي، نو په ټولنه کې د نورو ډلو لخوا هم کوربه کيداي شي، پداسې حال کې ممکنه امنيتي خطرونو او ټولنيزو شخړو ته لازمه پاملرنه کېږي. د پناځای مرسته عبارت ده له: ددې لپاره چې بيخايه شوي کورني په ښه توگه ځاي په ځاي شي، د موجوده کوربه پناځای او امکاناتو پراخول او لويول او يا هم د کوربه کورنۍ په گاونډ کې د يوې جلا اضافي پناځای جوړول. د خلکو د تراکم زياتوالي او د ټولنيزو امکاناتو او زيربناوو د تهپي لپاره د هغوي غوښتنې بايد و ارزول شي او اداره

کرل شي. په کوربه ټولنو او خلکو کې د اضافي او پراخو استوګنځایونو د جوړولو له لارې د پناځای ورکړه هم ترسره کېدونکې ده چې دا کار هم، د ټولنیزو مجادلوي ستراتیژيګانو څخه ملاتړ کتل کېږي.

3- یوځایي استوګنه: لنډمهاله پلان شوي کمپونه باید د غیرګون اصلي بڼه و نه ګرځي. ورته پناځای ته په هغو ځایونو کې اړتیا لیدل کېږي چې جلا کورنیو ته د امنیتي ګواښونو خطر زیاتېږي، او یا خو هم اړونده ځای د لازمو خدماتو لکه اوبه او خوراکي اسانتاوو د کمي سره مخامخ وي. د اقلیمي شرایطو څخه د بیرنی او لنډمهالي ساتنې په موخه، یو ځایي پناځای په پراخو ودانیو او ساختمانونو کې برابرېږي، او په سره هوا کې دا غوره وګنل شي چې د انفرادي استوګنځایونو په حدودو کې چیرته چې د موادو منابع ناکافي وي، د ترمیزې هوساینې یا ډاډمنتیا رامنځ ته شي. که څه هم د ښوونځیو ودانۍ هم معمولاً د زیانمنو کورنیو په واک کې ورکول کېږي، ولي که شوني وي بدیل ساختمانونه باید ولټول شي ترڅو د کوربه او هم بیځایه شویو خلکو ماشومان خپلو ښوونځیو ته ادامه ورکړل شي. دې ته هم باید ډیره پاملرنه وشي، تر څو یوځایي استوګنه په خپله د برید لاندې رانشي یا د امنیتي خطر سره مخامخ نشي.

4- د خطر او زیانمنې ارزونه: د ممکنه امنیتي ګواښونو او په زیانمنو او هره کوربه ټولنه کې د بیلابیلو ټولنیزو ګروپونو ځانګړي ټولنیزې یا اقتصادي زیانمنې په شمول، مهمه ده ترڅو د خطر او زیانمنې هر اړخیزه ارزیايي ترسره شي. (په ۲۹ مخ کې د لومړنۍ ارزونې معیار وګورئ).

5- طبیعي خطرونه: د طبیعي پېښو د ځایي تاثیراتو له امله چې کوم خطرونه رامنځ ته کېږي لکه زلزلې، اورغوروزونکي پېښې، ځمکې ښوویدنې، سیلابونه یا تیز باد په هر سیمه کې باید ارزیايي او تشخیص کړلای شي. هغه سیمې چې ودانیو او ساختمانونو ته نږدې پرتې وي او د زلزلې د وروستیو ټکانونو څخه په خطر کې وي او هغه ځمکه چې د ځمکې ښوویدنې څخه، ټیټې یا سرخوړې سیمې چې د اورغورځوونکو د ویلي شویو موادو د شیندلو څخه، یا د ماشینونو د ګازونو څخه، د سیند د غاړې سیمې چې د زیاتو سیلابونو څخه، او هغه سیمې چې له تیزو بادونو څخه په خطر کې وي باید د استوګنځایونو له ودانولو څخه تر هغه وخته چې د خطر بیرته راګرځیدل نفی شي مخنیوی وشي.

6- خطرناک توکي او اسباب: د طبیعي پېښو په پایله کې لکه زلزله، سیلاب او توفان، خطرناک توکي او اسباب رامنځ ته کېدای او را برسیره کېدای شي، ماینونه او ناچاودیدونکي توکي د پخواني او رواني جګړې له امله کېدای شي په سیمه کې شتون ولري. د داسې توکو شتون او په له منځه وړلو کې یې احتمالي خطر هغه څه دي چې د تجربه لرونکو پرسونلو لخوا په سمه توګه تشخیص شي. ددې توکو په خوندي له منځه وړلو کې چې کوم وخت او مهارت ته اړتیا ده کېدای شي د زیانمنې سیمې د یوې برخې یا ټولې سیمې د استفادې څخه مخنیوی وشي.

7- د ودانۍ د جوړښت ارزونې: د اوسیدلو په سیمه کې د ساختمانونو د ودانولو ثبات او استحکام باید په سمه توګه د وړ پرسونلو لخوا ارزیايي شي، او دا ارزیايي عبارت ده له، د

زلزلي د وروستي ټكانونو، زياتو سيلابونو او تيز باد په وړاندي د ساختمان د كمزوري كيدو تاثير. ددې لپاره چې ودانۍ اضافي بار ځايولاي شي او يا خويي د كومي برخي لكه فرش، بيلوونكي ديوال او يا چت د لويدلو خطر وي، د ډليزو پناځايو لپاره، د موجوده ودانيو جوړښتونو وړتيا بايد ارزيايي شي.

8- ځمكه او د ودانۍ ملكيت او كارونه: داسي مسايل تل جنجالي وي، په ځانگړي ډول، د پداسي حال كې چې د ځمكو او ملكيتونو اسنادونه شتون ونلري يا د جگر له امله ملكيت ته زيان رسيدلي وي. د سيمي يا ودانۍ څښتنوب بايد تصفيه شي، او څښتن يې چې په رسمي يا عرفي ډول لدې ودانۍ يا سيمي څخه استفاده كوي بايد معلوم شي. د زيانمنو خلكو د ځمكې يا شتمنۍ حقوق بايد معلوم او ملاتړ يې وشي، او دا عبارت ده له، د ميراث رسمي يا بيژندل شوي حق، په خاصه توگه د پيښي په پايله كې چې د حق يا ملكيت څښتن مړ او يا بې ځايه شوي وي.

9- د خدماتو او اسانتياوو شتون: مخكې لدينه چې نوي وداني جوړې شي، د كافي ظرفيت په شتون كې، د موجوده او ترميم شوي خدماتو او امكاناتو معلومول او كارول بايد په پام كې ونيول شي. (په ۵۱ مخ كې د اوبو رسولو، روغتياپالني او د روغتيا پوهني د كچې لوړولو څپرکۍ وگوري).

10- د استوگنې ځايونو ته لاس رسې: استوگنې ته لاس رسې، د ځايي سركونو زيربنايي حالت او د الوتکې ځغاستليکې او ريل سټيشن يا بندرگا ته نژدې والي د بېرنيو مرستو د رسولو په موخه بايد و ارزول شي، البته د موسمي محدوديتونو، خطر او امنيتي ستونزو په نظر كې نيولو سره. د ډليزي پناځاي او د لنډمهالي پلان شوي او يا خپله جوړ شوي كمپونو، په خپله ساحه او ممكنه ذخيرو او د خوړو د ویشلو مركزونو ته بايد غټ موټر د هر لوري څخه په هر موسم كې رسيدگي وكولاي شي، نورې اسانتياوې بايد د كوچنيو او سپكو موټرو له لاري ترسره شي.

11- د معيشت حمايت: د پيښي نه وړاندي د زيانمنو خلكو پر اقتصادي فعاليتونو، او د پيښي نه وروسته حالاتو كې په فرصتونو باندي پوهاوي بايد د زيانمنو خلكو پر ځاي كولو كې لارښوونه وكړي. چې دا عبارت دي له، د ځمكې شتون او كرلو او پوولو ته لاس رسې؛ د ماركيټ ساحو ته لاسرسې؛ د ځايي خدماتو او امكاناتو شتون او هغوي ته لاسرسې چې په ځانگړو اقتصادي فعالتونو كې كيداى شي اړتيا وړ وي. په بېځايه شويو يا كوربه خلكو كې د ځانگړو زيانمنې گروپونود بيلابيلو ټولنيزو او اقتصادي اړتياوې او محدوديتونه بايد ارزيايي او پرې وپوهيدلاي شي. (په ۱۱۹ مخ د غذايي خونديتوب معيارونه وگوري)

د پناځاي او استوگنې دوهم معيار: فزيكي پلان جوړونه

د ځايي فزيكي پلانگزارې كرنې د امكان په صورت كې كارول كېږي، پناځاي او د پناځاي كارونې ته او نورو لازمو خدماتو او اسانتياوو ته خوندي لاسرسې شوني كوي، او همدارنگه د انفرادي كورني د پناځايونو تر منځ مناسب بيلوالي او محرميت يقيني كوي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- د کورني لخوا سیمیزه یا ډلیزه پلانګزاري، د ګاونډ یا کلیوالو ګروپونو لخوا د موجوده ټولنیزو شبکو حمایت، د امنیت په تامین کې مرسته او د زیانمنو خلکو لخوا د خودي مدیریت شوني کول (لومړۍ لارښوونه وګورئ).
- د زیانمنو خلکو ټول غړي باید د ښوونځیو، عبادت ځایونو، غونډو مرکزونو او د ساعت تیري ځایونو په شمول، پاکو اوبو، د روغتیا ساتنې اسانتیاوو، روغتیا پالنې، د جامدو بیکاره موادو خوندي کولو، هدیرې او ټولنیزو اسانتیاوو ته ډاډمن لاسرسي ولري (دوهمه، دریمه او څلورمه لارښوونه وګورئ).
- لنډمهاله پلان شوي یا خپله جوړ شوي کمپ د هر وګړي لپاره کم له کمه ۴۵ متره مربع ځمکه باندې بنا ده (پنځمه لارښوونه وګورئ).
- د ځمکې د سطحې توپوګرافي (توپوګرافيکې نقشې هغه دي چې په ترڅ کې یې دځمکې لوړې او ژورې ښوودل کېږي) د فضله اوبو د دریناژ، او د کنارابونو د څاه کیندلو لپاره د خاورې د شرایطو د څیړلو لپاره، په هغه ځایونو کې پلي کېږي چېرته چې لومړنۍ روغتیا ساتونکې سیستم په دې ترتیب سره کارېږي. (شپږمه لارښوونه وګورئ).
- هر انفرادي استوګنځای او ودانې ته په ټولو موسمونو کې د ډاډمن لاسرسي لپاره سرکونه او د پلوی لارې باید وي (اوومه لارښوونه وګورئ).
- ډلییز پناځایونه باید خالي ځایونه ولري تر څو ورته اړین لاسرسي او بیړنۍ تخلیه یې شوني وي، او همدا خالي ځایونه ددې لپاره ځای په ځای کېږي چې لاسرسي ښه وڅارل شي او اوسیدونکو لپاره کوم امنیتي ګواښ مخامخ نشي. (اتمه لارښوونه وګورئ).
- د حشراتو په واسطه د ناروغیو د لیرد خطر را ټیټ شوي وي. (نهمه لارښوونه وګورئ).

لارښوونې

1- **ډله بيزه پلان جوړونه:** د اوبو او د ناروغنيو څخه د مخنيوي اسانتياوي، پخول د خوړو لپار د توکو د توزيع په شمول، د يوځايي استوگنو لپاره د ډليزو پناځايونو په ساحه کې د ځاي بيلول او د لنډمهاله پلان شويو کمپونو په ساحه کې د پلاټونو بيلول بايد د شته ټولنيزو کړنو او دودونو او د گډو منابعو د تهپي او تامين له مخې رهنمايي شي. په لنډمهاله پلان شوي کمپونو کې د پلاټ نخشه يا لوازم بايد د هرې يوې کورنۍ عزت او محرميت د جلا دروازو د برابرولو له لارې تامين او دا يقيني کړي چې د هرې کورنۍ پناځای يو گډ ځاي ته لاره ولري. او همدارنگه زيانمنونکو گروپو او بي ځايه شويو خلکو چې يو شمير يې مجرد ځوانان او يا بي سرنوخته ماشومان دي، خوندي او د ژوندانه ځايونه بايد ورته برابر شي. د خوړو ورو استوگنو په اړه هم د ډله بيزې پلانگزارې اصول عملي کړای شي، د بيلگې په توگه، يوې خاصې جغرافياوي سيمې ته د يو شمير کورنيو راستنيدل او يا د هغه کوربه کورنيو چې له يوبل سره خپلوې يا نژدې والي ولري پيژندل.

2- **خدماتو او اسانتياوو ته لاس رسې:** د اوبو رسول، تشنابونه، د روغتيا او ټولنيزو اسانتياوو په شمول، اړينو خدماتو ته لاس رسې بايد پلان شي ترڅو د موجوده يا ترميم شويو ودانيو کارونه زياته شي او پدې سره د هر گاونډي يا کوربه خلکو ضد تاثيرات را کم کړي. اضافي اسانتياوي يا د لاسرسي مرکزونه بايد د غوښتنو سره سم برابر شي ترڅو د هدف لاندې خلکو د ځايونې اړتياوي پوره شي، او داسې پلان شي چې ډاډمن لاسرسي د ټولو اوسيدونکو لخوا يقيني شي. په پلانگزارې او د خدماتو په وړاندې کولو کې د زيانمنو خلکو ټولنيز جوړښت او د جنسيت رول او همدارنگه د زيانمنونکو گروپونو اړتياوي منعکسې شي. د ماشومانو لپاره د لوبو خوندي ځايونه بايد شتون ولري، بنوونځيو او د پوهنې نورو مرکزو ته لاس رسې ولري (په ۵۱ مخ کې د اوبو رسولو، ناروغيو څخه د مخنيوي او د روغتيا د کچې د لوړولو څپرکي او په ۲۶۷ مخ کې روغتيايي سيستمونو او بنسټونو د پنځم معيار، لومړی لارښوونه وگورئ).

3- **د مړو د پاتې شونو سمبالول:** د مړيو د پاتې شوني سره د ټولنيز دود سره سم، ددوی درناوی وشي. که چيرته دودونه مختلف وي، نو د هر ټولنيز گروپ لپاره بايد جلا سيمي شتون ولري ترڅو په عزت سره خپل رواجونه ترسره کړي شي. که چيرته موجوده اسانتياوي لکه هديره يا د مړيو سوځولو ودانۍ بسنه نه کوي، بديل ځايونه او اسانتياوي بايد ورته برابرې شي. هديره بايد کم له کمه د ځمکې لاندې ځکلو اوبو څخه په لري واټن کې پرته وي، چې د هر قبر تل د ځمکې لاندې اوبو سطحې څخه بايد کم له کمه ۱.۵ متره لوړ وي. د هديرې د ځمکې سطحې اوبه بايد د اوسيدونکو سيمي ته داخلي نشي. زيانمن خلک هغو توکو ته هم بايد لاس رسې ولري چې په کلتوري ډول منل شوي لکه د بنخولو د مراسمو لپاره اړين مواد، د مړي د سوځولو لپاره د لرگيو ډلې او نور د جنازې يا بنخولو شعير (په ۲۶۹ مخ کې د روغتيايي سيستمونو او بنسټونو د پنځم معيار، اتمه لارښوونه هم وگورئ).

4- **اداري اسانتياوي او د قرنطين سيمي:** لکه څرنگه چې لازمه ده د اداري دفترونو، زيرمه تونونو او پرسونلو ځايولو لپاره بايد امکانات برابر شي، ترڅو د پيښې د غبرگون

فعالیتونو د قرنتین سیمو څخه ساتنه وشي. (په ۲۷۹ مخ کې د ساري ناروغيو د کنترول څلورم معیار وگورئ).

5- سطحې مخکې یا سیمه: د یو نفر پر سر د ۴۵ متره مربع مخکې د پلان لارښوود دا مسائل په بر کې لري: د کور لپاره مخکې او هغه سیمه چې د سرکونو، پلوی لارې، پوهنې اسانتیاوې، د ناروغيو څخه د مخنیوي، د اور څخه د مخنیوي ځایونه، ادارې، د اوبو زیرمه تونونه، د مرستو د ویشلو سیمې، مارکیټونه او ساتنځایونه، او د انفرادي کورنیو لپاره محدود پالیزونه په بر کې ولري. د سیمې په پلان کولو کې باید د نفوس زیاتوالي او تکامل په نظر کې ونیول شي. که چیرته کم له کمه د سطحې سیمې برابرول شوني نه وي، بیا نو دې ته باید پاملرنه وشي چې د لوړ تراکم نیوکې نتایج راکم کړل شي مثلاً د انفرادي کورنیو ترمنځ د بیلوالي او محرمیت، د اړینو اسانتیاوو لپاره ځای او نور.

6- توپوگرافي او د خاورې شرایط: تر څو پورې چې د پراخې فضله ایستني (دریناژ) او د خرابي یا فرسایش د کنترول په اړه اقدام نوي شوی، نو د مؤقتي کمپونو د پلان کولو په ځای کې د مخکې ځورتوب (میلان) له ۶٪ څخه زیات نه وي او یا د کافي تخلیې یا دریناژ لپاره دا ځورتوب له ۱٪ څخه کم وي. ددې لپاره چې د سیلابونو او اوبو د ډنډیدو کچه راکمه شي، د دریناژ کانالونو ته اړتیا لیدل کېږي. د پلان شوي سیمې تر ټولو ټیټه نقطه باید د وربنت په موسم کې له ۳ مترو څخه کمه نه وي. د ځمکې لاندې شرایط باید د تشنابونو او نورو اسانتیاوو موقعیت په اړه معلومات وړاندې کړي، دا ځکه چې په تر یا پرېښیزه سیمه کې لکه په ډبرینه سیمه کې د استوګنځایونو پلان کول کېدای شي د تشناب فضله مواد په پراخې کچې سره خپاره کړي. میده خاورې او کمزورې فلتر، د تشناب کنده له نریدو سره مخامخ کوي، اورغورځونکي تیرې د تشنابونو د کنډو کیندل ستونزمنوي. (په ۷۳ مخ کې د فضله موادو د خوندي کولو معیار او په ۸۶ مخ کې د دریناژ لومړی معیار وگورئ).

7- پناځایونو ته لاسرسی: د لاسرسي موجوده او نوي لارې یا سرکونه باید د هر ډول خطر څخه خوندي وي. همدا سرکونه باید د جلاشویو یا دیوال شویو سیمو څخه هم خوندي وي چې د کارونکو شخصي امنیت ته کوم گواښ رامنځته نکړي. د ښه او مناسب پلان په ترڅ کې باید د سرکونو او عامه لارو د خرابیدو کچه راتیټه کړای شي (په ۲۲۱ مخ کې د پناځای او استوګنې د څلورم معیار څلورمه لارښوونه وگورئ).

8- لاسرسی او بیرني ټیټه: په ډله ییزو پنا ځایونو کې، اوسیدونکي باید د خپل امنیت د خونديتوب لپاره، په دغو پناځایونو کې ازاد لاسرسی ولري ترڅو د هر ډول امنیتي گواښ د رامنځته کیدو کچه راتیټه شي. د یوځایي پناځایونو خروجي لارو ته نږدې د زینو او یا هم د مخکې د سطحې له لوړولو او ټیټولو څخه مخنیوی وشي. همدارنګه ټولې زینې او د زینو لارې باید د لاستپو درلودونکي وي. که ممکنه وي، هغه اوسیدونکي چې په تلوو کې ستونزه لري یا بي د چا له مرستې نشي تللاي، باید په لاندې منزل کې د وتلو او یا عمومي لارې سره نږدې چې اړه کې یا زینې ونلري، ځای پر ځای شي. د ودانۍ ټول اوسیدونکي

بايد د دوو خروجي لارو ته لاسرسي ولري ترڅو د اورلریدو پر مهال دوي ته دا فرصت وي چې له هري يوي يي استفاده وکړي، او دا د وتلو لاري بايد بنکاره او د لیدو وړ وي.

9- د ناروغی لیردونکو گواښ: په ټیټه کې پرته سیمې، د تشنابونو خنډکونه، خالي ودانې او کیندنې (هغه چې د خامو خښتو یا خټو ابادي په پایله کې رامنځ ته کېږي) د وښه لپاره لاره او اروي چې په پایله کې گاونډيو کورنيو ته روغتيايي خطر ورپيښوي. (په ۷۹ مخ کې د ناروغی لیردونکو د مخنيوي دوهم معيار وگورئ).

د پناځای او استوگني دريم معيار: پوښل شوی اوسیدنځای

خلک، د دروند او باوقاره ژوند لپاره په بسيا ډول سره خوندي فضا لري. د کورنۍ اړيني چاري په اطمیناني ډول سره ترسره کيداي سي، او د معيشت سره مرستندويه چاري به د ارتيا سره سمې تعقيب سي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- د هر سړي پر سر، د اوسیدو لپاره لږ تر لږه بايد ۵.۳ متره مربع مخکه موجوده وي (۱-۳ لارښوونې وگورئ).
- نوموړې اشغال سوي ساحه د مختلفو جنسونو، مختلفو عمر لرونکو خلکو او کورنيو ترمنځ يو خوندي جلاوالي او محرمیت منځته راوړي (د ۴-۵ د لارښوونې وگورئ).
- د کور لومړني او اړيني چاري د يو پناځای په شتون کې شوني دي (د لارښوونې ۶ او ۸ يادداشت وگوري).
- د معيشت سره مرسته کوونکي مهني چاري په کوم ځاي کې چې ممکن وي پلي کيږي (د لارښوونې ۷-۸ يادداشت وگوري).

لارښوونې

1- اقليم او چاپيريال: په يخو اقليمونو کې، کورنۍ چاري او کارونه په ځانگړي ډول سره په پوښل شوي او خوندي ساحه کې صورت نیسي او ناورين ځپلي خلک ممکن اساسي وخت د تود ځاي په برابرولو کې تیرکړي. په ښاري سيمو کې د کور چاري په ځانگړي ډول سره په پوښل شوو ځايونو کې چيري چې دباندې په فضا کې کم کار کيږي صورت نیسي. په تودو اقليمو کې د يو روغتيا بڅښونکي چاپيريال د برابرولو له پاره د ازادي هوا د جريان له پاره فضا ته اړتيا ده. د نوموړو ټکو په پام کې نيولو او ترسره کولو له پاره پر

یوه کس باندي د ۵.۳ متره مربع و زیاتي مخکي ته اړتیا سته. د استوګنځاي لوړوالي او فرش کول هم یو مهم فکتور دي، لوره ارتفاع په تود اقلیم کي غوره ده چي د هوا د جریان سره مرسته کوي، په داسي حال کي چي ټيټه ارتفاع په ساره اقلیم کي غوره ده چي د داخلي حجم د تودوالي سره مرسته کوي. په تودو او گرمو اقلیمونو کي د خوراک د پخولو، تیارولو او خوب له پاره د استوګنځيو او پټنځایونو سره جوخت، د څپري جوړول هم مرسته کولای شي.

2- موده او وخت: د ناورین سمدستي وروسته، په ځانګړي توګه په شدیدو اقلیمي مواردو کي، چيري چي د سر پنا مواد په اساني سره نه تر لاسه کيږي، د یوه کس له پاره تر ۵.۳ متره مربع کمه مخکه هم ممکن د ژوند د خونديتوب له پاره او په لنډ وخت کي د ډيرو خلګو له پاره د یو مناسبې پناځای په مهیا کیدو کي مناسبه او کافي وي. په داسي حالاتو کي باید یو داسي پناځای چي د هر کس له پاره ۵.۳ متره مربع مخکه ولري باید ژر تر ژره ډیزاین او جوړه شي، او اوږد مهاله پناځای چي د خلګو پر روغتیا او هستوګني باندي اغیزه ولري ممکن وروسته پیل شي. که چيري ۵.۳ متره مربع مخکه پر یوه کس باندي مهیا او تر لاسه نه شي او یا هم د اغیزمنوسو خلګو او ګاونډيو خلګو له خوا څخه تر ټاکل شوي اندازې ډیره مخکه لاندي او استعمال شي نو په داسي حالاتو کي باید د تنزل شوي او کمي شوي سيمي د روغتیا، وقار او محرمیت ساتني په هکله پاملرنه وشي. هغه پریکړي چي د یو کس له پاره تر ۵.۳ متره مربع څخه لږه مخکه مهیا کوي باید په نښه شي او په پام کي ونیول شي، د هغو مقیاسونو سره یوځای چي پر اغیزمنو شوو خلګو باندي بدي اغيزي کمي کړي.

3- د چټ پوښښ: هغه وخت چي د پناځای له پاره مواد په بشپړ ډول ونه رسيري، نو په داسي حالاتو کي د بام د پوښولو او اړین ساختماني توکو برابرولو ته چي لږ تر لږه یو پناځایر امنځته کړي باید لومړي توب ورکړه شي. نوموړي چار دیوالي ممکن د اقلیم، امنیت، محرمیت او وقار له پاره مناسب خونديتوب نه وي او ددې اړتیاوو د پوره کیدو له پاره باید مناسب قدمونه ژر تر ژره واخیستل شي.

4- بودیزکتور او رواجونه: په یو خوندي او سر پناه ځای کي ځایي رواجونه او عادات د بیلګي په توګه د خوب تنظیمات او د لویو او پراخو کورنیو د وګړو او سیدل، باید د اوسیدولو له پاره ساحه او مخکه ولري. د مربوطه ډلو او هغو خلګو سره چي د معیوبو او بی وسو سره مرسته کوي باید مشوره وشي.

5- خونديتوب او محرمیت: بڼې، نجوني او هلکان د حملې د خطر سره مخامخ دي او ددوي د مناسبې ساتني او جلاوالي له پاره باید مناسب ګامونه پورته کړل شي. د یو کورنی او پناځای یو مناسب داخلي وېش او جلاوالي له پاره باید موقع ورکړه شي. په سترو پناه ځایونو کي، د اړونده کورنیو پر ګروپو او ډلو وېشل، د تعمیر د کاروني یو بڼه پلان شوي ساختمان او مواد چي د کورني او شخصي خلکو ترمنځ فاصله ساتي په مناسبه اندازه د اشخاصو د شخصي ساتني او محرومیت سره مرسته کوي.

6- د کور چاري او فعاليتونه: د خوب، پريمنځلو او کالي اغوستلو، د ماشومانو او ناروغانو حفاظت او ساتني، د خوراک، اوبو، او کور د لوازمو او نورو مهمو شتمنيو ذخيري او ساتني، د ضرورت په وخت کي په کور کي پخلي او خوراک او د کورني د راتوليدو لپاره بايد فضا برابره شي.

7- د استوگنځاي طرح کول او ویشل: د برابر شوي اوسيدنځاي، په بڼه ډول کارول په مطمئن ډول سره د شپي يا ورځي د مختلفو وختو په ترڅ کي د مختلفو کارونو د تطبيق سره مرسته کوي. د يو ساختمان ډيزاين، د ننوتلو ځاي او موقعيت او د متبادلو داخلي تقسيماتو له پاره مواقع، داسي وي چي د معيشت دې داخلي او خارجي چارو سره که چيرته اړينه وي تطابق وکړي.

8- د پناه ځاي نوري دندې: په دې باندي بايد اعتراف وشي چي پناه ځاي سربيره پردې چي د اقليم څخه ساتنه، امنيت، محرميت او داسي نور، د کورنيو له پاره مهيا کوي نور مقصدونه هم لري. چي عبارت دي له: پر مخکه د مالکيت د حق لاسته راوړل، د مرستي د لاسته راوړلو لپاره د يو ځاي درلودل، او د بيارغوني د پروسي له لاري د ناورين وروسته د روحي او ټولنيز ملاتړ لاسته راوړل. همدارنگه پناهځای کولاي شي چي د کورني د يوي غټي اقتصادي سرمايي په توگه هم کار ورکړي.

د پناهځای او استوگني څلورم معيار: طرح يا ډيزاين

د پناه ځاي ډيزاين بايد اغيزمن سوو خلکو ته د منلو وړ وي، د تودوالي هوسايي برابره کړي، تازه هوا مهيا کوي، د اقليم څخه خونديتوب منځته راوړي. چي په دې ترتيب ددوي وقار، روغتيا او خونديتوب ډاډمن کړي.

کلېدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کي ولوستل شي)

- چيرته چي ممکنه وي، د پناه ځاي د ډيزاين او کاريدونکو موادو سره يي بايد خلک اشنايي ولري او له کلتوري او ټولنيز اړخه د منلو وړ وي (د لارښووني ۱ يادداشت وگوري).
- د موجوده زيانمن شوو پناه ځايونو رغول او د ناورين څخه د اغيزمن سوو خلکو له خوا څخه د جوړو شوو ځايونو د سطحې لوړولو ته لومړيتوب ورکول کيږي (د لارښووني ۲ يادداشت وگوري)
- و متبادلو موادو ته ضرورت سته تر څو د اغيزمن شوو خلکو له پاره لنډ محاله پناه ځاي چي دوامداره، گټور او ددوي له خوا د منلو وړ وي برابر شي (د لارښووني ۳ يادداشت وگوري).

- د ساختمان ډول، کاریدونکي مواد، د پناځای اندازه او د کرکیو موقعیت په داسې شکل سره وي، چې گرمه هوا او د هوا د جریان د بدلون حالت رامنځته کړي (۴-۷ لارښوونې وگورئ).
- د اوبو د ذخایرو سرچینو او د ناروغیو د خپریدو د مخنیوي اسانتیاوو ته لاسرسی، او د باران د اوبو په مناسب ډول سره غونډول، د اوبو ذخیره کول، د فضله موادو ایستنه او د بیکاره جامدو موادو تنظیم، د پناه ځایونو د جوړښت د بشپړتیا سره مرسته کوي (د لارښوونې ۸ یادداشت وگوري).
- د خط سیر مقیاس او اندازې ډیزاین ته داخلي سوي دي او مواد ددې له پاره چې روغتیايي ستونزې کمې کړي انتخابیږي (د لارښوونې ۹ یادداشت وگوري).

لارښوونې

1- مشارکتی ډیزاین: هره اغیزمن سوي کورنۍ باید د امکان تر حده پوري د استعمایدونکو موادو په نهایی انتخاب کې شریک کړل شي. لومړي توب باید د هغه ډلو او کسانو و نظریو ته ورکول شي څوک چې په ځانگړي ډول سره په دې پناه ځایونو کې ډیر وخت تیروي. د پناه ځای موقعیت، د مهیا شوي ځای سایز او نقشه، د دروازي او کلکین د پرانیستني ډول د مناسبې لاري او لاس رسي له پاره، رڼا او د جاري هوا جریان، او هر داخلي وېش باید ځایي عادات منعکس کړي. دا کار ځایي کدرونو د ارزښتی پواسطه سرته ورسیري چېرته چې د یوه معیشت ټول ضرورتونه په نظر کې نیول شوي دي. (پر ۲۸ صفحه باندي د گډون معیار وگورئ).

2- د ځایي پناه ځایونو ابتکارات او د زیانمنو سوو تعمیراتو بیا رغول: ناورین ځپلي خلک اکثره وخت په اني ډول سره او بیله کوم ځانگړي چمتووالي څخه د خپلو پناه ځایونو د ستونزو د حل له پاره ددوي د زیانمن شوو کورونو څخه د پاته سوو موادو څخه استفاده کوي، او د دودیزو تعمیر جوړونې له تخنیکونو څخه کار اخلي. د موادو مرسته او تخنیکي مرسته د زیانمن شوي کور سره د یوه یا دوو نورو اطاقونو د جوړېدو له پاره او یا هم ددې اني ډول جوړ شوي کور د سطحې لوړول ممکن پر نا اشنا او اشتراکي ډول کورونو باندي ترجیح ولري. نور خطرونه د طبیعي افاتو څخه لکه زلزله او ځمکه بنویدنه، هغه کورنیوته چې بیرته جنگ ځپلو سیمو ته ستنیږي، امنیتي تهدیدونه او هغه روغتیايي او د خوندينوب خطرونه چې د تخریب شویو تعمیراتو او زیر بناوو څخه رامنځته کیږي، باید په نظر کې ونیول شي.

3- مواد اورغونه: چیري چې ځایي او اشنا مواد مهیا نه وي نو باید هغه ډیزاینونه او مواد چې رواج ولري باید د ځپل سوي ټولني سره په مشوره باندي معرفي او وکارول شي. تقویه کوونکي پلاستيکي تختي و کورنیو ته د ناورین په اول سر کې ورکول کیږي کله کله

رسي او نور مرستندويه مواد لکه چار تراش، پلاستيکي نلونه يا د برقي اوسپنو ټوټې. نوموړي پوښښ او مرسته ممکن د نړيوالي بشري ټولني له خوا څخه ومنل شي.

4- په نمجنو او تودو اقليمونو کې: پناه ځايونه بايد داسي جوړ او ډيزاين شي چې د ازادي هوا جريان پکې زيات وي او د لمر د مستقيمي رڼا دخول پکې کم وي. د هوا د جريان د زياتوالي له پاره بايد کور ته د ننوتولو لارو د بندښت څخه مخنيوي وشي لکه د گاونډيو کورونو له خوا څخه. چټ بايد د باراني اوبو د وتلو له پاره مناسب مخ څوړ او ناوې ولري. پناه ځاي بايد په سپک وزن سره جوړ شي چې د تودوخي لږ ظرفيت ته اړتيا ولري. موسمي بارانونه بايد شمار کړل شي او د پناه ځاي پر شاوخوا باندي بايد د اوبو وتلو له پاره کافي ساحه موجوده وي او د اوبو د دخول د کموالي له پاره بايد بامونه لوړ کړل شي. د نباتاتو موجوديت و مخکې ته د اوبو جذب ډيروي.

5- په تودو او وچو اقليمونو کې: ودانۍ بايد وزن داره جوړه سي چې د تودوخي لوړ ظرفيت وساتي، د شپې او ورځې د تودوخي درجي بدلون ته اجازه ورکړي چې داخلي محيط په نوبتي ډول سره تود او سوړ کړي، او ياهم سپک د مناسب جلاوالي سره جوړ کړل شي. د زلزلې د خطراتو په صورت کې بايد د وزن لرونکو تعميراتو د جوړولو په وخت کې ددوي د ډيزان او ډول په برخه کې ډيره پاملرنه وشي. که چيري يواځې پلاستيکي تختې او يا خيمي موجودې وي نو په داسې وخت کې بايد دوه پوريز چټ جوړ سي چې ددوي د طبقو ترمنځ ازاده هوا جريان ولري او شعاعي تودوخه کمه کړي. د دروازو او کلکينانو جوړول د تودو بادونو د جريان د استقامت پر بله خوا باندي يا ددوي د استقامت څخه ليري د نوموړو بادونو د تودوخي څخه سري ساتي او د نوموړي تودوخي د کمښت سبب گرځي. د تودې هوا څخه د کورونو د يو بل سره نژدې جوړولو او پر شاوخوا باندي د طبعي کښتونو اوونو په لگولو سره هم سري ساتل کېدای شي. د شگو د نفوذ څخه د کمښت په خاطر بايد چټونه يو ډبل سره نژدې او نښتي جوړ کړل شي.

6- په سړو اقليمونو کې: هغه ودانۍ چې ټوله ورځ گټه ځني اخيستل کيږي بايد وزن داره او د تودوخي لوړ ظرفيت ولري. او هغه ودانې چې د شپې له خوا څخه گټه ځني اخيستل کيږي بايد سپکې واوسي، چې د تودوخي کم ظرفيت ولري او يو ډبل څخه په کافي اندازه سره جلا واوسي، او دوي ته ترجيح ورکول کيږي. د شخصي هوسايي په منظور د پناه ځای د هوا جريان بايد د ضرورت سره په حد اقل کې بايد وساتل شي، پداسې حال کې چې دا د حد اقل حد د پخولو او گرمولو بخاريو ته هم کافي اندازه هوا برابره کړي. د دروازې او کلکين د پرانيستني لاره بايد داسې جوړه شي چې د هوا د جريان کشش کم کړي. بخاري او داسې نور توکي مهم دي او بايد د تعمير له پاره مناسب وي. د بدن د تودوخي ضياع د فرش د لاري څخه بايد د فرشونو، ناليو او ناليچکو په جلا ډول استعمال سره کمه کړل شي.

7- د هوا بدلون او جريان (تهويه): د ودانې د ډيزاين سره بايد د ازادي هوا د جريان له پاره مناسب سيستم موجود وي چې يو صحتمند چاپيريال رامنځته کړي او د ناروغيو د انتقال

خطرات لکه د توبرکلوز ویره او خطر چي په هوا کي يي مکروب د څاڅکي په وسيله انتقاليري، کم کړي.

8- د ځايي اوبو څخه گټه اخيستنې، پاکوالي او د فاضله موادو د تخليبي د تنظيمولو چارې: د ناورين څخه د مخه د پاکو اوبو د ذخيره کولو عادات او د تغوط چارې او د فاضله موادو د تخليبي د تنظيم چارې بايد تثبيت شي او د نوموړو عاداتو مواقع او مشکلاتو د ناورين څخه وروسته بايد وپيژندل شي. د تشنابونو موقيعت او د جامدو بيکاره موادو د تنظيم اسانتياوې بايد د سرپناه او اسنوگنځي د ديزاين فکتوري، محيطي، امنيتي او ټولنيزې برخې متاثرې نکړي. (په ۵۱ مخ کې د اوبو رسونې، روغتيا پوهنې او د روغتيا د لوړولو څپرکي وگورئ).

9- د ناروغيو ليردونکو د خطر پيژندنه: د ځايي ودانيو په استعمال پوهيدل، د هغو پناه ځايونو نموني چي د بېخايه سوو خلکو له خوا څخه استعماليري او د موادو انتخاب، بايد د وداني د ديزاين او د ناروغيو ليردونکو د کابو کولو مسئله په نظر کې ولري. د غوماشو، مورکانونو، مچانو او خزندگانو لکه ماران، لرمان او داسي نورو له خوا څخه ځانگړي خطرات مواجه کيري (په ۷۶-۸۲ مخونو کې د ناروغۍ ليردونکو د کابو کولو ۱-۳ معيار وگورئ).

د پناځای او استوگني پنځم معيار: ودانی جوړونه

د خوندي ځايي ودانيو چارې، د ودانيو پر جوړولو پوهاوی، په ځايي ډول د ژوندانه فرصتونه لوړوي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

• د ځايي موادو او کاريگرو څخه داسي کار اخيستل شوي دي چي پر ځايي اقتصاد او چاپيريال باندي هيڅ بده اغيزه نلري. (د لارښووني ۱-۲ يادداشتونه وگورئ).

• په ځايي ډول د کارکولو مهارتونه او مواد لاسته راوړل شوي دي (د لارښووني ۳ معيار وگورئ).

• د ودانی جوړولو او موادو ځانگړني بايد د راتلونکو طبيعي ناورينو خطر کم کړي (د لارښووني ۴ يادداشت وگورئ).

● د ساختمان او وداني ډول او کارول شوي مواد، چې په ځايي ډول ورته لاسرسي موجود وي، ساتنه تثبیتوي او د هغو پناه ځايونو او کورونو د سطحي لوړوالي سبب گرځي (د لارښووني ۵ یادداشت وگورئ).

● د موادو او کاریگرو ترلاسه کول او د جوړونې د پروسې څارنه او نظارت رڼه او شفافه، او د هغه بیه، د پیسو اداینه او ورکړه او د ساختمان د ادارې عادات او رواجونه د نړي له خوا څخه منل سوي دي (د لارښووني ۶ یادداشت وگورئ).

لارښووني

1- د پناه ځاي د موادو ذخیره او د کاریگرو ساتنه: معیشت ته باید د ځايي ساختماني موادو او متخصصینو او لاسي کاریگرو له لاري پرمختگ ورکړه سي. که چیري د ځايي موادو غونډول او ذخیره کول پر ځايي اقتصاد او چاپیریال باندي ډیره بده اغیزه شیندي نو په داسي حالاتو کي باید نورو ډیرو سرچینو، د تولید او موادو متبادلو پروسو او یا هم د ساحوي او نړیوالو ذخیره سوو موادو او د امتیاز حق لرونکو د پناه ځاي سیستمونو ته اړتیا ده. د زیانمن سوو تعمیراتو څخه د پاته شوو موادو استعمال چیري چي ممکن وي د لومړني ساختماني موادو (خبتي یا د بنایي ډبري او د چت کاشي خبتي او چارتراش) په شکل او یا هم د دوهمي موادو (د ختو او خبنتو ټوټي د اساس جوړولو او یا هم د سرک د سطح کولو له پاره). د نوموړو موادو څښتننوب او د کاروني حق باید پیژندل شوي وي. (په ۲۲۸ مخ کي د پناه ځاي او ځاي په ځاي کېدني ۶ معیار، دریمه لارښوونه وگورئ).

2- د اغیزمن سوو کورنیو گډون او برخه اخیستننه: د فن او مهارتونو تربیوي پروگرامونه او د زده کړي او شاگردۍ پلانونه د ساختمان یا جوړونې په جریان او دوران کي په ځانگړې توگه د هغو کسانو له پاره چي په ساختماني کارونو کي لږ تجربه او مهارت ولري فرصتونه زیاتوي. د هغو کسانو له خوا څخه چي نه سي کولاي ډیر فزیکي او تخنیکي کار او غوښتنې پوره کړي هغوي کولاي سي چي د ساحي د څارني او موجوده لست د کنترول، د ماشوم ساتني، په نوموړو ساختماني کارو کي د مصروفو کسانو له پاره د اړتیا وړ توکو د برابرولو او اداري چارو د سرته رسولو له لاري څخه مرسته وکړي او سهم واخلي. د اغیزمن سوو کسانو د وخت او کاریگرو غوښتنې ته باید پاملرنه وشي. د خوړو په مقابل کي د کار د گنجایش ابتکارات یوه اړینه خوراک ساتنه رامنځته کوي او اغیزمن سوو کورونو ته د فعال گډون توان ورکوي. هغه بنځي چي یواځي وي، یا هغه چي د کورونو مشرتوب په غاړه لري او یا هم ناتوانه او بي وسه بنځي په ځانگړي توگه د جنسي تېري تر خطر لاندي دي هغه وخت چي د خپلو پناه ځايونو د جوړولو غوښتنه کوي، د رضاکارو ټولنو له خوا څخه مرسته او یا هم د قرار دایانو له خوا څخه مرسته باید هر

گټور کاربشپیر کړي او باید په هر گټور کار کې سهم او برخه واخلي (په ۲۸ مخ کې د برخې اخیستنې معیار وگورئ).

3- د ودانې جوړونې معیارونه: د یو بڼه کار معیارونه باید د اړونده ټولنو په خوښه وي چې د یو بڼه کار او خوندي کار کولو اړتیاوي پوره کړي سي. په کومو ځایونو کې چې د تعمیر جوړونې ځایي یا ملي قوانین عادي نه وي نو هلته باید له خلکو سره مخکې له مخکې خبرې ترسره شي.

4- د ناورین کموالي او مخنیوي: ډیزاین او نقشه باید د اقلیمي حالاتو د پوهاوي سره یوځای مقاومت او باثباته وي، او د بادونو او هوا په مقابل کې مناسب مقاومت ولري، او په یخو اقلیمونو کې د واورې د ډیروالي په مقابل کې د سمون او برابروالي ځای ولري. د زلزلې مقاومت او د مخکې وضعیتي حالات باید ارزیاوي شي. سپارښتي یا ریښتیني بدلونونه د تعمیراتو په معیارونو یا عمومي استوګنځایو کې د ناورین د کبله باید د ځایي ټولنو یا هم د اغیزمن سوو خلکو سره په مشوره باید تطبیق سي.

5- د سطحې لوړول او مراقبت: څرنګه چې د پناه ځای ګرځېدې غبرګونونه په ځانګړي ډول سره یوه لږه اندازه چاپیره فضا او مواد مهیا کوي، نو په دې وخت کې اغیزمنې شوي کورني باید د چاپیره شوي فضا او مخکې د پراختیا له پاره متبادلي لارې ولټوي او نورې لارې زده کړي. د ودانې ډول او کارول شوي مواد باید د کورنیو توافق پراخه او زیات کړي او یا هم د ودانې سطحه او د ډیزاین برخې زیاتي کړي چې ددوي اورد مهاله اړتیاوي پوره کړي شي او د بیا جوړونې له پاره ځایي سامان آلات او مواد و کاروي او په کار یې واچوي.

6- د موادو پیرنه او د ودانیو د تنظیم چارې: د موادو، کاریګرو او ساحوي څارني له پاره باید یو حساس، مؤثر او مسؤل سیستم او د تعمیر د تنظیم سیستم باید جوړشي چې له پیل څخه بیا د کار تر ځایه د موادو ذخیره کول، تهیه او سمبالونه، ترانسپورت او انتقال، او اداره کول پکې شامل وي.

د پناځای او استوګنې شپږم معیار: د چاپیریال اغیزې

پر چاپیریال باندې ناوړه تاثیر او اغیزه د ناورین ځپلو کورنیو، ذخیروي موادو او تعمیراتي کارونکو چارو په سمون او رغونې سره کمېدای سي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- د ناورین ځپلو خلکو موقتي یا دایمي ځای په ځای کېدنه د موجوده طبعي ذخایرو څومره والي په ګوته کولای شي (د لارښوونې ۱-۲ یادداشتونه وگورئ).

- طبعي ذخاير په داسي ډول سره تنظيم کيږي چې د بي خايه سوو او کوربه خلکو ورځني او جاري اړتياوي بشپړه کړي (د لارښووني ۱-۲ يادداشتونه وگورئ).
- د تعمير او وداني د موادو توليد او ذخيره کول او د جوړوني پروسه د طبعي ذخايرو اوږد مهاله تخليه کموي (د لارښووني ۲-۳ يادداشتونه وگورئ).
- وني او نور نباتات چيري چې ممکن وي خوندي ساتل کيږي ددې له پاره چې د اوبو نيونه او جمع کول زيات کړي، د مخکي د نقصان خطرات کم کړي او سيوري او چتر مهيا او برابر کړي (د لارښووني ۴ يادداشت وگورئ).
- د پناه خايونو د پنډغالو يا موقتي کمپونو موقعيتونه بيرته ددوي اصلي حالت ته راستنيدل، هغه وخت تر سره کيږي چې د خلکو رضاييت موجود وي، او نور يي په بيرنيو حالاتو کي د کاروني اړتيا نه وي (د لارښووني ۵ يادداشت وگورئ).

لارښووني

- 1- د محيطي سرچينو تنظيم او ثبات: په هغه چاپيريال کي چيري چې د خلکو د ژوند له پاره طبيعي ذخاير کم او محدود وي، نو په داسي حالاتو کي بايد داسي هڅي وشي چې پر چاپيريال باندي د نه زغمونکو حالاتو څخه خودداري وشي. د زغم وړ د تيلو خارجي زيږمي او د څارويو د څرلو له پاره تنظيم سوي انتخابونه، کرهنيز توليد او په ازاد ډول سره د معيشت سره مرسته کونکي طبعي ذخاير بايد مهيا سي. په هغه چاپيريال کي چيري چې د انسانانو د ژوند له پاره طبعي ذخاير په پراخه اندازه پکي موجود وي نو په داسي حالاتو کي اغيزمن سوي خلک بايد تيت وپرک شي او که يي اړتيا وي، بايد د کوچنيو گروپو په شکل ځاي په ځاي شي ځکه چې نوموړي ځاي په ځاي کېدنه تر هغه مېشتېدنې چې په پراخ ډول سره وي چاپيريال ته لږ تاوان رسوي. و موجوده طبعي ذخايرو ته لاس رسي لکه تېل، اوبه، چارتراش د ساختمان له پاره، ډبري او نور او د موجوده مخکي او په ونو پټو سيمو ځانگړي استعمال او ثبات بايد چې وپېژندل شي.
- 2- پر چاپيريال باندي د اوږد مهاله اغيز کمول: چيري چې د اغيزمن شوو خلکو له پاره د پناه خايونو د برابرولو اړتيا پر چاپيريال باندي ډيره بده اغيزه کوي لکه د ځايي طبعي ذخايرو د تخليبي له لاري څخه، نو په داسي حالاتو کي بايد د چاپيريال د تنظيم او بيا جوړوني د فعاليتونو له لاري څخه د اوږد مهاله تاثيراتو مخه ونيول شي.
- 3- د ساختماني موادو برابرول: پر طبيعي ذخايرو باندي د ناوړين څخه د مخکني ذخيريوي چارو او په ډيره پيمانه د ناوړين څخه د وروستنې غوښتنو محيطي تاثير، لکه د اوبو، ساختماني چارتراشو، ريگو او شگو، مخکي او وښو، او همدارنگه د ساده او کاشي

خښتو د پخولو له پاره تیل باید بر اوږد شي. ددې طبعي منابعو معمولي استعمال، او د استخراج او اصلاح قیمتونه او ملکیت یا کنټرول باید وپېژندل شي. د ذخایرو متبادل او بشپړه زیرمه ممکن د ځایي اقتصاد سره مرسته وکړي او پر چاپیریال باندې اوږد مهاله بد تاثیر ممکن کم کړي. د جاري کارونو سره یوځای لکه د نوو پروگرامونو سره په تړاو کې، مضاعف ذخایر او د پاته شوو موادو بیا استعمال، متبادل مواد او د تولید پروسې باید مشخصې شي.

4- تاوان او نقصان: د یو ځانگړي مخکې د استعمال وضع کول، د موجوده شنو نباتاتو توزیع او سطحې اوبو تخلیه باید داسې وي چې د هرې مخکې د پاکوالي تاثیر کوم چې ضرورت دي باید وضع کړای شي. د یو زراعتي مخکې استعمال باید داسې پلان شي چې پر ځایي ژوند باندې کومه بده اغیزه ونه لري. د پناه ځایونو مسایل باید چې پلان کړل شي ددې له پاره چې موجوده ونې او نور نباتات پاته سي کوم چې د مخکې ثبات ساتي او د سیوري او چتر مواقع ډیروي او د اقلیمونو څخه وگړي ساتي. سرکونه، لاري او د تخليبي شبکې باید داسې پلان کړل شي چې په طبعي توگه د نقصان او سیلاب څخه مخه ونیول شي. کله چې دا نه سي تر لاسه نو باید د نقصان څخه خوندي او اطمیناني نقشه طرحه کړل شي، لکه د تخليبي له پاره د کښل سوو لښتو برابرول، تر سرکانو لاندې تخليوي پایپونه چې د اوبو وتل او ضیاع کموي (پر ۸۶ مخ د تخليبي لومړي معیار وگورئ).

5- سپارل: د چاپیریال د یو مناسبې بیا جوړونې طرحو د لاري څخه د موقتي ځای پر ځای کېدنې په ترڅ کې د چاپیریال طبعي اصلاح او سمون د غټو کورونو او موقتي پلان شوو یا پر خپل سر مېشت سوو کورونو پر شاوخوا باندې باید زیات کړل شي. او دداسې موقتي ځای په ځای کېدنې وروستي قطع کول باید چې تنظیم شي ددې له پاره چې د هغو اضافي او بیکاره موادو کوم چې پر چاپیریال باندې بده اغیزه لري د هغوي لیري کول رښتیني کړل شي.

2- ناخوراكي توكي: پوښاك، د خوب او دكورنۍ د اړتياوړ توكي

كالي، شړۍ او د خوب نور سامان په پنا ځاي كې په بيلابيلو اقليمي حالاتو كې د انسان ځانگړې اړتياوې پوره كوي او روغتيا او عزت يې سمبالوي. يو لړ وسايل په كار دي ترڅو كورنۍ پدې وتوانيزي چې د خپل ځان شخصي روغتيايي اړتياوې پوره كړي، خوراك ورته برابر شي، خوني يې گرمې او پنا ځاي يې خوندي شي.

د ناخوراكي توكو لومړۍ معيار: پوښاك او د خوب وسايل

هغه خلك چې د غميزې او بدبختي د اغيزې لاندې راغلي، بايد مناسب پوښاك، بستره او د خوب نور مناسب وسايل ولري ترڅو يې عزت او خونديتوب تامين شي.

كليدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو كې ولوستل شي)

- ميرمني، نجوني، سړي او ماشومان بايد كم له كمه يو بشپړ سيټ جامي چې هم د دود سره سمې او هم د فصل او اقليم په لحاظ مناسبې وي، ولري. هغه ماشومان چې عمر يې تر دوو كالو پورې اټكل شوي وي بايد كمپلې چې اندازه يې كم له كمه ۱۰۰ په ۷۰ سانتي متره كې وي، ولري (له لومړۍ څخه تر څلورمې لارښوونې وگورئ).
- خلك بايد په يوځايي توگه كمبلې، بستري يا د خوب نورو وسايلو ته لاس رسي ولري ترڅو ورته د تودې هوا شرايط برابر او د جلا جلا خوب كول شوني شي (له دوهمې څخه تر څلورمې لارښوونې وگورئ).
- هغه اشخاص چې تقريبا د خطر سره مخ دي بايد اضافي كالي او د خوب كولو نور وسايل ولري ترڅو يې اړتياوې پوره شي (پنځمه لارښوونه وگورئ).
- د اړتيا په وخت كې د كلتور سره سم د تكفين توكر بايد موجود وي.

لارښوونې

- 1- **د پوښاك بدلون:** هر څوك بايدكافي بيلابيلو جامو ته لاس رسي ولري ترڅو ورته د تودې هوا شرايط برابر، خونديتوب او عزت يې تامين شي. او د يو جوړ نه زيات لباس درلودل به دا شوني كړي چې خيران كالي ووينځل شي.
- 2- **مناسبوالۍ:** د سړيو، بنځو، انجونو او هلكانو لپاره په جلا جلا توگه پوښاك چې د اقليمي شرايطو سره برابر او په كلتوري لحاظ هم مناسب وي، بايد موجود وي. او همدارنگه، د جامو اندازه د هغوي د عمرونو سره سم جوړه شوي وي. د خوب كولو سره

بايد په كافي اندازه دوديز كالي موجود وي ترڅو د كورني ټول غړي په جلا جلا توگه د خوب كولو وړتيا پيدا كړي.

3- د تودولو يا گرمولو وړتيا: په مرطوبو اقليمي حالاتو كې بايد د كالپو ترميز او گرمونكي خاصيت ته ځانگړي پاملرنه وشي. د كالپو او ويده كيدلو د وسايلو مناسب انډول بايد په نظر كې ونيول شي تر څو د قناعت وړ ترميز شرايط برابر شي. د خوب كولو لپاره لانديني فرش چې كولاوي شي د ځمكې په واسطه د تودوخې د كمښت مخه ونيسي بنسايي د اضافي كمبلو د برابرول په پرتله ډيره اغيزمن وي.

4- پايښت: د بديلو توكو د كموالي له امله بايد كالي او بستره په كافي او دوامداره توگه موجود وي ترڅو په عادي ډول د زياتي مودې لپاره ورڅخه گټه واخستل شي.

5- ځانگړې اړتياوې: د ځينو خلكو لپاره چې البته بولي ستونزې لري يا ځيني خلك چې په ايدس او اسهال په ناروغيو اخته وي يا هغه بنځي چې حاملې وي يا شيدې وركونكي وي او همدارنگه د زرو او معيوبو خلكو لپاره د پوښاك او جامو لازيات بدلون ته اړتيا ليدل كېږي، چې بايد ورته برابر شي. ماشومان د ځوانانو په پرتله د سړې هوا سره ډير حساسيت لري، لدې امله ماشومان اضافي كالپو ته اړتيا لري. ددې لپاره چې ترميز حالت په مناسب ډول وساتل شي، زاړه خلك يا نور وگړي چې په ايدس اخته وي يا د نورو پورتنيو ستونزو سره مخ وي بنسايي ځانگړې پاملرنې ته اړتيا وليدل شي، د بيلگې په توگه توشكي او د ځمكې د مخ نه لوړ كټونه.

د ناخوراكي توکو دوهم معيار: شخصي روغتيا ساتنه

هره زيانمنه كورنۍ بايد په كافي اندازه صابون او نورو اړتيا وړ توكو ته لاسرسې ولري ترڅو يې روغتيا، پاكوالی، عزت او سلامتيا كره شي.

كليدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو كې ولوستل شي)

- هر شخص بايد په مياشت كې ۲۵۰ گرامه د ځان وينځلو صابون ولري (لومړۍ، دوهمه او دريمه لارښوونې وگورئ).
- هر شخص بايد په مياشت كې ۲۰۰ گرامه د كالپو وينځلو صابون ولري (لومړۍ، دوهمه او دريمه لارښوونې وگورئ).
- بنځي او انجونې بايد د مياشتني ناروغي لپاره روغتيايي توکي ولري (څلورمه لارښوونه وگورئ).
- هغه ماشومان چې عمر يې تر دوو كالو پورې وي بايد ۱۲ دانې د وينځلو وړ كنستركي (دايرې) ولري.
- شخصي روغتيا ساتنې، عزت او سلامتيا د كره كولو لپاره، بايد اضافي اړتيا وړ توکو ته لاسرسې شونې وي (پنځمه لارښوونه وگورئ).

لارښوونې

- 1- **مناسبوالی:** موجوده دودیز او مروج تولیدات باید مشخص او کورنیو ته توزیع کړي شي. د توکو د توزیع پرمهال باید ځانگړي تولیدات په نظر کې ونیول شي ترڅو کورني یې د نابلدتیا له امله د ناسم استعمال څخه مخنیوي وشي. همدارنگه باید کوشش وشي چې د کالیو د وینځلو لپاره صابون یا پوږ د دود سره سم مالوم کړي شي.
- 2- **بدلون:** د اړتیا په صورت کې باید د مصرفیدونکو توکو بدلون ته هم پاملرنه وشي.
- 3- **ځانگړې اړتیاوې:** د هغو خلکو لپاره چې بولي ستونزې یا ناروغي ولري یا هغه خلک چې په ایدس یا اسهال اخته وي او یا معیوب وي، د ځان او کالیو وینځلو اضافي مقدار صابون باید ورته برابر کړي شي.
- 4- **روغتیا ساتنه:** بنځې او نجونې باید د میاشتنی عادت لپاره مناسبو روغتیایي توکو ته لاسرسی ولري. دا ډیره مهمه خبره ده چې نوموړي توکي ور یا مناسب وي، پټ وي او په څرنگوالي کې یې د بنځو نظر ته ونډه ورکړل شي.
- 5- **اضافي توکي:** ټولنیز او دودیز رواجونه بنایي چې اضافي روغتیایي توکو ته د اړتیا لامل وگرځي. د بیلگې په توگه بنایي لاندې توکو ته اړتیا پیدا شي: په میاشت کې د یو سړي لپاره ۷۵ ملي لیتره یا ۱۰۰ گرامه د غابنونو کریم، یو د غابنونو برس، ۲۵۰ ملي لیتره شامپو، د ماشومانو لپاره ۲۵۰ ملي لیتره مایع، یو دانه یو وار مصرف د خریلو ماشین، د کورني پر سر یو دانه د وینستانو برس یا رمنځ او یو دانه نوک پریکوني (ناخنگیر).

د ناخوراکي توکو دریم معیار: د پخلي او خوراک وسایل

هره ناورین ځپلې کورنی باید د پخولو او خوړو لوبنو او وسایلو ته لاسرسی ولري.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- هره کورني باید د پخولو لپاره یو لوي لاستي لرونکي او سرپوښ درلودونکي لوبني ولري او یو دانه کوچي لوبني چې لاستي او سرپوښ ورسره وي ولري. د خوړو تیارولو او خوړلو لپاره لوبني، د پخلنځي لپاره چاقو یا چاره، دوه لرگیني کاشوغي باید ولري (لومړی لارښوونه وگورئ).
- هره کورني باید دوه دانې د لسو نه تر شلو لیټرو پوري ظرفیت لرونکي د اوبو ترموزونه ولري چې شل لیتره یې پیچ لرونکي سرپوښ او لس لیتره یې ساده سرپوښ

ولري. همدارنگه د خوراک او اوبو ذخيره کولو يو اضافي لوبني ته هم اړتيا شته. (لومړی او دوهمه لارښوونې وگورئ).

- هر شخص بايد يو دانه قاب، او اوسپنيزه کاچو غه او د څښلو لپاره گيلاس ولري (له يو څخه تر څلورمې لارښوونې وگورئ).

لارښوونې

- 1- **مناسبوالی:** برابر شوي توکي بايد د دود سره سم او په خوندي ډول تر گټه واخيستلي شي، هغه ښځې چې د اوبو او خوراک د برابرولو دنده په غاړه لري د توکو د ډولونو د مشخصولو په اړه بايد ورسره مشوره وشي. پکار ده چې د زړو خلکو، ماشومانو او معيوبينو لپاره د پخولو او خورلو او همدارنگه د اوبو د زيرمه کولو وړ اسباب برابر شي.
- 2- **پلاستيکي اسباب:** ټول پلاستيکي اسباب (سطلونه، کاسې، جگونه د اوبو د زيرمه کولو اسباب) بايد د داسې پلاستيک لرونکي وي چې د خور د استعمال وړتيا ولري (په ۷۰ مخ کې د اوبو برابرولو د دريم معيار، لومړی لارښوونه هم درسره وگورئ).
- 3- **اوسپنيز توکي:** ټول غوڅونکي شيان (چاقوگان، کاسې، پليټونه او گيلاسونه بايد د ستيل څخه جوړ او د زنگ ضد وي.
- 4- **د ماشومانو تغذيه کول:** ترڅو پورې چې د مور شيدې موجودې وي د نوي پيداشوي ماشومان بايد د بوتل له لارې تغذيه نشي، مگر په استثنايي حالت کې د بوتل له تغذيي څخه استفاده کيداي شي (په مخ 141 کې د عمومي غذايي ملاتړ د دوهم معيار، لومړی لارښوونه وگورئ).

د ناخوراکي توکو څلورم معيار: بخاری، سون توکي او رڼايي

هره زيانمنه کورني بايد يو لړ د پخلنځي اسانتياوو يا بخاری او د سوند موادو ته لاس رسي ولري ترڅو يې د پخولو لپاره اړتياوې پوره شي او هم يې د خونو د گرمولو امکان تامين شي. همدارنگه هره کورني بايد د دوامداره مصنوعي روښنايي د برابرولو امکانات ولري چې **خونديتوب يې کره شي.**

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- چيرته چې خواړه په کورونو کې پخيري، نوپه هره کورني کې د غذا د تيارولو لپاره بخاری او د سون موادو ته اړتيا ده ترڅو يې د پخلي او تودوخې اړتياوې پوره شي (لومړی او دوهمه لارښوونې وگورئ).
- په محيطي او اقتصادي لحاظ بايد د سون د مواد دوامداره منابع د هيواد د ننه تشخيص او د باندنيو منابعو په پرتله ورته لمریتوب ورکړل شي (دريمه لارښوونه وگورئ).

- د سون مواد دې په محفوظ ډول زیرمه او برابر کړي شي ترڅو د پېښیدونکي زیان مخنیوي وشي. (څلورمه لارښوونه وگورئ).
- د سون د موادو زیرمه کولو لپاره باید خوندي ځای په نښه شي.

- هره کورني باید په دوامداره توگه د مصنوعي روښنایي د برابرولو امکانات ولري لکه الکین او یا شمع.
- هره کورني باید د تیلو د سوځولو یا د شمعي د روښانه کولو لپاره اورلگیت یا بدیلو توکو ته لاس رسي ولري.

لارښوونې

1- بخاری: د بخاریو او سون موادو د ځانگړنو او خصوصیاتو د ټاکلو لپاره باید موجود ځایي دودونه په نظر کې ونیول شي. په اغیزمنې انرژۍ د پخولو دود ته، د سون د لرگیو د برابرولو، د اور بلولو د لارو چارو، د ډوډي پخولو، تنار او داسې نورو په گډون – وده ورکړل شي. دا کیدای شي چې د هغه خوړو په څرنګوالي کې چې پخیري، ممکنه تغییرات رامنځته کړي، لکه د مرسته کونکو پروگرامونو لخوا چې هر ډول ځیري ورکړل شوي وي مثلاً حبوبات نظر نورو خوراکي توکو ته، د سون ډیرو توکو ته اړتیا لري. چیرته چې بیځایه شوي خلک په عمومي پناځای ونو کې ځای پر ځای شوي وي، د پخلي او تودوخي لپاره د مرکزي او گډو ځایونو ته د انفرادي بخاریو په نسبت ځکه ترجیح ورکول کیري چې د دا کار د اور او لوګي یا دود له خطر څخه مخنیوي کوي.

2- **د تازه هوا جریان (تهویه):** که چیرې اشتوپ د خونې په داخل یا تړلي چاپیریال کې استعمالیري بنایي په داس ځای کې کینودل شي چې دودکش ته نږدي وي ترڅو لوګي او گاز په بشپړ ډول د خونې څخه ووزي او د لوګي او د هوا د ککړتیا له امله پېښیدونکي تنفسي ناروغۍ تر یوې اندازې راکمي شي. بخاری دې پداسې ډول ځای په ځای شي چې د اورلگیدو د خطراتو او د خونو د ننه او باندینۍ هوا د ککړتیا مخنیوي وشي.

3- **د سون توکو ثابتې زیرمې:** د سون د موادو منابع بایداداره او اندازه شي ترڅو د زیرمو بیا پوره کول او بیا جوړول، د سون توکو دوامداره تدارک کره کړي.

4- **د سون موادو لاسته راوړنه:** د شخصي خونديتوب د منځته راوړلو لپاره باید د تودولو، پخلي او د سون موادو د زیرمه کولو لپاره له ښځو څخه مشوره واخیستل شي. د ځانگړو زیانمنو شوو ډولو لکه د هغو کورنیو چې ښځې یې سرپرستي کوي او یا د هغو کورنیو چې په PLWH/A اخته کسان لري، د سون موادو د ټولولو تقاضا ته پام ورواړول شي. څومره چې امکان ولري، دوي ته ځانگړې مرستې ورکړل شي، د مثال په توگه هغه سون مواد چې په اسانۍ سره سوزي، کم مصرفه بخاري گانې او د سون د لاسرسي وړ سرچینې دې ورکړل شي.

د ناخوراكي توکو پنځم معيار: اسباب او لوازم

هره زيانمنه کورنۍ چې د خپلو پناځايونو د بيارغاوونې او ساتنې مسؤليت لري، بايد د خوندي ساتنې لپاره لازمو اسبابو او وسايلو ته لاسرسۍ ولري.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- که چيرته د کور د يوې برخې او يا ټول کورجوړول لازم وي هره کورني بايد سامان الاتو ته لاس رسي ولري ترڅو په خوندي توگه خپلې دندې ترسره کړاي شي (لومړۍ او دوهمه لارښوونې وگورئ).
- چيرته چې اړتيا ليدل کيږي، د وسايلو سم استعمال، د کور د تعمير او ترميم لپاره بايد کورنيو ته لازم هدايات يا لارښوونې وشي. (دريمه لارښوونه وگورئ).
- هغه توکي چې له ويکترونو (ناروغۍ ليردونکو) څخه د راپيښيدونکو ناروغيو د خپرېدو مخنيوی کوي لکه، پشه خاني بايد د کورنيو په واک کې ورکول شي ترڅو د کورني هر غړي د ياد شويو ناروغيو څخه خوندي پاته شي. (په ۷۶ او ۸۲ مخونو کې د ناروغۍ ليردونکو د مخنيوي ۱ - ۳ معيارونه وگوري).

لارښوونې

- 1- **د خصوصي اسبابو بکسه:** د ځايي دودونو سره سم، د خصوصي اسبابو بکسه بايد د څټک، تبرکي او چارۍ يا بيلچې درلودونکې وي. نوموړي اسباب بايد داسې ځانگړنې ولري ترڅو په اسانې سره د ځايي موجوده تکنالوژيو په واسطه ترميم کړاي شي. همدارنگه بيخايه شوي کورني هم بايد په بشپړه توگه نوموړو سامان الاتو ته لاس رسي ولري ترڅو د اوبو د زيرمو کانالونه تخليه او د مړيو د پاتې شونو سره د تابوت د جوړولو، د قبرونو د ويستلو او د مړي د سوځولو د مراسمو برابرولو له لارې، مناسب چلند وشي.
- 2- **معيشتي فعاليتونه:** چيرته چې شونې وي، برابرشوي لوازم بايد ددې وړتيا ولري چې د معيشتي ملاتړيزو فعاليتونو لپاره مناسب واوسي.
- 3- **تخنيکي مرستې:** هغه کورني چې بنځې يې مشري په غاړه لري او يا هغه خلک چې اغيزمن شوي وي بنايي د بډايه کورنيو، گاونډيانو يا قراردايي کارگرانو مرستې ته اړتيا ولري ترڅو رغاونکي چارې په غوره توگه ترسره شي.

لومړي ضميمه:

د پناځای، استوگنې او ناخوراكي توکو د لومړنيو اړتياوو د ارزونې چک لیست

د پوښتنو دغه لیست چې د یو لارښوود او چیک لیست په توګه کارول کېږي د مناسبو معلوماتو لاس ته راوړل یقیني کوي ترڅو د پېښې نه وروسته د پناځای په غبرګون باندې تاثیرولري. د پوښتنو لیست جبري ندي، او لکه څنګه چې مناسبه وي همغه ډول وکارول شي. داسې انګیرل کېږي چې د پېښې د اساسي لاملونو، امنیتي حالاتو، د بیخایه شویو او کوربه خلکو اساسي ډیموګرافي او هغه مهم خلک چې سلا او مشوره ورسره وشي، ددې ټولو په هکله معلومات باید په جلا جلا توګه لاس ته راوړل شي.

1- پناځای او استوګنه:

ډیموګرافي:

- یوه عادي کورنۍ له څومره خلکو جوړه ده؟
- ایا په زیانمنه ټولنه کې داسې غړي هم شته چې د یوې عادي کورنې غړي نه دي، د بیلګې په توګه بې سرنوخته ماشومان او یا نور لږکي ګروپونه چې د کورنۍ د غړو شمیره یې عادي نه ده؟
- څومره کورنۍ پناځای نه لري او یا په کافي ډول پناځای ته لاسرسی نه لري، او چیرته دي؟
- هغه شمیر خلک چې د انفرادي کورنۍ غړي نه دي او پناځای نه لري یا ناکافي پناځای لري، څومره دي او چیرته دي؟

خطرات:

- هغه خلک چې هیڅ یا کافي پناځای نلري د کومو بېرنيو خطراتو سره مخامخ دي، د نوموړو خلکو تعداد څومره دي؟
- پناځای ته د اړتیا له مخې، د زیانمنو خلکو ژوند، روغتیا او امنیت د کومو احتمالي خطرونو سره مخ دي؟
- د بیخایه شویو کورنیو د حضور له امله کوربه خلک د کومو احتمالي خطرونو او اغیزو لاندې راځي؟
- د پناځای د مرستې په وړاندې کولو سره د پېښې د شته تاثیراتو په پایله کې د زیانمنو خلکو ژوند، روغتیا او امنیت ته نور احتمالي خطرونه کوم دي؟

- د ایدس ناروغي په نظر کې نیولو سره، په ټولنه کې زیانمنونکي خلک څوک دي؟
- د زیانمنونکو خلکو لپاره ځانگړي خطرات کوم دي او ولې؟

کورنی چارې:

- د زیانمنو خلکو په کورونو کې کوم د معیشت او د کورنی د حمایت کارونه په کار اچول شوي دي، او د نوموړو فعالیتونو په نتیجه کې څه ډول غبرگون تر سترگو کېږي؟
- د زیانمنې ټولني د خلکو کورنو د باندې ساحو کې کوم د معیشت او د کورنی د حمایت کارونه په کار اچول شوي دي، او د نوموړو فعالیتونو په پایله کې څه ډول غبرگون ترسترگو کېږي؟

مواد او طرح:

- د زیانمنې کورنی او یا نورو فعالیتونو په واسطه د پناځای لپاره کوم لومړني تدابیریا مواد برابر شوي دي؟
- کوم مواد چې کیدای شي د پناځای په رڼاونه کې ورڅخه کارواخستل شي د ویجاړ شوي محل څخه خوندي پاته دي؟
- بیخایه شوي او کوربه خلک د رغونې کومې ځانگړي چارې پر مخ بیایي او کوم بیلابیل مواد چې د چت او دیوالونو د جوړولو لپاره پکار راځي برابر شوي؟
- په احتمالي توگه کوم نور د طرحې او موادو بدیل شته چې زیانمن شوي خلک ورسره بلدیت ولري؟
- د ډیزاین بدیل کوم داسې مواد شته چې په اسانۍ سره د لاسرسي وړ وي او ناورین خپلي خلک ورسره اشنایي ولري او یا دوی ته دمنلو وړ وي؟
- په معمولي ډول کوم او د چا په واسطه کورونه یا پناځایونه جوړې شوي دي ؟
- د بیا رغونې مواد څرنگه او د چا په واسطه برابر شوي دي؟
- ځوانان، میرمنې او زاړه خلک څرنگه باید وروزل شي ترڅو د خپلو کورونو په جوړولو کې برخه واخلي، او پدې لاره کې کوم محدودیتونه موجود دي؟

ځایي منابع او محدودیتونه:

- د زیانمنو کورنیو او ټولنو سره کومې مالي او بشري منابع موجودي دي، او دوی د ځینو یا ټولو بیرنیو پناځای اړتیاوو په پوره کولو کې کوم خنډونه لري؟
- ددې لپاره چې د پناځای بیرني اړتیاوې پوره شي د ځمکې د ملکیت، کارونې او خالي ځمکې په موجودیت کې کوم فرصتونه او محدودیتونه موجود دي؟

- په خپلو استوګنځایونو او یا په ګاونډ کې بېخایه شویو کورنیو ته په ځای ورکولو کې کوربه خلک کوم فرصتونه او محدودیتونه لري؟
- ددې لپاره چې په لنډمهاله توګه بېخایه شوي کورنی ځای پرځای شي، د موجوده نامتضرره ودانیو په کارونه کې کوم فرصتونه او محدودیتونه موجود دي؟
- د لنډمهالي استوګنې د برابرلو لپاره د موجوده خالي ځمکې کارونه د توپوګرافي او چاپیریال له نظره مناسبوالی لري او که نه؟
- د پناځای ستونزو د حل لپاره د ځایي حکومت اصول او مقررات کومې غوښتنې او محدودیتونه لري؟

اړین خدمتونه او اسانتیاوي:

- ایا د څښاک اوبه شته او که نه، او د روغتیايي اړتیاو لپاره کوم امکانات او محدودیتونه پیشبيني شوي؟
- کوم ټولنیز سهولتونه برابر شوي (روغتیايي کلینیکونه، بنوونځي، عبادت ځایونه) او دې سهولتونو ته په لاسرسۍ کې کوم محدودیتونه او فرصتونه دي؟

کوربه ټولنه او د چاپیریال اغیزې:

- د کوربه خلکو لپاره د اندېښنې وړ مسایل څه دي؟
- په کوربه ټولنو یا لنډمهاله استوګنو کې د بېخایه شویو خلکو ځایولو لپاره کومې تنظیمونکې لارې چارې په پلان کې نیول شوي دي؟
- د لازمي پناځای د مرستې په وړاندې کولو کې (لکه د رغاونې مواد او هغوي ته لاس رسې) همدارنګه د بېخایه شویو کورنیو په ملاتړ کې (د سون مواد، د ناروغیو څخه مخنیوي، اضافي شیانو لري کول، د حیواناتو څرول) کومې محیطي ستونزې موجودې دي؟
- د ځایي پناځای په جوړولو، د استوګنې برابرولو او اداري ظرفیتونو لپاره کوم فرصتونه شتون لري؟
- د موادو د پیداکولو، د پناځای د جوړولو او استوګنې د حل له لارې، کوم د معیشت د ملاتړ فرصتونه وړاندې کیدای شي؟

2- ناخوراګي توکي: پوښاک، د خوب او کورنی اسباب

پوښاک او د خوب سامان

- د ميرمنو، سړيو، ماشومانو، نوي زيږيدلو ماشومانو، حاملو او شيدې وركوونكو ميرمنو او زړو خلكو لپاره د پوښاك، كمبلو او خوب اسبابو په وړاندې كولو كې له كومو دودو او رواجو څخه كار اخستل كېږي، او پدې اړه ځانگړي، ټولنيز او كلتوري نظريات څه شي دي؟
- د اقليمي ناوړه اغيزو څخه ځان ساتنه او د روغتيا، عزت او هوساينې د تامين لپاره څومره د بيلابيلو عمرونو ميرمنې او سړي، ماشومان او نوي پيداشوي د پوښاك، كمبلو يا د خوب سامان الاتو د كموالي سره مخامخ دي؟
- د اړتيا وړ پوښاك، كمبلو او د خوب د سامان د كموالي په صورت كې ژوند د كومو بېرنيو خطرونو سره مخامخ كېږي، او څومره خلك په خطر كې دي؟
- د كافي پوښاك، كمبلو او خوب اسبابو ته د اړتيا له مخې، د زيانمنو خلكو ژوند، روغتيا او شخصي خونديتوب ته كوم احتمالي خطرونه موجود دي؟
- كوم ټولنيز گروپونه ډير په خطر كې دي، او لامل يې څه دي؟ ددې لپاره چې خپل ځانونه تقويه كړي له كومې لارې د دوي بڼه ملاتړ كيداى شي؟

شخصي روغتيا ساتنه (حفظ الصحة):

- د پيښې نه وړاندې يوه كورنۍ كومو لازمو توكو ته لاسرسې لري ترڅو يې د شخصي روغتيا مسایل حل شي؟
- هغه كوم اړين توکي دي چې زيانمنې كورنۍ ورته نور لاسرسې نلري؟
- د ميرمنو، انجونو، ماشومانو او نويو پيدا شويو ځانگړي اړتياوې څه شي دي؟
- ددې لپاره چې د زيانمنو خلكو روغتيا او عزت تامين شي په ټولنيز او كلتوري لحاظ كوم اضافي توکي مهم دي چې بايد په نظر کې ونیول شي؟

پخلى او خوراك، بخارى اود سون توکي

- د پيښې نه وړاندې يوه كورنۍ د پخولو او خوړلو كومو اسبابو ته لاسرسې لري؟
- څومره كورنۍ په كافي ډول د پخولو او خوړلو اسبابو ته لاسرسې نه لري، او ولي؟
- يوه كورنۍ د پخولو او تودولو كوم ډول بخارى ته لاس رسې لري، د موجوده پناځاى يا انگر په كومه برخه كې پخلي وشي او د سون كوم ډول مواد وکارول شي؟
- څومره كورنۍ د پخولو او تودولو لپاره شتوپو با بخاري ته لاس رسې نلري، او ولي؟
- څومره كورنۍ د پخولو او تودولو لپاره د سون موادو ته په كافي ډول لاسرسې نلري، او ولي؟

- کوربه ټولني او بيخايه شويو خلکو ته د کافي سون موادو په برابرولو کې، فرصتونه، محدودیتونه، په ځانگړي ډول محيطي ستونزې يا اندېښنې څه شي دي؟
- د سون کافي موادو د برابرولو له امله د بيخايه شويو کورنۍ و بنځي د کوم زيان سره مخامخ کېږي.
- د بخارۍ يا بخاري په خوندي کارونه کې بايد کوم دوديز او مروج ملاحظات په پام کې ونيول شي؟

وسايل او اسباب

- يوه کورنۍ د پناځای په جوړولو، ساتلو او ترميم لپاره کومو بنسټيزو وسايلو ته لاسرسی لري؟
- د پناځای په جوړولو، ساتلو او ترميمولو کې د معيشت د ملاتړ کومو فعاليتونو څخه گټه اخستل کېږي؟
- ايا اقليم يا طبيعي چاپيريال د انگر د پوښلو تقاضا کوي ترڅو د روغتيا او عزت مناسب معيارونه تامین شي، او کوم مناسب توکي بايد برابر شي؟
- د حشراتو څخه ليرديدونکي ناروغيو د کنترول لپاره کومو تدابيرو ته اړتيا ده ترڅو د کورنۍ و روغتيا او هوساينه تامین شي (لکه په ځانگړي ډول د پشه خانې برابرول)؟

پنجم خپرکی:

د روغتیایی خدمتونو
حد اقل معیارونه

ددې څپرکي د کارونې څرنگوالی

دا فصل په درې اساسي برخو ویشل شوي دي چې روغتیايي سیستم او بنسټونه ، د ساري ناروغیو کنټرول او د ناساري ناروغیو کنټرول، څخه عبارت دي. ددې فصل ترتیب داسې یو سیستم ته پراختیا ورکوي چې د پېښو پر مهال د روغتیايي خدمتونو ډیزاین کول، تطبیقول، مانیتور کول او ارزیابی ته لاسرسی پیدا کوي. دا ترټولو ډیره د باور وړ لاره ده چې دا ډاډه راکوي چې هغه روغتیايي خدمتونه چې د لومړیتوب حق لري په گوته شوي او په اغیزمن ډول ورسره مخامخ شوي یو. په دې فصل کې د ملي او ځایي روغتیايي سیستمونو د تمویلولو، همغږۍ او معیاري کولو په څیر اساساتو باندې ټینګار شوي. هره برخه لاندې موضوعات لري.

- **حد اقل معیارونه** : حد اقل معیارونه کيفي دي او هغه حداقل اندازه چې باید د روغتیايي خدمتونو په وړاندې کولو کې لاس ته را شي په گوته کوي .
- **کلیدي شاخصونه** : دا هغه (علامې یا نښې) دي چې د یو پروګرام، نه لاسته راوړل ښيي. دا شاخصونه د کارول شویو پروګرامونو، د تاثیر او پایلو د سنجولو او د هغو میتودونو او بهیرونو چې په دې پروګرامونو کې ترینه گټه اخیستل شوي ده مسائل بیانوي. دا شاخصونه کیدای شي چې کيفي یا کمي ښه ولري.
- **لارښوونې**: لارښوونې په بیلابیلو برخو کې د معیارونو او شاخصونو د کارونې څرنگوالی، د عمل په ډگر کې د ستونزو سره د مخامخ کیدو لارښوونې او یوې مسئلې ته د لومړیتوب په ورکولو کې د سلا- مشورې په گوته کونکي دي. همدارنگه دوی ځینې هغه بنسټیز مسائل چې د معیارونو او شاخصونو سره تړاو لري ښيي او همدارنگه دا لارښوونې کیدای شي چې هغه شخړې، او توپيرونه چې په موجوده مالوماتو کې شته تشریح کړي.
- ددې فصل د پای ضمایم د ارزونې یو چک لست ، د مالوماتو د راټولولو نمونه فورمه ، د مړینې او ناروغیو د کچې د راټولولو فومولونه او د ماخذونو یو انتخابي لست لري چې د فصل د اړوندو عمومي او مشخصو تخنیکي موضوعاتو د معلوماتو سرچینې په نښه کوي .

سرليکونه

.....سريزه

.....۱- روغتيايي سيستمونه او بنسټونه

.....۲- د ساري ناروغيو مخنيوی

.....۳- د ناساري ناروغيو مخنيوی

لومړۍ ضميمه : د روغتيايي خدمتونو د ارزونې چک لست.....

دوهمه ضميمه : د اونيز راپور ورکولو د سرويلانس سمپل فورمولونه.....

دريمه ضميمه : د ناروغيو د شيوخ او مړينې د کچې د مالومولو فورمولونه.....

.....څلورمه ضميمه : اخليکونه

روغتیایي خدمات

روغتیایي سیستمونه او بنسټونه	د ساري ناروغيو کنترول	د غیرساري ناروغيو کنترول
لومړی معیار: د صحي خدماتو لومړیتوب	لومړی معیار و قایه	لومړی معیار زخمونه
درېم معیار: د ځایي اوملي روغتیا ملاتړ	دوهم معیار: د شری مخنیوی	دوهم معیار باروري صحت
درېم معیار همغري	درېم معیار: د واقعاتو تشخیص او درملنه	درېم معیار رواني او ټولنیزه روغتیا
څلورم معیار لومړنی صحي مراقبت	څلورم معیار: د شیوع لپاره چمتووالی	څلورم معیار مزمنې ناروغی
پنځم معیار کلینیکي خدمات	پنځم معیار: د شیوع تشخیص، څیړنه مقابله	
شپږم معیار روغتیایي مالوماتی سیستمونه	شپږم معیار ایډس	

لومړی ضمیمه: د روغتیایي خدماتو د څیړني چک لست

دوهمه ضمیمه: د اوونیز سرویلانس د راپور ورکولو نمونه فورمه

درېمه ضمیمه: د شیوع او مړیني دکچي د حسابولو فورمولونه

څلورمه ضمیمه: ريفرينسونه

له نړيوالو حقوقي سندونو سره اړيکي

په روغتيايي خدمتونو کې حداقل معيارونه د هغو اصولو او حقونو تطبيقي اصطلاحات دي چې نړيوال انساني منشور يې تضمينوي . لکه څرنگه چې يې نړيوال بشري حقونه ، انساني او د کډوالی قوانین منعکسوي نړيوال انساني منشور د هغو خلکو د وقار او ژوندي ساتلو لپاره چې بحرانونو او بې وسۍ ځپلي دي د ډيرو اساسي او لمړنيو مرستو له مخې د اهميت وړ دی .

لکه څنگه چې په يو شمير نړيوالو سندونو کې څرگنده ده هر څوک د روغتيا لرلو حق لري . دا يواځې روغتيايي خدمتونو ته د برابر لاسرسۍ حق په لمن کې نه نيسي بلکه لکه د نورو بشري حقونو لکه د مناسبو پاکو خوړو او اوبو ، تغذيي او پناځای ، په روغتيايي شرايطو د برابر چاپيريال لرلو، د روغتيايي بنسټونو او معلوماتو ته د لاسرسۍ او په نه تبعيض او د خلکو وقار او عزت او وگړنيزو ارزښتونو په ساتنې د ټينگار حقونه هم تضمينوي .

روغتيايي حق يواځې هغه وخت تضمينيدای شي چې خلک خوندي شوي وي . کله چې د روغتيايي خدمتونو د سيستم مسلکي کسان په سم ډول روزل شوي وي او نړيوالو اخلاقي اصولو او مسلکي معيارونو ته ژمن وي . که هغه سيستم چې دوی پکې کار کوي داسې ډيزاين شوی وي چې لږ تر لږه اړين معيارونه په پام کې ونيسي او که حالت داسې برابر وي چې خونديتوب او ثبات تامينوي نو ددغه بشري حقونو پر بنسټ د وقار او برابري او خلکو ته د روغتيايي حق په برابرولو کې د دولتي او نا دولتي زمامدارانو د دندو او مسوليتونو موضوعات د پام وړ دي . د وسله والي جگړې پر مهال ممکن ملکي روغتونونه او طبي اسانتياوي د بريد لاندې راشي خو روغتيايي او طبي وگړي حق لري چې درناوی يې وشي او خوندي وساتل شي .

په دې فصل کې حداقل معيارونه د روغتيا د حق لپاره بشپړه اصطلاح نه ده . په هر حال راتول دسفير معيارونه د روغتيايي حق هغه منځپانگه منعکسوي او په نړيواله کچه ددې حقونو پرځای کولو او پرمختگ سره مرسته کوي.

په ناورينو کې د صحي خدماتو ارزښت

د ناورين په لومړي پړاو کې، روغتيا پاملرنه، د ژوندي پاتې کيدو لپاره يو اساسي ټکی گڼل کيږي . پيښې نژدې تل په عامه روغتيا او د اغيزمن شوي نفوس په بڼه والي د پام وړ اغيزه لري . د عامې روغتيا زيانمنتيا ممکن په مستقيم (ټپ ، رواني ضربه) او غير مستقيم (د انتاني ناروغيو زياتيدنکي کچه ، خوارځواکي، د مزمنو امراضو اختلاطات يا بابيري) ډول رامنځته شي . غيرمستقيمي روغتيايي اغيزې په معمول ډول لکه د اوبو د

نامناسب کیفیت او کمیت ، د فاضله ابو د سیمستم د تخریبیدو ، د خوړو په رسولو کې د مداخلې ، د روغتیايي خدمتونو د بندیدو ، د بې ځایه کیدو د گڼې گونې او نورو ورته عواملو پورې تړلې دي .

د پېښو په وړاندې د انساني څېرگونو لمرني اهداف دا دي : (۱) د مخ په زیاتیدونکې مړینې او ناروغۍ مخه ونیسی او را تیتیه یې کړی او (۲ .) عادي حالت د راگرځیدو لپاره پرمخ ولاړ شی . د پېښو بیلابیل ډولونه د مرگ ژوبلې له بیلابیلو اندازو سره ملګري وي . (د ۲۵۷ مخ جدول وګورئ) نو د یوې ژوبلې ټولني دعامي روغتیا او طبي اړتیاوې به نظر د پېښې ډول او پراخوالي ته توپیر ولري .

روغتیايي خدمتونو ته لومړیتوب ورکول دیوې ژوبلې ټولني په لمرني روغتیا یې حالت ، اړتیاوو ، روغتیا یې خطر ، سرچینو او ظرفیتونو باندې ښه پوهیدنې ته اړتیا لري . د یوې پېښې په لومړنۍ مرحله کې ممکن معلومات نیمګړي وي او د عامې روغتیا مهم تصمیمونه ممکن پرته له ټولو اړونده مالوماتو چې لاس ته را ځي او تجزیه کيږي و نیول شي . باید ژر تر ژره یوه ګڼ سکتوریزه ارزونه چې د ټولني استازي هم پکې ګډون ولري تر سره شي چې د پېښې د عامې روغتیا اغیزې ، د عامې روغتیا لومړنۍ اړتیاوې ، د ځایي سرچینو مساعداوالی ، او د بهرنۍ مرستې اړتیا (په ۲۹ مخ کې د لومړنۍ ارزونې معیارونه او لومړۍ ضمیمه وګورئ) په ګوته کړي .

په عمومي ډول د عامې روغتیا لومړیتوبونه ددې لپاره ډیزاین شوي دي چې دا ډاډ پر ځای کړي چې تر ټولو ډیرې روغتیايي ګټې تر ټولو ډیر نفوس ته رسیدلې دي . څومره چې ممکنه وي مداخله باید د پېښو د عملي اړخ پر بنیاد ولاړه وي . په دې ډول مداخله کې به معمولاً مناسبې پاکې اوبه ، سنیتیشن ، تغذیوي خدمتونه ، تغذیوي مرستې/غذایي خونديتوب ، پناځای او اساسي کلینیکي څارنې شاملې وي . وقایوي او کلینیکي خدمتونه باید په لومړي ځل د هغو ناروغیو په کنټرول کې مرسته وکړي چې د خپریدو امکان یې ډیر زیات وي .

د شري د واکسين کتلوي کمپاینونو کې باید هغه نفوس ته چې د شري د شیوع له خطر سره مخامخ دي اولویت ورکړل شي . په ځانګړي ډول کډوال او هغوي چې سخت ځپل شوي دي . د ډیرو پېښو په رامنځ ته کیدو کې د روغتون دننه او دباندې څارنې هغه وخت مهمې دي چې له لومړنیو روغتیايي څارنو مخکې د عامې روغتیا له نظره یوه کوچنۍ لاس ته راوړنه ولري .

د روغتیايي خدمتونو په ډیزاین کول ، تطبیقولو ، څارنه او ارزونه کې د ناورین ځپلو خلکو ګډون ضروري دي . ددې پروسې په لړ کې باید هڅه وشي چې د روغتیايي سکتور ظرفیتونه په ګوته او لوړ کړل شي . د ځپل شوي ډلې سره یو ځای د خلکو د ځایي ظرفیت د لوړونې تر ټولو اغیزمنه لاره هغه ده چې له هغې ټولني سره چې پېښې ځپلې باید مرسته وشي تر څو دوی د ناورین له اغیزو څخه ورغیږي او راتلونکو پېښو ته متوجه او چمتو واوسي . په روغتیايي خدمتونو کې کډوال او کورني بېځایه شوي خلک (IDP) د ځایي خلکو ډیرې

مرستی ته اړ دي . بشري هڅې باید له دې سره مرسته وکړي چې د ځایي خلکو روغتیايي خدمتونه راشریک او پیاوړي کړي.

په ډیرو پېښو کې بنځې او کوچنیزان تر ټولو ډیر، د روغتیايي مراقب مرستو ته اړ دي او دا مهمه ده چې له ځپل شوي ډلې څخه د بنځو حالت وکتل شي چې ایا مرستو ته ټول په مساوي او مناسب ډول لاسرسی لري او که نه. په هغه کلتوري عواملو د پوهیدو لپاره چې روغتیا زیانمنوي کیدي شي بنځې په پام کې ونیول شي . حتی د ځپل شوي ډلې د ځانگړو اړتیاو د معلومولو لپاره . له دې امله باید میرمنې له پېله د روغتیايي خدمتونو په پلانونو او عملي کولو کې گډون وکړي.

له نورو څپرکو سره تړاو

په نور سکتوري څپرکیو کې ډیري معیارونه ددې څپرکي له معیارونو سره تړاو لري. په یو ډگر کې د معیارونو په لاس ته راوړلو کې پرمختگ معمولاً او کله کله د نورو ډگرونو پرمختگ یا خو تر خپل اغیز لاندې راولي او یا خو یې هم پرمختگ تعینوي. ددې لپاره چې غبرگون اغیزمن وي، نو د نور سکتورونو سره نږدې انسجام او گډ کار ته اړتیا ده. د ځایي چارواکو او نورو مسؤلو ادارو سره همغږیتوب لازم دي تر څو د اړتیاوو بشپړتوب، هلو ځلو کې نه دوه گونتوب، د روغتیايي خدمتونو د کیفیت اغیزمنتیا یقیني شي. په نورو اړوندو تخنیکي فصلونو کې د مشخصو معیارونو او لارښودونو لپاره ماخذونه په گوته شوي دي

له مشترکو معیارونو سره تړاو

د غبرگون د پراختیا ورکولو او پلي کولو د پروسې اساسي ټکي د هغې اغیزمنتوب دی. دا څپرکی باید د هغو معیارونو سره چې په ټولو برخو کې کارول کيږي یو ځای وکارول شي، چې دا مشترک معیارونه عبارت دي له: ونډه اخیستنې، لومړنۍ ارزونه، غبرگون، د موخي ټاکل، مراقبت، ارزونه، د کارکونکو وړتیاوې او مسؤلیتونه، څارنه، د کارکونکو دندې او صلاحیتونه (د لومړي څپرکي 21 مخ وگورئ). په هر غبرگون کې، ددې لپاره چې د هغه کیفیت او اغیزمنتوب زیات کړای شي، دا مهمه ده چې د اغیزمن شویو خلکو او زیانمنیدونکو ډلو، چې وروسته به پرې رڼا واچول شي، د ونډې اخیستو کچه لوړه شي.

د ناروین ځپلو خلکو زیانمنتیا او ظرفیتونه

بنځې، ماشومان، زاړه کسان، معیوبین او په PLWH/A (HIV/AIDS) اخته کسان، هغه گروپونه دي چې په بیرنیو حالاتو کې په وار وار له خطر سره مخ کيږي. په ځینو ځانگړو حالتونو کې د قومي، مذهبي او سیاسي تړاونو او بیخایه کیدنې له امله هم خلک له خطر سره مخ یا زیانمنیدونکي بلل کیدای شي. البته ډیرې ډلې شته چې زیانمنیدونکي شمیرل کيږي، خو پورتنی گروپونه هغه دي چې اکثراً د زیانمنیدونکو په حیث ثبت شوي دي. په یوه غمیزه کې داسې ځانگړي زیانونه هم شته چې د خلکو د ژوندې پاتې کیدو پر هڅو ناوړه اغیز

کولای شي او هغه خلک چې د داسې ځانگړو زیانونو بنسټ کار کيږي، باید د اړونده زیان د څرنګوالي په تړاو ثبت شي.

په دې لاسي لارښود کتاب کې د (زیانمنیدونکو ډلو) اصطلاح د ټولو پورتنیو یاد شوو خلکو لپاره کارول کيږي. کله چې ددغو یادو شوو گروپونو څخه یو یې له خطر سره مخ وي، معنا یې داده چې دا نور هم تر تهدید لاندې دي. نو په دې اساس، کله چې د زیانمنیدونکو گروپونو یادونه کيږي، لوستونکي دې ټول هغه یاد شوي گروپونه په نظر کې ونیسي. اغیزمن شویو خلکو ته باید ځانگړې پاملرنه وشي او د خونديتوب او مرستې لپاره یې ځانگړې اړتیاوې په پام کې ونیول شي او ددوی سره به یې توپیره چلند وشي. په هر حال، دا هم دیادونې وړ ده چې په ناورین کې اغیزمن شوي خلک، د ناورین سره د مجادلې لپاره پخپله هم ځینې وړتیاوې او مهارتونه لري او لاسته یې راوړي، چې باید وپېژندل شي او ملاتړ یې وشي.

په عامې روغتیا باندې د انتخابي ناروینونو اغیزی					
اغیز	سیلاوونه	بې توپانه قوي بادونه	زلزلي	بیرنی حالت	ناڅاپه توپانونه/ ځونامی
مړینې	لږ	لږ	ډیر	ډیر	ډیر
وخیم ټپونه	لږ	منځني	ډیر	متنوع	لږ
د ساري ناروغيو لوړیدونکي کچه	متنوع	کوچنی	کوچنی	لوړ	عام
د خوړو کمښت	متنوع	نادر	نادر	عام	کوچنی
د نفوسو کتلوي بې ځایه کیدنه	عام	نادر	نادر	عام (کیدی شي په یوه ډیرې تخریب شوي ښاري سیمه کې رامنځ ته شي	متنوع

سرچینې: له پان امریکایي روغتیا یې ارګان سره موافق، له طبیعي پېښو وروسته بیرنی روغتیا یې منجمنت، د بیرنیو حالتونو په وړاندې د تیارې او له پېښو څخه د خلاصون دهمغږی دفتر، علمي تالیفات نمبر ۴۷، واشنگټن ډي سي، پان امریکایي روغتیا یې ارګان. ۱۹۸۱

NB: حتی د پینسو دځانگړي ډول لپاره په روښانه ډول د مرگ ژوبلي ډولونه او مفاهیم سره یو تربله توپیر لري. مثلاً د ودانۍ جوړولو په وخت کې د ساختمانی کوډونو او معیارونو پلي کول او په نظر کې نیول کولی شي د زلزلې پر مهال د وځیمو ټپونو او مړینې کچه را ټیټه کړي .

په مغلقو بیړنیو پینسو کې د مرگ ژوبلي ستر علتونه ساري ناروغۍ او خوارخواکۍ دي .په داسې حال کې چې په نورو سختو بیړنیو حالتونو کې د مرگ ستر لامل رواني ضریبې دي او په پراخه کچه په ناروغیو د اخته کیدو ستر لامل د مزمنو ناروغیو اختلاطات دي.

1- روغتيايي سيستمونه او بنسټونه

د يوه بېرني غبرگون پر وخت، کله چې د مړينې اندازه ډېرېږي يا کېدای شي چې ژر دغسې يو حالت ته ورسېږي، د بشري مداخلې لومړني خدمتونه بايد د لومړنۍ روغتيايي څارنې په شمول د پايښت په عاجلو اړتياوو باندې متمرکز شي. يو ځل چې د پايښت اړتياوې پوره شي، او د مړينې اندازه لومړنۍ کچې ته راټيټه شي، بيا بايد په پراخه کچه روغتيايي خدمتونه برابر شي. د غبرگون په ټولو مرحلو کې به د خدمتونو د طرحې، تطبيق، څارنې او ارزونې لپاره د روغتيايي سيستمونو يوه قاعده د دې ټکي په يقيني کولو کې مرسته وکړي چې ترټولو مهمې اړتياوې پوره، پوښښ مناسب، لاس رسي مؤثر، او کيفيت پرمختللي دي.

لاندي معيارونه د مصيبتونو د ټولو جوړښتونو، او په ځانگړې توگه د هغو جوړښتونو لپاره برابر دي چې د وسايلو له اړخه کمزوري دي. اصلا هغه د دې لپاره طرحه شوي څو ډاډه کړي چې مصيبت خپلې ټولني د مصيبت په وړاندې د غبرگون ښودلو پر وخت د ښه کيفيت روغتيايي خدمتونو ته لاس رسي لري. تر مصيبتونو وروسته د روغتيايي خدمتونو پايښت ته وده ورکول په ځانگړې توگه هغه وخت مهم دي چې په روغتيايي زېربڼاء او خدمتونو کې لوي درز رامنځته شوي وي. البته، د پايښت د وړتيا په هکله ډاډ تر لاسه کول د سياسي، اداري، اصولي، مالي او تخنيکي فکتورونو په شمول د ډېرو بېلابېلو هغو په پام کې نيولو ته اړتيا لري چې د دغه سند له حوصلې څخه وتلي دي. روغتيايي ادارې او کارمندان بايد په پام کې ولري چې د مصيبت په وړاندې د غبرگون په وخت کې مکرر تصميمونه کولې شي چې يا د خدمتونو د اوږدمهاله پايښت وړتيا ته وده ورکړي يا يې هم خرابه کړي.

د روغتیايي سیستمونو او بنسټونو لومړی معیار: روغتیايي خدمتونو ته لومړیتوب ورکول

ټول خلک داسې روغتیايي خدمتونو ته لاس رسي ولري چې د اضافي مړینې او ناروغۍ د رامنځته کېدلو د اصلي سببونو د له منځه وړلو لپاره لومړیتوب ورکړای شوي وي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- د مړینې او ناروغۍ لوي سببونه په گوته شوي، یاداشت شوي او څارل شوي وي.
- په مقدمو روغتیايي خدمتونو کې هغه ترتیولو مناسبې او اغېزمنې مداخلې شاملې دي چې اضافي ناروغۍ او مړینه راکموي (لومړی لارښوونه وگورئ).
- د زیانمنونکو گروپونو په گډون، د ټولني ټول غړي مقدمو روغتیايي مداخلو ته لاس رسي ولري (دوهمه لارښوونه وگورئ).
- محلي روغتیايي چارواکي او د ټولني غړي د مقدمو روغتیايي مداخلو په طرحه او تطبیق کې برخه واخلي.
- د اوبو او اضافي اوبو د تخلیې، د خوړو د تامین، تغذیې، سرپناه او مصونیت په شمول د مقدمو روغتیايي مداخلو په طرحه او تطبیق کې له نورو سکټورونو سره فعاله همکاري وجود ولري.
- د مړینې ناخالصه اندازه (CMR) د هغې اساسي کچې له دوه برابره څخه ټیټې و یا هغې ته رابنکته شي یا په کې وساتل شي چې له مصیبت څخه وړاندې په خلکو کې گڼل شوي وي (دریمه لارښوونه وگورئ).
- له 5 کلنۍ څخه د کم عمر لرونکو د مړینې اندازه (U5MR) د هغې اساسي کچې له دوه برابره څخه ټیټې، یا هغې ته رابنکته شي یا په کې وساتل شي چې له مصیبت څخه وړاندې په خلکو کې گڼل شوي وي (دریمه لارښوونه وگورئ).

لارښوونې

- 1- **مقدماتي روغتیايي مداخلې:** د مصیبت د ډول او اغېزې په شمول د شرایطو په اساس سره توپیر لري. د عامې روغتیا په اساساتو باندې د دغو مداخلو د طرحې اصل به دا یقیني کړي چې ډېر لوي شمېر خلکو ته ډېره لويه اندازه روغتیايي گټه ور رسېدلی ده. د عامې روغتیا په مقدمو مداخلو کې په کافي اندازه د پاکو اوبو، داضافي

اوبو د تخلي، خورو او سرپناه تامينول، او د عفوني ناروغيو کنترول (لکه د شيري واکسين)، لومړنی کليني څارنه او د ناروغي مراقبت شامل دي. د تروما د څارني په شمول پراخ کليني خدمتونو لکه د زلزلي په څېر، چې په داسې مصيبتونو پسې په لور شمېر وگړي تپيان کيږي بايد لومړيتوب ورکړل شي.

2- روغتيايي خدمتونو ته لاس رسي: لاس رسي بايد د برابرۍ په اساس وي، خو له هر داسې توپيري چلند، چې د ځانگړيو گروپونو د محروميت سبب گرځي، پرته د اړتيا په اساس رامنځته شي. په عمل کې بايد د روغتيايي خدمتونو موقعيت او سنابلنت داسې تنظيم شي چې مطلوب لاس رسي او پوښښ يقيني کړي. د زيانمنونکو گروپونو، چې بنيادي تيار لاس رسي ونه لري، ځانگړې اړتياوې بايد د روغتيايي خدمتونو د طرحه کولو پر وخت پوره شي. په هغو ځايونو کې چې گټه اخيستونکي بايد فیسونه ورکړي هم بايد داسې ترتيبات ونيول شي خو هغه کسان چې د فیسونو د ورکړې توان نه لري هم لاس رسي ولري؛ يعنې د فیسونو، اویزونو، او نورو له تحويلولو څخه معاف کړای شي.

3- د مړینې ناخالصه کچه او له 5 کلنۍ څخه د کم عمر لرونکو د مړینې کچه: د مړینې ناخالصه ورځنۍ کچه (CMR) د مصیبت په یوه پېښه کې یو تر ټولو ډېر مشخص او گټور روغتيايي شاخص دي چې بايد وڅارل شي. د اساسي CMR دوه برابره کېدل د عامې روغتيا یو د پام وړ بېرني حالت ښيي، چې چټک غبرگون ته اړتيا لري. په لږپرمختلليو هېوادونو کې اساسي CMR په یوه ورځ کې په هرو 10000 وگړيو کې د نژدې 0,38 کسانو مړینه ده، له سهارا څخه په لاندې افريقا (sub-Saharan Africa) کې 0.44 او په صنعتي هېوادونو کې منځني CMR په یوه ورځ کې په هرو 10000 وگړيو کې د نژدې 1.03 کسانو مړینه ده، له سهارا څخه په لاندې افريقا (sub-Saharan Africa) کې 1.14 او په صنعتي هېوادونو کې دغه کچه په یوه ورځ کې په هرو 10000 له 5 کلنۍ څخه د کم عمر په لرونکو کې د 0.04 تنو مړینه ده. کله چې له 5 کلنۍ څخه د کم عمر لرونکو د مړینې لومړنی کچه معلومه نه وي، روغتيايي ادارې بايد هڅه وکړي چې دغه کچه په یوه ورځ کې په هرو 10000 وگړيو کې له 2.0 څخه ټيټه وساتي (۲-۳ ضميمې او لاندینۍ جدول وگورئ).

د سیمې په کچه د مړینې ارقام				
سیمه	CMR (ورځ/۱۰۰۰۰/مړینه)	CMR عاجل تریشلډ	U5MR (ورځ/۱۰۰۰۰/مړینه)	U5MR عاجل تریشلډ
له سهارا څخه لاندي افريقا	۰.۴۴	۰.۹	۱.۱۴	۲.۳
منځني ختيځ او شمالي افريقا	۰.۱۶	۰.۳	۰.۳۶	۰.۷
جنوبي اسيا	۰.۲۵	۰.۵	۰.۵۹	۱.۲
ختيځه اسيا او پاسفيک	۰.۱۹	۰.۴	۰.۲۴	۰.۵
لاتينه امريکا او کاريبين	۰.۱۶	۰.۳	۰.۱۹	۰.۴
مرکزي او ختيځه اروپايي سيمه/CIS او د بالتیک دولتونه	۰.۳۰	۰.۶	۰.۲۰	۰.۴
صنعتي هېوادونه	۰.۲۵	۰.۵	۰.۰۴	۰.۱
مخ پر ودي هېوادونه	۰.۲۵	۰.۵	۰.۵۳	۱.۱
لږ پرمختللي هېوادونه	۰.۳۸	۰.۸	۱.۰۳	۲.۱
نړۍ	۰.۲۵	۰.۵	۰.۴۸	۱.۰

منبع: د يونيسيف د نړۍ د کوچنيانو حالت ۲۰۰۳ (ارقام له ۲۰۰۱ څخه)

CMR: د مړینې ناخالصه کچه

U5MR: له پنځو کلونو څخه د ټیټ عمر ماشومانو د مړینې کچه

Threshold: بیړنی پیل

د روغتیايي سیستمونو او بنسټونو دوهم معیار: د ملي او ځایي روغتیايي سیستمونو ملاتړ

روغتیايي خدمتونه د دې لپاره برابر شوي دي چې موجوده روغتیايي سیستمونه، جوړښتونه او برابرۍ وپیاوړتیاوي او د دوی د خپلواکۍ لپاره برابرۍ وپیاوړتیاوي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- د روغتیا د وزارت استازي، چې کله شونې وي، د روغتیا د برخې د غبرګون لارښوونه کوي.
- کله چې د روغتیا وزارت د اړتیا وړ ظرفیت نه لري، یوه بدیله اداره چې دغه ظرفیت لري په ګوته کېږي څو د روغتیا د برخې لارښوونه پر غاړه واخلي (لومړۍ او دوهمه لارښوونې وګورئ).
- محلي روغتیايي اسانتیاوې د غبرګون ورکونکو ادارو له خوا حمایت او غښتلي کېږي (لومړۍ او دوهمه لارښوونې وګورئ).
- محلي روغتیايي کارکونکي حمایت او د جنس او قومي توازن په پام کې نیولو سره په روغتیايي خدمتونو کې سره یو ځای کېږي (دریمه لارښوونه وګورئ).
- روغتیايي خدمتونه د مصیبت خپلې یا کوربه هېواد موجود ملي معیارونه او لارښوونې سره یو ځای کوي یا ترتیبوي (څلورمه لارښوونه وګورئ).
- د بهرنیو ساحوي روغتونونو په شمول، بدیلې یا موازي روغتیايي اسانتیاوې او خدمتونه نه تاسیس کېږي، مګر په هغه صورت کې چې محلي ظرفیتونه پاتې راشي یا دا چې خلک شتو خدمتونو ته لاس رسې ونه لري. د دې ستونزې په هکله د روغتیا له لوی چارواکي سره مشوره کېږي (پنځمه لارښوونه وګورئ).

لارښوونې

1- لورپوړي روغتیايي چارواکي: کله چې د روغتیا وزارت (MOH) هومره ظرفیت ونه لري چې د روغتیا د لارښود مقام په توګه رول ولوبوي، په عمومي توګه به د ملګرو ملتونو یوه اداره لکه ډبلیو ایچ او، یو این ایچ سي آر، یونیسف دغه مسؤلیت پر غاړه واخلي. که په دغسې یو حالت کې د روغتیا وزارت او د ملګرو ملتونو ادارې دواړه د سیمې، ولسوالۍ یا ولس په کچه کافي اندازه ظرفیت ونه لري، بنیایي یوې بلې برخه والي ادارې ته اړتیا پېښه شي څو لږ تر لږه په لنډمهاله توګه فعالیتونه سره منسجم کړي. د روغتیا لارښود مقام باید دا یقیني کړي چې غبرګون بندونکي ادارې د محلي روغتیايي سیستمونو ظرفیتونه حمایت او غښتلي کړي.

سرپرته پر دي، د روغتيا لارښود مقام به د دې مسؤليت پر غاړه اخلي خو يقيني کړي چې د روغتيايي ادارو فعاليتونه سره همغږي او بشپړونکي شي.

2- د روغتيا د سکتور ستراتيژي او پاليسي: د روغتيا د لارښود چارواکي يو مهم مسؤليت دا دي چې د بېرني غبرگون لپاره په روغتيايي سکتور کې يوه عمومي ستراتيژي او پاليسي جوړه کړي. په کار دي چې د پاليسي داسې يو سند تيار کړاي شي چې د روغتيا د سکتور لومړيتوبونه او هدفونه مشخصوي او د هغو د ترسره کولو لپاره يو چوکاټ وړاندې کوي. دغه سند بايد له اړوندو ادارو او د ټولني له استازو سره تر سلا مشورو وروسته برابر کړاي شي.

3- ځايي روغتيايي کارکونکي: د ماهر او دوديزو دايه گانو په شمول، د مصيبت ځپليو ټولنو روغتيايي کارپوهان او نور روغتيايي کارکونکي بايد د روغتيايي خدمتونو په چوکاټ کې سره راټول او منظم کړاي شي. په جنسيت کې د توازن رامنځته کول، که څه هم تل ښه کار دي، خو په هغو ټولنو کې چې روغتيايي مراقبت کونکي له يو جنس څخه وي، ښايي دا کار شونې نه وي.

4- ملي معيارونه او لارښوودونه: عموماً، خيريته ټولني بايد د يو هيواد، چې دوی په کې د ناوړين غبرگونونو تر سره کوي، روغتيايي معيارونو او لارښوودونو ته لکه د درملني تړونونه او د ضروري درملو لست ته پاملرنه وکړي (د روغتيا او بنسټونو پنځم معيار وگورئ). ناوړين ته د غبرگون په لومړيو پړاوونو کې دا معيارونه او لارښوودونه بايد د عامي روغتيا له وزارت سره په شريکه بيا وکتل شي، تر څو ددوی مناسب والی تعيين کړای شي. او په هغه صورت کې چې ډير زاړه وي يا عملي بڼه ونه لري، بايد نوي کړای شي.

5- له سيمي څخه بهر روغتونونه: په ځينو مواردو کې، کله چې شته روغتونونه کاري وړتيا ونه لري، د روغتيايي مراقبتونو يوازينی لاره د بهرنيو روغتونونو تاسيسول دي. په هر حال، د شته روغتونونو لپاره د مناسبو سرچينو تامينول هم اغيزمن کار دي، نو په دې اساس دوی کيدای شي چې بيا فعال شي او يا له زيات کار سره د تطبيق وړتيا لاسته راوړي. د لومړنيو مراقبتو لپاره (لومړني 48 ساعته)، له شديدو ټپونو او په عادي ډول د بېرنيو واقعاتو د ثانوي مراقبت لپاره (له 3 څخه تر 15 ورځو پورې) يا د يو ځايي روغتون په عوض چې د ترميم لاندې وي (د څو کلونو لپاره) د موقتي صحي مرکز په حيث، د بهرني روغتون تاسيسول مناسب کار دي. د ساحوي روغتون د تاسيسولو يا جوړولو لپاره بايد ځانگړي اړتياوې موجودې وي، همدارنگه ساحوي روغتون بايد د مناسبو خدمتونو د برابرولو وړتيا ولري، ځايي سرچيني اغيزمنې نکرې او د خدمتونو عرضه په دې روغتون کې مناسبه بڼه ولري.

د روغتيايي سيستمونو او بنسټونو دريم معيار: همغږي
خلک روغتيايي خدمتونو ته لاسرسی لري، چې دا خدمات د خیریه ټولنو او نورو ارګانونو د هماهنگی له امله رامنځته کيږي، ترڅو لوړه اغیزه ولرلای شي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- د هماهنگی میکانیزمونه په یوه مرکزي کچه (ملي یا سیمه ییزه کچه)، او د روغتيايي مرکزونو په دننه کې په یو ساحوي کچه او د روغتيايي او نورو برخو یا ارګانونو تر منځ رامنځته شي.
- د هرې روغتيايي مؤسسې ځانګړي مسوولیتونه، د ځايي چارواکو په مشوره، روښانه شي او ثبت شي، ترڅو حد اکثر خلک تر پوښښ لاندې راوستل شي او د شته خدمتونو تکمیل کونکي واوسي (لومړی لارښوونه وګورئ).
- د روغتيا په برخه کې د ځايي او خارجي خواوو تر منځ، په مرکزي او سیمه ییزه کچه دې د هماهنگی منظمې غونډې جوړې کړای شي (دوهمه لارښوونه وګورئ).

لارښوونې

1- د روغتيايي ټولنو تر منځ همغږي: صرف نظر له دې نه چې مسوول روغتيايي چارواکی، د عامې روغتيا وزارت یا کوم بل ارګان دی، د روغتيا په برخه کې ټول فعال ارګانونه باید له ځايي او ملي روغتيايي خدماتو سره هماهنگي ولري. د کډوالی په شرایطو کې، مؤسسې باید د کوربه هیواد د روغتيايي سیستم سره لازمي هماهنگی ولري. کله چې په ساحه کې څو روغتيايي مؤسسې په کار اخته وي، د مسوولیتونو او دندو ویشل، د روغتيايي خدمتونو د خلاوو د پکيدلو سبب کيږي او له د کارونو له تکرر څخه مخنیوی کيږي.

2- د همغږی غونډې: دا غونډې باید داسې کاري پلان وړاندې کړي چې په کې د مالوماتو شریکول مطرح شي، لومړیتوبونه په ګوته او وڅارل شي، ګډې روغتيايي ستراتیژي تعریف او تر لاس لاندې ونيول شي، مسوولیتونه سره ویشل شي او د معیاري شوو تړونونو او مرسته رسولو پروګرامونو پسر توافقی رامنځته شي.

د روغتيايي سيستمونو او بنسټونو څلورم معيار: لومړنی صحي مراقبت
روغتيايي خدمتونه د لومړنیو مراقبتي اصولو پر اساس ترسره کيږي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- ټول خلک روغتیايي مالوماتو ته لاسرسی ولري، او ددې جوگه شي چې خپله روغتیا او رفاه وساتي او وده ورکړي (لومړۍ لارښوونه وگورئ).
- روغتیايي خدمات، د روغتیايي سیستم په یوې بڼې کې سره ترسره کېږي: کورنۍ/ټولنه، محیطي روغتیايي خدمات، مرکزي روغتیايي خدمات، او ارجاعي روغتونونه (دوهمه لارښوونه وگورئ).
- هغه ټولنه یا مؤسسه چې د روغتیايي خدمتونو د چارو مشرتوب په غاړه لري، باید یو معیاري ارجاعي (referral) سیستم رامنځته کړي چې نورې روغتیايي مؤسسې له هغه څخه گټه واخلي. د ناروغانو لپاره، ارجاعي روغتیايي مرکزونو ته د لاسرسي په خاطر یو هوسا ترانسپورتي سیستم تاسیس شي.
- څومره چې ممکن وي، روغتیايي خدمتونه او د مرستې پروگرامونه د هغو میتودونو پر بنسټ ولاړ واوسي چې له علمي اړخه دقیق او مستند واوسي.
- روغتیايي خدمتونه او د مرستې پروگرامونه باید مناسبې تکنالوژۍ تر لاس لاندې ونیسي چې له ټولنیز او کلتوري نظره د منلو وړ وي.

لارښوونې

1- روغتیايي مالومات او روزنه: د ځایي روغتیايي چارواکو او د ټولنیزو ډلو له استازو سره د مشورې له لارې، باید د ټولنیزې روغتیايي کچې د پراختیا او روزنې لپاره د یو فعال پروگرام تدوین تر سره شي. دا پروگرامونه باید په خلکو کې د روغتیا-موندنې روحیه او پر روغتیا باور ته وده ورکړي، همدارنگه دا پروگرامونه باید د لویو یا مهمو انډیمیکو روغتیايي ستونزو، عمده روغتیايي خطرونو، د روغتیايي مرکزونو ځای او هغوي ته لاسرسي، او د بڼې روغتیاساتني روحیې په اړه د مالومات ورکړي. د عمومي روغتیا په اړه پیغامونه او نور اړونده مالومات، باید د ژبې او رسنیو لخوا خلکو ته وړاندې شي او د کلتوري حساسیت درلودونکي واوسي. د امکان تر حده، د لومړنیو روغتیايي پیغامونو محتوی، باید د ټولو روغتیاپالو مؤسساتو تر منځ شریکه کړای شوي وي.

2- ګرځنده کلینیکونه: په ځینو ناورینونو کې، بڼایي ګرځنده کلینیکونو ته اړتیا پیدا شي، تر څو د ګوښه او یا ګرځنده ټولنو چې روغتیايي خدمتونو ته دومره لاسرسي نلري، روغتیايي اړتیاوو ته ځواب ووايي. تجربو دا ثابتې کړې ده چې د دغو کلینیکونو د بڼه فعالیت په صورت کې، دوی ددې جوگه دي چې ژوند ژغورونکي چارې ترسره کړي. لاکن کله چې دا کلینیکونه نامناسب فعالیت ولري، له دوی څخه د گټې اخیستنې کچه کمېږي او کیدای شي چې د شته روغتیايي خدمتونو د له منځه تګ سبب او له محدودو سرچینو څخه

د گټې اخیستنې سبب وگرځي. دا کلینیکونه باید د مسوول روغتیایي چارواکي او ټولنیزو روغتیایي استازو سره په سلامشورې سره خپل فعالیت پیل کړي.

د روغتیایي سیستمونو او بنسټونو پنځم معیار: کلینیکي خدمتونه
خلک معیاري کلینیکي خدمتونو ته لارسي لري او د منل شوو تړونونو او لارښوونو درناوی کوي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- د روغتیایي مرکزونو شمیره، کچه او موقعیت باید مناسب واوسي او د خلکو د اړتیاوو د پوره کولو وړتیا ولري (لومړۍ او دوهمه لارښوونې وگورئ).
- د روغتیایي مرکزونو په هره برخه کې د کارکونکو د شمیر، وړتیاوو او جنسیت/قومیت توازن باید په مناسب ډول سره واوسي، ترڅو د خلکو د اړتیاوو د پوره کولو وړتیا ولري (لومړۍ او دوهمه لارښوونې وگورئ).
- د کارکونکو شمیره هغې کچې ته لوړه کړای شي ترڅو یو ډاکټر مجبور نشي چې په ورځ کې له 50 ناروغانو څخه زیات معاینه کړي. که چیرې د ناروغانو شمیره په دوامداره ډول مخ په لوړیدو وي، نور کلینیکي کارکونکي دې په کار وگومارل شي (دریمه لارښوونه وگورئ).
- له صحي مرکزونو څخه د استفادې کچه، باید تل وڅارل شي او له دغو مرکزونو څخه د ډیرې زیاتې او یا ډیرې کمې استفادې د سمون لپاره دې مناسب گامونه اوچت شي (دریمه لارښوونه وگورئ).
- د واقعاتو د سمبالولو معیاري تړونونه باید د روغتیایي برخې د چارواکو لخوا ترتیب او اړونده روغتیاپالو مؤسساتو ته ورکړل شي (څلورمه لارښوونه وگورئ).
- د روغتیایي چارواکو لخوا د ضروري درملو یو معیاري لست جوړ او روغتیا پالو مؤسساتو ته د کارونې لپاره ورکړل شي (څلورمه لارښوونه وگورئ).
- کلینیکي کارکونکي وروزل شي او د تړونونو او ضروري درملو د لست په کارولو او هغوي ته د پاملرنې په اړه وڅارل شي (پنځمه او شپږمه لارښوونې وگورئ).
- خلک، د درملو د هغه معیاري اداره کونکي سیستم له لارې، چې د منل شوو لارښوونو تابع دی، په دوامداره ډول ضروري درملو ته لاسرسی ولري (اوومه لارښوونه وگورئ).

- د درملو مرسته کول، یوازې هغه وخت د منلو وړ دي چې له رسمي نړیوالو لارښوودونو سره اړخ ولگوي. هغه درمل چې له دغو لارښوودونو سره اړخ نه لگوي، باید ونه کارول شي او په خوندي ډول له منځه یووړل شي.
- د ناروغیو له کبله د له منځه تللو خلکو جسدونه، په داسې ډول سره خښ کړای شي چې عزت ته یې درناوی شوی وي، په کلتوري لحاظ مناسب وي او د عامې روغتیا له اصولو سره سم واوسي (اتمه لارښوونه وگورئ).

لارښوونې

- 1- روغتیايي مرکزونه او کارکونکي: د اړتیا وړ روغتیايي مرکزونو شمیر، موقعیت او د بیلابیلو کچو د کارکونکو شمیره او د مهارتونو کچه، له یوه ځایه بیا تر بله توپیر سره لري. د صحي کارکونکو په منځ کې حتی د یوې ښځې یا د یوې لږکې ډلې د یو استازي شتون کولای شي چې صحي خدمتونو ته د ښځو او یا لږکې قومي گروپ د لاسرسی کچه ډیره لوړه کړي. د داسې کارونو له کولو څخه، لکه د وسلې درلودل چې د روغتیايي مرکزونو ناپییلتوب په خطر کې اچوي، باید ډډه وشي.
- 2- د کارکونکو سطحې: لاندیني لارښوودونه، په دې اړه گټورې ضمیمې دي، لکن د وخت سره سم ښایي په کې د تغییراتو راوستلو ته اړتیا ولیدل شي. د (مسلکي روغتیايي کارکونکي) اصطلاح هغو صحي کارکونکو ته کارول کیږي چې رسمي روزنه یې ترلاسه کړې وي لکه، ډاکتر، نرس، سرطیبب او د ډاکتر مرستیال.

الف. ټولنیزه سطح: یو ټولنیز صحي کارکونکی د هر 500 نه تر 1000 تنو لپاره، یوه ماهره یا دودیزه قایله د هر 2000 تنو لپاره، د هر لسو تنو په سر چې له کورنیو څخه لیدنی ترسره کوي، یو څارونکی (سوپروایزر) او یو مشر څارونکی.

ب. لیرې پراته صحي مرکزونه (په اټکلیز ډول د 10000 تنو لپاره): په ټولیز ډول له دوو څخه تر پنځو پورې کارکونکي، د 50 ناروغانو پر سر د یوه ډاکتر پر اساس حد اقل یو روزل شوی صحي کارکونکی، غیر متخصص صحي کارکونکي د خولې له لارې د بدن د اوبو د پوره کولو یا ORT، پانسما او داسې نورو چارو د ادارې لپاره، او راجستر، ادارې او داسې نورو لپاره.

ج. مرکزي صحي مرکز (تقریباً د 50000 تنو لپاره): حد اقل پنځه متخصص یا روزل شوي صحي کارکونکي، د 50 ناروغانو پر سر حد اقل یو ډاکتر (د نه بستر کیدونکو یا سراپا ناروغانو لپاره) د هر 20 نه تر 30 بسترونو لپاره یو متخصص صحي کارکونکی، د 24 ساعته خدمت لپاره (داخل بستر ناروغانو لپاره). یو غیرمتخصص صحي کارکونکی د ORT لپاره، یو یا دوه د درملتون لپاره، یو یا دوه د پانسما، ستنې لگولو یا

پیچکاری، تعقیم لپاره. یو لاپرانت. د راجستر، امنیت او داسې نورو لپاره نا مسلکي کارکونکي.

د. ارجاعي روغتونونه: فرق کوي. د جراحي لپاره حد اقل یو ډاکتر، په یوه شفت کې د 20 نه تر 30 بسترونو لپاره ی و نرس.

3- د صحي خدمتونو د کارونې کچه: صحي مرکزونو ته د مراجعینو شمیره، له دې خدماتو څخه د کارونې کچه ټاکي. د صحي خدمتونو د کارونې د کچې لپاره کوم داسې دقیق محک نشته، که څه هم دا کچه تر ډیره بریده له یوه ځایه تر بله او د کال له یوه فصل څخه تر بله، توپیر سره لري. لاکن، ډاکچه اکثرأ د ناورین پر مهال ډیره لوړیږي. د ساکنو خلکو ترمنځ، ددې خدمتونو د کارونې کچه په کال کې د هر وگړي پر سر 0،5 څخه تر 1 ده. د بیخایه شوو خلکو ترمنځ بنایي دا کچه په کال کې د هر وگړي پر سر په اوسط ډول 4 واوسي. که چیرې دا کچه له توقع څخه کمه وي، مانا یې دا ده چې په کافي ډول صحي خدمتونو ته لاسرسی نشته، مثلاً د نا امنی او یا د صحي خدمتونو د خراب کیفیت له امله. که چیرې دا کچه ډیره لوړه وي، لامل یې بنایي د یوې عمومي روغتیايي ستونزې شتون (مثلاً د انتاني ناروغیو شیوع)، یا د په نښه شوو خلکو د شمیرې ناسم اټکل واوسي. د کارونې د کچې په ارزونه کې باید د جنسیت، سن، قومیت، او معلولیت مسائل په نظر کې ونیول شي ترڅو زیانمنیدونکي ډلې له پامه نه وي ایستل شوي (دریمه ضمیمه وگورئ).

4- د درملنې معیاري پروتوکولونه او د ضروري درملو لستونه: ډیری هیوادونو پخپله د ضروري درملو لست یا ملي فورمولیر جوړ کړي دي او ډیرو نورو د زخمونو او عادي ناروغیو د درملنې لپاره، خپل تړونونه یا پروتوکولونه لري. د ناورین په لومړنیو پړاوونو کې، دا تړونونه او لستونه باید له عامې روغتیا وزارت یا روغتیايي چارواکو سره په مشورې، بیا وکتل شي ترڅو ددوی مناسب والی کره شي. په ځینو مواردو کې، مثلاً کله چې د توصیه شوو انټي بیوتیکو یا د ملاریا ضد درملو پر وړاندې مقاومت رامنځته شي، نو په داسې حالت کې باید د ضروري درملو په لست او ملي تړونونو کې تغیرات رامنځته شي. که چیرې ملي پروتوکولونه او یا د ضروري درملو لست شتون ونه لري، نو په دې صورت کې باید د نړیوال خوراکي سازمان WHO یا UNHCR لارښوودونه وکارول شي، د بیلگې په توگه د نوي بېړنۍ صحي بستې یا New Emergency Health Kit کارول.

5- د کارکونکو روزنه او څارنه: صحي کارکونکي باید د خپل مسؤولیت د کچې پر اساس مناسبه روزنه او مهارتونه ترلاسه کړي. دا د روغتیايي مؤسساتو دنده ده چې صحي کارکونکي، د وخت د اړتیا سره سم، وروزي. په هغه صورت کې چې صحي کارکونکو په منظمه توگه روزنه نه وي ترلاسه کړې یا نوي روغتیايي سیستمونه یا پروتوکولونه رامنځته شوي وي، نو لومړیتوب باید د کارکونکو روزنې او څارنې ته ورکړل شي. څومره چې ممکنه وي، روزنیز پروگرامونه معیاري کړای شي او له ملي پروگرامونو سره تړاو ورکړل شي.

6- د ناروغانو حقونه: له ناورين سره تړلي، ډير داسې لاملونه شته چې د ناروغانو حقونو ته له پاملرنې څخه مخنيوی کوي لکه ددوی د خصوصي حریم ساتل، رازساتنه او ددوی خوشال ساتل. په هر حال، څومره چې امکان ولري صحي پرسونل باید هڅه وکړي ترڅو دا حقونه پر ځای کړي او وده ورکړي. صحي مرکزونه او خدمات باید په داسې بڼه طرح شي ترڅو د ناروغ حریم او راز خوندي وساتل شي (د روغتیايي سیستمونو او بنسټونو د شپږم معیار دریمه لارښوونه وگورئ). له طبی پروسیجرونو او جراحي عملیات څخه مخکې باید د ناروغ شعوري رضایت ترلاسه شي. ناروغان دا حق لري چې په دې پوه شي چې په هر پړاو یا مرحله کې څه کيږي همدارنگه په دې باندې د پوهیدو حق لري چې ددې کار احتمالي گټې، تاوان او بیه او دوام څومره او څرنگه دی.

7- د درملو اداره: د ضروري درملو د لیست د کارونې سربیره، صحي ټولني باید د درملو د اداره کولو لپاره یو اغیزمن سیستم رامنځته کړي. ددې سیستم هدف، د درملو اغیزمنه، ارزانه او منطقي کارونه ده. دا سیستم باید د درملو د اداره کول د څرخ پر څلورو اصولو ولاړ وي چې عبارت دي له: ټاکنه، پیرنه، ویشنه او کارونه (د روغتیايي چارو د ادارې علوم (۱۹۹۷) د درملو د تدارکاتي چارو اداره کول، دوهم ټوک).

8- د مړو د پاتې شونو انتقال: کله چې ناورینونه د ډیرې مرگ ژوبلې سبب شي، د مړو د زیاتې کچې د انتقال اداره کول اړینه چاره ده. مړي باید په ډله ییزو قبرونو کې او له مراسمو پرته بنځ نکړای شي، دا کار هیڅکله د یو عمومي روغتیايي گام په حیث نشي توجیه کیدلای او له ارزښتناکو ټولنیزو دودونو څخه سرغړاوی بلل کيږي، همدارنگه د نایابو سرچینو د ضایع کیدو سبب هم ګرځي. په کتلوي شکل د انسانانو د بقایاوو راټولونه په هغه ناسمه نظریه ولاړه ده چې که چیرې دا پاتې شوني ډیر ژر وروسته له یوې غمیزې راتول یا ونه سوځول شي، نو یو اپیدیمیک خطر رامنځته کولای شي. یوازې په هغو ځانګړو حالتونو کې د انسانانو د جسدونو پاتې شوني کولای شي چې صحي ګواښونه رامنځته کړي چې ډیرې ځانګړې پاملرنې ته اړتیا لري مثلاً د کولرا یا وبا یا هم د هموراژیکو تېبو له امله د انسانانو مړینه. کورنیو ته باید دا موکه ورکړای شي ترڅو خپل مړي د منل شوو کلتوري او دیني مراسمو په ترڅ کې خاورو ته وسپاري. لاکن هغه بنځ شوي مړي چې د خشونت قربانیان وي باید عدلي څیړنې لپاره ورته پاملرنه ولرو (په ۲۱۷ مخ کې د سرپنا او استوګنې د دوهم معیار، دریمه لارښوونه وگورئ).

د روغتيايي سيستمونو او بنسټونو شپږم معيار: صحي مالوماتي سيستمونه
د صحي خدمتونو طراحي او پراختيا، د عمومي صحي مالوماتو د دوامداري، منظمي
راتولني، ارزوني او کاروني په ترڅ کې ترسره شي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- یو معیاري، صحي مالوماتي سیستم یا HIS د ټولو روغتیا پالو مؤسساتو لخوا باید جوړ کړای شي، ترڅو د دیموگرافي (نفوس پیژندنه)، د ناروغيو د شیوع او صحي خدمتونو په هکله اړوند مالومات په دوامداره توګه راتول کړای شي (لومړی او دوهمه لارښوونې او دوهمه او دریمه ضمیمې وګورئ).
- د داسې سیستم د تنظیمولو او څارولو لپاره، یوه یا څو کوارډیناتورې یا همغږي کونکي مؤسسې وټاکل شي.
- صحي مرکزونه یا مؤسسې، د خپلو څیړنو او سروېګانو مالومات، دغو ټاکل شوو مؤسسو ته باید په منظم ډول ور واستوي. د دغو مالوماتو د استولو زماني تکرر، په شرایطو پورې اړه لري، مثلاً کیدای شي په ورځنۍ، اوونیز یا هم میاشتنی ډول ترسره شي.
- د HIS یا صحي مالوماتي سیستم د څارنې او تنظیمولو لپاره د ټاکل شوو مؤسسو دنده ده چې د مالوماتو د تفسیر او ارزونې په ګډون، یو منظم اپیدیمولوژیکي راپور جوړ، او له ټول اړونده مؤسسو، تصمیم نیونکو څانګو او خلکو سره یې شریک کړي.
- مؤسسې، د ټولني او یا افرادو د حقونو او خونديتوب د تضمینولو لپاره باید ددغو مالوماتو د خوندي ساتلو په هکله ډیره پاملرنه وکړي (دریمه لارښوونه وګورئ).
- صحي مالوماتي سیستم باید د یوه داسې خبرتیا ورکونکي سیستم په توګه عمل وکړي، ترڅو د انتاني ناروغيو د شیوع د شونتیا په اړه، په یوه مناسب وخت کې خلک خبر کړي چې بیړنۍ غبرګون ورته وښوودل شي (په ۲۸۱ مخ کې د ساري ناروغيو د مخنیوي پنځم معیار وګورئ).
- د څیړنو او سرویلانسونو د مالوماتو د تفسیر لپاره دې، د نورو اړونده سرچینو تکمیلی مالومات په منظم ډول سره وکارول شي، ترڅو د تصمیم نیولو لپاره یو لارښوود په حیث کار ورکړي (څلورمه لارښوونه وګورئ).

لارښوونې

1- صحي مالوماتي سيستم (HIS): د امکان تر حده دې بايد صحي مالوماتي سيستم د موجوده څيرنيز سيستم پر بنسټ ولاړ وي. په ځينو بېرنيو حالاتو کې، بنايي يو بل موازي يا نوي سيستم د رامنځته کولو اړتيا وليدل شي، چې د جوړولو لپاره يې بايد له لورپورو روغتيايي چارواکو سره مشوره وشي. دا صحي مالوماتي سيستم بايد تغييرمنونکي وي او د وخت په تيريدو سره تکامل او پراختيا ومومي. ناورين ته د غبرگون په وخت کې، صحي مالومات بايد د لاندينيو مسائلو درلودونکي وي، خو يوازې دې په دوی پورې هم محدود نه وي:

الف – د مړيني ناخالصه کچه (CDR)

ب – له پنځه کلو څخه د کم عمر درلودونکو د مړيني کچه

ج – نسبي مړينه

د – د ځانگړو لاملونو له امله د مړيني کچه

ه – د متداولو ناروغيو د واقعاتو کچه

و – د روغتيايي مرکزونو د کاروني کچه

ز – په يوه ورځ کې د هر کلينیک پر سر د ناروغانو شميره

2- د مالوماتو تفکيک: مالومات بايد د امکان تر حده د جنس او سن پر بنسټ سره

تفکيک شي، ترڅو له هغو څخه د تصميم نيولو لپاره کار واخيستی شي. د ناورين په

لومړيو پړاوونو کې، بنايي د دقيقو ارزونو ترسره کول ستونزمن واوسي، خو په هر حال،

د پنځو کلو څخه د کم عمر ماشومانو د مړيني اوناړوغي د کچې په هکله مالومات بايد له

هماغه پيل څخه راټول کړای شي، ځکه چې دا گروپ په ځانگړي ډول له خطر سره مخ

گروپ بلل کېږي. سربيره پر دې، د مړيني او ناروغيو د شيوع په هکله د مالوماتو

ارزونه، د ځانگړو جنسيتي ناروغيو د مالومولو لپاره، بايد د جنس په اساس ترسره شي.

په هغه صورت کې چې وخت او حالات اجازه ورکړي، د عمر او جنس په اساس د

توپيرونو د ښه پيژندلو لپاره، بايد ډيرې دقيقې ارزونې ترسره شي (مثلاً له 0 څخه تر 11

مياشتو، 1 څخه تر 4 کلو، 5 څخه تر 14 کلو، 15 څخه تر 49 کلو، 50 څخه تر 59

کلو او له 60 کلو څخه پورته).

3- محرميت يا رازساتنه: د طبي اسنادو او مالوماتو محرميت بايد کره شي. د خلکو د

امنيت او ددوی د مالوماتو د خوندي ساتلو په اړه بايد کافي گامونه اوچت کړای شي. طبي

پرسونل بايد هيڅکله د ناروغ له اجازې پرته د دوی په اړه مالومات له هغو خلکو سره

چې په مستقيم ډول د دوی له مراقبت سره سروکار نلري، شريک نکړي. د شکنجې يا

زورزياتي او د بشري حقونو څخه د سرغړاوي له امله د رامنځته شوو زخمونو په اړه

مالومات بايد په ډيرې جدي پاملرنې سره خوندي وساتل شي. د فرد د موافقې په صورت

کې کيدای شي دا مالومات د اړونده مؤسسو يا ځانگو په واک کې ورکړل شي.

4- د نورو مالوماتو سرچینې: لابراتواري راپورونه، سروپګانې، د واقعاتو راپورونه، د خدماتو د کیفیت ارزونې او نور پروګرام جوړونکې برخې، د اړونده صحي مالوماتو د سرچینو په کتار کې راځي.

د مړینې او ناروغیو د شیعو د اوونیزو فورمو لپاره دوهمه ضمیمه او د ناروغیو د شیعو او مړینې د کچې د حسابولو، فورمولونو لپاره دریمه ضمیمه وګورئ.

2- د ساري ناروغيو مخنيوی

د ساري ناروغيو له امله د شيوخ او مړيني لور ارقام اکثراً د ناروينونو په نسبت، په پيچلو بېرنيو حالتونو کې ډير رامنځته کيږي. په اکثره حالتونو کې، په ځانگړې توگه د مخ پر ودې هيوادونو په ناروينونو کې، له ۶۰٪ تر ۹۰٪ پورې د مړيني لاملونه يو له دې څلورو انتاني ناروغيو څخه شميرل کيږي: شری يا سرځکان، نس ناستي يا اسهالات، حاد تنفسي انتانات او ملاريا. په ځانگړې ډول، د دغو ناروغيو د مړيني د لورې کچې سره، خوارځواکي اکثراً تړلې ده. په ځينو نورو ځانگړو سيمو کې بيا د نورو ساري ناروغيو زياته شيوخ ليدل کيدای شي لکه مينينگوکوکال مننجيت، زيره تبه، وایرسې هپاتيت او وچکي يا تايډويد. د ساري ناروغيو شيوخ، د شديد ناورين له پيليدو سره دومره ډير تړاو نلري، خو د دې ناروغيو د پيښيدو عمده لامل خرابه حفظ الصحه او د پاکو اوبو نشتوالی دي. اوس مهال، ناورين ته د غبرگون د مؤسسو او نورو اړونده بشري خپريه ټولنو انديښنه، تر ډيره حده د نظامي ځواکونو او ترهگرو له خوا د وسلې په حيث د بيولوژيکي موادو کارونې ته اوبنتې ده. که څه هم ددې کتاب اکثره معيارونه او شاخصونه د بيولوژيکي وسلو د کارونې له امله واقعاتو ته د غبرگون په هکله عمومي لارښوونې لري، خو بيا هم په دې اړه کوم داسې ځانگړی مبحث نشته.

د ساري ناروغيو د مخنيوي لومړی معيار: وقايه

خلک، هغو مالوماتو او خدماتو ته چې د ساري ناروغيو څخه د مخنيوي په خاطر ځانگړي شوي دي ترڅو د ناروغيو د شيوخ او د مړيني کچه راتپته کړي، لاسرسی لري.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

• د نورو کوارډيناتورو برخو سره په گډه عمومي وقايوي تدابیر په کار واچول شي

او وده ورکړل شي (لومړی لارښوونه وگورئ).

- ددې لپاره چې خلک څرنگه د ساري ناروغيو مخنيوی وکړي او څرنگه اړونده خدمتونو ته لاسرسی ولري، باید د روغتیا په اړه خلکو ته روزنیز پیغامونه ورکړل شي (په ۲۶۴ مخ کې د روغتیايي سیستمونو او بنسټونو څلورم معيار وگورئ).
- ځانگړي مخنيوي کونکي گامونه لکه د شری یا سرخکانو عمومي واکسیناسیون او دمعافیت ورکولو پراختیايي پروگرامونو د پلي کول په حیث اوچت شي (د ساري ناروغيو د مخنيوی د دوهم معيار، دوهمه لارښوونه وگورئ).

لارښوونې

1- عمومي مخنيوي کونکي تدابیر: ددې مخنيوي کونکو گامونو ډیره برخه له لاندینيو برخو سره یوځای مخته بیول کيږي:

– اوبه او چاپیریالیز صحت: د کمیت او کیفیت له نظره، د کافي اوبو شته والی؛ کافي حفظ الصحه، د حفظ الصحې بڼه کول، د ناروغی لیردونکو کابو کول، او داسې نور (په ۵۱ مخ کې د اوبو، چاپیریالیزه روغتیا او د حفظ الصحې د بڼه والي څپرکی وگورئ).

– غذایی خوندیتوب، تغذیه او د خوراکتوکو مرسته: کافي خوراکتوکو یا خوړو ته لاسرسی او د خوراخواکی سمبالول (په ۱۰۳ مخ کې د غذایی خوندیتوب، تغذیې او د خوراکتوکو د مرستې څپرکی وگورئ).

– سرپنا: کافي او مناسب سرپټونی (په ۲۰۳ مخ کې د سرپنا، استوگنی او ناخوراکي توکو څپرکی وگورئ).

2- د شري (سرخکان) مخنيوی او پراختیايي معافیتي پروگرام (EPI): ددې په خاطر چې د شري د شيوخ او له امله یې د مړيني کچه ډیره لوړه ده، نو د ناورین ځپلي نفوس، په ځانگړي توگه د جگړه ځپلو او یا بیخایه شوو خلکو لپاره د ماشومانو د کتلوي واکسین

د پروگرام پلي کول اکثراً ډير لومړيتوب لري. کله چې د ماشومتوب د دورې د ناروغيو شيوع او له دوی سره د نورو ترلو روغتيايي خطرونو پيښيدل کم وي، د EPI له لارې د دې ناروغيو په مقابل کې د واکسين د پروگرام په لاره اچولو ته عموماً ډير لومړيتوب نه ورکول کېږي. نو په دې اساس، EPI يا پراختيايي معافيتي پروگرام هغه وخت په لاره اچول کېږي کله چې د خلکو نورې بېرني اړتياوو ته ځواب ويل شوی وي. ددې لارښوود استثنی په هغه حالت کې ده کله چې د داسې ناروغيو لکه د شني توخلي يا ديفتري شيوع رامنځته شي او ددې ناروغيو په مقابل کې د واکسين پر لاره اچول لومړيتوب وگرځي.

د ساري ناروغيو د مخنيوي دوهم معيار: د شري مخنيوی
 د ۶ مياشتو او ۱۵ کلو تر منځ ټول ماشومان د شري په مقابل کې معافيت ولري.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- د بېرني غبرگون په لومړيو پړاوونو کې بايد د ۹ مياشتنيو او ۱۵ کلنو ماشومانو د واکسيناسيون د پوښښ کچه اټکل شي، چې د شري د شيوع د احتمال وړتيا منځته راشي (لومړی لارښوونه وگورئ).
- که چېرې د واکسيناسيون د پوښښ اټکل شوی کچه له 90 فيصدو څخه کمه وي، نو د 6 مياشتو او 15 کلنو ترمنځ ماشومانو لپاره (6 څخه تر 59 مياشتنيو ماشومانو ته د ويتامين A د ورکولو په گډون) د واکسيناسيون يو سرتاسري کمپاين پيل شي. د واکسيناسيون دا کمپاين بايد EPI په گډون، د ملي او ځايي روغتيايي چارواکو سره همغږه کړای شي (دوهمه لارښوونه وگورئ).
- د کمپاين په پای کې بايد دا کارونه ترسره شوي وي:
 - د 6 مياشتو او 15 کلنو ماشومانو حد اقل 95 په سلو کې، د شري واکسين ترلاسه کړی وي؛
 - د 6 مياشتو او 15 کلنو ماشومانو حد اقل 95 په سلو کې، د ويتامين A يومناسب دوز ترلاسه کړی وي؛
- ټول هغه ماشومان چې 6 څخه تر 9 مياشتو ترمنځ عمر لري، ۹ مياشتني ته د رسيدو پر مهال يې د شري د واکسين دوهم دوز هم ترلاسه کړی وي (دريمه لارښوونه وگورئ).

- د 95٪ پوښښ د کچې لاسته راوړلو لپاره باید د 9 میاشتنيو ماشومانو واکسين کولو ته باید ادامه ورکړل شي. دا سيستم په EPI يا پراختيايي معافيت پروگرام پورې اړه لري.
- د ګرځنده يا بيخايه شوو خلکو لپاره داسې سيستم طرح کړای شي چې د 6 میاشتو او 15 کلونو تر منځ د نوو رارسيدلو ماشومانو حد اقل 95 په سلو کې د شري واکسين ترلاسه کړي.

لارښوونې

- 1- د شري وقايه:** شري يا سرخکان يو له هغو مرګوني وایرسونو څخه دی چې د مړینې ډیره لوړه کچه لري. په ګڼه ګڼه لرونکو بېړنيو او داسې حالاتو کې چې د خلکو يوه لويه برخه بيخايه شوې وي او يا د خوارخواکي د شيوخ کچه ډیره لوړه وي، د شري د شيوخ احتمال ډیر زیات دی، نو په داسې حالاتو کې دې ژر تر ژره د شري د واکسين پروگرام پلي کړای شي. د واکسيناسيون د کتلوي پروگرام د پلي کولو لپاره دې اړونده کارکونکي، واکسين، د یخ ساتلو لوازم او نور تدابیر، ژر تر ژره چمتو کړای شي. که چیرې د واکسين د پوښښ کچه نامالومه وي، نو کمپاین دې د داسې نظريې پر بنسټ پیل کړای شي چې ګواکي کافي پوښښ نشته.
- 2- د شري د واکسين عمري محدوده:** بنایي داسې ماشومان هم وي چې د واکسين د پروگرام له داورو پراوونو څخه د باندې، او يا له شري څخه خوندي پاتې شوي وي. دا ماشومان د شري له خطر سره مخ پاتې کېدای شي، او د نوو زيږيدلو او نورو کم عمر لرونکو ماشومانو لپاره چې د شري څخه د مړینې له خطر سره مخ دي، د انتان د سرایت د منبع په حيث حساب شي. په همدې دليل، ددې وړاندیز کېږي چې تر 15 کلنۍ پورې، ماشومان باید واکسين کړای شي. په هغه شرايطو کې چې د 6 میاشتنيو او 15 کلن عمر لرونکو ماشومانو واکسين کول شوني نه وي، نو لومړيتوب دې 6 - 59 میاشتنيو ماشومانو واکسين کولو ته ورکړل شي.
- 3- د 6 - 9 میاشتنيو ماشومانو د شري د واکسين دوهمه دوره:** کله چې ماشوم په 9 میاشتني پېښه ږدي، باید بیا د شري په مقابل کې واکسين شي، لاکن هغه ماشومان چې له اتمې میاشتي وروسته يې د لومړي ځل لپاره د شري واکسين ترلاسه کړی وي له دې قاعدې څخه مستثنی دي. دا ماشومان، د دوهمې دورې واکسين باید حد اقل د راتلونکو 30 ورځو په ترڅ کې ترلاسه کړي.

د ساري ناروغيو د مخنيوي دريم معيار: د واقعاتو تشخيص او درملنه

خلک د انتاني ناروغيو اغيزمن تشخيص او درملني ته لاسرسی لري، چې دا مسئله د ناروغی د خپریدني او مړینې د کچې د زیاتې راتیتیدني او وقايې سبب کېږي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- د رایجو انتاني ناروغیو د تشخیص او درملني لپاره دي، په دوامداره ډول د ناروغیو د درملني د معیاري شوو پروتوکولونو (تړونونو) څخه کار واخیستل شي (لومړی لارښوونه او همدارنگه د روغتیايي سیستمونو او بنسټونو پنځم معیار وگورئ).
- د عامي روغتیا، روزنیز پیغامونه باید خلک، په ځانگړې توگه زاړه کسان ، اومیدواره بنځي او ماشومان دي ته وهڅوي چې تبه، توخي، نس ناستی او داسي نور په لومړیو پړاوونو کې یې درملنه ترسره کړي.
- د ملاریا په انډیمیکو سیمو کې، باید داسي پروتوکول جوړ شي چې پر اساس یې (له ۲۴ ساعتونو څخه په کمه موده کې) د تبې واقعات په گوته شي او په بهترینو اغیزمنو درملو سره تداوي شي (دوهمه لارښوونه وگورئ).
- لابراتواري خدمتونه د لاسرسي وړ وي او د اړتیا په وخت کې وکارول شي (دریمه لارښوونه وگورئ).
- د توبرکلوز لپاره یوازې هغه وخت مخنیوي کونکي پروگرام پلی شي چې ددې ناروغی پیژندل شوي نښې ولیدل شي (څلورمه لارښوونه وگورئ).

لارښوونې

- 1- د ماشومتوب د دورې د ناروغیو بشپړه درملنه: کله چې د ماشومتوب د دورې د ناروغیو کامله اداره (IMCI) په یوه هیواد کې رامنځته شي، او کلینیکي لارښوودونه په کار واچول شي، نو بڼه به دا وي چې دا لارښوودونه له معیاري شوو پروتوکولونو سره یوځای شي. IMCI د ۵ کالو څخه د کم عمر لرونکو ماشومانو د مراقبت د کیفیت د بڼه والي لپاره اغیزمن دی.
- 2- ملاریا: د ملاریا انډیمیکو سیمو ته د خلکو ورځوځیدنې، ددې ناروغی د پېښیدو امکان د څو ورځو/اونیو په ترڅ کې لوړوي. د کلوروکین او فانسیدار (sulfadoxine-pyrimethamine) په مقابل کې د پراخ او لوړیدونکي مقاومت له امله بڼایي د ملاریا سره د مبارزې لپاره د نورو اغیزمنو درملو جوړولو ته اړتیا وي. دا کار په ځانگړې توگه هغو ناخوندي او زیانمنیدونکو خلکو لپاره ډیر ارزښتناک دی چې د ملاریا د فالسیپارم د شکل له خطر سره مخ دي. په دې حالاتو کې د ترکیبي درملني لپاره، د artemisinin د مشتقاتو کارولو ته ترجیح ورکول کیږي. د درملو انتخاب، باید د لوړپوړي روغتیايي چارواکي سره په سلامشوره او د درملو د اغیزمنتوب په اړه د مالوماتو له لاسته راوړلو څخه وروسته ترسره شي. د درملو د اغیزمنتوب د ارزولو لپاره باید د WHO یا نړیوال خوراکي سازمان له پروتوکولونو څخه کار واخیستل شي.

- 3- لابراتواري خدمات:** د اکثره ناورينونو په لومړيو پړاوونو کې د کلينيکي لابراتوارونو تاسيسول، دومره لومړيتوب نلري، ځکه چې ډيری ټولنيزې ساري ناروغی کيدای شي چې په کلينيک کې تشخيص او په چټکۍ سره يې درملنه وشي. لابراتواري معاینات د ناروغیو د تشخيص په کره کولو کې ډيره کارنده ونډه درلودلای شي په ځانگړي توگه په هغه ځايونو کې چې د ناروغیو د شکمنې شيووع يا خپریدني لپاره عمومي واکسيناسيون پلي شوی وي (مثلاً د مينينگوکوکال مننجيت لپاره) يا هم چيرته چې د انتي بيوتیکونو د حساسيت ټاکنه او کلچري ازموينې، د درملني پر پريکړو اغيزه وښندي (مثلاً ديزانټري يا نس ناسته). نو په دې اساس دا به ډيره مهمه وي چې د مايکروبيولوژيکو څيړنو لپاره په ملي کچه او يا په بل هيواد کې يو پيژندل شوی لابراتوار په گوته شي. دې لابراتوار ته د موادو د نمونو د استولو او راټولولو په هکله يو لارښوود ته اړتيا شته.
- 4- د توبرکلوز مخنيوی:** د توبرکلوز د ناروغی خپریدنه، په زيات ډول د کډوالو او نورو جگړه ځپلو خلکو تر منځ په گوته شوي ده. په هر حال، د توبرکلوز د مخنيوي هغه پروگرامونه چې په بڼه ډول سره اجرا نشي، د گټي پرځای يې تاوان ډير دي، ځکه چې دا پروگرامونه د انتاني پروسې د اوږدېدو او د څو درملو په وړاندې د مقاوم باسيل، د خپریدو سبب کيږي. کله چې د په توبرکلوز اخته کسانو درملنه په بيړنيو حالاتو کې شوني وي، نو د توبرکلوز د مخنيوي په موخه يو جامع پروگرام بايد يوازې په هغه حالت کې پلي شي چې ددې ناروغی پيژندل شوی نښې په گوته شوي وي (په کډوالی د نړيوال خوراکی سازمان يا WHO د توبرکلوز مخنيوی، چې په ساحه کې د فعالو مؤسسو د لارښوود په نوم ياديږي، وگورئ). دا پروگرام بايد د کوربه هيواد له پروگرامونو سره په همغاړيتوب کې پلي کړای شي او د (Directly Observed Therapy, Short-course) DOTS د درملني له ستراتيژي څخه متابعت وکړي.

د ساري ناروغیو د مخنيوي څلورم معيار: د ناروغی د خپریدني (شيووع) لپاره چمتووالی

د انتاني ناروغیو خپریدني ته د غبرگون او چمتووالي لپاره گامونه اوچت شي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- د ناروغی د خپریدني (شيووع) د څيړلو او د مخنيوي کونکو پروگرامونو لپاره يو پلان جوړ شي (لومړی لارښوونه وگورئ).
- د رایجو ناروغیو د خپریدني د مخنيوي او څيړلو پروتوکولونه د لاسرسي وړ وي او اړونده کارکونکو ته توزیع کړای شي.
- د ناروغیو د خپریدني د څيړني او مخنيوي او همدارنگه د درملني د اړونده پروتوکولونو په هکله، بايد کارکونکي وروزل شي.

- د ضروري درملو زيرمې، طبي وسايل، واکسينونه او د اساسي خوندي ساتلو وسايل، د لاسرسي وړ وي او د ژر پيږودلو امکان يې وي (دوهمه لارښوونه وگورئ).
- د اړونده ناروغيو د خپرېدو (لکه شری، مينينگوکوکال مننجيت، ژيري تبي) لپاره بايد د واکسين زيرمې وپيژندل شي، چې د اړتيا په وخت کې يې د ژر تر ژره پيرلو او کارولو امکان شتون ولري. د ژر تر ژره پيږودلو لپاره بايد ميکانيزمونه جوړ شوي وي (دوهمه لارښوونه وگورئ).
- د انتاني ناروغانو د قرنطين او درملني لپاره بايد مخکې تر مخکې ځايونه ټاکل شوي وي، مثلاً د کولرا يا وبا د درملني مرکزونه.
- په ځايي، سيمه ايزه يا ملي کچه او يا هم په بل هيواد کې داسې لاپراتوار پيژندل شوی وي چې د ناروغيو د تشخيص تأييد پکې ترسره شي (دريمه لارښوونه وگورئ).
- لاپراتوار ته د هغو ناروغيو د انتاني عواملو د نمونو چې ناڅاپي خپرېدنه لري د ليردوني اسانتياوي او د ساتلو وسايل، بايد په سيمه کې د لاسرسي وړ وي. سربيره پر دې، د بيرني ازمويني شونتيا، پخپله په ساحه کې هم بايد شتون ولري (څلورمه لارښوونه وگورئ).

لارښوونې

1- د ناروغيو د خپرېدنې په اړه څيړنې او د مخنيوي پلان: په پلان کې بايد دا لاندني موضوعات په نظر کې ونيول شي:

- الف: د ناروغيو د خپرېدو د مخنيوي ډله يا ټيم بايد په کومو شرايطو کې جوړ کړای شي؛
- ب: د ناروغيو د خپرېدو د مخنيوي د ډلې په ترکيب کې، د بيلابيلو اړونده برخو د استازو گډون، لکه د روغتيا، اوبو او چاپيريال ساتني کارپوهان؛
- ج: د هرې مؤسسې او د ټيم د غړو ځانگړي مسؤليتونه او دندې؛
- د: په ځايي او ملي کچه د چارواکو د خبرولو او له دوی سره د سلامشورې شونتيا؛
- ه: د ناروغيو د خپرېدنې په اړه د غبرگونونو او څيړنې لپاره د سرچينو او اسانتياوو شتون؛

2- د زيرمو گود/مونه: ځايي زيرمې بايد د ناروغيو د خپرېدو لپاره د غبرگونونو مناسب وسايل ولري. دا زيرمې بايد د ORS، وريدي مايعاتو، انټي بيوټيکونو، واکسينونو او د مصرف وړ طبي توکو درلودونکي وي. د ايدس او هپاتيت د ليريدنې د مخنيوي لپاره

بايد، يوخل مصرف او پاكي سنتي د لاسرسي وړ وي. په ځينو حالاتو كې د كولرا لپاره د جوړې شوي بستې شتون هم اړين دي. په هغه صورت كې چې د ځينو موادو لكه د مننگوكوكال واكسين ساتنه په سيمه كې شونې نه وي، نو مخكې له مخكې بايد ددې موادو د ژر تر ژره پيرلو، ليردوني او ساتلو ميكانيزمونه سنجول شوي وي، ترڅو د اړتيا په وخت كې د لاسرسي وړ وي.

3- د ريفر لپاره لابراتوارونه: په سيمه ييزه يا نړيواله كچه، داسې لابراتوار هم مشخص كړای شي چې د پېچلو ازموينو په برخه كې مرسته وكړي مثلاً د شيگيلا لپاره د انټي بيوتيک ټاكنه، د ويريوسي هموراژيکو ټبو د سيروولوژيکو معایناتو او داسې نورو لپاره.

4- د كلچر لپاره وسطونه او چټک تستونه: د نمونې اخيستلو مواد (لكه مقعدي سوابونه)، او د كلچر مواد (لكه د كولرا، شيگيلا او E. Coli او سلمونیا مڪروبو نو د كلچر لپاره د Cary-Blair، Amies او Stuarts' وسطونه او د مننجيت په تشخيص كې مرسته كونكي مواد) بايد په سيمه كې د لاسرسي وړ وي او يا د ژر تر ژره لاسرسي لپاره يې امكانات شتون ولري. سربيره پردې، د ملاريا او مننجيت په گډون، د ساري نارغيو د تشخيص د كره كولو لپاره بايد څو ډوله چټک تستونه شتون ولري.

د ساري ناروغيو د مخنيوي پنځم معيار: د ناروغی د خپريدنی تشخیص، څيرنه او غبرگون

د ساري ناروغيو شيعوع په خپل وخت او په اغيزمن ډول تشخیص، څيرنه او مخنيوی يې وشي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- صحي مالوماتي سيستم يا HIS، بايد د مخکني خبرتيايي جز درلودنکی وي (لومړی او دوهمه لارښوونې وگورئ).
- د ناروغی د شيعوع په اړه څيرنې، بايد د خبرتيا يا اخطار په لومړيو ۲۴ ساعتونو کې پيل شي.
- شيعوع، بايد د وخت، ځای او شخص پر اساس تشریح شي، چې له ډير خطر سره مخ گروپونو په پيژندلو کې مرسته کوي. د افرادو او مالوماتو خوندي ساتلو په اړه، بايد ډيره پاملرنه وشي.
- د هرې ناروغی په اړه بايد اړونده مخنيوي کونکي گامونه، ژرترزه اوچت شي (دريمه او څلورمه لارښوونې وگورئ).
- د واقعاتو له امله د مړينې کچه، بايد په داسې شکل سره سمبال شي، چې د منلو وړ وي (پنځمه لارښوونه وگورئ):
 - کولرا (وپا): ۱٪ يا کمه
 - د شيگيلا له امله نس ناستی: ۱٪ يا کم
 - تايډويد: ۱٪ يا کم
 - منگوکوکال مننجيت: فرق کوي (شپږمه لارښوونه وگورئ)

لارښوونې

1- د انتاني ناروغيو د خپريدنی په هکله لومړنی خبر ورکونکی سيستم: ددې سيستم اصلي عناصر عبارت دي له:

- د واقعاتو د نښو او د خپريدو پيژندگلو، او ټولو راپور ورکونکو روغتيايي مرکزونو ته يې استول؛
- ټولنيز صحي کارکونکي دې، د ناروغيو د خپريدو د تشخیص او راپور ورکولو په هکله، له ټولني څخه وټاکل شي او په دې برخه کې وروزل شي؛

– د مشکوکو خپریدنو د تشخیص په لومړنیو ۲۴ ساعتونو کې، مافوقی روغتیایي ادارې ته یې راپور ورکول؛

– په بیرني ډول د اړونده روغتیایي چارواکو د خبرولو لپاره د مخابراتي سیستمونو تأسیسول، لکه رادیو، تلیفون او داسې نور.

2- د ناروغی د شیوع تأییدول: څرنګه چې د ټولو ناروغیو د شیوع د تأیید لپاره داسې کوم روښانه تعریفونه نشته، نو دا تل ممکنه نده چې د شیوع د شتون په اړه څه وویل شي.

الف: هغه ناروغی چې یوه واقعه یې، ددې ناروغی په خپریدو دلالت کوي عبارت دي له: وبا (کولرا)، شری (سرخکان)، ژیره تبه، شیکیلوز، وایرسې هموراژیکې تبي.

ب: مننګوکوکال مننجیت: په هغو خلکو کې چې نفوس یې له ۳۰۰۰۰ څخه زیات وي، که چیرې ۱۵ واقعي/۱۰۰۰۰۰ افرادو/په اونی کې ولیدل شي، د ناروغی په شیوع دلالت کوي. په هر حال، د زیاتې خپریدني د خطر په صورت کې (د بیلګې په توګه که چیرې د ۳ کلنو څخه پورته دا شیوع نه وي لیدل شوی او د واکسین کچه له ۸۰٪ څخه لوړه وي) دا قدمه ۱۰ واقعي/۱۰۰۰۰۰ افرادو/په اونی، ته را بنکته کیدای شي. په هغو خلکو کې چې نفوس یې له ۳۰۰۰۰ څخه کم وي، په اونی کې د پنځو واقعاتو خپریدنه، یا په درې اونیزه دوره کې د واقعاتو دوه چنده کیدل، شیوع تأییدوي.

ج: ملاریا: په دې هکله ځانګړي تعریفونه، ډیر کم دي. که څه هم په مشخصو خلکو کې، د کال په یوه ټاکلي موسم کې د واقعاتو زیاتیدنه، شیوع تأییدوي.

3- د خپریدني (شیوع) مخنیوی: د ناروغی د لیردونکي عامل د شیوع د مخنیوي لپاره باید ځانګړي مخنیوي کونکي ګامونه اوچت شي. په ځانګړو حالاتو کې اکثراً د ناروغی د شیوع د عامل په اړه مخکیني مالومات کولای شي، چې د مناسبو مخنیوي کونکو ګامونو اخیستل اسانه کړي. په ټولیز ډول، د غبرګون په اړه فعالیتونه باید دا لاندې موارد په بر کې ولري:

– د سرچینې مخنیوی. دا فعالیتونه په دې ډول دي: د اوبو په کیفیت او کمیت کې ښه والی راوستل (مثلاً کولرا د خپریدني پر مهال)، دقیق تشخیص او درملنه (مثلاً د ملاریا په اړه)، قرنطین کول (مثلاً د نس ناستي یا دیزانټري واقعات)، د حیواناتو د مدفوعاتو مخنیوی (مثلاً د طاعون او لاسا تبي د مخنیوي لپاره).

– د زیانمنیدونکو ډلو خوندي ساتل. دا فعالیتونه په دې ډول دي: معافیت ورکول یا واکسین کول (مثلاً د شري، مننجیت، ژیره تبه)، په کیمیاوي ډول وقایه کول (

مثلاً د ملاریا په وړاندې د اومیدوارو بنځو وقایه، د تغذیې بڼه والی (مثلاً حد تنفسي انتانات).

– د ناروغی د لیردوني درول. دا فعالیتونه په دې ډول دي: د حفظ الصحي بڼه والی (د ټولو هغو ناروغیو لپاره چې د خولې- مقعدی له لارې لیردی)، د ناروغی لیردونکو مخنیوی (مثلاً ملاریا او دینگو تبه).

(همدارنگه دوهم څپرکی وگورئ: په ۵۱ مخ کې د اوبو، چاپیریال ساتنې او د حفظ الصحي بڼه والی).

4- د ناروغی لیردونکو کابو کول او ملاریا: د ملاریا د خپریدنې پر مهال، د حشره پیژندنې څیړنو او کارپوهانو د لارښوونو پر اساس، باید د سرپوښلو ځایونو د دواپاشلو او د حشره وژونکو پشه خانو د توزیع پروگرام پلې شي. دا فعالیتونه ډیر قوي لوژستیکي ملاتړ او څارنې ته اړتیا لري، چې بنایي د ناوړین په لومړنۍ پړاو کې شوني نه وي. په هغه خلکو کې چې له ۸۰٪ څخه زیات یې حشره وژونکي پشه خاني کاروي، د pyrethroids په واسطه ددغو پشه خانو بیاخلي دواپاشنه، بنایي وکولای شي چې د ناروغی لیردونه په تپه ودروي (په ۷۷ – ۸۱ مخونو کې د ناروغی لیردونکو د مخنیوي لومړی او دوهم معیارونه وگورئ).

5- د واقعاتو له امله د مړینې کچه (CFR): که چېرې CFR ډیر لوړ شي، نو د مخنیوي کونکو چارو یوه بیړنۍ ارزونه دې ترسره شي او د منلو وړ CFR لاسته راوړلو لپاره دې اصلاحي گامونه پورته شي.

6- د میننگوکوکال مننجیت له امله د مړینې کچه: د میننگوکوکال مننجیت له امله د منلو وړ CFR، د عمومي حالت او روغتیايي خدمتونو ته د لاسرسی پر اساس، توپیر لري. په عمومي ډول، روغتیايي مؤسسي باید هڅه وکړي چې CFR د امکان تر حده ټیټ واوسي، که څه هم د ناروغی د شیوع پر مهال د مړینې کچه ۲۰٪ ته هم لوړیدای شي.

د ساري ناروغیو د مخنیوي شپږم معیار: ایډس

خلک، حد اقل صحي خدمتونو ته لاسرسی ولري چې د ایډس د لیریدنې مخنیوی پرې وکړای شي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- د ناوړین پر مهال، خلک باید دې لاندینیو ضروري صحي خدمتونو ته لاسرسی ولری:

- د نارینه وو لپاره کاندومونه او د دوی د سمې کارونې په هکله لارښوونې؛
 - په بیرنيو او صحي مراقبتي حالتونو کې د نړوګوميال ليردونو څخه د مخنيوي لپاره د نړيوالو مخنيوي کونکو تدبيرونو کارول؛
 - په خوندي ډول د وینې تدارک کول؛
 - د ایدس د ليریدني د مخنيوي لپاره، خلکو ته د اړونده مالوماتو او روزني ورکول؛
 - له جنسي لارې د انتاناتو د ليریدني د سندرومي واقعاتو درملنه؛
 - د جنسي خشونت له امله د رامنځته شوو عوارضو درملنه او مخنيوی؛
 - په ایدس (PLWH/A) اخته کسانو اساسي صحي مراقبت؛
- پلانونه داسې جوړ شي چې له ایدس څخه مخنيوي کونکو خدماتو ته د ناورين څخه وروسته هم ادامه ورکړل شي.

لارښوونې

1- د HIV کابو کول: له ناورين څخه وروسته او عادي حالت ته د راګرځيدو په پړاوونو کې د HIV د کنترول د فعاليتونو پراختيا بايد د شرايطو او ځايي اړتياوو د څيرني پر بنسټ ترسره شي. د پروګرام په طراحي، پلي کولو، څارنه او ارزونه کې د خلکو، په ځانګړي توګه په ایدس اخته کسانو او د هغوی مراقبت کونکو ته ونډه ورکول، د پروګرام برياليتوب تضمينوي. د لومړنيو پړاوونو په ترڅ کې د ورکړل شوو خدماتو سربيره، د زياتو پراخو څيرنو (سروېګانو)، وقايې، درملنې، مراقبت او ملاتړيزو خدمتونو ورکړي او پلي کولو ته اړتيا شته. په اکثره ناورين ځپلو سيمو کې لاتر اوسه د PLWH/A د درملنې لپاره د antiretroviral درملو ورکړه ناشوني ده، خو په راتلونکي کې د دې ستونزې د مالي او نورو محدوديتونو د ليري کيدو په صورت کې بنيايي دا کار شوني شي. څومره چې شوني وي، له پيغور او تبعيض څخه د خلکو د ساتلو په موخه، بايد محافظتي او روزنيز پروګرامونه پلي کړای شي.

نوټ:

د کاريناس انټرناسيوناليس غړي نشي کولای چې د ساري ناروغيو له شپږم معيار څخه ملاتړ وکړي، ځکه چې دا له کاندې څخه د کاروني د تبليغ پر موضوع پوري اړه لري، همدارنګه د غيرساري ناروغيو د مخنيوي دوهم معيار هم عين شکل لري، ځکه چې هلته MISP يا د حد اقل لومړني خدمتونو بستې کارول توصيه شوي دي. په همدې اساس، د نړيوال کاريناس غړي نشي کولای چې له MISP او کاندې څخه د استفادې معيارونه، چې ددې لاسي کتاب په نورو برخو کې هم راغلي، تاييد کړي.

3- د ناساري ناروغيو کابو کول يا مخنيوی

د ناساري ناروغيو له امله د ناروغ کيدو او مړينې لوړه کچه د هر ناورين يو گډه ځانگړنه ده. ټپي کيدل، د طبيعي پيښو لکه زلزلو يا اورغوځونکو يوه تر ټولو لويه پايله ده. په ټولو پېچلو بېرنيو حالاتو کې د فزيکي خشونت له کبله ټپي کيدنه منځته راځي، چې کيدای شي د لوړې کچې مرگ ژوبلې يو عمده لامل واوسي. د ناورين ځپلي ولس د اوميدوارۍ (باروري) د روغتيا اړتياوو، په دې وروستيو کلونو کې ډيره پاملرنه ځانته را اړولې ده، په ځانگړي توگه د نورو لويوستونزو لکه ايدس، د جنسيت په اساس خشونت، بېرني ولادي مراقبت او د زيږون په وخت کې د مور اساسي مراقبت ته د کم لاسرسي په شتون کې. په پېچلو بېرنيو حالاتو کې د (RH) يا د زيږون د روغتيا پرمختللو پروگرامونو اړتيا په گوته شوي ده، لاکن دا موضوع د ناورين په نورو ډولونو پورې هم اړه لري.

رواني روغتيا او رواني ستونزې، که څه هم تعيينول يې ستونزمن کار دی، کيدای شي چې په هر ناورين او له ناورين څخه وروسته حالت کې تر سترگو شي. ويره او ډار، د خپلوانو له لاسه ورکول، نه ټيکاو او د سترس نور عوامل چې په يو ناورين کې رامنځته کيږي، کولای شي چې خلک د بيلابيلو عقلي، رواني او ټولنيزو ستونزو د خطر سره مخ کړي. په پای کې، داسې شواهد شته چې ددې په گوته کونکي دي چې د ناورين پر مهال ډيری مزمنې يا دوامدارې ناروغۍ حاد اختلاطات ورکوي. دا اختلاطات عموماً د درملني په پروسه کې د اختلاطاتو له امله رامنځته کيږي. په هر حال، د سترس نور بيلابيل عوامل هم کولای شي چې يوه مزمنه روغتيايي ستونزه په حاد حالت باندې بدله کړي.

د نا ساري ناروغيو د مخنيوي لومړی معيار: ټپونه (جرحي) خلک د ټپونو د درملني لپاره مناسبو خدمتونو ته لاسرسی ولري.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- په هغه حالتونو کې چې د ټپيانو شميره ډيره زياته وي، د طبقه بندۍ لپاره بايد داسې لومړيتوب ټاکنوکی سیستم جوړ شي چې روغتيايي کارکونکو ته د څيرني، لومړيتوب ورکولو، اساسي احيا او نورو ځايونو ته د ريفر (ارجاع) په اړه لارښوونه وکړي (لومړی او دوهمه لارښوونې وگورئ).
- د لومړنيو مرستو او د اساسي احيا د ورکولو لپاره بايد معياري لارښوودونه جوړ شي (دريمه لارښوونه وگورئ).
- پرمختللو مراقبتونو لکه جراحي ته د ټپي ناروغانو د ريفر کولو لپاره معياري تړونونه جوړ شي او دغه ارجاعي مرکز ته د ټپيانو د ليردوني لپاره د بڼه ترانسپورتيشن چاره وشي.
- د ټپونو او جراحي لپاره د خدمتونو ورکړه، يوازي هغه مؤسسي کولای شي چې مناسب کارپوهان او سرچينې په واک کې ولري (څلورمه لارښوونه وگورئ).
- په هغه مواردو کې چې د ټپيانو شميره ډيره زياته وي، د اړونده روغتيايي مرکزونو لپاره بايد داسې احتمالي پلان جوړ کړای شي چې دوی وکولای شي د بيلابيلو ټپونو له امله د مرگ ژوبلي ستونزه په بڼه ډول سره سمبال کړي. دا پلانونه بايد د ولسواليو او سيمه ييزو پلانونو سره اړخ ولگوي.

لارښوونې

- 1- د ټپونو د درملني خدمتونو ته لومړيتوب ورکول: په اکثره ناورينونو کې، دا ممکنه نده چې د هغو ټپيانو دقيقه شميره چې کلينيکي مرستي ته اړتيا لري، مالومه کړای شي. په شديد ډول پيليدونکو ناورينونو لکه زلزلو کې، د ژغورل شوو خلکو ۸۵ - ۹۰ په سلو کې د ځايي بېرنيو کارکونکو، گاونډيانو او کورنيو لخوا په لومړيو ۷۲ ساعتونو کې ژغورل شوي وي. نو په دې اساس، د ناورين د گواښ سره مخ سيمو کې، د مرسته رسولو پلانونه بايد تر ډيره حده، پخپله د سيمو په خلکو باندې متکي او متمرکز شي، چې دوی وکړای شي لومړنی مراقبت پخپله ترسره کړي. پر دې مسئلې پوهاوی ډير مهم دي چې د روغتيايي مرستو لومړيتوب ددې لپاره پلان کيږي چې د ډيري مرگ ژوبلي مخه پرې ونيول شي. د وسلوالو جگړو پر مهال، د ټپونو له امله مرگ ژوبلي اکثراً په هغو نا امنه ځايونو کې پېښيږي چې له روغتيايي مرکزونو څخه ليري وي، نو ځکه ددې مرگ

- ژوبلو مخه په طبي مراقبت نشي نیول کیدای. هغه فعالیتونه، چې په ترڅ کې یې ملګري وګړي خوندي کيږي، باید له داسې مرګ ژوبلو څخه مخنیوی وکړي. هغه روغتیايي فعالیتونه چې په جګړه ایزو سیمو کې ترسره کيږي، باید پر ټولنیزه عامه روغتیا او لومړني مراقبت ټینګار وکړي، حتی که د مرګ ژوبلې کچه په دغو سیمو کې لوړه هم وي.
- 2- د درملنې لومړیتوب ټاکنه یا Triage:** ترایاژ هغې پروسې ته ویل کيږي چې په ترڅ کې یې ناروغان، ددوی د ټپونو یا ناروغیو د شدت په اساس طبقه بندي کيږي او د ژوندي پاتې کیدو د چانس او سرچینو ته د لاسرسۍ پر اساس یې درملنې ته لومړیتوب ورکول کيږي. په ترایاژ کې یو مهم اصل دا دی چې د کمو سرچینو د لرلو په وخت کې، ډیرو خلکو ته روغتیايي خدمتونه ورکړل شي. دا الزاماً ددې مانا نه ورکوي چې د هغه چا درملنې ته چې ډیر وخیم ټپونه ولري، حتماً لومړیتوب ورکړل شي. په داسې حالتونو کې چې د ټپیانو شمیره ډیره زیاته او سرچینې کمی وي، نو د شدیدو زخمیانو په پرتله، د درملنې ډیر لومړیتوب هغو ټپیانو ته ورکول کيږي چې د ژوندي پاتې چانس یې ډیر وي. د ترایاژ لپاره کوم داسې ځانګړی معیار نشته، او په نړیواله کچه بیلابیل معیارونه کارول کيږي. د اکثره معیارونو پر اساس، ټپونه د شدت پر اساس، له دوو څخه تر پنځو کټګورینو ویشل کيږي، چې څلور یې ډیر پېښیدنکي یا عادي ټپونه بلل کيږي.
- 3- لومړنۍ طبي مرستې او اساسي مراقبتونه:** له ټپونو څخه مراقبت او جراحي خدمات، بنایي په اکثره محرومو سیمو کې شتون ونه لري، خو دا خبره باید په یاد کې وساتل شي چې لومړنۍ طبي مرستې، اساسي احیا (Basic Resuscitation)، او غیر عملیاتي پروسیجرونه کولای شي چې حتی د شدیدو ټپونو لپاره ژوند ژغورونکي رول ولوبوي. ډیر ساده پروسیجرونه لکه د تنفسي سیستم د لارو پاکول، د وینې بهیدني مخنیوی او د وریدي مایعاتو تزریق، کولای شي چې د ژوند تهدیدونکو ټپونو درلودونکي ټپیان، نورو روغتیايي مرکزونو ته له لیږدولو مخکې، له مرګ څخه وژغوري. نو په دې اساس لومړنۍ طبي مرستې کولای شي چې د ټپي د ژوندي پاتې کیدو چانس څو برابره ډیر کړي. غیر عملیاتي پروسیجرونه لکه د زخمونو تعقیمول او پانسمن، او د انټي بیوتیکونو او د تیتانوس د واکسین ورکول هم ډیر مهم دي. اکثره شدید ټپیان، کیدای شي د جراحي عملیاتو پرته هم د څو ورځو یا اونیو لپاره ژوندي پاتې شي، خو په دې شرط چې مناسبې لومړنۍ طبي مرستې او نرسنګ مراقبت ورکړل شوی وي.
- 4- جراحي عملیات او د ټپونو مراقبت:** ټول روغتیايي کارکونکي باید ددې وړتیا ولري چې ټپي ناروغانو ته لومړنۍ طبي مرستې او اساسي احیا تطبیق کړای شي. سربیره پر دې، په حساسو شیبو کې د لومړیتوب ټاکلو د ظرفیت او اړونده مجهز صحي مرکز ته د ناروغ د لیږدولو د پریکړې د کولو د وړتیا درلودل هم مهم دي. په هر حال د زخمونو څخه مراقبت او په جګړه ایزو حالاتو کې د جراحي مراقبتونو درلودل، ځانګړې روزنې او سرچینو ته اړتیا لري، او داسې شی نه دی چې هره مؤسسه یې وړتیا ولري. د کمزوري یا ناکافي جراحي، تاوان له ګټې څخه ډیر دی. نو په دې اساس یوازې مؤسسې او د اړونده مهارتونو درلودونکي مسلکي خلک دې داسې پېچلو سیستمونو پلي کولو ته ملا وتړي.

د نا ساري ناروغيو د مخنيوي دوهم معيار: زيږونيزه روغتيا (باروري صحت)
 خلک د خپلو زيږونيزو روغتيايي اړتياوو د پوره کولو لپاره، د حد اقل لومړنيو طبي خدمتونو بستې يا MISPs ته لاسرسی ولري.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- د لوړ پوري روغتيايي چارواکي سره په سلامشوري، د حد اقل لومړنيو طبي خدمتونو د بستې (MISP) د ورکړې او په دې اړه د اړونده خدمتونو د پلي کولو لپاره بايد يوه يا څو مؤسسي يا کسان وگومارل شي (لومړی لارښوونه وگورئ).
- روغتياپالې مؤسسي د جنسيت په اساس خشونتونو (GBV) له پایلو څخه د مخنيوي او درملني لپاره بايد د اړونده ارگانونو سره په سلامشوري په ځانگړي توگه د خونديتوب او ټولنيزو خدماتو سره په همغږۍ کې، کارنده گامونه اوچت کړي (دوهمه لارښوونه وگورئ).
- د جنسي او د GBV د نورو ډولونو د واقعاتو د شميرې راپورونه چې د روغتيا، خونديتوب او امنيتي مرکزونو ته ورکول کيږي، بايد وڅارل شي او په هکله يې، د GBV لپاره جوړې شوي مؤسسي يا مؤسسو ته راپور ورکړل شي. د مالوماتو د راټولولو او بيا کتلو په بهير کې بايد د محرميت اصول مراعات شي.
- د ايدس له ليرديدو څخه د مخنيوي په اړه هم بايد د حد اقل طبي خدماتو بسته وکارول شي (د ساري ناروغيو د مخنيوي شپږم معيار وگورئ).
- په يوه معين زماني پيريود کې د زيږيدني د کچې پر اساس، د پاک زيږون لپاره د اړتيا وړ سامان الاتو کافي مقدار بايد د لاسرسي وړ وي اوميدواره بنځو او قابلو ته ورکړل شي، چې د پاک زيږون لپاره شرايط برابر شي.
- د پاک او خوندي زيږون رامنځته کولو لپاره، بايد صحي مرکزونو سره د نسايي ولادي نرسانو د سامان الاتو د بستو (د UNICEF، يا دهغه معادل) مرسته وشي.
- د زيږون د بېرنيو واقعاتو د سمبالوني لپاره، بايد په ټولنه کې داسې سيستم رامنځته کړای شي، چې په ترڅ کې دا واقعات په همغږي ډول سره د ولادي نرسانو او قابلو تر نظر لاندې ترسره شي. زيږنتون ته د ولادي ناروغانو د ليردونې په منظور، بايد يو مناسب ترانسپورتي سيستم جوړ کړای شي (دريمه لارښوونه وگورئ).

- څومره ژر چې شونې وي، داسې پلانونه جوړ او پلي شي چې په ترڅ کې د زېږونيزې روغتيايي خدمات، د لومړنيو طبي خدماتو په شکل، خلکو ته د لاسرسي وړ وي (څلورمه لارښوونه وگورئ).

لارښوونې

- 1- د حد اقل لومړنيو طبي خدمتونو بڼه (MISP):** دا بڼه ددې لپاره جوړه شوې ده چې د ناورين په لومړنيو پړاوونو کې د ناورين ځپلو خلکو زېږونيزې اړتياوې پوره کړای شي. دا بڼه يا مجموعه يوازې د طبي سامان الاتو يو سيټ ندی، بلکه د ځانگړو صحي فعاليتونو يوه لړۍ هم ده. ددې بڼې موخې دا دي: د جنسيت په اساس خښونتونو (GBV) له پايلو څخه د مخنيوي او درملني لپاره؛ د HIV د ليريدني د خطر د راکمولو لپاره؛ د مور او ماشوم د مړينې د زياتې کچې څخه د مخنيوي لپاره؛ او د زېږونيزو خدمتونو (RH) د ورکړې د پلان د جوړولو لپاره، د يو يا څو همغږي کونکو مؤسسو يا افرادو پيدا کول دي. د ملگرو ملتونو د بارورۍ روغتيايي بڼه (UNFPA RH Kit) ددې لپاره طراحي شوی دی چې د MISP يا د حد اقل لومړنيو طبي خدمتونو د بڼې، چارې پلي کړای شي. دا روغتيايي بڼه له نورو ۱۲ کوچنيو بڼو څخه جوړه شوې ده چې د مراقبت په هر پړاو کې کارول کېدای شي لکه په ځايي صحي کلينیک، روغتيايي صحي مرکز او لوی او مجهز صحي مرکز کې.
- 2- د جنسيت په اساس خښونت (GBV):** دا د پېچلو بېرنيو او حتی د اکثره طبيعي ناورينونو زېږنده شکل دی. په دې کې داسې سرغړونې لکه د بنځو پر عزت تيری کول، کورنۍ خښونت، جنسي استعمار، جبري ودونه، جبري بدلمنتوب، د انسانانو قاچاق او تېنتونه، شاملېدای شي. له GBV څخه مخنيوی، د ټولني د غړو او خيريه مؤسسو تر منځ د بڼې همغږی او همکارۍ غوښتونکی دی. روغتيايي خدمتونه بايد د هغو افرادو لپاره چې له جنسي تيري څخه ژوندي پاته شوي وي، د طبي درملني، محرمانه مشورې او نورو مجهزو روغتيايي مراقبتونو ته ددوی د ليريدونې وړتيا ولري. د استوگنځايونو نقشه، د اړتيا وړ توکو د ویش نحوه، صحي خدمتونو ته د لاسرسي شکل او داسې نور پروگرامونه، بايد داسې طراحي شي چې د GBV د رامنځته کيدو د گواښ کچه راټيټه کړای شي. د خيريه مؤسسو د کارکونکو، نظامي پرسونل او نورو اغيزمنو خلکو لخوا، د ناورين ځپلو له جنسي استعمار، په ځانگړي ډول له کوچنيانو څخه، په فعال ډول مخنيوی وشي. د هر ډول تيريو څخه د مخنيوي په خاطر، يوه کړنلاره جوړه شي او انظباتي گامونه اوچت شي (په څلويښتم مخ کې د صحي کارکونکو د دندو او مسؤليتونو معيار وگورئ).
- 3- بېرني ولادي مراقبت:** تقريباً ۱۵ په سلو کې اوميدوارې بڼې د زېږون پر مهال اختلاطات ورکوي چې ضروري ولادي مراقبت ته اړتيا لري او تقريباً ۵ په سلو کې اميدوارې بڼې بنيابي، د سزارين عمليات په گډون، کوم ډول داسې نورو جراحي عملياتو ته اړتيا پيدا کړي. څومره ژر چې شونې وي، د روغتيايي مرکز په کچه، د لاندينيو وړتياوو د درلودو په گډون بايد د ضروري ولادي مراقبت اساسي خدمتونه جوړ کړای

شي. دا وړتياوې عبارت دي له: لومړنۍ ارزونې، د جنين د بڼه والی ارزونې، اپيزيوتومي (د زيرون پر مهال د ماشوم د سر د راوتلو لپاره د مهبلي فوحي لويول)، د وينې بهيدنې درملنه، د انتاناتو درملنه، د اكلامپسيا (د زيرون پر مهال د لوړ فشار، په ادرار كې د پروتين د لوړې كچې او حملوي دردونو درلودل) درملنه، د متعددو زيرونونو د سمبالونې وړتيا، د بريچ زيرون (چې د ماشوم پښې لومړی راوړي) د سمبالولو وړتيا، د سكشن د ماشين د كارونې او د هغو بنځو (چې تناسلي فوچه كې يې بندښت رامنځته شوی وي) د درملنې، وړتياوې. همدارنگه څومره ژر چې شونې وي، د لوی او مجهز روغتیايی مرکز په كچه بايد ضروري ولادي مراقبت، د لاسرسي وړ وي، او بايد دا وړتياوې ولري: د سزارين عمليات وړتيا، لپراتومي (د بطني جدار پرانيستل)، د رحم د عنق او د مهبلي دريمې درجې څيرې كيدنې ترميم، د ناخوندي سقط د اختلاطاتو مراقبت، او د وينې خوندي ترانسفيوژن.

4- د زيرونيزي روغتيا (باروري صحت) پراخ خدمتونه: روغتیايی مؤسسې بايد داسې پلان جوړ كړي چې په ترڅ كې يې پراخ RH (يا د زيرونيزي يا باروري روغتيا) خدمتونه، د اساسي روغتیايي مراقبت په ډول د لاسرسي وړ وي. د باروري روغتيا خدمتونه بايد د ادارې له اړخه د بيلو او خپلواکه پروگرامونو په شكل جوړ نشي. د هغو فعاليتونو سربيره چې د MISP په برخه كې رڼا پرې اچول شوي ده، د RH د پراخو او لوړ كړای شوو خدمتونو نور مهم عناصر په دې ډول دي: د مور د روغتيا ساتنه، د كورنۍ زيرونيزي پلان او مشوره (Family Planning) جوړول، پراخ GBV خدمتونه، د جنسي اړيكو له امله د ليرديدونكو انتاناتو (STIs) او HIV/AIDS د مخنيوي سمبالول، د ځوانانو د RH ځانگړو اړتياوو ته پاملرنه كول او د څارنې او سرويلانس ترسره كول.

د نه ليرديدونكو ناروغيو دمخنيوي دريم معيار: د روغتيا رواني او ټولنيز اړخونه

خلک ټولنيزو خدمتونو او رواني پاملرنې ته اړتيا لري، تر څو وکولای شي له رواني ستونزو څخه راولاړې شوي ناروغی، معلولیتونه او ټولنيزې ستونزې کمې کړي.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

د ناوړين په شديد پړاو کې بايد ډير تاکيد په ټولنيزو مداخلاتو وشي.

- خلک د ناوړين او په دې لاره کې د ترسره شوو هڅو په اړه، مؤثقو مالوماتي سرچينو ته لاسرسي ولري (لومړی لارښوونه وگورئ).

- عمومي کلتوري او مذهبي مراسم ترسره شي (د ماتم نيولو د مراسمو په گډون چې د مذهبي مبلغينو لخوا ترسره کيږي). خلک ددې جوگه کړای شي ترڅو د خښوولو مراسم ترسره کړي (دوهمه لارښوونه وگورئ).
- د وضعیت د ښه کيدو په صورت کې، کوچنيان او لويان رسمي او غير رسمي ښوونځيو او عادي تفريحي فعاليتونو ته لاسرسی پيدا کړي.
- لويان او نوي ځوانان ددې جوگه شي چې په سالمو، هدفمندو، او ټولگټو فعاليتونو لکه مرسته رسونه کې برخه واخلي.
- يوازې پاته شوي وگړي لکه يتيمان يا له کورنۍ څخه ليرې پاتې شوي خلک، مبارز هلکان، کونډې، زاړه خلک يا هغه خلک چې خپلې کورنۍ يې له لاسه ورکړې وي، هغو فعاليتونو ته لاسرسی ولرلای شي چې ټولنيزو ډلو ته ددوی وردننه کيدل اسانه کړي.

.....

❖ ټولنيز او روانپېژندونکي شاخصونه په جلا ډول څيړل کيږي. د « ټولنيزو مداخلاتو » اصطلاح هغو فعاليتونو لپاره کارول کيږي چې اصلي موخه يې پر ټولنه اغيزه لرل دي. د « ټولنيزو مداخلاتو » اصطلاح هغو فعاليتونو لپاره هم کارول کيږي چې موخه يې پر اروا پوهنه باندې د اغيزې لرل دي. ټولنيز مداخلات پر اروا پوهنه د ثانوي اغيزو درلودونکي دي او ارواپوهنيز مداخلات بيا په خپل وار سره ثانوي ټولنيزې اغيزې لري.

- د اړتيا په وخت کې، د کورنيو د پلټونو خدمتونه ترسره شي، تر څو خلک او کورنۍ بيرته سره يوځای کړای شي.
- په هغه ځايونو کې چې خلک بې کوره شوي وي، دکورنيو او افرادو د يوځای ساتلو لپاره پناځايونه جوړ شي.
- د مؤسساتو سره لازمي سلامشورې ترسره شي، تر څو د مذهبي ځايونو، ښوونځيو، د څښاک د اوبو او روغتيايي مرکزونو لپاره د ځای پيدا کولو په هکله پريکړې ترسره شي. د معلولو وگړو لپاره ښايي د ځانگړو کلتوري او تفريحي مرکزونو د جوړولو امکانيت مطرح شي (له ۲۱۸-۲۱۱ مخونو کې د سرپنا او اوسيدنځايونو معيارونه وگورئ).

د اروا پوهنې او اروا پيژندې د مداخلاتو کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- هغه خلک چې د سترس يا رواني فشار له کبله په حادو رواني ستونزو اخته وي، په ټولنه او د روغتيايي خدماتو په مرکزونو کې لومړنيو روان درملنيزو مرستو ته لاسرسی ولري (دريمه لارښوونه وگورئ).
- د اضطراري رواني ناروغانو لپاره په لومړني روغتيايي پاملرنيز سيستم کې مراقبتونه شتون ولري. د رواني ناروغيو لپاره اړيني درملې، د ضروري درملو د لست په اساس، د لومړنيو مراقبتونو په مرکز کې شتون ولري (څلورمه لارښوونه وگورئ).
- هغه خلک چې له پخوا څخه په رواني ناروغيو اخته وو، درملنې ته يې ادامه ورکړل شي او له مضرو او درملو له ناڅاپي قطع کولو څخه يې مخنيوی وشي. د ناروغانو اصلي اړتياوو ته په رواني روغتونونو کې پاملرنه وشي.
- که چيرې ناورين د وړاندوينې وړ وي، د رواني خدمتونو د ورکولو پروگرامونه بايد د ناورين څخه وروسته پراو کې ترلاس لاندې ونيول شي (پنځمه لارښوونه وگورئ).

لارښوونې

- 1- مالومات:** مالوماتو ته لاسرسی، نه يوازې چې د هر چا حق دی، بلکه دا کولای شي چې د فشار او ټوليز انديښنو په کمولو کې کارنده ونډه ولري. د ناورين د پراختيا او د ژغورنې د عملياتو په اړه مالومات راغونډ کړای شي. سربيره پر دې، ټول خلک بايد د ژغورنې د هغو فعاليتونو په اړه چې د دولت، ځايي چارواکو او خيريه ټولونو لخوا ترسره کيږي او د هغوی د استقرار د ځايونو په اړه بايد خبر واوسي. مالومات بايد لومړی، خلکو ته د خطر د انتقال په اړه وڅيرل شي او له هغه وروسته خپاره شي، يانې بايد پيچلي ونه اوسي (بايد د ۱۲ کلنو ځايي وگړو لپاره د پوهيدو وړ وي) او بايد پريکنده او روښانه واوسي (د ژغورل شوو خلکو د موقعيت روښانونکي واوسي).
- 2- د مړو خاورو ته سپارل:** کورنی بايد ددې جوگه شي، ترڅو د خپلو خپلوانو د جنازې مراسم ترسره کړای شي. د امکان تر حده، د جنازې د مراسمو د ترسره کولو پرته د مړو د خښولو څخه مخنيوی وشي (د روغتيايي سيستم پنځم معيار او په ۲۶۹ مخ کې اتمه لارښوونه وگورئ).
- 3- د اروا پوهنې لومړنۍ مرستې:** د عامه وگړو يا مرستندويانو په منځ کې، د هغو شديدو رنځونو، چې د ټکان ورکونکو فشارونو له کبله رامنځته شوي وي، په ډير ښه ډول يې د اروا پوهنې د لومړنيو مرستو د اصولو په واسطه درملنه کيږي. دا کار، عملي او لازم مراقبت، ددوی د خبرو د اوريدلو او دوی ته غوږ نيولو، ددوی د اړتياوو د ارزونې او دوی ته يې د ورکړې ډاډ ورکول، د همکارۍ لپاره ددوی تشويقول پرته له دې چې فشار پرې راوستل شي، د خطرونو په مخ کې ددوی حمايه کول په بر کې نيسي. دا ډول لومړنۍ

مرستي کيدای شي چې په اسانۍ سره حرفه يي او داوطلبو خلکو ته ورزده کړای شي. صحي کارکونکي بايد تل دا په پام کې ولري چې د بنزوديازيبين له حده زيات تجويز څخه ډډه وکړي، ځکه چې د اخته کيدو خطر له ځانه سره لري.

4- له اضطرابي رواني ستونزو څخه مراقبت: هغه عقلي حالتونه چې د بېرني مرستي غوښتونکي دي، ځانته او يا نورو خلکو ته د خطر رامنځته کولو ستونزې، ساپکوز، شديد ډيپريشن او مانيا يا ليونتوب په بر کې لري.

5- ټولنيز اروايي يا رواني مداخلات: دا مداخلات بايد د شته خدماتو د څيرني او د ټولنيز-کلتوري وضعيت د پوهاوي پر اساس ترسره شي. دا مداخلات بايد د ټولنو او افرادو وظيفوي، کلتوري مجادلوي ميکانيزمونه په بر کې ونيسي، تر څو دوی سره دا مرسته وشي چې خپل حالتونه بيرته راکابو کړي. څومره چې شوني وي، له ټولنيزو مشرانو او ځايي درمل کونکو سره هماهنگي ترسره شي. په ټولنه کې خپل-ځانته، مرستندويه ډلې جوړې شي. ټولنيز کارکونکو ته بايد مناسبې روزنې ورکړل شي ترڅو د اړتيا په وخت کې صحي کارکونکو سره په اړينو وختونو کې مرسته وکړي او د اغيزمنو شوو ډلو او لږکيو ته د درملني لپاره په لاسرسي کې مرسته وکړي.

د نه ليرديدونکو ناروغيو دمخنيوي څلورم معيار: مزمنې ناروغۍ

په هغو خلکو کې چې مزمنې ناروغۍ د مړينې لوړه کچه لري، خلک له مړينې څخه د مخنيوي په خاطر بنسټيزو درملنو ته اړتيا لري.

کلیدي شاخصونه: (له لارښوونو سره په تړاو کې ولوستل شي)

- د هغو خلکو لپاره چې مزمنې ناروغۍ لري او د درملني په تپه درول ددوی دمړينې لامل وگرځي، د يو يا څو خيريه سازمانونو طرح کول اړين دي چې ددوی لپاره پروگرامونه سره همغږي کړي (لومړی لارښوونه وگورئ).
- په داسې مزمنو ناروغيو اخته افراد، په فعاله توگه وپېژندل شي او ثبت کړای شي.
- د مزمنو ناروغيو دوامداره درملنه د لومړنيو روغتيايي سيستمونو له لارې شونې ده، په دې شرط چې دا درمل د ضروري درملو په لست کې شامل واوسي.

لارښوونې

1- مزمنې ناروغۍ: د مزمنو ناروغيو د درملني په هکله لاتر اوسه هيڅ داسې کوم منل شوی لارښوود نشته. په اکثره بېرنيو حالتونو کې، لومړيتوب هغو ناروغانو ته ورکول کيږي چې ددوی د درملني نه ادامه، بنايي ددوی د مړينې سبب وگرځي. دا ناروغان کيدای

شي چي هغه خلک و اوسي چي د پښتورگو په مزمنه عدم کفايه اخته وي او ډياليز ته اړ وي، انسولين ته اړ ناروغان يا د کوچنيوالي سرطانونه. دا کوم نوي پروگرامونه نه دي، بلکي د ژوند ژغورونکو کړنلارو ادامه بلل کيږي. په راتلونکو ناورينونو کي بنسايي د مزمنو ناروغيو لپاره پروگرامونه هم تر لاس لاندې ونيول شي. که چيري له ناورين څخه مخکي خلک دغو درملنو يا پروگرامونو ته لاسرسی ونه لري، د ژغورني د هڅو په ترڅ کي ددوی د درملني لپاره د نوو درملنيزو پروگرامونو تر لاس لاندې نيول کوم داسي مناسب کار نه بريښي. د ثابتو مزمنو ناروغيو دوامداره درملنه بايد د ضروري درملو په لست کي د شته درملو په کاروني سره، د لومړني روغتيايي سيستم له لاري ترسره شي.

لومړی ضمیمه د روغتیايي خدماتو د ارزونې چک لست چمتووالی

- د ناورین خپلي نفوس او د کوربه هیواد د سرچینو او د نړیوالو سرچینو په اړه مالومات راټول کړی.
- سیمه ییزې نقشې او تصویرونه برابر کړی.
- له نړیوالو سرچینو او کوربه هیواد څخه ډیموگرافیکي او صحي مالومات لاسته راوړی.

امنیت او لاسرسی

- د روان طبیعي ناورین یا د انسان په واسطه رامنځته شوي خطرونو پیژندنه ترسره کړی.
- د وسلوالو قواوو یا ملیشو د شتون په ګډون ټولیز امنیتي وضعیت و ارزوی.
- اغیزمن شوي نفوس ته د مرستندویه مؤسسو د لاسرسي کچه و ارزوی.

ډیموگرافیک او ټولنیز جوړښت

- د ټول ناورین خپلي ولس او له پنځو کلو څخه د کم عمر لرونکو ماشومانو شمیره معلومه کړی.
- د ټول نفوس د سن او جنسیت د تفکیک په اساس مالومات راټول کړی.
- له ډیر خطر سره مخ ګروپونه په ګوته کړی، مثلاً بنځي، ماشومان، زاړه خلک، معیوبین، په ایدس اخته کسان، د ځانګړو قومي لږکیو یا نورو ټولنیزو ډلو غړي.
- د کورني د شمیرې منځنی کچه تعین کړي او د هغو کورنیو شمیره چې بنځي او ماشومان یې سرپرست وي تعین کړی.
- د شته ټولنیز جوړښت، د صلاحیت او اغیزې او د بنځو د رول په ګډون څرنګوالی و ارزوی.

مخکیني روغتیايي مالومات

- پخواني روغتیايي ستونزې او له ناورین څخه مخکې د ناورینخپلو سیمو لومړیتوبونه په ګوته کړی. د ځایي ناروغیو اپیدیمولوژي وپیژنی.
- پخوانی روغتیايي ستونزې او له ناورین څخه مخکې د کډوالو د اصلي ټاټوبي لومړیتوبونه په ګوته کړی. په اصلي هیواد کې د ناروغیو اپیدیمولوژي و ارزوی.

- د روغتیا په لاره کې موجوده خطرونه په گوته کړئ، مثلاً قوي ساري ناروغۍ.
- د روغتیا پاملرني پخواني مرکزونه معلوم کړئ.
- د کډوالو په اصلي هیواد کې د ځایي عامه روغتیا د پروگرامونو ځواک او د پوښښ کچه تعین کړئ.

د مړینې کچه

- د مړینې ناخالصه کچه CMR محاسبه کړئ.
- د پنځه کلو څخه د کم عمر لرونکو ماشومانو د مړینې کچه U5MR محاسبه کړئ (U5MR : د ۵ کلو څخه د کمو عمري ډلو د تفکیک پر اساس).
- د ځانگړو عواملو له امله د مړینې کچه ارزوئ.

د ناروغیو د شیوع کچه

- د هغو ناروغیو د خپریدني کچه چې د عامه روغتیا له نظره مهم بلل کېږي تعین کړئ.
- د امکان په صورت کې، د ناروغیو د خپریدو کچه د سن او جنسیت په اساس تعین کړئ.

د لاسرسي وړ سرچینې

- د ناوړین خپلي هیواد یا هیوادونو د عامې روغتیا وزارت د ظرفیت او د غبرگون کچه تعین کړئ.
- د ملي روغتیايي مرکزونو حالت، دمرسته شوي پاملرني د کچې، صنف بندۍ او ټولیز شمیر په گډون، د فزیکي وضعیت، وظیفوي وضعیت او د لاسرسي کچه تعین کړئ.
- د لاسرسي وړ صحي کارکونکو شمیره او مهارتونه تعین کړئ.
- د شته عامه روغتیا د پروگرامونو وظیفوي حالت ارزوئ، مثلاً د معافیت پراختیايي پروگرام یا EPI، د مور او ماشوم د روغتیايي خدماتو حالت.
- معیاري شوو تړونونو، اړینو درملو، تدارکاتو او تجهیزاتو ته د لاسرسي کچه تعین کړئ.
- د شته ارجاعي سیستم وضعیت ارزوئ.
- د شته روغتیايي معلوماتي سیستم (HIS) وضعیت ارزوئ.

- د شته لوژستيکي يا تدارکاتي سيستم ظرفيت، په ځانگړي ډول کله چې ضروري درملو، واکسينونو او طبي تجهيزاتو په هکله د خريدارۍ، ویش او د زيرمه کولو موضوع مطرح وي، تعيين کړئ.

د نورو اړونده برخو مالومات هم په نظر کې ونيسئ

- تغذیوي وضعیت

- چاپيرياليز شرايط

- خواړه او غذايي خونديتوب.

دوهمه ضميمه

د اونيز سرويلانس د راپور ورکولو نمونه فورمه

د مړينې د کچې د سرويلانس لومړۍ فورمه*

سيمه.....
 له دوشنبې څخه پيل..... تر سه شنبې پورې.....
 ددې اونۍ په پيل کې ټول خلک:.....
 په دې اونۍ کې زيږيدنې:..... ددې اونۍ مړينې:.....
 ددې اونۍ داخلي (که مناسبه وي):..... ددې اونۍ رخصتيدنې:.....
 د اونۍ په پای کې ټول خلک:..... له پنځو کلو څخه کمو مجموعه:.....
 * دا فورمه هغه وخت کارېږي چې مړينه ډيره زياته وي او په دې اساس، د وخت د محدوديت له امله په فردي کچه د مړينو په هکله د جزئيات لرونکو مالوماتو راټولول ناشوني کار دی.

- د راپور ورکولو تکرر (مثلاً ورځنۍ يا اوونيز) د مړينې په شميرې پورې اړه لري.

- د مړينې نور لاملونه، د اپيديمولوژيکي حالت او سيمي ته په کتو سره، وراضافه کيدای شي.

- څومره چې ممکنه وي عمرونه نور هم په بيلابيلو ډلو وويشل شي (مثلاً ۰ - ۱۱ مياشتو، ۱ - ۴ کلو، ۵ - ۱۴ کلو، ۱۵ - ۴۹ کلو، ۵۰ - ۵۹ کلو، + ۶۰ کلو).

مجموعه	+ ۵ کلن		۰ - ۴ کلن		
	بنځينه	نارينه	بنځينه	نارينه	
					لومړني يا فوري لاملونه
					د بشکتني تنفسي سيستم حاد انتانات
					کولرا (مشکوک)
					نس ناستی - وينه لرونکی
					نس ناستی - اوبلن
					ټپ (جرحه) - تصادفي
					ملاريا
					د زيږون پر مهال د مور مړينه - په مستقيم ډول
					شری (سرخکان)
					منجيت (مشکوک)
					نوي زيږيدلي (۰ - ۲۸ ورځني)
					نور
					نا معلوم
					د جنس او سن پر اساس مجموعه
					سببي لاملونه
					ايدس (مشکوک)
					خوارخوایي
					د زيږون پر مهال د مور مړينه - غير مستقيم
					نور
					د سن او جنس په اساس مجموعه

- د مړينې راپورونه يوازې د خايي صحي مرکز څخه نه، بلکه د خايي صحي مرکز او جوماتونو د ملايانو، ټولنيزو کارکونکو، د بنځينه ډلو او مجهزو روغتونونو په گډون، ددې راپور ورکړل شي.

- په هر ځای کې چې شونې وي، د واقعاتو تعريفونه د فورمې په شا وليکل شي.

د مړینې د کچې د سرویلانس دوهمه فورمه*

سیمه.....
 له دوشنبې څخه پیل..... تر سه شنبې پورې.....
 ددې اونۍ په پیل کې ټول خلک:.....
 په دې اونۍ کې زیږیدنې:..... ددې اونۍ مړینې:.....
 ددې اونۍ داخلي (که مناسبه وي):..... ددې اونۍ رخصتیدنې:.....
 د اونۍ په پای کې ټول خلک:..... له پنځو کلو څخه کمو مجموعو:.....

* دا فورمه هغه وخت کارول کیږي چې د فردي مړینې د ثبتولو لپاره کافي وخت موجود وي؛ دا د دې وړتیا ورکوي چې د سن په اساس ارزونه ترسره شي، د موقعیت او له مرکز څخه د کارونې د کچې پر اساس څیړنې ته هم لار هواروي.

- د راپور ورکولو تکرر، د مړینې په شمیرې پورې (مثلاً ورځنۍ یا اوونیز) اړه لري.

- وضعیت ته د کتو پر اساس، د مړینې نور لاملونه هم وراضافه کیدای شي.

- د مړینې راپورونه یوازې د خايي صحي مرکز څخه نه، بلکه د خايي صحي مرکز او جوماتونو د ملایانو، ټولنیزو کارکونکو، د بنځینه ډلو او مجهزو روغتونونو په ګډون، ددې راپور ورکړل

شمبره	د مړینې مستقیم لاملونه										سبب لاملونه										
	جنس (نارینه، بنځینه)	سن (ورځي، میشتي، کلونه)	د لاندینو تنفسي لارو حاد انتانات	کولرا (مشکوک)	نس ناستی - وینه لرونکی	نس ناستی - اوبان	زخم یا تپ - تصادفي اونا تصادفي	ملاریا	د مور مړینه - مستقیمه	شری	منجیت (مشکوک)	نوي زیږیدلي (۰ - ۲۸ ورځي)	نور (معلوم یې کړی)	نامعلوم	ایس (مشکوک)	ځارځواکي	د مور مړینه - غیرمستقیمه	نور (معلوم یې کړی)	نېټه (ورځ/میاشت/کال)	موقعیت (مثلاً د کور نمبر)	په کور یا روغتون کې تلف شوي
۱																					
۲																					
۳																					
۴																					
۵																					
۶																					
۷																					
۸																					
۹																					
۱۰																					

شي.

– په هر ځای کې چې شونې وي، د واقعاتو تعريفونه د فورمې په شا وليکل شي.

د شیوع د کچې د اوونیز سرویلانس د راپور ورکولو فورمه*

سیمه.....
 له دوشنبې څخه پیل..... تر یکشنبې پورې.....
 ددی اونۍ په پیل کې ټول خلک:.....
 په دې اونۍ کې زیږیدنې:..... ددی اونۍ مړینې:.....
 ددی اونۍ داخلي (که مناسبه وي):..... ددی اونۍ رخصتیدنې:.....
 ددی اونۍ په پای کې ټول نفوس:..... له پنځو کلو څخه کم ټول نفوس.....
 * له یوه څخه زیات تشخیص هم ممکن دی؛ وضعیت ته په کتو سره، ناروغی لیرې کیدای او اضافه کیدای هم شي.
 ** د تنفسي لارو حاد انتانات: په ځینو هیوادو کې، دا کتوري کیدای شي چې په پورتنی او لاندینی تنفسي انتاناتو هم ویشل شي.

– اپیدیمولوژیکي حالت ته په کتو سره، د شیوع لاملونه کیدای شي چې له دې فورمې څخه لرې یا وراضافه شي.

– څومره چې ممکنه وي عمرونه نور هم په بیلابیلو ډلو ویشل شي (مثلاً ۰ – ۱۱ میاشتو، ۱ – ۴ کلو، ۵ –

تکراری واقعات	مجموعه نوي واقعات	۵ کلن او پورته (نوي واقعات)			له ۵ کلو ټیټ (نوي واقعات)			شیوع * تشخیص
		مجموعه	بنځینه	نارینه	مجموعه	بنځینه	نارینه	
								حاد تنفسي
								انتانات**
								ایدس (مشکوک)
								کمخوني
								کولرا (مشکوک)
								نس ناستی – وینه لرونکی
								نس ناستی – اوبلن
								د سترگو ناروغی
								ملاریا
								خوارخواکي
								شری
								مننجیت (مشکوک)
								جرحي – تصادفي
								جرحي – غیر تصادفي
								د جنسي اړیکو له لارې لیریدونکی ناروغی
								د تناسلي غړو قرحوي ناروغی
								نارینه احلیلي افرازات
								مهېلي افرازات
								بښکتني بطني دردونه
								سکاپیس
								د پوستکي ناروغی
								(د سکاپیس پرته)
								چینجي
								نور
								مجموعه

۱۴ کلو، ۱۵ - ۴۹ کلو، ۵۰ - ۵۹ کلو، + ۶۰ کلو).

مجموعه		له پنځو کلو څخه پورته			له پنځو کلو څخه ټيټ			له صحي مرکز څخه ليدنی
بنځينه	نارينه	مجموع	بنځينه	نارينه	مجموع	بنځينه	نارينه	
ټولي ليدنی								

د کارونې کچه: يو صحي مرکز ته په کال کې د نفر پر سر د ليدنو شميره = په يوه اوونۍ کې د ليدنو مجموعه / ټول نفوس ضرب د ۵۲ اوونيو
 - څومره چې ممکنه وي عمرونه نور هم په بيلابيلو ډلو وویشل شي (مثلاً ۰ - ۱۱ مياشتو، ۱ - ۴ کلو، ۵ - ۱۴ کلو، ۱۵ - ۴۹ کلو، ۵۰ - ۵۹ کلو، + ۶۰ کلو).

د يوه ډاکټر پر سر د معاینه کولو شميره : د ټولو ليدنو شميره (نوي او تکراري) / په صحي مرکز کې FTE ډاکټران / په يوه اوونۍ کې د صحي مرکز د کاري ورځو شميره.

دریمه ضمیمه

د ناروغیو د شیوع او د مړینې د کچې د حسابولو فورمولونه
د مړینې مجموعي کچه (CMR)

- تعریف: د دواړو جنسونو او ټولو عمري ډلو په ګډون، په ټول نفوس کې د مړینې کچې ته ویل کېږي. CMR کیدای شي چې د نفوس د مخرج بیلابیلو معیارونو او بیلابیلو زماني وقفو په شکل وکارول شي، مثلاً په هره میاشت کې په هرو زرو تنو کې د مړینې کچه یا په یوه کال کې په هرو زرو تنو کې د مړینې کچه.
- په ناروینونو کې تر ټولو زیات کاریدونکی فورمول:
په یوه ورځ کې په هرو زرو تنو کې د مړینې کچه مساوي ده:

په یوه معین زماني پیریود کې د مړینو مجموعه په هرو زرو تنو کې X زر تنه
ټول نفوس X په یوه معین زماني پیریود کې د ورځو مجموعه

له ۵ کلو څخه په کم عمر لرونکو کې د مړینې کچه U5MR

- تعریف: په نفوس کې له پنځو کلو کمو عمر لرونکو خلکو کې د مړینې کچې ته ویل کېږي.
- په ناروینونو کې تر ټولو زیات کاریدونکی فورمول (له پنځو کلو کم عمر لرونکو ماشومانو کې د ځانګړي عمر لرونکي د مړینې کچه):

په یوه معین زماني پیراو کې له پنځو کلو څخه د کم عمر لرونکو ماشومانو د مړینې کچه،
په هرو زرو تنو کې

له پنځو کلو څخه د کم عمر لرونکو ماشومانو مجموعي شمیره X په یوه معین زماني پیراو کې د ورځو شمیره = مړینې/هر زر تنه/ورځ
د وقوعاتو کچه:

- تعریف: د یوې ناروغی هغو نوو واقعاتو ته چې په یوه معین زماني پیراو کې په یوه نفوس کې چې ددې ناروغی د خپریدو له خطر سره مخ وي منځته راي، ویل کېږي.
- د ناروینونو په جریان کې تر ټولو زیات کاریدونکی فورمول:

په یوه زماني پیراو کې د یوې مشخصې ناروغی د نوو پیښو کچه
زر تنه

د ناروغی له خپریدو سره مخ نفوس x په یوه زماني پړاو کې د میاشتو شمیره مساوي کيږي په ، د یوه مشخصې ناروغی نوي واقعات/۱۰۰۰/میاشت

د واقعاتو له امله د مړینې کچه

- تعریف: د هغو خلکو شمیره چې د یوې ناروغی له امله مري، د هغو خلکو چې په ناروغی اخته دي د تقسیم حاصل ته ویل کيږي.
- فورمول:

د هغو خلکو شمیره چې په یوه زماني پړاو کې د یوې ناروغی له امله مري
د هغو خلکو شمیره چې په یوه زماني پړاو کې په ناروغی اخته وي x ۱۰۰ مساوي ده په % x

د صحي اسانتیاوو د کارونې کچه

- تعریف: په کال کې د هر وگړي پر سر، د سراپا ناروغانو د لیدلو کچې ته ویل کيږي. د امکان په صورت کې، باید د نوو او پخوانیو لیدنو تر منځ توپیر ته پاملرنه وکړو او له نوو لیدنو څخه د ددې کچې د محاسبې لپاره کار واخلو. په اکثره مواردو کې د پخوانیو او نوو لیدنو تر منځ فرق کول ستونزمن کار دی، نو په دې اساس ټولې لیدني باید په ګډه سره د ترسره شوو لیدنو تر عنوان لاندې، د ناوړین په ترڅ کې محاسبه شي.
- فورمول:

په یوه اونۍ کې د لیدنو شمیره

ټول نفوس x ۵۲ اونۍ مساوي دي په، د لیدنو شمیره / وگړي / کال

په یوه ورځ کې د هر ډاکتر پر سر د مشورو شمیره

- تعریف: د ټولو مشاورو منځنۍ کچه (د نوو او تکراري واقعاتو) چې په یوه ورځ کې د هر ډاکتر لخوا لیدل کيږي.
- فورمول:

په یوه ورځ کې د مشورو شمیره (نوي او تکراري) / په اونۍ کې د صحي اسانتیاوو کاري ورځي
په صحي مرکز کې د FTE^* کارکونکو شمیره

FTE^* (full time equivalent) د ډاکترانو هغې معادلې شمیرې ته ویل کيږي چې په یوه صحي مرکز کې کار کوي. د بیلګې په توګه په هغه صورت کې چې شپږ تنه ډاکتران د سراپا ناروغانو په برخه کې کار ترسره کوي، چې د هغوي دوه نفره نیمه ورځ کار وکړي، نو په دې ترتیب د FTE کارکونکو شمیره = ۴ تنه ټوله ورځ یا فول ټایم + ۲ نیمه ورځ کارکونکي = ۵ FTE ډاکتران.

په ناورين کې د مرستي لپاره د نړيوال سره صليب او سري مياشتي غورځنگ او نادولتي مؤسسو کړندود (طرز العمل)

د سره صليب او د سرو مياشتو ټولنو او ICRC¹ د نړيوال فدراسيون لخوا سره په گډه برابر شوی دی

موخه (هدف):

دغه چال چلند هڅه کوي، چې زموږ د سلوک د معيارونو ساتنه وکړي. دا عملياتي تفصيلات ندي، لکه څرنگه چې بايد خوراکي څيره محاسبه شي يا د کډوالو يو کمپ ودرول شي. يا په بل عبارت، دا غواړي چې د خپلواکي، اغيزمنتيا، او تماس لوړ معيارونه وساتل شي، کوم چې له ناورين سره د غبرگون په وخت کې، نادولتي مؤسسې، نړيوال سور صليب او د سرو مياشتو غورځنگ يې د زړه له کومې هيله او ارزو لري. دا، يو د خپلې خوښې اصل دی چې، د سازمان د ارادې له مخې پلي کيږي، ددې لپاره منل کيږي، چې هغه معيارونه وساتل شي، چې په قانون يا اصل کې بيان شوي او راغلي دي. د وسله والې شخړې په پيښه کې، دا اوسنی چال چلند به تفسير کيږي او نړيوال بشري قانون سره به په سمون کې پلي کيږي.

يادونه: 1: ډمه وار: نړيوال کاريتاس، د کاتولیک مرستندويان، د سره صليب او سري مياشتي ټولنو د غورځنگ نړيوال فدراسيون، دکوچنيانو د ساتنې او ملاتړ نړيوال ائتلاف، لوتران نړيوال فدراسيون، اکسفام، د کليساگانو نړيواله شورا، د سره صليب نړيواله کميټه (د بشري حقونو لپاره د ډمه وار کميټې چلونکي غړي)

دا لومړنی جوړ شوی کړندود دی. له دې سره درې ضميمې تړل شوي دي، هغه چې کاري چاپيريال تشریح کوي، هغه چې د کوربه دولتونو يا حکومتونو، مرستندويو حکومتونو او بين الحکومتي مؤسسو پواسطه ددې لپاره جوړ شوي چې د اغيزمنو بشري مرستو په سرته رسولو کې اسانتيا رامنځته شي. تعريفونه:

نادولتي مؤسسې (NGOs): نادولتي مؤسسې دلته هغو سازمانونو يا ټولنو ته ويل کيږي چې دواړه، ملي او نړيوالې وي او له قانوني اړخه، د هغه هيواد له حکومت څخه بېلې وي، چېرته چې تاسيس شوي وي.

NGHAs: ددغه متن له موخو سره سم، د نادولتي بشري مؤسسو (NGHAs) اصطلاح، داسې حک او ثبت شوي ده، چې د نړيوال سره صليب او سرو مياشتو غورځنگ اجزاوي په بر کې نيسي، دسره صليب د نړيوالې کوميتې، د سره صليب او سرو مياشتو د نړيوال فدراسيون او د دوی غړي ملي ټولني او نادولتي ټولني لکه چې پورته معرفي شوي دي. دا کړندود په ځانگړې توگه هغو (NGHAs) ته اشاره کوي، کومې چې د ناورين سره د غبرگون په هڅو کې گډون لري.

IGOs: هغه بين الحکومتي ټولني يا سازمانونه دي، چې د دوو يا ډيرو حکومتونو له خوا منل شوي وي. په دغو کې د ملگرو ملتونو نمايندگي او سيمه ييز سازمانونه شامل دي.

ناورینونه: له بدبختی او غم څخه ډکه هغه یوه پېښه ده چې په پایله کې یې ژوند له لاسه ورکړل شي، ستره انساني قرباني، نیستي او غریبی او په لوړه پیمانې مادې زیانونه رامنځته کړي.

کړندود (طرز العمل):

- د نړیوال سره صلیب، سړي میاشتي غورځنگ له ناورین سره د غبرگون په پروگرام کې شامل، نادولتي مؤسساتو لپاره د کړندود پرنسیپونه
- 1- سختې ضروري انساني اړتیاوې لومړیتوب لري: د انساني مرستو د تر لاسه کولو حق او د هغو وړاندې کول، یو بنسټیز انساني پرنسیپ دی، چې د ټولو هیوادونو ټول اوسیدونکي باید له هغه څخه گټه واخلي. د نړیوالې ټولني د غړو په څیر، مور خپل مکلفیت گڼو چې انساني مرستې، هر چیرې چې ورته اړتیا وي برابرې کړو. له همدې امله د ناورین ځپلي ولس بې ممانعته لاسرسی هغه اړتیا ده چې د خپلو مسؤولیتونو په سرته رسولو کې بنسټیز ارزښت لري. د ناورین په وړاندې زموږ د غبرگون لومړۍ انگیزه داده چې د هغو قربانیانو کړاو کم او سپک شي چې د ناورین د فشارونو او کړاوونو په وړاندې ولاړ او لږ توان لري. کله چې مور انساني مرسته کوو، دا یو پارتیزاني یا کوم سیاسي عمل ندی، او باید په دې ډول ورته ونه کتل شي.
 - 2- مرسته د نژاد، قومیت یا عقیدې له په پام کې نیولو څخه پرته اخیستونکو ته د هر ډول امتیاز او توپیر پرته ورکول کيږي. د مرستې لومړیتوبونه یوازې د اړتیا پر بنسټ حسابيږي.
- هر چیرې چې ممکن وي، مور د مرستو برابرې، د هغې ارزونې پر بنسټ او د ناورین د قربانیانو او سیمه ییزو ظرفیتونو له مخې ورکولو، کوم چې مخکې په سیمه کې ورته اړتیا وي او ورسره مخ وي. له همدغو پروگرامونو سره مور ننوزو. مور به په مناسب ډول خپله پاملرنه غبرگه کړو. انساني کړاو باید سپک او کم شي، هر چیرې چې پیدا کيږي، ژوند د هیواد په یوه برخه کې دومره با ارزښته دی لکه په بله برخه کې. همدارنگه د مرستې برابرې او د قربانی هغه درجه هم څرگنده کړي، چې د هغو کمول په پام کې وي. ددې ذهنیت په پلي کولو سره مور هغه غوڅ رول یا ونډه پیژنو، کوم چې د ښځو له خوا په ناورین ځپلو ټولنو کې لوبول شوی دی او دا به کره شي چې له دې رول څخه زیات ملاتړ وشي او زموږ د مرستو په پروگرامونو کې ددې رول ونډه نه کميږي. د دا ډول نړیوال، ناپیيلي او خپلواک سیاست پلي کیدنه، کولای شي یوازې هغه وخت اغیزمنه وي کله چې مور او زموږ انډیوالان، هغه ضروري سرچینو ته لاسرسی ولري کوم چې په مساوي ډول د مرستې د ویش شرایط ورته برابر شي او د ناورین ټولو قربانیانو ته مساوي لاسرسی ولري.- 3- مرسته په ځانگړې توگه د سیاسي یا مذهبي دریزونو په اساس نه ورکول کيږي.

انسانی مرسته به د افرادو، کورنیو او ټولنو د اړتیاوو په پام کې نیولو سره ورکول کېږي. سره له دې چې (NGHAs) ددې حق لري چې ټاکلې سیاسي یا مذهبي نظریات ولري، مور تأییدوو چې مرسته د اخیستونکو نظریاتو پورې باید تړلې نه وي. مور به خپلې وعدې، د مرستو سپارښتنه یا ویشنه د یوې ټاکلې سیاسي یا مذهبي عقیدې په اساس نه سپارو.

4- مور باید هڅه ونکړو چې د حکومت د بهرنۍ پالیسي د الاتو په توګه کار وکړو. نادولتي بشري خیریه مؤسسي (NGHAs) هغه مؤسسي دي چې له حکومتونو څخه په خپلواک ډول کار کوي. له همدې کبله مور خپلې کړنلارې او تطبیقي ستراتیژۍ پخپله فورمولبندي کوو او خپلې ستراتیژیکانې پلې کوو او هڅه نه کوو چې د کوم حکومت پالیسي پلې کړو، په استثنايي توګه کله کله زموږ له خپلواک سیاست سره تصادف کوي او سمون لري. مور به هیڅکله په شعوري توګه یا د بې پروایۍ له مخې ځانته یا خپلو متحدینو ته دا اجازه ورنکړو چې حساس سیاسي، نظامي یا اقتصادي مالومات د حکومتونو لپاره راټول او په کار واچوو، یا دا چې نور کسان چې کیدای شي د بشري موخو څخه پرته یې د نورو مقصدونو لپاره په کار واچوي او همدارنګه مور به د مرسته ورکونکو حکومتونو د بهرنۍ پالیسي د الاتو او ازارو په توګه عمل ونه کړو. مور به په لاس راغلي مرستې، هلته په کار واچوو چېرته چې ورته اړتیا وي او دا مرستې باید د مرستندویو هیوادونو د تجارتي متاع د پاتې شونو د ځای پر ځای کولو د اړتیاوو په توګه په کار ونه لویږي. او همدارنګه دکوم ځانګړي مرسته ورکونکي سیاسي دلچسپي لپاره هم ونه کارېږي. مور هغو رضاکارانه کاري او مالي مرستو ته درناوی کوو او پراختیا ورکوو کوم چې د ټاکلو افرادو لخوا راګول کېږي او زموږ د کار او هڅو ملاتړ کوي او د کار او عمل خپلواکي، چې د دا ډول رضاکارانه تحریک پواسطه وړاندې شوې وي، په رسمیت منو. په هغه ترتیب سره چې مور خپله خپلواکي وساتو، مور به هڅه وکړو چې د انفرادي مرسته ورکونکو د متابعت څخه مخنیوی وکړو.

5- مور باید کولتور او دودونو ته درناوی ولرو مور به هڅه وکړو چې د هغو هیوادونو او ټولنو کلتور، جوړښتونو او دودونو ته درناوی وکړو چېرته چې مور کار کوو.

6- مور باید هڅه وکړو چې له ناورین سره په څېرګون کې سیمه ییزو ظرفیتونه رامنځته کړو او لوړ یې کړو ټول خلک او ټولني، حتی په ناورین کې هم ظرفیتونه لري او هم زیانمنېږي. چېرته چې ممکنه وي، مور به دغه ظرفیتونه د سیمه ییزو کارکونکو د په کار ګومارلو او د سیمه ییزو کمپنیو سره د تجارت له لارې د سیمه ییزو موادو پیرودل غښتلي کړو. چېرته چې ممکنه وي، مور د سیمه ییزو نادولتي بشري مؤسسو له لارې د انډیوالانو په توګه په پلان جوړولو او پلې کولو کې کار واخلو او د سیمه ییز حکومت سره په ګډه، چېرته چې مناسبه وي، په

گڏه کار وکړو. مور به په لور لومړیتوب سره ځانگړي همغږي ته زموږ په بیړنی غبرگون کي ځای ورکړو. دا په پیره بڼه توگه دهغو هیوادونوسره تر سره شي چي په مستقیم ډول زموږ دمرستي عملیاتو سره دخپل دي او بایددارونده UN نماینده گانو په گډون عملیات سرته ورسیري.

7- د مرستي د پروگرام د اداره کولو داسي لاري چاري ولټول شي چي ناورين خپلو ته هم پکي گډون ورکړل شي

د ناورين سره د غبرگون د مرستي باید هيڅکله هم په ناورين خپلو باید په زور تحمیل نه شي اغیزمني مرستي او بیا رغونه کيدای شي هغه خلك چي ورته اړتیا لري تر لاسه کړي چي په طرحه، اداره، او دمرستي د پروگرام پر پلي کولو کي برخه اخلي مور په پیره هڅه وکړو چي ټولني په بشپړه توگه زموږ دمرستي اوبیا رغوني په پروگرامونوکي برخه واخلي

8- د مرستي رسولو پروگرامونه، څرنگه چي اساسي اړتیاوو ته پاملرنه کوي،

همدارنگه باید تر ډیر اندازي پوري راتلونکي حساسیتونه یا زیانونه هم کم کړي. دمرستي ټولي چاري هغه لرلید، په مثبت یا منفي ډول تر اغيزي لاندې راولي کوم چي د اوردمهاله پرمختگ لپاره په پام کي نیول شوی دی. ددغو ټکو د منلو لپاره مور باید پیره هڅه وکړو چي دمرستي پروگرامونه پلي کړو کوم چي په فعال ډول سره دگتي اخستونکو حساسیتونو دراتلونکو ناورینونو او له دې سره مرسته وکړو دهغوی دژوند سبک اوډول په دوامداره توگه وساتو. مور به دمرستي دپروگرامونو په طرحه او اداره کولو کي چاپیریال ته ځانگړي پاملرنه وکړو. همدارنگه مور به هڅه وکړو چي دبشري مرستو منفي اغيزي کمي کړو او ددې هڅه به وکړو چي گتي اخستونکی داوردې مودې لپاره په بهرنیو مرستو متکي نه شي.

9- موږ بایدخپل ځان هغو خلکو ته چي له موږ څخه مرستي تر لاسه کوي او هم دارنگه هغو ته چي موږ ور څخه د مرستو سرچیني تر لاسه کوو، مسسؤل وگڼو.

موږ اکثرًا دهغه چا چي مور ته مرستي په لاس راکوي او دهغه چا چي د یو ناورين په وخت کي د مرستي دتر لاسه کولو اړتیا لري د ملگرتیا د یوې مؤسساتي کړی په توگه عمل کوو. له همدې کبله مور دواړو، هم مرسته کونکو او هم دمرستو د تر لاسه کونکو ته ځان حساب ورکونکی گڼو. له مرسته کونکو او مرسته رسونکو، دواړو سره زموږ معاملات اوکړه وړه باید په ازادۍ او شفافیت تر سره شي. مور دې ته ژمن یو چي دخپلو فعالیتونو رپورټ، په مالي برخه کي او د اغیزمنتیا له نظره برابر کړو. مور ددې مکلفیت منو چي په یو ناورين کي دمرستو دویش اوارزوني په سیستم دی مناسبه څارنه تر سره شي. مور به همدارنگه په خلاص شکل سره زموږ دکار د اغیزمنتیا او ددې اغیزمنتیا د محدودونکو او لوړونکو فکتورونو په باب هم رپورټ برابر کړو. زموږ پروگرام به دمسلك او مهارت په

لورو معيارونو ولاړ وي، چې د با ارزښته سرچينو په ضايع كيدو او تلف كيدو كې كمښت راولي.

10- زموږ په تبليغاتو او معلوماتي فعاليتونو كې، د ناوړين قربانيان بايد د باعزته او باوقاره انسانانو په توگه وپيژنو، نه د مايوسو موجوداتو په توگه .

د ناوړين قربانيانو ته درناوی، په عمل كې د مساوي اړخ ملگري په توگه بايد هيڅكله هم د لاسه ورنكړو . زموږ په عامه معلوماتو كې ، موږ بايد په خپل تصور كې د ناوړين د حال او وضعي ځني ، چيرته چې د ناوړين قربانيانو ظرفيتونه اولويه هيله ډيره لوړه وي ، يو عيني انځور او تصور و لرو، نه يوازي ددوی زيانونه، حساسيتونه او ويرې . موږ به په داسي حال كې ، د رسنيو سره گډكار وكړو چې عامه غبرگونونه لوړ كړو . موږ به كورنيو او بهرنيو تبليغاتي غوښتنو ته دا اجازه ورنكړو چې داصلو ځني سر غړونه وشي او هر چيري چې دوی و غواړي مرستي پريمانه اوزياتي شي. موږ له نورو مرستندويه موسسو سره د سيالي څخه مخنيوی وكړو چې درسيو له لارې يې كابو كړو. چيرته چې دا ډول كابو كول د مرسته رسونكو لپاره تيارو شوو خدمتونو ته تاوان ورسوي يا دا چې موږ دكار كونكو او مرسته اخستونكو امنيت له خطر سره مخ كړي

كاري چاپيريال :

ددې سره په موافقه چې په يو اړخيز ډول هڅه او هاند وكړو چې هغه كړندود ته وفادار پاتې شو، كوم چې پورته يې ذكر راغلی دی، لاندې ځيني شاخصي لارښوونې شته ، كومي چې كاري چاپيريال تشریح كوي. موږ به خوښ شو چې مرسته كوونكي حكومتونه، كور به حكومتونه او بين الحكومتي سازمانونه د اصولو له مخې، د ملگرو ملتونو موسسي او NGHA د ناوړين په غبرگون كې د اغيزمنې برخې اخيستني سره مرسته وكړي. دا هدايات د لارښوونې له پاره تيار شوي دي. دا لارښوونې نه څوك په قانوني يا حقوقي لحاظ مسؤل كوي او نه هم له حكومتونو او IGO څخه دا توقع لرو چې دكوم سند دلاسلېك له لارې دې دا ومني، ولي دا كيداى شي چې په راتلونكي كې ورته د كار كولو لپاره يوه موخه وي. دا لارښوونې په يوه همغږي او خلاصه روحيه وړاندې كيږي چې په دې توگه زموږ ملگري له هغو ايډياله يا ارمانې اړيكو څخه چې موږ يې غواړو ورسره ويې لرو، خبر شي.

لومړي ضميمه:

دناورين خپلو هيوادو حكومتونو ته سپارښتنې

1- حكومتونه بايد د NGHA گانو، خپلواك، انساني او ناپييلي كارونه په رسميت وپيژني: NGHA گاني، خپلواك واحدونه دي. دې خپلواكي او ناپييلتوب ته بايد د كوربه حكومتونو له خوا درناوی وشي.

2- كوربه حكومتونه بايد د NGHAs ته د ناورين د قربانيانو لاسرسی اسانه كړي: كه چيري NGHA گاني د خپلو انساني اصولو سره سم په بشپړ موافقت كې كار وكړي دوي بايد دناورين قربانيانو ته دانساني خدمتونو درسيډو چټك او ناپييلي لاسرسی تضمين كړي. دا دكوربه حكومتونو دنده ده چې دخپواكي مسوليت دتمثيل او تمرين ديوي برخې په توگه دا ډول مرستي بندي نكړي او د NGHA گانو ناپييلتوب او غير سياسي توب ومني. كوربه حكومتونه بايد د مرسته رسونكو چټك ننوتو سره مرسته وكړي، په ځانگړي توگه دترازيت، دخولي او خروجي ويزې يا دا چې دغوموادو تضمين وكړي چې دا مسايل په چټكي سره سر ته ورسيري. حكومتونه بايد د پروازونو اجازه، او د نړيوالو مرستو او كاركونكو د الوتكو د كيناستو اجازه، د عاجلو مرستو د پړاو تر خلاصيدو پورې وركړي.

3- حكومتونه بايد د ناورين په وخت كې په زماني توگه د مرستي د توکو او مالوماتو د جريان پيدا كولو لپاره اسانتيا برابره كړي: دمرستي مواد او وسيلي يو هيوادته يوازي ددې موخي لپاره راوړل كيږي چې انساني كړاوونه سپك او كم شي نه د سو داگريز وگتو او منافعو لپاره. داسې موادو ته بايد په نور مال ډول په مفته توگه د تيريډو اجازه وركړل شي او محدوديت پرې ونه لگيږي او دې ته بايد اړتيا پيښه نشي چې د قونسلگري تصديق وغوښتل شي او يا هم كه دكوم هيواد څخه راغلي وي د هغو اسناد، د دخول او خروج اجازه نامه يا نور محدوديتونه ددخول ټكس، د الوتكي د كيناستلو فيس يا دبندر خرڅ ورباندي وضع شي. د اړتيا وړ مرستندويه وسايلو، مؤقت واردول لكه د عراده جاتو، سپكو الوتكو يا ارتباطي مخابراتي وسايلو واردول بايد دكوربه حكومت لخوا د جواز يا د لايسنس په وركولو سره، په همكاري ترسره شي. همداشان، حكومتونه هم بايد د مرستي د وسايلو پر بيا صادرولو، كله چې عمليات پای ته رسيري محدوديت وضع نكړي. په ناورين كې د اړيكو ټينگولو د اسانتيا وو لپاره كوربه حكومتونه بايد وهڅول شي چې ټاكلي راډيويي فريكونسي رامنځته كړي، چې د مرستندويه مؤسسي يې د ناورين سره د مرستي په موخه د هغه هيواد په دننه كې او د نړيوالو اړيكو لپاره وکاروي. همدارنگه دا فريكونسي بايد د ناورين لپاره د غبرگون بنوولو مؤسساتو ته له ناورين څخه مخكې معرفي شي. دوی بايد د مرستي كاركونكو ته دا واك وركړي چې دمخبرې له دغه وسايلو څخه ددوی د عملياتي اړتيا وو په سر ته رسولو كې كار واخلي.

4- حكومتو بايد د ناورين په هكله هم غږي معلومات او د پلان جوړونې خدمات برابرکړي: د مرستندويه هڅو د جامع پلان كولو او همغږۍ دنده، د كوربه حكومت دنده ده.

پلان جوړونه او هم غږي کيداي شي په زياتي پيماني سره هغه وخت ډيره لوړه کړای شي که چيري (NGHA) گاني د مرستي لپاره د اړتياوو او د حکومت لخوا د مرستي د هڅو د پلان جوړولو او پلي کولو د سيستمونوپه معلوماتو سبمالي کړاي شي او همدارنگه که چيري د احتمالي امنيتي گواښونو په هکله مالومات ورکړل شي. د حکومتونو څخه په کلکه غوښتنه کيري چي د (NGHAs) لپاره دا ډول معلومات برابر کړي. د اغيزمني همغږی او دمرستو د چارو په اغيزمنه توگه کاروني لپاره، د کوربه حکومتونو څخه په ټينگه هيله کيري چي د ناورين څخه مخکي دي د NGHA گانو د راتگ لپاره د اړيکو يوه نقطه وټاکي چي د ملي چارواکو سره يي کوردينه يا همغږي کړای شي.

5- دوسله والي شخړي په وخت کي بشري مرستي: دوسلوالو شخړو په صورت کي ، دمرستي کارونه دنړيوالو انساني قوانينو ته په پام لرنی سره اداره کيري.

دويمه ضميمه : مرسته کونکو حکومتونو ته سپارښتنې

- 1- مرسته کونکي حکومتونه بايد د NGHAs گانو دخپلواکي ، بشردوستي او ناپييلتوب درناوی وکړي او په رسميت يې ومني:** NGHAs، هغه خپلواک واحدونه دي ، چي د دوی ناپييلتوب او خپلواکي، بايد د مرسته کونکو هیوادونو پواسطه درنه وگڼل شي. مرسته کونکي حکومتونه بايد NGHAs د کومو نورو سياسي او یا ايډیولوژيکي موخو لپاره ونه کاروي.
- 2- مرستندويه حکومتونه بايد د عملياتي خپلواکي په تضمینولو سره مرستي برابري کړي:** NGHAs گانې، بسپني او مادي مرستي د مرسته کونکو حکومتونو څخه په داسي بشردوستانه او خپلواکه روحیه اخلي، لکه څرنګه چي يې دوی ناورين خپلو ته ورکوي. د مرستو د ویش پلي کول د NGHAs مسؤليت دی او د NGHAs د پالیسی پر اساس تر سره کيږي.
- 3- مرستندويه حکومتونه بايد خپل بڼه دفترونه داسي وکاروي چي NGHAs گانو سره يې د ناورين قربانيانو ته د لاسرسي په برخه کي اغيزمن راوخيږي:** مرستندويه حکومتونه بايد ناورين خپلو ساحو ته د NGHAs د کار کونکو د آزاد ورتګ او هلته ددوی د امنیت ساتنې مسؤليت ومني. د اړتيا په صورت کي، دوی بايد ددغو مسلو په اړه د کوربه حکومتونو سره د ډیپلوماسی تمرین مخکي له مخکي ولري.

دریمه ضمیمه : بین الحکومتي سازمانونو ته سپارښتنې

1- IGO گاني بايد سيمه ييزې او بهرنی NGHA گاني د ارزښتمنو ملگرو په حيث په رسمیت وپيژني: NGHA گاني، د ناورين په وړاندې د غبرگون د ښه اغيزمنتوب لپاره غواړي د ملگرو ملتونو او نورو بين الحکومتي موسسو سره کار وکړي. دوی دا کار دملگرتوب په يوه داسې روحیه تر سره کوي چې په هغه کې د ټولو خواوو خپلواکي او يووالي ته درناوی شوی وي. بين الحکومتي موسسي هم بايد د NGHA گانو خپلواکي او ناپييلتوب ته درناوی ولري. د ملگرو ملتونو ټولني، د مرستي د پلانونو د تيارولو په وخت کې بايد د NGHA گانو سره سلا مشوره وکړي.

2- IGO گاني، بايد دکوربه حکومتونو سره د سيمه ييز او نړيوال عمومي همغږي کاري چوکاټ د جوړولو په هکله، مرسته وکړي: NGHA گاني، په ټوليز ډول، دا واک نلري چې د ناورين لپاره د همغږی عمومي کاري چوکاټ چپرې چې دا نړيوال غبرگون ته اړتيا لري، تيار کړي. دا مسوليت د کوربه حکومت او د اړونده ملگرو ملتونو د چارواکو په غاړه دی. ددوی څخه په کلکه غوښتنه کيږي چې اغيزمن شوي هيواد او ملي او نړيوالي مرستندويه ټولني ته د خدمت لپاره، په معين وخت او اغيزمن ډول، دا خدمات برابر کړي. په هر حالت کې NGHA گاني، بايد ټولي هڅي په کار واچوي ترڅو د خپلو چارو د اغيزمنې همغږی لپاره ډاډ تر لاسه کړي. د وسلوالي شخړې په صورت کې، د مرستي عمليات د اړونده نړيوال بشري قانون له مخې اداره کيږي.

3- IGO گاني، بايد د NGHAs امنيتي خونديتوب، د ملگرو ملتونو د سازمانونو په څير برابر کړي: په هغو ځايونو کې چې د بين الحکومتي موسسو لپاره امنيتي خدمات برابر شوي دي، نو دا خدمات دې NGHA گانو ته چې ددوی عملياتي ملگري دي، هم وغزول شي.

4- IGO گاني بايد هغه اړونده مالوماتو ته لاسرسی ولري چې د ملگرو ملتونو مؤسساتو ته ورکړل شوي دي: د IGO گانوڅخه په کلکه غوښتنه کيږي چې ټول هغه مالومات چې د ناورين په وړاندې د اغيز من غبرگون د پلي کولو لپاره اړين دي، د خپلو اوپراتيفي NGHA ملگرو سره شريک کړي.